

מכתבים בפרסום ראשון
מאת אבי החתן הרב יעקב אריה (נ"ח) שמולביץ
שכתב בשנת הקבוצה

הנהא שנת הברי משיח

היך גאט שנת 3 ביי. נא. א. א.

תשורה משמחת הנישואין
של הת'
שלמה חיים וגאולה טובה
שמולביץ
ב' אדר תשפ"ו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

עימוד

yytri770@gmail.com

פתח דבר

אנו מודים לה' על כל הטוב אשר גמלנו, ובחסדו הגדול זיכנו בנישואי צאצאינו הרב התמים שלמה חיים שיחי' עב"ג הכלה המהוללה גאולה תחי' - למזל טוב בשעה טובה ומוצלחת.

התודה והברכה מובעת בזה לידידנו ומכרינו שיחי אשר הואילו לשמוח איתנו יחדיו ביום שמחת לבנו, ולברכנו בברכת מזל טוב וחיים מאושרים בגשמיות וברוחניות בשמחה ובטוב לבב ולאות תודה והוקרה, הננו מכבדים בזה את כל הנוטלים חלק בשמחתנו ב'תשורה' חגיגת, בהתאם למנהג שמקורו ב'תשורה' שחולקה בנישואי הרבי והרבנית.

"הא-ל הטוב הוא יתברך, יברך את כבודו ואת אנשי ביתו יחיו בתוך כלל אחב"י בברכות מאלופות מנפש ועד בשר", ובמיוחד בברכה העיקרית - שנזכה תיכף ומיד ממש ללכת משמחה זו לשמחה העיקרית "שמחת עולם על ראשם" בהתגלותו המיידית של הרבי מלך המשיח שליט"א בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממ"ש.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

משפחת שמולביץ - משפחת לרנר

חודשים אלול - תשרי

יום ג' כ"ח אלול בית חיינו ה'תשמ"ג

שלום וברכה, ששון ושמחה!

לאחדשה"ט, בשעה טובה הגעתי ל770 יום א' בסביבות השעה 7. הרבי ה' באהל, ויצא לתפילת מנחה בשעה 08:05 ואז שהרבי יצא מהאוטו בירכתי "שהחיינו". מנחה באותו יום התפללתי בשדה התעופה של לונדון בשעה 12 בצהריים רצייתי גם לטלפן לדוד ברנד אלא שלא היה לי מספר טלפון.

. . בינתיים הספקתי לראות את הרבי כמה פעמים בעיקר בתפלות, וגם מינדי מדווחת שהיא מצליחה לראות את הרבי בכל הזדמנות בכלל הרבי מאוד רציני (הייתי אומר מאויים) וכל כולו אומר אימת הדין (אלו"ל בלע"ז) ועוד לא ראיתי שום חיוך על הפנים של הרבי. ככה זה תמיד בימים האלו עד אחרי יום הכיפורים, אז מתחילים ימי השמחה.

אמנם ב770 בכלל, דוקא שמח מאוד. נפגשים עם כולם וכל אחד בפני עצמו שמח שזכה להגיע לרבי, וגם כל פעם שהרבי נכנס יוצא שרים "שיבנה בית המקדש" והרבי מנענע בידו לחזק השירה. בקיצור: חי וחם.

כפי הנראה באו השנה לתשרי המון בחורים יותר מהרגיל רובם בשנות 14-16 והם מרבים לדחוף ולהידחף על לא דבר, וכבר קרה ביום ה' שעבר בקריאת התורה שהרבי נשען על הבימה ומרוב דחיפות, הבימה נדחפת עם הרבי שנשען עליה. מספרים שהרבי הוציא פתקא להר' חיים אשכנזי המשגיח בישיבה בלוד שיאמר לבחורים שלא ידחפו כי אין לו - לרבי - אוויר. . . בינתיים פרסמו במאות עותקים את הקטע מהשיחה של י"ג תשרי בתחילת השנה [תשמ"ג] שהרבי דיבר שמסתכלים עליו בשעת התפילה. כמו"כ העבירו את הקטע הזה ברמקול בזאל לפני מנחה אתמול. בסך הכל אפשר לומר שחל איזה שיפור בזה אבל עדיין צפוף בכל אזורי ה'צפייה'.

בנוגע ל'קבוצה' בלי שום צחוק יש סדרים! אותי זה מרגיז לא מעט, אבל הסדרים כאן בחובבי תורה הם במילואם מן הבוקר עד הערב, והולכים ל770 רק בשלוש תפילות ואחרי הסדרים. כאמור אותי זה מרגיז כי עדיף כמובן לשבת ב770 בין ללמוד איזה שיחה או מאמר ואפילו לפטפט עם מישהו ולהרגיש שזה ימי תשרי, ולפועל אני נמצא בחובבי תורה ומצב רוחי לא עליז במיוחד וכעת אני מנסה לשכנע את עצמי שכך צריך להיות (*כלומר, בקשר לסדרים ולא ח"ו בקשר למצב רוח).

בניין הפנימיה 749

כמו שאמרתי בטלפון קיבלנו הקבוצה בניין משופץ לתפארת ממול 770 באיסטרן פארקוויי [749], וקיבלתי אני חדר מרווח בקומה א' בחזית כך שבית חיינו נשקף לנו ממש מהחלון. האוכל שיש לתלמידי הישיבה ממש מצוין, ומי יתן וימשיך כך תמיד ויתבדו כל העלילות והמכזבים בזה שסיפרו שהמצב גרוע ביותר.

בחדר איתי נמצא גליס ועוד בחור אחד ואם נסכים לקבל את איציק בלוי אז בן דודו פרץ יתן לחדר מזגן שיהיה חשוב מאוד בתקופת הקיץ.

נ.ב. חם פה נורא ובפרט שהולכים כאן

עם חליפות כל הזמן מזיעים מאוד, וב"ה שב770 ובחובבי תורה יש מזגן.

נ.ב. 770 שמים מזגן חדש מעל בימת התקיעות ואומרים שזה יכה את הקור בזאל (שמעולם לא היה קטן... כידוע).

ואסיים בברכת כתיבה וחתימה טובה

באהבה רבה

יעקב!

הוספה קטנה ממינדי:

זכיתי להגיע ב"ה ל770 ביום שני בשעה 9 בבוקר אחרי שיענקי שחכה לי עם מכונית בשדה התעופה, והגענו ישר ל770. אחרי שעות ראיתי את הרבי יוצא מהחדר שלו לתפילת מנחה ואז בירכתי שהחיינו והתרגשתי מאוד מאוד אבל חבל שא"א לספר איך זה בכתב.

ב"ה כט אלול ער"ה

אמא יקרה לי יקרה

שלום וברכה

לאחר דרישת שלומך הטוב בתקוה לשמוע בשורות טובות, הנני לאחל לך בפרוס השנה החדשה הבעל"ט כתיבה וחתימה טובה לשנה טובה ומתוקה ואבינו שבשמים

ימלא משאלות לבבך לטובה בגשמיות וברוחניות.

נמצא אני אצל כ"ק אדמו"ר שליט"א מליובאוויטש ואשאר כאן בעזהש"ת ללמוד בישיבה עוד שנה שלימה. הרבה הרבה מאמצים והמוון מכשולים ועיכובים עמדו לי בדרכי שליט"א ותודה לא-ל אשר סוף סוף נמצא אני כאן, רואה את הרבי מתפלל אתו ולומד את תורתו.

וככה מארץ מרחקים

לחבר וידיד מכתב כותבים

ואם גם אתה רק תסכים

נשאר כך לאורך ימים

ידידך [לבני משפחתו מחק תיבה זו] מקרב לב

יעקב

[כאן בא ג"כ ציון כתובתו: "EASTERN PARKWAY BROOKLYN .N.Y.11213 770" וכתבתי יד הוסיף A. Z. U. נוסח זה חוזר ב5 המכתבים הקרובים].

ולאחר שבטח את קוראת וכולם קוראים את כל המכתבים האחרים, אספר כמה דברים שאני מקווה שיעניינו אותך.

בשעה טובה ומוצלחת הביאו לנו שמיכות וכריות וממש תענוג לישון, רק חבל שאין לזה זמן... גם כבר שמו סורגים על החלון שפונה לשדרה וכולם רגועים, וכזכור אנחנו 6 בחדר, ושמחה וישון.

ב770 הדחיפות פחות משנה שעברה, וזה לאור השיחות והקלטות שמפיצים את מה שהרבי אמר שנה עברה בענין הזה וזה הועיל בצורה יוצאת מן הכלל, חוץ מזה עשו אסיפה בו' תשרי לכל הבחורים, וראשי הרבנים והמשפיעים דיברו שח"ו עוד מעט נהיה כמו החסידים האלו שכל העניין שלהם זה לדחוף אצל הרבי. במקום זה צריך להוסיף בחוכמתו ורצונו של הרבי - המאמרים השיחות המכתבים והמבצעים, ולא לעמוד ככה סתם בדרך ל770 בכל פעם שהרבי עובר. אכן כעת לא עומדים בחורים, רק נשים. פעם אחת השבוע הרבי בא ועמדו שורה של נשים ובנות והרבי עשה שלום כל שני צעדים, ועל יד 770 עמדו כמה בחורים והרבי נתן בהם כזה מבט כאומר אתם פה? איך הגעתם הנה?

חוץ מזה הספקתי לקנות פה כובע וחליפה. שניהם לא יותר זולים מבארץ. חליפה: טאקע [אמת] שלא הספקתי בארץ. וכובע כאן יותר טוב. אל תשאלי כסף מנין. לא אלמן ישראל... .

באהבה רבה

יעקב

ב"ה יום ב' ה' תשרי בית חיינו ה' תהיה שנת דברי משיח

הביתה שלום וברכה!

כינוס ילדים ה' תשרי תשמ"ד

לאחר דרישת שלום כל אחד ואחת בתקוה לשמוע סו"ס בשו"ט מנפש ועד בשר. מכתב א' שלחתי בער"ה ע"י הדואר האמריקאי ויגיע אם עוד לא הגיע. היום נוסע מישהו להארץ והנני מזדרז לכתוב כמה מילים.

עברו ימי ר"ה ושבת תשובה קשים אבל מעניינים מאוד. ביום ב' זראש השנה היתה התועדות קצרה שנכנסה לתוך השבת ואח"כ עשו 'פורס מפה ומקדש', אבל החזן שעשה קידוש טעה ולבסוף לא שמעו את הקידוש אז הרבי סיים מהר את ההתועדות.

בשבת שובה היו 2 התועדות אחת מ1:30 עד 5 והשניה משעה 7:00 עד 9 ואח"כ מעריב, הבדלה וחלוקת כוס של ברכה עד 11 בלילה. אתמול צום גדליה ה' שיחה ואח"כ חילק הרבי דולרים ע"י הטנקיסטים והיו הרבה שהרבי שאל אותם אתה טנקיסט? חלק אמרו כן וחלק אמרו לא והלכו...

היום אחה"צ היה כינוס לילדים, וחוף מזה יש סדרים כל היום, ופחות או יותר נמצאים כאן בסדרים.

אמש מוצאי הצום נסענו שלושתנו לבית של לייזר נח שוימר ושברנו שם את הצום. הם התכוננו לקראתינו - בבגדים אוכל וכלים - כמו לאורחים מחוץ לארץ. יהודית ראתה שלמינדי אין שעון אז היא נתנה לה איזה שעון פשוט וחמוד, ומינדי שמחה מאוד. הם גם הזמינו אותנו לטיול באניה בבחול המועד סוכות מסביב למנהטן. אני ולייזר ענינו בבז מנומס . .

ככה ב770 מסתדרים מצויין. בקשר למקומות, בשלושת התועדות האחרונות היה לי מקום ישיבה פעם במוח ופעמיים בכוח, ושמעתי כמעט הכל. גם לייזר ומינדי תופסים בדרך כלל מקומות טובים, במיוחד מינדי, ולא מפספסים כלום.

הרב יעקב שמולביץ ליד הרבי (ה' תשרי תשד"ח)

ולסיים בדבר טוב שאמר כ"ק אדמו"ר שליט"א בהתוועדות האחרונה שההוראה מחודש תשרי בשנה זו שקוראים את פרשת זאת הברכה מג' תשרי (שבת במנחה) עד כ"ג תשרי (שמח"ת), והיינו רוב החודש ככולו שיהי' ברכה גלויה שמראה להם באצבע ואומר זה ותכלית ושלמות הברכה - ביאת משיח צדקינו.

יעקב.

אאמו"ר אבא היקר

שלום וברכה ...

אור [ל]י"ג תשרי

מתוך תקווה שאתה לא כועס שבזה אני מתעסק - כביכול בזה בלבד - בכתובת והדפסת מכתבים במקום ללמוד וכיו"ב. אלא שיש לי כמה עשרות ידידים או כאלו שהי' לי קשר איתם וחשוב שישאר קשר איתם ולא אסתיעא מילתא להיפרד קודם הנסיעה - כזכור, ולכן אני שולח לכל אי' כזה [נוסח] שזה חוסך לי המון זמן במקום כתיבה ובעיקר מחשבה מה לכתוב לכ"א, ככה אני כותב רק פלוני היקר וחותרם למטה ולפעמים גם אני מוסיף מילים או שורות.

חוץ מזה מה לי להרבות בפרטים אני נמצא ב770, כעת יושב בזאל ומחכה להתוועדות של י"ג תשרי והרגשתי נפלאה הסדרים ב'חובבים' ממשיכים גם אחרי יוה"כ. והיום גם היה מבחן פערפער בלע"ז על פ' השולח [במס' גיטין] שלמדנו בסוף הקיץ בכפר חב"ד.

בינתיים הגיעו אלי שני זוגות התפילין רש"י החדשים ור"ת מבדיקה. תומר [וירט]

שלח לי אותם בצירוף מכתב מהבית, אני עדין מחכה.

ולעניין שדיברנו בו בשבת האחרונה שהייתי בהארץ ששאלת בפשטות הפסוק "אני אמרתי אלוקים אתם" ראיתי במכתב כ"ק אדמו"ר שליט"א (לח"י או כ"ה אלול) שהסביר את זה שה' אומר שעם ישראל הם (כ) מלאכים וכמדומה שמציין שם לא' המפרשים (כעת אין המכתב תח"י, ובטח תוכל לראות אם זה התפרסם בהארץ בהמודיע או בכפ"ח).

מוצאי יוה"כ בסיום תפילת נעילה, כשהורה כ"ק אדמו"ר שליט"א לנגן 'אבינו מלכנו', המשיך עוד 4 פעמים ובפעם החמישית עשה כך על הסטנדר בשני ידיים ובכה הרבה והוריד את הראש על הסטנעדער. אח"כ היה 'מארש' קצר מאוד. אחרי קידוש לבנה אמר אד"ש לאלו שמסביב א גוט וואך א גוט חודש א גוט יאר און א גוט יו"ט.

בכלל הצום עבר נורא מהר ובקלות [אתמול היינו אצל ליזר נח שוימר, ויהודית שאלה איך עבר הצום אז שלושתינו ענינו אותו דבר כנ"ל] אצלי ולייזר זה לא בעיה קמים ברבע 10ל אין מקוה מתפללים במנוחה להסתכל על הרבי אסור ורק צריך להידחק ולשמוע את המפטיר יונה, ואח"כ למארש.

אבל מסכנה מינדי היא קמה מידי מאוחר בשעה 6:30 לפנות בוקר ורצה ל770 והי' לה רק שורה שלישית אז היא לא ראתה לבן רק חום (אמא תסביר לך איך זה שם עם החלונות).

אתמול - י"ב תשרי - הלך כ"ק אדמו"ר שליט"א על האהל וחזר - כרגיל בסביבות השעה 8 והתפללו מנחה בזאל הגדול, והיו בטוחים שגם מעריב יהיה בזאל הגדול אבל פתאום הרבי יצא ונכנס לזאל הקטן וישבו בחורים על השולחן והיה בלאגן אז מיד עשו קצת סדר והרבי יתפלל עם איזה 20 אנשים. רק אח"כ זה נודע בזאל הגדול והתפללו מעריב בלי הרבי.

יש לך דרישת שלום, אבא, מזושא וילימובסקי והשבוע הוא גילה לי שבדוחו"ת שהוא הכניס שנה שעברה לרבי מהשיעורים הוא כתב לרבי שאתה בין השלושה הראשונים. חוץ מזה יש לך ד"ש מהרב קעניג (שגם מסר לי ד"ש ממך) והרב טוביה בלוי ששאל עליך.

ולע"ע אסיים ואומר שלום בתקווה שמישהו יסע להארץ לפני סוכות ויקח את המכתב הזה הנה, ולבינתיים חג שמח וכשר עם כל הפירושים.

באהבה רבה

יעקב

ג.ב. אני משתדל לקמץ בהוצאות הכספיות ואעפ"כ כבר יצא יותר מ30 וגם הרבה

התוועדות י"ג תשרי תשמ"ד

יותר מ-50 דולר, יש אצלי רשימה אבל לא מסודרת ולא מושלמת אבל אני חושב ומקוה שיבואו ימים של הכנסות ולא רק הוצאות ויהי בסדר ומסיימים בטוב.

•

**שרה שושנה אחותי
שלום וברכה... אחיך אוהביך יעקב**

י"ג תשרי לילה

משום מה זה המכתב האחרון שאני כותב לבית לפני חג הסוכות ולכן אכתוב פה כל מה שחדש בימים האחרונים, גם עם זה לא נוגע לך באופן מיוחד. מינדי רצתה גם לכתוב ולייזר בפנימיותו, אלא שמחר עם שחר אני רוצה לשלוח את המכתב, ולכן לע"ע תסתפקו במשלוח הזה ואי"ה עם הזמן יגיעו רשימות גם ממינדי ואולי גם מלייזר.

אתמול ליל י"ג תשרי היתה התוועדות ממש מיוחדת ויוצאת דופן והשמחה העצומה שהייתה אז העבירה את מצב הרוח המתוח שנתלה באוויר עוד מהימים הנוראים והביא במקומו את אוירת השמחה למעלה ממדידות והגבלות, השמחה של סוכות.

בליל התוועדות היתה כאן חתונה וכמו שתמיד הרבי משתדל לא לקבוע התוועדות מתי שיש חתונה (כי אז לא יבואו הרבה לחתונה), אז לפני ההתוועדות מתי שהרבי נסע הביתה הרבי פתאום ירד מהרכב ואמר לחתן ולכלה א מזל טוב מזל טוב וביקש סליחה שעושה היום התוועדות ומבקש סליחה (כי אין ברירה) ובתור התנצלות הרבי מזמין אותם לעשות 'שבע ברכות' בתוך ההתוועדות, וככה מי ששמע את השידור יודע

שבאמצע ההתוועדות עשו 7 ברכות.

ובסוף הרבי אמר שיגידו לחיים אז אחד צעק לחיים! בלי כוס יין אז הרבי ענה לחיים ולברכה. אח"כ הרבי צחק ואמר: אחד כאן עשה לי טובה ואמר סתם לחיים, אבל התכוונתי שיגידו לחיים בפשטות. כמובן שכולם הרימו מיד כוסות לחיים, וגם שרו שירים של חתונה. בסוף ההתוועדות הרבי מחה כפיים כזה חזק וסימן לשרוק, [דבר] שלא היה מתחילת תשרי, וכל האנשים רקדו על המקום, ממש כל 770 עולה ויורדת. אשרי עין ראתה אלה.

היום היה לי מבחן על מסכת גיטין אצל הרב מנטליק, ראש הישיבה ב770 ובחובבי תורה ות"ל יצאתי משם בשלום ובנתיים עוד עלי תלונות..

בינתיים ראיתי את המכתבים שהגיעו מהבית ונהנתי מהם הנאה מרובה, וכמובן סליחה על שבא' המכתבים רטנתי על זה שלא מגיעים מכתבים.

במיוחד נגע לליבי המכתב של אמא ואני רק רוצה להשיב, תנוח דעתך כאילו לא היה מספיק חגיגי טקס הפרידה, עשיתי השוואות עם חברים אחרים וצורת הטקס הנ"ל ע"י אימותיהם, ואת לא נופלת מאף אחת - עוד תראי איך השנה הזאת 'תעוף' כמו כל שנה, ושוב תגידי רק אתמול הוא נולד וכבר חזר מ'קבוצה'.

ולבינתיים, שרה, היי שלום ותראי את המכ'[תב] הזה לכולם עם החדשות המרעישות שבו

שלך כנ"ל

יעקב

•

[נכתב ללא תאריך]

אלקה אחותי היקרה!

לאחר שאציין - אע"פ שזה מיותר - שהנני מרגיש מצוין שמח וטוב לב נמצא במחיצת כ"ק אדמו"ר שליט"א

אני רואה חובה לעצמי להודות לך אלקה'ה על המכתב ששלחת למינדי מתוך הבנה ותקוה שהי' לי מותר לקרוא אותו. פגשתי את מינדי 2 קומות מתחת לאדמה בתחנה של הרכבת התחתית. היא פניה מועדות מנהטנה ואני פלטבושה, ז.א. היא נסעה למנהטן לראות את פלאי הבורא וגורדי השחקים ואני נסעתי לשכונת פלטבוש לקנות חליפה.

אז כאמור נפגשנו, וברוב צהלה ושמחה, מינדי בישרה לי שקיבלה מכתב מאוד מצחיק.

חשבתי נו כנראה כתבת איזה בדיחה או שתיים אבל כשהתחלתי לקרוא - ברוב התרגשות כמובן - התחלתי לצחוק ... נפלתי ברצפה ... תפסתי ת'בטן ולא יכלתי להפסיק. לא הי' נעים, ככה בין יהודים רבים וכושים לאלפים להתגלגל מצחוק, אבל פשוט לא יכולתי.

פרט אחד נגע לליבי איך שאת קובלת על החינוך הקלוקל של מינדי שלא כותבת דבר עליה. אבל, אלקה, תביני אותה, היא באה רק לחודש וצריכה כל הזמן להסתכל רק על הרבי ולקנות חצאית למאות, וחלוקים לאלפים אז ככה קשה לה לכתוב ועמך הסליחה.

חוץ מזה אתמול נסענו - ליזר מינדי ואני לבורו פארק. איפה שגר לייזר נח. נסענו ברכבת התחתית. עזרנו לבנות את הסוכה. אח"כ הלכנו לתולי ועזרנו לו כנ"ל וגם אכלנו צהריים. אח"כ הלכנו לחנות בגדים ומינדי מצאה 2 חולצות כל אחת דולר! חוץ מעוד כמה דברים כמובן. ולסיים מעניין ההתחלה והעיקרי - אאחל לך שתזכי בעז"ה בקרוב ממש להיות עם אצל כ"ק אדמו"ר שליט"א וליהנות מזיוו. בתוככי כל ישראל בביאת משיח צדקנו נאו. באהבה רבה, יעקב

אחותי היקרה קיקי החמודה

אני שולח לך מדבקות של צ.ה. ובל"ג אשלח לך עוד דברים יפים אם אמצא. ולבינתיים חג סוכות שמח לך, ובטח אמא תספר לך ממה שנשמע כאן.

להתראות יעקב

•

בניין ישיבת חובבי תורה

הנהלת הישיבה בהתוועדות חסידים. מימין לשמאל: הרב ראפ, הרב זרחי, הרב רסקין, הרב לאבקובסקי

ב"ה יום ד' כ"ח תשרי. חובבים. בית חיינו ה' תשד"מ

הביתה - התאחדות המשפחה - שלום וברכה!

אודה לך ה' על צווארי אודה לך ה' על גופי הבריא. זהו הפסוק שכל עצמותי תאמרנה אחרי ימי זמן שמחתנו וימי שמיני עצרת ושמחת תורה וש"ק בראשית שניתכו עלינו זה אחר זה. ולולא ה' שהיה עוזר לנו ולולא הכוחות שהרבי משפיע עלינו אזי המים והזיעה בלעונו.

כמו שהרבי הסביר בהתוועדות של י"ג תשרי, שהשנה זו לכתחילה אריבער בתוך לכתחילה אריבער כי זו השנה ה-101 לאדמו"ר מהר"ש. כן ראינו בעינינו בתשרי בכל הענינים ובפרט בחג הסוכות שאז כל הענינים (שהיו בר"ה בכסה בהעלם -) באים בגילוי ליום חגיגו.

הרב מנטליק

הריקודים בכל הלילות עד סמוך לאור הבוקר, גם בלילות שא"א לעשות תזמורת, ובכל בוקר הרוגים מחדש ולא מאמינים שיהיה כח להמשיך, אבל פתאום נמצאים עוד יום הלאה ועוד יום הלאה ופתאום נמצאים בערב שמיני עצרת ומסתכלים למעלה ושואלים מאיפה הכח להקפות (3*) תהלוכה ו3 התוועדויות? אבל כאמור הכל - ת"ל - הכל עבר בשלום ובשלימות השמחה ומי יתן וכן יגיענו ה' אלוקינו למועדים ולרגלים אחרים הבאים לקראתנו כאן ב770 לשלום.

ובעצם מה לי מלאה אתכם בטרוניות על עייפות כביכול, כי בזמן שליזר ומינדי בוכים על שובם לארץ ואנו נמצאים כאן ואנו לי-ה ועינינו לי-ה.

אין אני זוכר בדיוק מה כבר כתבתי ומה לא, אבל בכללות הכל ב"ה על כל נשימה ונשימה המצב פה מצוין בגשמיות וברוחניות גם יחד. לומדים סדרים בחובבי תורה - מהלך 2 וחצי דקות מ770 (כדלקמן), ומתפללים ג תפילות ביום ב700, מנחה ומעריב עם

הרבי וקרה"ת בבו"ה [שני וחמישי] עם הרבי. החדרים מצוינים ממש מלון האוכל בשפע ובטוב טעם שה' יעזור שנוכה להנות מראשית השנה עד ראשית השנה הבאה.

כעת אספר קצת על הסדרים הנפלאים בחובבי תורה: כל צוות ההנהלה זה 5 אנשים. שניים לא נמצאים כאן בזאל אלא מתקופה לתקופה, הלא הם הר' מענטליק הישיש, הרב דוד רסקין שמנהל אלף דברים ולכן שום דבר לא מנוהל. יקותיאל ראפ שהוא המשגיח כאן על הסדרים. הרב זרחי משפיע בחסידות והרב לאבקובסקי משיב בנגלה. חוץ מיקותיאל בקושי אף אחד מההנהלה לא מכיר את הבחורים, ובכלל להנהלה איכפת מעט מאוד ממצב הישיבה. באנו למשל ביום הראשון אחרי שמח"ת היינו 40 בחורים אבל היה בזאל כ-15 כיסאות ו-8 גמרות... אין משיב ואין משגיח ואין פוצה פה ומצפצף.

היום המצב יותר טוב ובכלל אנחנו לא מתלוננים, אם יש תירוץ ללמוד ב-770 ממש, אז לא שואלים הרבה שאלות. ב-770 הרבה יותר מעניין, יש גם יותר ספרים (עכשיו תארו מה המצב בחובבים...), ואפשר לשמוע גם איזה חדשות, איזה תשובה של הרבי בקיצור 770 אבל ככה נמצאים כל הזמן בחובבי תורה.

אלקי אבי בעזרי וקיבלתי מקום מצוין להתועדות כמעט ממש מול כ"ק אדמו"ר שליט"א ושומעים משם - כמובן גם בלי רמקול - כל מילה ומילה. קיבלתי את זה מבחור שלמד כאן שנה שעברה קבוצה ואל המקום הזה התפללתי, ועתה ה' שמע את תפילתי. כנ"ל - אם עוד לא סיפרתי - אותו בחור גם הוריש לי את מקומו ללכת למבצעים בכל יום שישי באיזור מנהטן בחנויות ובתי עסק של ישראלים, וב"ה מניחים שם תפילין בערך ל-17 יהודים בכל פעם. כאן באמריקה זה ממש הרבה במקומות אחרים מניחים 7 או 8, 10 זה כבר הרבה ואצלי כאמור מניחים 17.

בענין שנה או שלושה חודשים - היל"ת - מגיעים לכאן בשורות לא טובות, אומרים שהצבא אמר להנהלת הישיבה שהוא רוצה שכולם יחזרו בדיוק בזמן הקבוע [אחר שלשה חודשים] כך שאין עוד על מה לדבר. אבל עדיין אנו לה' ועינינו לה'.

לבית התגעגעי יותר פחות מאשר יותר, וזאת כי לייזר ומינדי היו כאן והפגתי בהם את געגועי, אבל כעת הם עומדים לחזור ואני לא יודע מה יהיה, ונראה שיהי' יותר ויותר מאשר פחות, אבל זאת נחמתי בעניי, מ-770 לא נטיתי...

. . דברנו [מינדי] על דברים ברומו של עולם וברומו של תשרי, עשינו "מסיבת" פרידה שלא תשכח שנים ושאר דברי תשרי ותוקף גבורתו הלא הם כתובים וזכורים אצל מינדי ולייזר שאל בנג' ויגדך בתך ותאמר לך.

הסיפורים מ-770 שיש בהם ענין רבו מספור, ואין הזמן גרמא לכתוב באריכות אכתוב כאן כותרות, וכתובת לבירור הסיפורים:

"שבע יפול צדיק וקם" - לייזר.

"נכון אבל נהנת" - מינדי.

"לא שמעתי שבחור שמדבר בקריאת התורה, נקרא בחור טוב" - ל. ומ.

שיכורים מברכים ברכת כהנים - ליזר.

יחידות מיוחדת לכפ"ח ולנחה"ח - ליזר.

אישה מפריעה לרבי ונקשרת באזיקים - מינדי.

מה עושה הרבי כשהמטבעות לצדקה אוזלים - מינדי.

הרבי מוחה כפיים למארגני הכינוס - לייזר.

"7 ברכות" הכי גדול בחיים - לייזר.

"לא רק שהוא טנקיסט אלא מנהיג רכבת שלמה" - לייזר.

יותר ממה שכתבתי לפניכם יש כאן אלא שגם גילי רקיע וכל כל מימי ימי אין אנו מספיקים להודות לך ולה' אלוקינו ולספר את כל הטובות ניסים ונפלאות, ויהיו נא דברי אלה וגו' ומכיון שרבים הם - החיות והסיפורים וא"א לפרטם לכן יהיו בעניכם כאילו היתי פורטם. והריני מוסר מודעה לפניכם שאני מרגיש מצוין כמו שלא הרגשתי הרבה חדשים ושנים, ורק אחת שאלתי מאת ה' שבתי ב770 כל ימי השנה.

המדבקות: שורה לקיקי. שורה לאלקה ושורה לשרה ויעשו בהם כטוב בעיניהם.

ומקוצר הזמן אני אומר שלום והנני ואחיק/ן הדורש שלומכם/ן מקרב לב ומצפה לבשו"ט

יעקב

חודש חשוון

ב"ה מוצ"ק נח אור לב' מר-חשון E.P 749 בית חיינו התשד"מ

הביתה שלום וברכה!

איציק, היום הולכים לאט! כך אמרתי לאיציק בלוי, ערב שבת אחרי מנחה ב770 בדרכינו לשיבת חובבי תורה לשמוע שיעור בשיחה של הרבי מפי הרב יואל כאהן.

כל מה שעבר עד יום רביעי בטח שמעתם ממינדי, וגם כתבתי קצת. קיצורו של דבר (כמו שסיכמתי עם מינדי) היה טוב, ולא טוב שהיה. על כל פנים המצב פה שכל יום ברכתו מרובה משל חברו, אם ביום רביעי כבר ראיתי את המכתב כללי באמצע העריכה, הרי שבו בלילה הוא כבר היה מודפס ונלמד ברבים. וכיון שכ"ק אדמו"ר שליט"א כותב שם שעדיף לעשות חשבון נפש והחלטות טובות בהתוועדות, אז לקראת השעות הקטנות כבר ישבו צעירים וצעירים פחות בזאל הקטן והתוועדו. יום חמישי סדרים ובלילה מתועדים וקצת ישנים ומתפללים. ביום שישי נוסעים למבצעים ועל כולם בא שבת באה מנוחה.

ונחזור לענייננו, שבת פ' נח. רוב האורחים נסעו לאן שנסעו. הדחק איננו והרגיעה לקחה מקומו.

הסדר בערב וליל שבת שהבחורים לא מתפללים עם הרבי, אלא אחרי תפילת מנחה יש סדר חסידות בזאל הקטן עד 8:00 ול"קבוצה" יש שיעור מיזאל כאהן בחובבי תורה, ובשעה 8 מתפללים והולכים לסעודת שבת. ויצוין שוב שאין להשוות בין הלחץ במקום ובזמן של חודש תשרי לבין אחרי תשרי, לא ממהרים, ולא דוחפים, ובשבת גם הכיסים

חזרה מפי ר' יואל בזאל הקטן

ריקים כי אין מטלטלים וככה בשיא השלוה פוסעים לכיון חובבים ושומעים שיחה מיואל כאהן. ממש שפתיים ישק.

איזה עשירות, איזה הרחבה, ממש תענוג לשמוע. אח"כ מעריב, סעודה, ובאמצע הסעודה בא לפתע הרב יקותיאל ראפ המכונה קותי משגיח דשיבת חובבי תורה, נעמד על הכיסא ומודיע שלפני זמן קצר קרא לו הרב חדקוב ואמר לו שבחדר אוכל של הבחורים, בשבת ויו"ט צריך להיות אוירה של תומכי תמימים ובעיקר שינגנו בזמן האוכל. ובנוגע לפועל הוא הביא איתו שני רבנים, צירפו כמה שולחנות והתחילו לנגן ניגונים חסידיים עד שעה מאוחרת.

בוקר, צריכים לתפוס מקומות להתועדות, אפשר גם לזכות לשמוע את המפטיר וההפטרה ואח"כ לחכות ולשמוע את ההתועדות. אשרי עין ראתה אלה.

הרבי אמר בהתועדות שיש ביום זה שני מעלות מיוחדות: א. שזה השבת הראשונה אחרי תשרי. ב. זה הר"ח הראשון אחרי תשרי. ולכאו' - שואל הרבי - מה גודל העילוי בזה? אדרבה! לכאורה זה ירידה שאומרים בפירוש שזה אחרי תשרי. תשרי זה אותיות ראשית ומרובה במועדות וכל העילויים ומה העילוי שזה אחרי תשרי. אלא - ובהקדים - שהרי המעשה הוא העיקר הן בנוגע לחוטב עצץ ושואב ממיך בנוגע לראשיכם שופטיכם המעשה הוא העיקר! וזה המעלה בחודש חשון שאז מתחילה התקופה של "ויעקב הלך לדרכו" שבזה מודגש יעקב ולא ישראל שמורה י' עקב שיש בעקב רק עניין העשייה והליכה, אז אומרים שיעקב הלך לדרכו שלו ובענייני האדם והמעשה הפרטי של כאו"א אז כל מעשיך יהיו לשם שמים. וזהו המעלה של שבת הראשונה ור"ח הראשון שאחרי תשרי.

אח"כ ממשיך הרבי שיש מעלה בשבת - שקשור עם השמש - ויהי ערב ויהי בוקר שבע פעמים, ויש מעלה בראש חודש שקשור עם הלבנה. שמש ענינה בלי שום שינויים, כל השנה אותו דבר. וירח עניינו דוקא שינוים. מהמולד ועד קיימא סיהרא באשלימותא וחוזר חלילה.

ובעבודת האדם בור סור שאינו מאבד טיפה ומעין המתגבר וצריך להיות שניהם ובאופן שכ"א משלים את השני (כמבואר באריכות במכתב כללי ובהתועדות ו' תשרי).

אח"כ היה ביאור נהדר על רש"י וגם על הזהר. גם הרבי ציוה שיעשו כינוסים בכל המקומות בימים שעד ז' חשון ובעיקר בארה"ק. ובפרט בירושלים, חברון, צפת וטבריה, והרבי חילק בקבוקי משקה לכל אחד שנוסע לא' מהמקומות האלו ושיעשו כינוסים. אח"כ הרבי אמר שאם יש כהנים שלא לקחו משקה בשבת בראשית אז שיקחו עכשיו. ובאו עוד כ-50 או כ-40 כהנים ולקחו וחילקו משקה.

בסיום ההתועדות הרבי התחיל את ניגון ה'הקפות', וקטע אחד הורה לשיר עוד 10

צ'ארלי י"ט כסלו תנש"א

פעמים והי' שמח כמעט כמו בשמחת תורה (תשאלו את מינדי מה פרוש...).

יש ב770 משוגע אחד (מגנט) קוראים לו דוד בשנה שעברה הוא היה קורא זוהר כל לילה משעה 12 עד 6 בבוקר בעמידה ע"י הבימה בזאל הקטן. השנה הוא גם צועק מפעם לפעם. הדרשות שלו הם כמעט קבועות: "הרבי הוא אור שמשו!... עשר ספירות!... צריך לעורר רחמים!..." וככה הוא צועק ובוכה בממוצע פעמיים ביום. כל פעם דקה אחת או 2. מתחילה לא השגחו בו ואפילו נהנו ממנו אבל מזמן לזמן הוא משתולל יותר ויותר ופעם הוא התחיל לנאום באמצע ה'סדר' אז היו צריכים להוציא אותו מהזאל, מה שהכי גרוע, היום מוצ"ש שהרבי נכנס למעריב הוא נעמד ממול הרבי והתחיל לצעוק ולבכות ולהשתולל. כמובן שמיד סתמו לו את הפה וזרקו אותו דרך החלון (בלי שיפגע כמובן), אבל לפי המצב כנראה שלא יתנו לו להאריך ימים ב770. ככה שאני פוגש את צרלי זה עם הסמלים, אני אומר לו שהוא עוד נחמד מכל המשוגעים...

הלימודים בחובבי תורה עדיין לא על מתכונתן, ז.א עוד לא הי' שיעור לא בנגלה ולא בחסידות אבל בכל זאת - כך נראה - שיש יותר התמדה, יותר נכון, יותר לימוד מאשר בכפר. אין משגיח על הסדרים אבל מי שנמצא - בדרך כלל לומד. כבר יש כיסאות שולחנות ולהבדיל גם גמרות די הצורך גם בחובבי תורה וגם ב770 וכבר נכנסנו לתוך הסוגיות של בבא בתרא אם כי, כאמרו עדין לא לעומק.

מה עוד אספר לכם לפני שלייזר נוסע... סוף סוף עשינו ניקיון בחדר (ספונג'ה בלע"ז) אני לא יודע איך עושים את זה, ובפרט לא עם הכלים המשונים של אמריקה כמו הספונג'זדור הזה עם מליון חוטים וסוחטים אותו בתוך דלי מיוחד כזה שה' ישמור. עכ"פ עשו ניקיון והחדר נקי. . . בל"ג אעשה תמונה (בחדר החדש והנקי...) ואשלח הביתה. חוץ מזה יש לי פצע ברגל מרוב זיעה כי לא הולכים עם סנדלים רק בנעליים וחוף מזה

אם אני אמשיך לכתוב יצא רק שטויות. אז נעבור נושא.

(ולאחר מחשבה שניה:): כך נראה שלפני שאעבור נושא, יעבור הלילה... ואשר על כן, אסיים ואומר שלום, בתקווה לקבל ממאן דהו ממשפחת שמולביץ העניפה.

שלכם באהבה רבה לכאו"א יעקב

נ.ב. בעמוד הבא יכול כל אחד להוסיף מה שהוא היה רוצה שאני אכתוב לו...

•

ב"ה יום ב' ג' מר חשוון חובבי תורה, בית חיינו ה'תשד"מ

אלקה יקרה לי יקרה! שלום וברכה.

ולבסוף אני מחליט בכל זאת לכתוב לך. ולמה דוקא לך? אני לא יודע, אולי בגלל שאני מבין לצערך שלא נסעת לרבי, אולי בגלל שאני עוד זוכר כמה נהניתי מהמכתב המצחיק שכתבת בתחילת תשרי, ואולי סתם ככה מכתב לאחותי אלקה. אסור?

ועכשיו אשאל לשלומך, איך הלימודים, אם יש לחץ של 'בגרות' ואם את לומדת שיחות באידיש (תשאלי את מינדי היא כבר תגיד לך כמה זה חשוב) ובכלל ככה מה העניינים. ומתוך תקווה (איך שכותבים אנשים חשובים -) ששורות אלו ימצאו בקו הבריאות הנכונה, אספר לך קצת מהנעשה פה בבית חיינו וזה כולל את 770 וגם הישיבה שמתחלקת ל: 3: א. הזאל - איפה שלומדים. ב. הפנימיה. ג. חדר אוכל. וכמובן שמכאן והלאה יהי' המכתב נחלת הכלל - למי שזה רק מעניין.

במוצאי ש"פ נח פרקו את הבימה האדומה שעליה התפלל הרבי במשך כל החודש תשרי. בדרך כלל מפרקים את זה במוצש"ק פרשת בראשית אבל השנה, משום מה, זה נשאר עד מוצאי ש"ק נח (אולי בזכות אליעזר נח...) ואם חשבתם שבזה חסל סדר תשרי אז לא דייקתם כי כל זמן שזושא וילימובסקי הפרטיזן נמצא פה לפני כל תפילה ואחריה הוא שר 'שיבנה' או 'זפרצת' וכדומה והרבי מסמן ביד להגברת השירה - ובדרך כלל, לא פחות חזק מאשר בתשרי - אז הרי שאוירת תשרי השמחה בעינה עומדת.

אמנם הקהל הולך ומתמעט, וזה מורגש הן בזאל הקטן וק"ו כאשר מתפללים מנחה או מעריב בזאל הגדול ורובו ריק. שלא לדבר על הפירמידה מאן דכר שמייה. ורק בהתוועדות עומדים שם.

חדשות מיוחדות אין, אבל כמו שכתוב בכל יום יהיו בעיניך כחדשים ככה זה כאן בכל פעם מחדש שרואים את הרבי בתפילות, בקריאת התורה בימי שני וחמישי, אשרי עין ראתה אלה.

קריאת התורה ג' חשוון תשד"מ (הרב שמולביץ עומד מימין)

ועכשיו אספר קצת מהגשמיות. בחדר שלי יש שולחן! ואם תשאלו מה הרעש בחדר יש שולחן, אז קודם כל תנסו לגור חודש בחדר בלי שולחן ואז תבינו כמה זה חשוב. חוץ מזה יש גם כסא וזה ממש ארמון מלכים.

גם בזאל בחובבי תורה כל דבר תיקנו, יש ריהוט יש ספרים לנגלה ולחסידות. וכאמור דירה נאה מרחיבה דעתו של אדם אז יושבים במנורה ולומדים מעט כמו שצריך.

חוץ מזה, מתברר שאין "ישיבת חובבי תורה" אלא מאי? בתקופה שגרו בקראון הייטס גרו הרבה יהודים בנו בית כנסת מפואר ושמו חובבי תורה, שגם ריכז מסביבו את קהילת חובבי תורה (שספר תקנות הקהילה התגלגל לידי אי אז) ולבית כנסת מרתף רחב ידיים. עם חלוף השנים והיהודים הרבים עזבו את השכונה וביהכנ"ס ננטש נותר עימו המרתף בשימון.

לעו"ז ב770 נעשה הזאל הקטן - שמשמש ישיבה - צר מהכיל את הבחורים מקצות תבל ואז הוחלט שהבחורים שבאים מהארץ (פלוס עוד כמה) ילמדו ב'חובבי תורה' ומאז נקרא שמם תלמידי חובבי תורה אם כי באמת זה חלק מהישיבה ב770 אלא שחלק מהבחורים לומדים ב885.

היום בסדר חסידות ניגשתי לשאול את המשפיע הרב זרחי איזה שאלה במאמר. אחרי שגמר לענות עליה, הוא שאל איך קוראים לי. אמרתי שמולביץ. אז הוא שאל מירושלים? ענית כן והייתי בטוח שהוא חושב על ר' חיים שמולביץ אבל חשבת: למה לא, שיחשוב.

אח"כ הוא אמר פתאום: אבא שלך הי' באנגליה?! אז התפלאתי וענית: כן, בתור ילד, נער. אז הוא ממשיך ושואל ההורים שלך היו פה לפני שנה בתשרי! ושוב ענית כן. אבל

אני לא יודע ולא מצליח לנחש מאיפה הוא יודע את כל זה (אולי אבא דיבר איתו שנה שעברה (הוא שדכן...)).

(למינדי: הלכתי לחנות הצילום פלש וחיפשתי ולא מצאתי שום תמונה שלכן מהראלי השלישי, ואיזהו עשיר השמח בחלקו (ועיקר ההתקשרות לרבי זה ע"י לימוד תורתו וקיום רצונו, ובזה מינדי - בלי עין הרע - לגביך אני רגוע רק חזקי ואמצי ובשמחה ובפנמיות)).

הייתי אתמול אצל הגברת טורנער חשבתי ששכחת(ן) שם משהו ולבסוף התברר שהסבתא רצת להעביר איתי מכתבים לארץ וכמובן שלא יכלתי לסרב הרי היא סבתא כ"כ טובה. בינתיים היא הושיבה אותי חצי שעה לשתות ולשמוע סיפורי סבתא... והראתה לי את כל התמונות של הנכדים שלה (מעניין את הסבתא שלי...), ואת האלבום שנתתן לה עם ה'הקדשה' והתמונות. ובנוגע לפועל נא להדביק בולים ולשלוח את 2 המעטפות שלה לבת שלה בגוש עזיון.

ג. ב. היא נתנה לי את הכוס עם המטבעות. הכל אני שולח עם שלומית יקונט.

אתמול מצאתי אוצר בלום של מעטפות כמו זו שאני שולח היום, זה הכל זבל וחסכת לעצמי הוצאה יתירה - אולי למשך כל השנה.

ממש לא נעים לסיים ככה את המכתב בראש העמוד אבל - איך אמר חכם - לא נעים לא נורא.

ואסיים בתקווה לקבל מכתב מהבית. אתם יודעים, הכתובת כאן זה

Eastern parkway 770

Brooklyn N. Y. 11213

והנני דורש בשלום כאו"א ומצפה לבשו"ט.

באהבה רבה

יעקב

•
ב"ה. יום ב' ו' חשוון, בית חיינו ה'תשד"מ.

הביתה שלום וברכה!

לאחר דרישת שלומכם הטוב בתקווה לקבל סו"ס איזה מכתב ולשמוע בשו"ט מחר נוסע בעז"ה הזוג רלב"ג מק. היובל ובל"נ אשלח איתם מכתב זה. עדיין אין יודעים פה

אם חוזרים בעוד חצי שבוע או שלושת רבעי שנה. עוזר שר הביטחון הודיע שכל זמן שהשר לא חוזר מחו"ל ונותן תשובה שלילית אז אנחנו יכולים להישאר. ואנו כמו תמיד - ל"ה ועינינו ל"ה. בטח גם אתם מתפללים "ורבים היו עמדי" ויהיה בעז"ה בשלום נפשי, ובינתיים אספר קצת מהנעשה פה בית חיינו 770 והאיזור.

שבוע שעבר היה פה כינוס לילדי צ"ה. ולבסוף הרבי אמר שמציע שבימים שנשארו עד סוף חנוכה וגם טבת שאחרי חנוכה יעשו התוועדות. היתה התוועדות אחת בחובבי תורה ואחת ב770.

בי"ט כסלו ובשתי שבתות שלאחריו הרבי מדבר על פרסום המנהג לומר קודם התפילה הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעך כמוך. ואחרי התפילה, אך צדיקים וגו', וזה יוסיף באהבת ישראל ושלום בעולם.

באותה התוועדות ב770 סיפר הר' ג'יקובסון (עורך העיתון אלגמיינר ג'ריונל) שסיפר לו חבר שלו רב באיזה שכונה / קהילה כאן בניו יורק שהוא שמע את הקריאה של הרבי בקשר לפסוקים ואם כי הוא לא כ"כ הבין מה זה יכול לעזור, בכל זאת הוא דיבר על זה בבית הכנסת ביום ו' פרשת מקץ. בשבת אחה"צ בא אל הרב אחד מהבעל בתים וסיפר לו שכבר 5 שנים שיש במשפחה שלהם סכסוך גדול. שני אחים היו שותפים באיזה עסק ואח"כ היה איזה סכסוך וכל אח עם כמה משפחות היה באיזה צד וככה היו קבוצת משפחות נגד קבוצת משפחות משך 5 שנים. והשבוע כאשר הרבי דיבר על אהבת ישראל ואמירת הריני כו' אז הם החליטו לומר את זה (כ"א בפני עצמו) וזה גרם להם שהם השלימו והתאחדו כל המשפחה הגדולה... אמר לו הרב ג'יקובסון רק תאמר לי מתי זה היה בדיוק אז הוא אמר אחרי מנחה בשעה 4:45 אז אמר לו הרב ג'יקובסון בדיוק בשעה הזאת הרבי דיבר על זה ואמר כמה שזה חשוב וכמה שזה יכול לעזור...

בזמן האחרון הרבי נשאר ב770 יותר מאוחר מאשר בחודשים האחרונים. מאז שהרבנית היתה חולה, הרבי היה נוסע מיד אחרי תפילת ערבית (7:00). ובשבועיים האחרונים, הרבי נשאר עד 8 9 ולפעמים עד 11 וחצי ג"כ. חוץ מזה, יש שוב כמה אנשים שנכנסים ליחידות. שבוע שעבר ה' ערב אחד שנכנסו שלושה אנשים בתחילה נכנס דוד עמר, הוא ראש קהילה יהודית במרוקו (לא משנה שהוא לא דתי...) וגם מנהל את כל הביזנס של המלך חסן והוא "איש מספר אחד" אחרי הוד מלכותו. הוא שהה אצל הרבי 20 דקות ולייבל גרונר הכניס לחדר כיסא נוסף, כי הנ"ל בא עם אשתו ושתי בנותיו. אחריו נכנס הרב רוזן הרב הראשי של רומניה ושהה כשעתיים.

ר' גרשון בער
ג'יקובסון
עורך העיתון

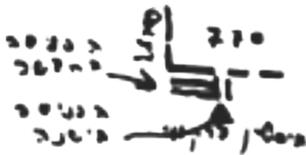
אח"כ נכנס הרב בנימין גורודצקי שהוא בא כח של הרבי באירופה ובדרום אפריקה, והי' אצל הרבי כשעה ורבע (אתם שמים לב שהמכתב חצוי, לכן כל המחיקות והתיקונים).

[שתי שורות מחוקות לחצאיין - התוכן: יחידות של פרופ' ירמיהו ברנובר].

יוסף יצחק זלצמן - בעלה של חינא (ליפּש לשעבר) הגיע ל770 לסוף שבוע. את הפגישה המרגשת אין לתאר. מה שחשוב שהוא בא בלווית סטודנט אחד בעל תשובה. . . באותה יחידות עם ברנובר אמר לו הרבי שכדאי לראות אולי אותו סטודנט מטורונטו יוכל לעשות משהו למען העבודה שלך. כמובן שברנובר צלצל לטורונטו וכך הגיעו אותו סטודנט וזלצמן למלא איזה תפקיד בנ"י. בהוראת כ"ק אדמו"ר שליט"א...

בשבת (כמו שכבר כתבתי במוצש"ק ושלחתי בצירוף 2 לקו"ש) הי' ב770 התוועדות של חסידים ולפתע הגיע מישהו עם בקבוק יין ששלח הרבי לכבוד התוועדות. הבקבוק היה חסר כוס אחת וכנראה שהרבי לקח לעשות קידוש. עכ"פ התוועדו, ונשפך וודקה כמים וחסידות עד השמים (ר' יואל כאהן חזר את השיחה של הלקוטי שיחות החדש) און ס'גיווען פריילאך [=היה שמח].

היום בבוקר כשנכנס כ"ק אדמו"ר שליט"א לקריאת התורה היה על הסטנדר חומש עב כרס הרבי דפדף לכיון פרשת ויחי ופתאום מצא בין הדפים, איזה דף מקופל. הרבי פתח אותו וזה הי' מכתב של הרבי לתלמידי ישיבת תומכי תמימים כפר חב"ד (י' שבט תשמ"ב) הרבי קרא בזה משך זמן. אח"כ הרבי עוד דפדף בסידור שבסוף החומש ועבר לקריאה הרגילה.

חוץ מזה עושים שיפוצים מסביב ל770. כנראה שלא רוצים שאחרי כל תפילה והתוועדות יתערבו האנשים ונשים על המדרכה אז סוגרים את הכניסה שבסוף הבלוק ומפנים את היציאה מיד לקינגסטון (חוץ מהדלת הרגילה בקינגסטון) [כאן בא ציור הממחיש זאת].

שבוע שעבר מכרתי את התפילין הישנות שלי ב\$200 חשבתי מתחילה לקבל עבורם \$300 אבל לבסוף בקושי קיבלתי 200. הרוב קיבלתי בצ'קים דחויים אבל פרטתי אותם בגמ"ח של 770 (בגמ"ח שלי לא מקבלים צ'קים דחויים) לצ'ק טוב, ואותו פרטתי בגמ"ח שלי. בכסף קניתי חליפה טובה ומצלמה לא רעה וב"ה אני חי פה באיכות חיים נהדרת (שלא נדבר על רוחניות) ב"ה. יאריך ה' וכה יוסיף. .

הזוג מאיר וחדוה מרק מסיימים מחר את הביקור בחצרות קודשנו, ובבית העלמה סורנר. אין מה לומר שהם היו עליזים מאוד וכולם נהנו מכולם חדוה מרק מוסרת ד"ש

לחנה ומתעניינת במקום לימודיה של מינדי. כאמור הם מסיימים את הביקור, וקנו מתנה לגברת, שתולים על הקיר להכניס בזה ברכונים ומכתבים וכד'.

כמו"כ הם כתבו לרבי - בין השאר - את גודל ההכנסת אורחים שעשתה הגב' למענם. כמובן שהבהרתי לזוג הצעיר שבכל מקרה יש זכות קדימה לשמולביצים והצאצאים ושלא ינסו להידחק. כמו"כ הוא העיקר, [חסרה מילה] על משפחת מרק או חברות שלהם, יגיע בע"ה הטייפ שקניתי לכם [חסרה מילה] חנה ואיציק והם יעבירו אליכם (אולי לבסוף זה יגיע ישר אליכם).

•

**ב"ה, מוצאי שבת קודש פרשת לך לך אור לט' מר-חשון,
749 בית חיינו התשד"מ.**

אבא, אמא, חנה, איציק ... עד קיקי שלום ושבוע טוב!

"פנים בפנים דיבר הוי' עמכם", לכאורה מה המעלה הכל כך גדולה? ומה אם היו שומעים את מתן תורה מהצד? או רואים מאחורה? (וכמו שאמר ר' יהודה הנשיא הא דמחדדנא טפי לפי שראיתי את רבי מאיר מאחוריו) - אבל היום הבנתי. היום עמדתי בהתוועדות ממש ממול הרבי. מה זה חיים, זה לא מילה. ממש רואים את הנשמע ושומעים את הנראה.

הרבי הסביר שעכשיו מתחיל הכי בהדגשה העניין של 'זיעקב הלך לדרכו' - הדגשה של מעשה בפועל ובאופן של תענוג, ששבת עניינה תענוג.

בשיחה השנייה הרבי ציין על איזה עניין בחסידות, שהתחילו לברר אותו לפני יותר משלוש שנים, ועדיין לא סיימו (כנראה שהכוונה לספר הערכים). וגם הרבי צעק שלא משפרים את מצב השכונה (כנראה שהכוונה לעניין ביטחון השכונה מפני גנבים וכושים).

וכנראה שלא ידפיסו את הקטעים האלו בהנחה.

אחר כך, בביאור על פרוש רש"י, הרבי אמר משהו שהתמיה את כולם: בפסוק "כי אב המון גויים" שרש"י אומר ש[אף]היו"ד שלקחו משרי הייתה בתרעומת עד שהוסיפו את זה להושע. אז הרבי אמר שהיוד חיכתה אלף שנים ויותר עד שהוסיפו את זה ליהושע.

וכשסופרים, מוצאים שזה רק 400 שנה בדיוק או 401 (מהשנה של לידת יצחק עד השנה הראשונה שיצאו ממצרים).

ועכשיו אספר קצת מחדשות בית חיינו. לאחרונה הלכו חסידי סאטמר והדפיסו ספרי תניא לא כמו שמדפיסים בהוצאת קה"ת. הם רצו להדגיש כאילו הם בעד חסידות, ורק נגד הרבי והחסידים של היום. אז ראשי קה"ת כתבו את זה לרבי, והרבי ענה להם שלא

יעשו לסאטמר כלום (משפט וכיוצא בזה), אלא יתנו לאדמו"ר הזקן ולאדמו"ר הרש"ב
'להסתדר' איתם...

ללוי וילימובסקי חב"ד חולון ענה הרבי על השאלות:

אם להרחיב את הפעולות - לראות לפי תנאי המקום.

אם להקים כולל לבעלי תשובה - לא כדאי.

אם הרבי מרוצה מהפעולות - ביתר רב.

כמובן שהוא שמח מאוד וחוזר לחולון במשנה מרץ.

הרש"ג ביקר השבוע בפנימיה החדשה שלנו 749 ומהחדר שלנו הוא אמר שהוא נהנה
שהוא מסודר. אחר כך הוא תפס שלושה בחורים יושנים ב10:00 בבוקר, וצעק עליהם...

ובגשמיות, סוף כל סוף התפנו מהחדר שלנו שני הנספחים שמתחילה באו 'רק' לראש
השנה, ואחר כך נשאר 'רק' לתשרי, ולפועל רק השבוע הסתלקו. כעת החדר מרווח וגם
נקי, ממש תענוג, ברוך ה'.

"אזכיר על הציון", "אזכיר על הציון", תלך לחדר אוכל תשמע "אזכיר על הציון". תכנס
למקווה, תשמע "אזכיר על הציון", תשאל מי שהוא מהקבוצה מה חדש, יגיד לך "אזכיר
על הציון", כי זה מעודד מאוד. הכניסו פתק לרבי על המצב של הקבוצה, והיתר היציאה
ובקשת רחמים בחתימת כולם, והרבי ענה: "אזכיר על הציון". יתן ה' והכל על מקומו יבוא
בשלום, כתקוות ושאיפת כל הקבוצה.

כעת, מוצ"ש, יש בזאל של חובבי תורה סרט של תשרי של פריידין [צ'לם החצר],
אבל אין לי זמן לזה כי השראתי לערב עוד כמה מכתבים לכתוב מכל השבוע, וגם כך אין
לי כל כך זמן, ואם מי שהוא חושב שהמכתב קצר מידי (דעתו כדעתי), ועימו הסליחה.

מצורף בזה ליקוטי שיחות החדש בתקוה שמישהו יקרא את זה, ואני .. במינדי שהוכרה
- במשך שהותה בחצרות קודשנו - כחסידה הראויה לשמה, וכאחת שטעונה התקדמות
בלימוד השפה האידישית... כמו כן מצורף בזה המאמר דשמחת תורה, וכלי האי ואולי
ילמדו את זה. ולבינתיים נסתפק בזה ואסיים בברכת שבוע טוב לכולם.

באהבה רבה, יעקב.

•

מוצאי שבת קודש פ' וירא אור לט"ז מר חשון בית חיינו (749) ה'תשד"מ

הביתה שבוע טוב, שלום וברכה!

לאחר דרישה בשלומו הטוב של כל אחד ואחת בתקווה לשמוע בשורות טובות מנפש ועד בשר. אצלי ב"ה הכל בסדר חוץ מזה שהבוקר במקוה לקח מי שהוא את הכובע החדש שלי, ואין זה משמח אותי כלל, אבל בעזרת ה', יש מקום לתקווה למצוא אותו בחזרה. וחוץ מזה, שבשבת לא ה' התוועדות, וממש אין מה לעשות ורק מחוסר ברירה הלכנו לנוח וכעת אין לי על מה לעשות 'חזרה', אין במה להתפלפל ולגוון, אז חוץ מזה, תודה לא-ל הכל כאמור בסדר.

משבוע לשבוע השגרה נעשית שגרתית יותר ויותר, אבל אעפ"כ יש תמיד דברים חדשים, ונגסה להעלות אותם על הכתב ולעניין את אבא ואמא, לייזר וכל האחיות.

השבוע התחילה פרשת המעילים: החורף האמריקאי התחיל לתת את אותותיו, סוודרים, צעיפים ומעילים זה דבר שבאופנה. דרך אגב, זכורה לטוב אמא שתח' שברגע האחרון דחפה לי צעיף לתוך המזוודה ואני משתמש בו בחיוניות רבה. על כל פנים, הנהלת הישיבה הכריזה שתיתן \$40 לקניית מעיל חורף (לא משנה שמעיל פשוט עולה \$70, וגם זה - לדעת הוותיקים - לא מספיק בחורף האמיתי בחודשים של שבט-אדר). על כל פנים כולם לקחו הכסף, חלק קנו וחלק לא קנו. אני בינתיים לא קניתי ונראה מה יהיה הלאה. זה סיפור אחד.

השבוע גם התחיל בצורה סדירה - כמה שאפשר להיות כאן בכלל משהו מסודר ושפוי - בישיבה בנגלה וחסידות. בנגלה אומר את השיעורים הרב מנטליק; אחד בעברית ואחד באידיש. ובחסידות - יואל כאהן בעברית. וזה חוץ מהשיעור באיזה שיחה של פרשת השבוע בכל ליל שבת.

ביום רביעי לוי יצחק פריידין הצלם נסע הבייתה. בבוקר הוא הלך על יד הבית של הרבי, ומתי שהרבי יצא, הוא ביקש רשות להיכנס לאוטו. הרבי הסכים, והם נסעו ביחד, וגם על יד 770 הם דיברו כמה דקות, והלכו ודיברו עד הכניסה ל770. זה היה ממש נפלא לראות איך הרבי מתייחס אליו יפה, מתעניין בכל מה שהוא אומר, משתתף בשיחה, והולכים ביחד כמו שני חברים שווי מעלה זה שנים רבות. פריידין סיפר כמה דברים שהוא דיבר עם הרבי:

א. (באוטו) פריידין: אני לא זכיתי בהגרלה להניח ספר תהילים שהרבי יקרא בו [בימי שני וחמישי, הייתה נערכת הגרלה בזאל הקטן, בין אלו המעוניינים שהרבי מה"מ ישתמש בתהילים שלהם לאחר קריאת התורה].

הרבי: אפשר גם לקרוא עכשיו. (והרבי קיבל מפריידין ספר תהילים, קרא בו והחזיר...).

ב. (באוטו) הרבי: האם הסרט על תשרי כבר מוכן?

פריידין: כן, וכבר הקרנתי אותו פעמיים, במשפחה שאני מתארח (שפירא), ובחובבי תורה.

ה'צלם' פריידין מקבל בקבוק משקה מהרבי מה"מ

ג. פריידין: המשפחה הזאת שארחו אותי כל כך יפה, ממש תלמידי אברהם אבינו.

פריידין הראה לאד"ש תמונה מהמשפחה של הבן שלו, והרבי אמר י"שר כח, אז פריידין שאל האם הרבי מרוצה, והרבי ענה שכן. אז פריידין אמר: אם הרבי מרוצה, אז גם אני שמח.

ד. פריידין סיפר לרבי סיפור על בחור אחד שבא וסיפר לו שהוא יתום (. .) ואין לו שום תמונה עם הרבי, אז פריידין מיד - ביום שני או חמישי עשה לו תמונה עם הרבי בקריאת התורה (הרבי היה מאוד רציני בזמן הסיפור הזה).

ה. הרבי שאל אם פריידין קנה מתנה לאשתו. והוא ענה: קניתי ["איך אוגיקייפט"]. אז הרבי שאל: בשפה רפה? (כנראה שפריידין אמר קניתי, כאילו לצאת ידי חובה), אז הוא אמר שוב קניתי, בקול.

ו. (זה שמעתי בעצמי) פריידין: היום אני נוסע בחזרה לארץ.

הרבי: נו, פארט געזונטרהייט.

פריידין: בטיסה ישירה מכאן לתל אביב.

הרבי: "הולך ישר"! ס'זאל שנת שמחה און שנת הצלחה.

ביום שישי האחרון, רצייתי לעשות הפתעה ולטלפן הבייתה כמה דקות לפני שבת. זה ממש לא עולה הרבה כסף (דקה ראשונה פחות מ\$3, וכל דקה נוספת עוד דולר), ובטח שזה שווה את התענוג לדבר עם 'הבית' פעם בכמה שבועות. כבר הייתי על יד הטלפון, אלא שמתחילה הי' לי טעות בקידומת של הארץ, וככה עמדתי כ-10 דקות, ושמעתי

בטלפון כל מיני תקליטים באנגלית, ולבסוף כשקיבלתי את הקידומת הנכונה, כבר הי' אצלכם שבת, והטלפון מנותק. אז תחכו להפתעות בהזדמנות אחרת.

וכיון שבהפתעות עסקינן, קיבלתי השבוע מכתב מתומר ווירט, הוא כותב שכבר כמה מכתבים שיגיעו עוד כמה ימים וכן הוא אצלנו בבית וקיבל משהו 'הפתעה' בשביל לשלוח לי, ובינתיים נפשי יוצאת כבר לדעת מה ההפתעה... רציתי לשאול את זה בטלפון, אלא שקרה מה שקרה ואני בינתיים במתח.

חוץ מזה רציתי לשאול בטלפון למה לא שולחים מכתבים ממשפחת שמולביץ ברח' הפסגה אל יעקב שמולביץ באיסטערן פארקווי שבע מאות ושבעים! אבל מילא נחכה עוד קצת. וחוץ מזה רציתי לשאול עוד כמה דברים, אבל נשאיר את זה באמת לטלפון. ובינתיים נמשיך קצת בסיפורים:

ביום שישי (האחרון כמובן, אחרת הייתי כותב במכתב הקודם) הי' תקלה ברכבת התחתית, ודוקא בשעות האחרונות לפני שבת, כשכולם חוזרים ממבצעים.

בין כה וכה חוזרים שעה או חצי שעה לפני שבת, עכשיו הרכבת נעצרה כל חמש דקות לרבע שעה. אז אני, במזל, הגעתי כחצי שעה לפני הדלקת נרות. היו כאלו שהגיעו ממש בזמן [כניסת שבת], והי' אחד שירד תחנה קודם, נתן דולר לאיזה ילד כושי שיקח לו את התפילין לחדר. שלא לדבר על אחד שחשש שיפסיד מנחה והתפלל ברכבת, ופתאום הרכבת המשיכה, והוא הי' באמצע התפילה, אז הוא ירד שתי תחנות הלאה, וחיכה לרכבת חזרה. בקיצור, בלאגן.

ועוד סיפור: חסיד מדרום אפריקה בא לתשרי ל'770 עם בן שלו. הבן הי' לו מחלה בעיניים שהלכה והחמירה, והרופאים לא ראו עצה, ואמרו שכנראה הוא יתעוור לגמרי (ל"ע). האבא הכניס כמה פעמים פתקא לרבי, וביקש ברכה, אבל הרבי לא ענה. במוצאי שבת בראשית בחלוקת הכוס של ברכה, האבא אמר זה הבן שלי, אז הרבי עשה ביד כזו תנועה של ביטול ואמר: הוא עוד ילמד בעיניים האלה הרבה תורה, ויהי' תלמיד חכם. זה הי' כאמור במוצ"ש בראשית. יום ראשון שלאחרי שבוע, הם הלכו לאיזה בדיקות אבל הרופאים אמרו שהם לא יודעים מה קרה, הם פשוט לא רואים שום מחלה... (שמעתי ממי ששמע מאבי הבן).

כפי שכתבתי במוצ"ק העבר, הי' ענין שבשבת שעברה, בהתוועדות אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א שה"י"ד" של שרי חיכתה אלף שנה עד ששמו אותה ביהושע, וכולם התפלאו שהרי הי' רק 400 שנה. אז בהנחות בלה"ק כתבו ריבוי שנים. ובאידיש כתבו מאות שנים. עכ"פ שאלו את הרבי, אז בהתחלה הרבי ענה שזה הי' פליטת הפה ועיין ברמב"ן. (גם זה לכשעצמו זה נפלא, שאצל הרבי גם פליטת הפה זה קשור עם רמב"ן, ולא סתם. עכ"פ)

אח"כ הרבי ענה שאלף שנה זה עניין של תקופה (כמבואר ברמב"ן שם), ואכן את היו"ד הוסיפו ליהושע בתקופה של ביאת הארץ, והיינו שעברה תקופה שלימה, אלא שע"י פליטת הפה נאמר 1000 שנה.

ולהבדיל בין הקודש ובין החולין, ובין טהור לטמא, שכחתי לגמרי לספר, השבוע התחילו להלך בפנימייה שמועות אודות עכברים, ובמשך הזמן התחילו להלך גם עכברים בכבודם ובעצמם. וככה נמשכו השמועות עד שבעצמי ראיתי עכבר בחדר שלי. ממש חוצפה. ואז כל אחד מארבעת חברי החדר תרם קוודער (\$0.25), וקנו 3 מלכודות בדולאר, ובמשך שלושה ימים נפלו כאן חללים לא פחות משלושה עכברים. עכבר ליום עכבר ליום על עולת המלכודות... ממש רחמנות, אבל אין ברירה. בחדרים אחרים התייחסו אליהם יותר בזלזול, אז מצאו חורים בחולצות. אנחנו מקווים שלכאן כבר לא יכנסו...

חוץ מזה, יש לי כאן שני ג'ובים. לוקחים מעט זמן ומכניסים טוב; אחד לשלם שמים, ואחד לשם כסף. והלא הוא לך כסות עיינים: לפני התוועדות, אני ועוד אחד מסדרים את הספסלים בזאל. זה לוקח 20 דקות בליל שבת, ו-20 דקות בשבת אחרי התפילה, ומקבלים על זה \$20. חוץ מזה, אני (עם עוד שניים) מחזיקים את הגמ"ח של חובבי תורה, אחד הולך לבנק כשצריך. אחד ממונה על הספרים, ואני נותן ומקבל כסף. רוב כספי הגמ"ח זה מהפקדות של בחורים שלא רוצים להסתובב עם הרבה כסף (מטעמים מובנים), אז הגמ"ח שומר את הכסף, הנה, ומלווה אותו לנצרכים וכו'. אני לא מספר את זה למעליותא, להתפאר וכו', אדרבה, אלה שהם מספרים הכל ואת זה לא (בגלל שלפלוני לא יהי' מזה עונג וכו'), אז זה הרגשה לא טובה, ולכן אחת ולתמיד סיפרתי, וזהו. אבל באמת שזה לא לוקח הרבה זמן, וחוץ מזה רוב ככל החבר'ה פה עושים כל מיני עיסוקים להחיותם ברעב (אחרת, כבר מזמן הייתי כותב שאני צריך עוד כסף כך וכך).

אחד קנה מכונה שעושה פופקורן, ומוכר שקית ב\$25. אחד כותב מזוזות, אחד מחלק אוכל בחדר אוכל, וכן הלאה. אז ב"ה שאני יכול להרוויח \$20 בפחות משעה, ועוד בכזו עבודה קדושה, לסדר ספסלים להתוועדות קודש של כ"ק אדמו"ר שליט"א נשיא דורנו. ומי לנו גדול מיהושע בן נון, שלא הגיע למה שהגיע אלא שסידר ספסלים לבית המדרש (ככתוב במדרש).

שני אורחים חשובים ביקרו (אותי) ב770 בשבוע האחרון: הראשון, בתחילת השבוע, דקות לפני מנחה מגיע מרק (נו, זה אח של אלתר), ואמר לי שלום עליכם, אתה מכיר אותי? כמובן שאמרת כי אם כי לעולם לא אדע מי אלתר ומי מרק... על כל פנים, הוא מטייל קצת באמריקה הנפלאה, והפעם גלווה אליו עוד אחד מהמוסד באנטוורפן צפי ווסט שמו, הוא גר כעת בניו ג'רזי, ומדריך את מרק באמריקה. אח"כ לקחתי את שניהם לראות את חדר שידורים. אח"כ הם חיפשו חנות למכשירים, ולקחתי אותם לדרימור. מרק

כבר הספיק לבדוק מיקסר, כמה שעונים ומכונת תספורת, ולבסוף לקח שני שעונים, ומיהר לנסוע עם הנכבד השני.

האורח השני, בא ביום חמישי. הוא תושב בית וגן, אינני יודע את שמו, אבל הוא אמר שמהבית מסרו ד"ש בשבילי, אז כנראה שיודעים מי זה. הוא בא לאסוף כסף לאיזה משפחה, וניסה את מזלו ב-770 בין הבחורים. רציתי לתת לו, אבל הוא כבר נעלם. עד כאן פרשת האורחים.

הנני שולח שוב שני 'לקוטי שיחות' החדש, ואני מקווה שמישהו (על כל פנים) קורא את זה בבית. יש עניין שהרבי מוציא דוקא עניין זה או אחר (למשל: השבוע זה - במידה ידועה - המשך להליקוט של פרשת לך לך. בשניהם מדבר על מעלת המצוות שמקיימים אותם רק מצד הציווי). וכאן ב-770 לומדים את הליקוט כמו פקודת השבוע. וגם, כמה פעמים בהתוועדות הרבי מדבר על העניין שנדפס בהליקוט. והנני מקווה שילמדו את הליקוט - מי ששיך לזה - בשימת לב הראויה.

עכ"פ לביתניים, שבוע טוב. תתפללו שנשאר כאן עד ביאת משיח או עד סוף השנה, כי בנפשנו הדבר. אל תדאגו ואל תתגעגעו, אלא כשמעמם, וגם אז במקום להתגעגע, תכתבו מכתב...

שלכם באהבה, יעקב.

•

אור לח"י חשון

תודה לא-ל מצאתי הכובע.

אתמול היה כאן (במנהטן) חגיגת בר מצווה לבן של טורנר והיא באה במיוחד ל-770 להזמין אותי. הלכתי לשם, וגם אמרתי איזה קטע של שיחה של הרבי על פרשת השבוע, וכמה מחמאות לצבי שישן בחדר צדדי בשביל שלאורחים יהי' מקום ברווח. וכמובן מחמאות לאמא שלו. הכל אמרתי באידיש, וכולם התמוגגו מנחת מהעניין ומהשפה.

•

ב"ה, מוצש"ק פ' חיי שרה, בית חיינו (749) ה'תשד"מ

אבא, אמא, וכל הצאצאים, שלום ושבוע טוב וברכה ותודה.

לאחרי דרישת שלומם, זה עתה קיבלתי את המכתבים מאבא אמא אלקה וקיקי ששלחתם בדואר. אמנם זה הגיע בערב שבת, אלא שהייתי במבצעים, ולא הספיקו

למסור לי קודם השבת, וקיבלתי את זה כעת. תודה רבה לכל מי שנשא בעול, ותרם מכחו והאציל מרוחו והזיל מעטו. וגם מי שלא כתב, אבל יכתוב בפעם הבאה - גם ברוך יהיה.

ככל הנראה ככה זה יישאר, שמוצאי שבת הוא הזמן הכי נח לכתוב הביתה, וממילא הדין וחשבון שתקבלו זה בעיקר מהנעשה כאן ביום השבת. חוץ מסיפורים מיוחדים שאני רושם על פתקה קטנה מה שקורה במשך השבוע.

ובכן, השבת לא הייתה התוועדות, אבל האכזבה לא הייתה כל כך גדולה. שבת שעברה ה' ט"ז חשוון, קיימא סיהרא באשלמותא, והרבי דיבר על זה וכולם חשבו שתהי' התוועדות, ולא היה.

אבל השבת היה כמעט בטוח שלא יהי' התוועדות וגם סיפרו ששליח חב"ד ממונטריאול כתב לרבי שרוצה להביא 770 קבוצה של סטודנטים וכתב את סדר היום שלהם, ובשעה 1:30 התוועדות. אז הרבי ענה לו: "מנין הבטחון שתהי' התוועדות, ויותר טוב להביא לשבת מברכין, שאז בטח יש התוועדות". ולכן לא הייתה אכזבה גדולה שאכן לא הייתה התוועדות.

חוץ מזה, כבר למדתי לקח שלא משתלם לגמור את התפילה כל כך מוקדם ואחר כך להשתעמם ולישון כל היום, אז היום למדתי עוד קצת חסידות לפני התפילה, וב"ה השבת הייתה מלאה תוכן (אמנם לא כמו שיש התוועדות, אבל בכל זאת משהו).

וכעת, הסיפור הכי טרי: התפללו ערבית ועשו הבדלה, ומתי שהרבי הלך לצאת ולנסוע הביתה, אז באו שני כושים במכונית עם רמקול ודיברו משהו על אותו האיש יש"ו. ישראל כולם - שחיכו בחוץ, התנפלו עליהם, אחד העיפו מהמכונית, ואת השני כמעט כיסחו, בסוף אמרו להם לנסוע מיד, אבל הם לא רצו, אז התחילו לנדנד את האוטו שלהם מצד לצד וכמעט הפכו אותו. והם יושבים בפנים ושותקים.

בינתיים, אני הלכתי משם, ואחר כך הגיעו 3 ניידות משטרה (אל דאגה, אם לא הגיעו

ובענין הסיפור הכי טרי: התפללו ערבית ועשו הבדלה ומתי שהרבי הלך לצאת ולנסוע הביתה, אז באו שני כושים במכונית עם רמקול ודיברו משהו על אותו האיש יש"ו. ישראל כולם - שחיכו בחוץ, התנפלו עליהם, אחד העיפו מהמכונית, ואת השני כמעט כיסחו, בסוף אמרו להם לנסוע מיד, אבל הם לא רצו, אז התחילו לנדנד את האוטו שלהם מצד לצד וכמעט הפכו אותו. והם יושבים בפנים ושותקים.

יותר מ20 סימן שבאמת לא קרה כלום...), וכנראה שלבסוף לא קרה כלום.

בטח שמעתם שבאור לכ' חשון הייתה התוועדות. כל היום - י"ט חשון - לא ידעו אם תהיה התוועדות או לא. ורק אחרי מעריב בשעה 7, אז הרבי הודיע [ע"י הריל"ג] שתהי' התוועדות, והעיר ליובאוויטש שבליובאוויטש צהלה ושמחה. בתחילה הרבי דיבר עניינים עיוניים, אודות נשיאי חב"ד, ממלאי מקום, שליחות וכו'. אחר כך הרבי אמר: אחד הדברים שכ"ק הרש"ב נ"ע היה מרבה לדבר עליהם זה שחסיד צריך להיות 'פנימי', ולא חיצוני, וכאן המקום להזכיר ... והתחיל לצעוק שוב על זה שמסתכלים עליו בעת התפילה וכו' וכו'. לבסוף אמר שאם הדיבורים לא יעזרו, אז הוא יבוא לתפילה עם חבילת סידורים, ואם הוא יראה איזה זקן שלא מסתכל בסידור, אלא על הרבי, אז לא תהיה ברירה, והרבי ילך אליו ויתן לו סידור ויגיד לו תסתכל בסידור! ואפילו אם אתה לא מבין, אז לפחות תעשה כאילו, ואל תסתכל עלי ותבלבל אותי ואת כל מי שמסביבך ...

בהמשך הרבי צעק על זה שיש בחור ישיבה שכל הזמן מצלם את הרבי, ופעם - מספר הרבי - שאלתי אותו - אחרי שצילם - אם כבר למד תניא היום, והוא בכלל לא הבין מה הקשר. בשלמא לצלם, זה עניין, אבל ללמוד תניא? מה הקשר? זה אפשר לעשות אחרי התפילה, לפני התפילה, בזמן התפילה עצמה וכו' וכו'. וזהו החיצוניות שבחיצוניות ...

אחר כך הרבי אמר שגם כאן המקום להזכיר שעושים לילדים ציורים של חיות, אז כדאי שלא יעשו ציורים ומשחקים של חיות טמאות (כמו שבמדינה זו נוהגים לעשות ציור של עכבר ('מיקימאוס')). לי זה לא היה כל כך נעים, אחרי שהסמל של הקייטנה שלי היה מיקי מאוס קופץ 'לכתחילה אריבער'... אבל מילא, נלמד לקח לפעם הבאה.

לבסוף הרבי גם צעק המון בקשר לתיקון חוק מיהו יהודי. והפעם בעיקר על זה שאפשר לרשום בן של יהודי וגויה בתור יהודי. והרבי חזר על זה כמה וכמה פעמים בצעקות איומות. ומסיימים בטוב.

וכעת אכתוב כמה סיפורים ששמעתי כאן השבוע:

א. בהושענה רבא השנה, עברה לקבל לעקה, הבת של ארנס שמתגוררת בארה"ב. היא הביאה איתה את החותנת שלה, ואת הבן שלה הקטן. היא הלכה קודם, ואחריה הילד, אבל הרבי נתן לעקה קודם לילד. היא שאלה למה? אז הרבי אמר: מה אפשר לעשות שאני יותר אוהב ילדים... הוא בצבאות ה'.

ב. ביום שלישי הייתה צריכה לנסוע לצרפת קבוצת בחורים בשליחות. ר' דוד רסקין, מנהל הישיבה, הבטיח להם שהם יכנסו לגן עדן התחתון ויקבלו ברכה. לבסוף, הוא לא סידר להם את זה, ואמר להם שיעמדו בחוץ (מתחת ה'מגנט') על יד המעלית. הם לא

רצו - זה היה לפני מנחה - כי הבטיחו להם גן עדן התחתון... והם לא עמדו, אבל כנראה שאף אחד לא נבהל מזה, ולבסוף אחרי מעריב, הם עמדו כמו ילדים טובים וקיבלו ברכה. ג. ביום חמישי עמדו על יד המעליית קבוצת בחורים שנוסעים בשליחות למונטריאל, והרבי איחל להם "פארט געזונטרהייט און ס'זאל זיין הצלחה בלימוד התורה וקיום המצוות".

ד. יש פה איזה בחור שנמצא כאן כבר 4 שנים. הוא מישראל, ולאחרונה ההורים לוחצים עליו שיבוא לארץ בשביל להשתדך. בתחילה הוא לא רצה, אבל לבסוף הוא הכניס פתק והרבי ענה לו שיחזור מיד... מחר בערב הוא ממריא.

ה. אחד שאל לאד"ש למה תמיד כותב מהורש"ב מהוריי"צ (הו' אחרי הה'), שבדרך כלל כותבים מהורש"ב מהוריי"צ (וכתב ששאל מומחים גדולים ולא ידעו. אד"ש שאל מי המומחים הגדולים, והוא ענה חיים ליברמן, עכ"פ) הרבי ענה לו שזהו ר"ת מורנו הרב ורבינו ש"ד/י"צ.

עד כאן רשימת הסיפורים הקדושים, וכעת אענה קצת על המכתבים שקבלתי.

א. לכולם: שוב, נהניתי מאוד (וזה לא מילה) לקרוא מההווי בבית, ההרגשה של כל מי שכתב ובטח תמשיכו ותכתבו כהנה וכהנה, ותהי משכורתכם שלימה מעם ה'.

..

ד. לאמא לשאלתיך: שלום הרגל משתפר והולך. בכלל בעזרת ה' למדתי להתרפא כאן בלי רופא. יום אחד התחלתי להשתעל. חיכיתי שבוע בסבלנות וזה עבר. המשקפי קריאה לא הגיעו, ובינתיים אני משתמש בזכוכיות לקריאה וראיה. צר לי אבל כנראה שבחודשים הקרובים אצטרך להגדיל את המספר.

מזג האויר מתקרר והולך. ואספר לך סיפור. שם הסיפור "הצעיר שהציל". הלכתי באיסטערן פארקווי, והיה נורא קר. מזל שאמא שמה לי צעיף במזוודה ואני לובש אותו ולא קר לי. הצעיף הציל!...

אני באמת די עסוק ולא כ"כ מתגעגע, אבל מזמן לזמן אני לוקח איזה שעה קצרה ומתגעגע מכל הלב... אל דאגה...

ה. לאבא: בעצם אין לכתוב משהו מיוחד, אבל הכתוב לעיל אות א' זה בעיקר ביחס למכתב שלך הארוך (יחסית לכולם), ומעניין מאוד. כה לחי! ד"ש אמסור בל"נ לרב זרחי. למעוניין, אכתוב כאן איזה עניין בנגלה שלמדנו השבוע בעניין 'היזק ראייה'. יש בגמ' "לישנא א" (לא למסקנא) שסוברת הזיק ראייה לא שמיה היזק. ונפק"מ ששותפים

הרב קוטי ראפ מחלק לחיים לתלמידי התמימים

שחלקו אין הא' יכול לכוף את חבריו לעשות גדר. שואלת הגמ' מהמשנה שבית שעל יד חצר כופין את בעל הבית לעשות גדר על הגג כדי שכשעולה על הגג, לא יוכל לראות מה עושה חבריו למטה בחצר. ולכאורה ראייה שיש היזק ראייה!

מתרצת הגמ' שאומר בעל החצר [חסר ולא ברור. הושלם ע"פ הגמ'] לבעל הגג: "לדידי קביעה לי תשמישי", אצלי השימוש בחצר הוא קבוע, "לדידך לא קביעה לך תשמישתך" (כי לא נמצאים כל הזמן) על הגג, ולכן כופה את בעל הגג לעשות גדר. בכלל יש הרבה דיון באחרונים מה זה בדיוק היזק - היזק ראייה מתי הוא היזק ומתי לא.

ובפרט כאן לא מובן. ממה נפשך: אם שמ' היזק אז תמיד הוא היזק - ואם לא אז סוברים כאן - לא שמ' היזק, אז מה אכפת ליה לבעל הגג שהוא לא משתמש תדיר בגג? לא שמ' היזק - אז שלא יתחייב לעשות גדר. ומה מתרצת הגמ'? אך יובן לפי ביאור האבן האזל בעניין, שהיזק ראייה הוא הדין זהו שע"י שהשני רואה אז זה מפריע לי לעשות דברים בחלק שלי. ובכל זאת, סוף סוף אני אמצא זמן שהוא לא רואה ואני אעשה אותם, ולכן - לפי לי שניא א' - היזק ראייה לא שמ' היזק, אבל בחצר וגג שבעל החצר לא יודע מתי בעל הגג עולה הגג, אז לא שייך הנ"ל כמובן, ולכן מחייבים את בעל הגג לעשות גדר (היה לי בזה עוד שתי אפשרויות דחוקות, אבל השבוע שמעתי את ההסבר הזה מחבר והוא הכי מתקבל).

ואם בנגלה עסקינן, הי' בליל שישי התוועדות עם ה'משגיח' קוטי ראפ, והייתי שם כשעה. ובהשגחה פרטית שמעתי שהוא סיפר שפעם הרבי אמר ביחידות (תשכ"ה) לרב גרוזמן [ראש הישיבה] מכפר חב"ד, שהוא רוצה שהבחורים יידעו ללמוד. ומה פירוש שיידעו ללמוד? שיידעו 'שאגת אריה' (אולי הרבי אמר גם נודע ביהודה, אבל זה לא ברור).

כולי תקוה שקוראים בבית את השיחות וכו' שאני שולח, וגם הפעם מצורף בזה, ואם כי הליקוט הפעם (מסובך קצת ו) הוא עניין מורכב בנגלה, וכולי האי ואולי מישהו ילמד, ולע"ע אקצר ואומר שלום

באהבה רבה, יעקב

לשעבר יענקי...

ב"ה

מצו"ב: 7 מפיות אל על

1 מפית בלי שם

1 שקית סוכר.

החלוקה תהי' כדלהלן:

1 מפית אל על: לחנה ואיציק (שיסתדרו ביניהם...).

" " לאלקה (מה היא צריכה יותר).

" " לשרה (חוץ ממה שאשלח לה עוד בל"נ).

4. " " לקיקי (במקום חולצה וחצאית...).

מפית בלי שם לקיקי - כמו כולם.

שקית סוכר - לכל אחד 5 פירורים.

למינדי לא צריך כי יש לה תשרי אצל הרבי ששווה פי אלף (וחוץ מזה אם היא צריכה אז למה לא לקחה לבד כשהייתה במטוס...).

•

ב"ה, אור לכ"ו מר חשון בית חיינו - 749 - ה'תשד"מ

הבייתה שלום!

הזמן קצר, ובטח קיבלתם המכתב ממוצאי שבת קודש, אלא שיצא הלקו"ש, ואני מקווה שיגיע אליכם לשבת קודש ותענוג נפשכם. עשו לנו בחדרים ווילונות מתקפלים וגם בנינו מדף לספרים, וכעת החדר נפלא, תענוג לישון, ותענוג לקום.

קיבלנו 'תמיכה' מהשיבה \$10, ואולי עוד 5 בהקדם... אם למישהו משעמם, שיסרוג נא צעיף, כי הקודם הולך ומתפורר, והחורף הולך ומתעצם.

של כל אחד באהבה,

יעקב.

חודש כסלו

מוצש"ק פ' תולדות אדר"ח כסלו בית חיינו 749 ה'תשד"מ

הבייתה שלום ושבע טוב.

התמרים לצידו (מספרם הולך ומתמעט לפי הכמות שאני אוכל). החלבה מנגד, מצפה לישועה, והוופלים נזללו עוד בערב שבת. וככה, מוצאי שבת לאחר התוועדות וסעודת מלווה מלכה - (שבעצם מלווה גם את מקומן של שתי סעודות השבת, כי ההתוועדות ומנחה הסתיימו אחרי השקיעה) יושב אני וכותב מכתב הבייתה. לכל לראש מה שלומכם? בטח תמשיכו לכתוב, ומעלין בקודש.

משלומי: כאמור הייתה התוועדות ארוכה מאוד. גם גדולה בכמות האנשים, שכן השבת הייתה 'פגישה' של סטודנטים ב770, וגם קבוצת אורחים ממנוטריאל, וגם הרבה שלוחים מערי השדה שבאו לכבוד יום הבהיר ר"ח כסלו. ממילא היה צריך לסדר יותר ספסלים להתוועדות, היה גם יותר צפוף מעין דמעין ובבואה דבבואה דחודש תשרי, וההתוועדות נמשכה עד 10 דקות לפני השקיעה.

אחד הדברים המעניינים שהרבי אמר בפארבריינגען (בהתוועדות כ' חשון הרבי הרי דיבר שאין להסתכל על חיות טמאות (מצו"ב 'משיחות' בעניין זה), והרבי שם אמר שמה שהולכים לגן חיות זה רק לברך 'משנה הבריות').

אחד שאל את הרבי שלפי אותה שיחה משמע שאם הוא כבר בירך השנה "משנה הבריות", אז אסור לו ללכת שוב לגן החיות, וכן גן חיות שאין שם קוף או פיל שמברכים עליו "משנה הבריות" [אזי גם אסור ללכת], אז הרבי אמר שזה שאלה לא לעניין, וזה רק מראה באיזה אופן פראי מתנהג השואל, כי (א. יש תמיד את העניין של להתבונן בגדולת ה', וב.) אפילו בזמן שלא צריך לברך בשם ומלכות משנה הבריות, הרי יש את הרגש והכרת תודה לה' על שברא בריות משונות, רק שחז"ל קבעו שברכה בשם ומלכות מברכים רק במשך זמן כזה וכזה.

וכמו ברכת שהחיינו שמברכים רק פעם בשנה, וכי זה אומר שבפעם אחרת אין רגש של הכרת תודה? וכן כשמברכים 'שהכול', אז אם אין הפסק לא צריך ואסור לברך שוב, אבל בוודאי שצריך להיות ואכן יש רגש הלב, אלא שלברך אסור, וכנ"ל.

וכן שמותר ללכת לגן חיות אפילו כשלא צריך לברך, כי על כל פנים יש רגש הלב וכו'

כנ"ל [ראה הע' 2 בשיחה המוגהת (לקו"ש חכ"ה בהוספות, עמ' 309), וש"נ].

אחר כך הרבי אמר שיש הרבה שלוחים שיש להם צער וספק האם הם באמת מקיימים את השליחות כמו שצריך, והרי שלוחו של אדם כמותו זה רק אם לא משנים את השליחות. אז הרבי אמר ש"איני מבקש אלא לפי כוחי", וכל אחד יהיה תמים עם ה' אלקיך וכמה שיצליח לעשות - זהו השליחות, והעיקר שלא יהיו במרה שחורה (והרבי סיים): ובדרך צחות, שאף אחד לא שם לב ש'שליח' זה גימטריא של 'שמח', ואם השלוחים יעבדו בשמחה, אזי בטח יצליחו [השיחה הוגהה ונדפסה בלקו"ש שם עמ' 340 ואילך]. ככה הסתיימה ההתוועדות, 10 דק' קודם השקיעה, ומנחה נגמרה 10 דקות אחרי השקיעה.

היו כאלו שעוד הלכו ליטול ידיים (טוענים שיש להם על מה שיסמוכו), והרוב נשאר למעריב, ואח"כ הלכו לאכול. כעת ר"ח כסלו. ולמה נקרא שמו יום הבהיר? כי בשנת תשל"ח שהיה לרבי ל"ע ול"ע (לא עתה ולא עלינו) התקפה על הלב [התקף לב] בליל שמיני עצרת, והרבי שכב בחדר ולא יצא משם עד סוף חשון, ורק בר"ח כסלו יצא, והי' אז שמחה וששון, ושרו ניגון הקפות - מה שלא שרו בשמחת תורה...

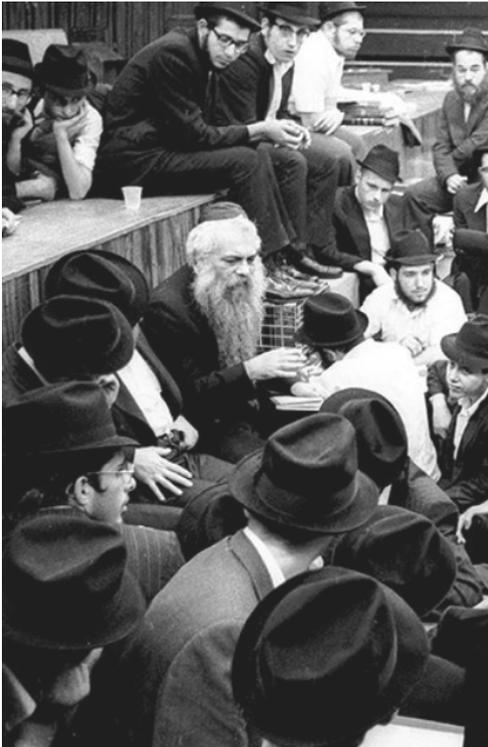
ומאז ועד היום הזה, היום הזה נזכר ונעשה מידי שנה בשנה בהגיע ר"ח כסלו, יום הבהיר ייקרא, וסעודת הודאה עושים כל החסידים. ובינתיים, עד השעה 9:00 יש זמן פנוי לכתוב (בלי נדר אחרי החגיגה אכתוב מה היה שם).

ועכשיו נראה מה יש לכתוב במענה לשני המשלוחים שקיבלתי מכם בסוף השבוע ועדיין לא עניתי. מכתב ראשון תוכו רצוף כסף (ובפשטות גם מלשון נכסוף נכספתי לבית אבי), קיבלתי ביום חמישי בבוקר, והשני בחמישי בלילה לפנות בוקר. רצוף מיני מתיקה. אז לכל לראש תודה רבה ות"ח ת"ח, ודבר בעיתו בסמיכות לפ' תולדות ויצא וישלח - היינו כאשר התולדות (בן למשל) ויצא (נוסע) הזה אז וישלח (... ששלחתם כנ"ל), ויעזור ה' שעכשיו יהיה גם וישב (שנשאר פה שנה שלימה), עד שלבסוף יהיה מקץ (שנתיים ימים...), ואז נבוא הבייתה וכבר יהי' ויגש ויחי (ושמות וד"ל...).

חוץ מזה, \$150 זה נורא המון ולפי מחזור הכספים שהי' לי עד עכשיו זה יספיק בערך ל3 שנים, אבל אני מאמין שמי שזן ומפרנס לכל ימצא גם פתרון להסתדר עם זה. ולבינתיים רובו ככולו של הכסף מופקד בגמ"ח, ורבים נהנים לאורו.

ג. בפעם הבאה לא לשלוח ככה כסף, כי מעשים בכל יום שפותחים מעטפות בחלון שעל יד המזכירות... אלא לשלוח על ידי אדם שימסור ביד, או לתת לתומר [ווירט], ושהוא יתן לאדם מוסמך שייתן ביד. ותודה מראש.

חוץ מזה אני חושב, שאני מפסיק לכתוב לכם על מזג האוויר, כי כנראה מרחק הזמן והמקום בינינו בלבב אתכם קצת. פעם כתבתי שאני אלבש נעליים ולא סנדלים ומגרד לי

קצת ברגל, אז אח"כ שלושה מכתבים
אתם עוד שואלים מה שלום הרגל... נו,
תגידו אתם...

אני אכתוב שירד שלג, אז תחשבו
שאנחנו כבר קבורים פה תחת 4 מטר
שלג... אכתוב שחם אז תתארו שאני
נמס... טוב, לא נאריך בשטויות, ואספר
קצת ממה שחדש פה.

אם נתחיל מהחדר, הרי ששמו לנו
וווילונות מברזל, לאמר כאלו פסים
של פח דק מחוברים בחוטים. תמשוך
בחבל - יעלה המסך. תמשוך שמאלה
- ירד החבל. וחוף מזה, פלסטיק עגול
לו לוילון בשמאלו, ולפי אופן סיבוב
הפלסטיק, יתנוענעו הפסים... וזה
כאמור חוף מהחלונות ומהסורגים.
ומכאן מענה לשואלים מהו הסדין

בתמונה ששלחת? זה מה שהיה קודם הווילון, כדי שכל הכושים העוברים ושבים,
לא יראו מה נעשה בחדר. אמנם אחרי שיש ווילון כזה משוכלל, משמש הסדין למפה
לשלוחן לכבוד שבת או לסמרטוט כשנשפך משהו על הרצפה (ואז כמובן מביאים סדין
אחר לשולחן לכבוד שבת).

נעבור לזאל, גם שמה לא משעמם: השיעורים, הן בחסידות והן בנגלה כבר עומדים על
בסיס מסודר. שני שיעורים בשבוע בנגלה, וכן בחסידות. וב"ה שניהם על רמה נהדרת,
ומי שרק מעוניין, יכול יפה להתקדם בכל אשר יפנה. במיוחד מפליא לעשות ר' יואל
כהן בשיעורי חסידות, לפעמים הוא לוקח איזה נושא עמוק או גבוה, ומסבר אותו בכמה
דרגות, כמה משלים, תענוג לשמוע ונפלא להבין. הוא גם מלמד אותנו שיחה בליל שבת
מאחרי מנחה עד שעה 8:00, כעת שהשבת נכנסת בשעה 4:20, אז יש כ-3 שעות עד
8:00, אז לומדים שיחה ואחר כך חוזרים מאמר, ולפעמים הוא גם מלמד איזה ניגון.
בקיצור זה יופי.

נעבור קצת מחוץ לשכונה: למנהטן, שם אני נוסע בכל יום שישי למבצע תפילין,
אלא שכאן זה לא כמו בארץ שמניחים תפילין, בסוף אומרים תניח כל יום שבת שלום
שלום, וזהו. כאן יש לך את את אותם 15-20 איש שאתה פוגש כל יום שישי. וב"ה אני

תופס קשר עם כולם, הם גם מזמינים מזונות, פמוטים, כיפות סרוגות, ועוד. במקום אחד שאני הולך, חברה ליצור ותיקון לטלפון אל-חוט, כולם שם יהודים ישראלים ואחד גוי. מסכן, הוא רואה איך שאנחנו באים בכל יום שישי, מניחים תפילין, עושים שמח ונפרדים בלחיצת ידיים, ואילו אליו אף אחד לא שם לב. הוא כבר רוצה להניח תפילין, אבל אני לא נותן לו כמובן. השבוע הוא כבר הפשיל שרוול, והתחיל לומר שגם הוא מאמין בה' ובמשה, אבל זה לא עזר לו...

יש מקומות שהאנשים עסוקים "איים ביזי" הם אומרים, וצריך לחכות עד שהוא לא יהיה 'ביזי', אבל בדרך כלל זה הולך מהר ונחמד מאוד.

מהמכתב של שרה בהחלט התגלגלתי... חן חן. רק רחמנות שאין לה עם מי ללמוד מאמרים ושיחות, כי אני לא בארץ, והיא כמעט בוכה, אני מבקש: מי שיכול, מהר, שילמד איתה מאמרים ושיחות, שלא יהיה עצוב לה... אבל ברצינות, שרה תודה רבה, ואין לך מושג כמה טוב לקרוא עוד פרט ועוד פרט, אם על המבצעים בשערי צדק [בית רפואה בירושלים], או על המצב בבית וכו', ובטח תכתבי עוד וממך יראו וכן יעשו. רק אל תבכי ותהיי עצובה... להתראות. נעצור כאן, ולהתראות אחרי חגיגת ר"ח כסלו.

*

ובינתיים, עברה החגיגה, ועברו גם קצת שעות שינה, היה אדיר, כל הזאל מלא, אוכל ומשקה כמים, דרשות ונפילת אפיים (של 'מבושמים'), סיפורים ורגשות וזכרונות. מקוצר הזמן אקצר ואומר שלום.

באהבה רבה, יעקב.

ב"ה, יום ג' ב' כסלו בית חיינו 749 ה'תשד"מ.

אבא אמא איציק חנה לייזר מינדי אלקה שרה קיקי

שלום וברכה!

לאחדשה"ט, הנני מקווה שהגיע המכתב ממוצש"ק האחרון, ואם כי אין מנהגי לשבת ככה באמצעו של שבוע ולכתוב, אבל כיון שראיתי את התמונה על האגרת, אמרתי שאני חייב לקנות ולשלוח. ואם כבר כותבים, אז ב"ה לא חסר מה לכתוב.

יום א' היו ביחידות עם הרבי שני הרבנים הראשיים לישראל, מתחילה הם נכנסו עם עוד כמה ושהו שם 2 וחצי שעות, ואחר כך הרבי אמר שרוצה לדבר איתם ביחידות. כולם יצאו ונשארו הרבנים עוד שלושת רבעי שעה.

הרבי ליווה את הרבנים עד הדלת של גן עדן התחתון. ביחידות הנ"ל

יחידות הרבנים הראשיים. ר"א אייר תשמ"ט

מהשעתיים ורבע יש קסטה, ורואים בעליל איך שרבנים אלו מתגמדים לעומת הענקיות של הרבי בתורה והבנה ישרה. הרבי דיבר איתם בעברית. רוב הזמן דובר אודות לימוד הקבלה בישיבות בישראל.

בין השאר הרבי אמר שהרבנים צריכים לפרסם מכתב שילמדו בישיבות קבלה. אז הרב אליהו אמר שצריך חתימות גם מרב גדול בחוץ לארץ, אז הרבי אמר אם "בחוץ לארץ" הכוונה אלי, אז אני מוכן לחתום מייד. אחר כך הרב אליהו אמר שכתוב בחיד"א שכשלומדים קבלה, זה עושה תיקון. אז הרבי אמר: אני לא מדבר על תיקון, אני מדבר שצריך להביא משיח בר"ח כסלו תשד"מ.

הנ"ל אמר שוב שכתוב בחיד"א שזה עושה תיקון. אז הרבי אמר, התיקון שכותב החיד"א - זה ביאת משיח. אז משיח כבר היה בא בזמן החיד"א. היו עוד כמה דברים כאלו מעניינים, ואין כאן מקומו להאריך.

אחר כך הרבי ליווה את הרבנים עד הדלת של גן עדן התחתון, וכל הבחורים שרו את השיר החדש שחיברו כאן לכבוד ר"ח כסלו, והרבי סימן בידו להגברת השירה, וזה נקרא שהרבי 'קיבל' את הניגון הזה.

חדשות: בחדר שלנו יש ארון מגירות שננטש על ידי אחד שחזר לארץ. על הארון מונחת הספריה, וכעת השתפר מראה החדר שגם קודם לא היה רע.

חוץ מזה ירשנו כיסא מסתובב, ויש לי איפה להניח בלילה את הבגדים...

השבוע נודע לי ששלחתם עם תומר (עוד מזמן) קופסא טחינה 21 תרופות לרגל שתהיו לי בריאים. אבל מה לעשות עם זה? חוץ מזה, שזה עדיין לא הגיע, וכנראה יגיע בקרוב.

בטח תבואו כולם לווידיאו ב"ט כסלו ותהיו 'עמי במחיצת'. מי שמעוניין לדעת, המקום שלי בהתוועדות זה על יד הקיר (בדיוק) ממול הרבי, קצת יותר שמאלה לכיוון הפירמידה. הקבועה. ליתר דיוק, על יד הקיר עומד ספסל, יש שורה על המשענת ואני עומד על הספסל (יותר נח).

לבינתיים נסיים ונאמר שלום. מצפה למכתבים מכל המוזכרים לעיל, ובגלל שרבים הם על כן יהיו בעיניכם כאילו הייתי פורטם. שלכם באהבה, יעקב.

ב"ה, מוצש"ק פ' ויצא אור לז' כסלו בית חיינו (749) ה'תשד"מ

הביתה שלום וברכה ושבוע טוב

לאחדשה"ט, ובתקוה שהמכתב הזה יגיע אליכם הבייתה בכל נפתולי הדרך שהוא צריך לעבור, אני אומר לישראל [גלים] שאין לי מה לכתוב אז הוא אומר, נו, תכתוב את זה! ובינתיים אספר מה נעשה פה.

לפניי על השולחן שורה לקו"ש, לקראת שבת, 'משיחת', וכו'. המיועדים לכל קצוות הארץ. לימני חפיסת מכתבים שקיבלתי או שאני עומד לשלוח, ולשמאלי ישראל גלים מגהץ סוודר שקצת ארוך עליו והוא עושה לו מכפלת.

בחוץ נושבת הרוח הקרה, ובפנים אנחנו שומעים את יחידות הרבנים הראשיים. בשבת לא הייתה התוועדות, אבל עכשיו יש תקוה טובה. בדרך יו"ד כסלו, שבת לפני י"ט כסלו, י"ט כסלו, ושבת אחרי, ואחר כך חנוכה - שבת מברכין וכו' וכו'.

אז תראו כמה דברים כבר סיפרתי לכם: א. שבחוץ, הקור משמעותי, ותאמינו לי שזה כך. אף על פי שהמקומיים צוחקים ואומרים 'חכה, זה עוד כלום, יבוא החורף ואז תראה מה זה קור...', אבל בינתיים מה שאני מרגיש שכזה קור אין בארץ. לא בפורים ולא בט' באב. פה קור זה קור. ואכמ"ל.

ב. שיש לנו בחדר כזה שולחן גדול שאפשר גם לכתוב גם לגהץ גם להעמיד שורה של שיחות וכו', ועוד יש מקום לחפיסה של מכתבים.

ג. שיש לנו בחדר טייפ (שמתאים גם לארץ וגם לארצות הברית. ובלי נדר אחרי י"ט כסלו אשלח אותו הבייתה אחרי שקראתי במכתביכם שאתם יוצאים מהכלים מחוסר טיפ בבית).

ד. שיש לנו בחדר מגהץ עם אדים (שהרי הוא מגהץ סוודר), אבל זה אני לא מחשיב,

בלקוטי שיחות שיצא להשפית מצאנו ימים ורגלים טייתקיים-שנשאו פה כל השנה הידי שואם
 איך מוצי' זמלמניש לזאת מאי לקבל את יתרה בטובו לזמן (יש' עה"פ ופנונובו מלמי אלקי)
 והיה מסביר שהאיסור לזאת, ושם זה צריך הי' יצאה ונג יך בטוב לזמני מלכו-לזמן
 בלתי מוגבל-] גחיל כמו לישא איש או ללמוד תורה או לפתוסה אגל לקבל מ' גמי מחול
 לז' אנ' נל שצריך הי' לציאה אגל נל בקרא יצאה בכלל. משמע שכל הענין של
 הי' יצאה-שקבלנו-זה למן בלתי מוגבל, יזתי ממה שטובו בהתחלה, וכן אגמי מקוים שם הי' י
 יצאה לז' יה' מוגבל-מנו טבבו-אלו לעשות שנה - כללות הי' גמון.

כי המגהץ הוא של משהו מחדר אחר.

מספרים שהרבנים הראשיים היו השבוע אצל הרב סולובייצ'יק [בוסטון], וסיפרו לו על כמה מעלות והפלאות שראו אצל הרבי; גאונות, בקיאות, דיוק וכו', ושהכל בפשטות, כאילו איך יתכן אחרת.

בחור אחד (מהארץ) שאל לפני כחודש אם לקבל תפקיד ראש ישיבה באיטליה, והשבוע הרבי ענה לו "כן יעשה", והוא [רק] בן 22 שנים לערך.

בלקוטי שיחות שיצא להשבת [נדפס בלקוטי שם עמ' 150 ואילך] מצאנו רמז - והלוואי שיתקיים - שנישאר פה כל השנה. הרבי שואל איך מותר למלאכים לצאת מארץ ישראל לקבל את יעקב משובו לארץ (רש"י עה"פ "ויפגעו בו מלאכי אלוקים")? והרבי מסביר שהאיסור לצאת, ושעל זה צריך היתר יציאה, זה רק בשביל לעשות משהו (- לזמן בלתי מוגבל -) בחו"ל כמו לישא אשה או ללמוד תורה או לפרנסה, אבל לקבל מי שבא מחו"ל לא"י, אז זה לא שצריך היתר ליציאה, אלא זה לא נקרא יציאה בכלל.

משמע, שכל העניין של היתר יציאה שקיבלנו זה לזמן בלתי מוגבל, יותר ממה שחשבו בהתחלה... וכך אנו מקווים שגם ההיתר שלנו לא יהיה מוגבל כמו שכתבו, אלא לפחות שנה - כללות היקף הזמן.

זה לא צחוק, פשוט אין לי עוד מה לכתוב, ומקווה שבפעם הבאה - כמו בפעמים הקודמות, יהיה יותר ארוך. הקסטות הם של יחידות הרבנים הראשיים. ובסוף הקלטנו (נקליט בעז"ה), את הניגון של ר"ח כסלו, ובבקשה אם אחרי שישמענו את זה בבית, נא להעביר את זה לתומר ווירט, והוא יקבל הוראות (ממני) מה לעשות עם זה [על השורה הבאה העביר קו מחיקה: "כמו"כ תעבירו את כל החבילה אל תומר, והוא יחלק את תכולתה בכפר ולמגדל העמק"].

בטח קיבלתם או שתקבלו איגרת דואר אוויר ששאלתי באמצע השבוע. . ולבינתיים

כל טוב, תודה על המכתבים וכו', עד כה. ובטח תמשיכו ותתפללו שיהיה בסדר עם ההיתר יציאה.

באהבה, יעקב.

ג.ב. לאיציק ליפש: מצו"ב ההנחה מכ"ף חשון וההגה וההוספה על ההגה (ע' מכ' למטה). הבחור שקיבל "כן יעשה" הלא הוא לייזר ברוד [כיום, רב הישוב כרמי יוסף]. מצפה למכ' הנ"ל.

ג.ב.ב. מצו"ב מפיות מ770 מחגיגת ר"ח כסלו, ואם קיקי אוספת מפיות, שיהיה לה! יום א':

בסוף הקסטות והקלטת השיר, נהיה בלאגן וצחוק גדול, אבל אל תשימו לב...

•
ב"ה, יום ה' י"א כסלו, בית חיינו 770 ה'תשד"מ

קיקי אחותי היקרה והחמודה שלום רב וברכה.

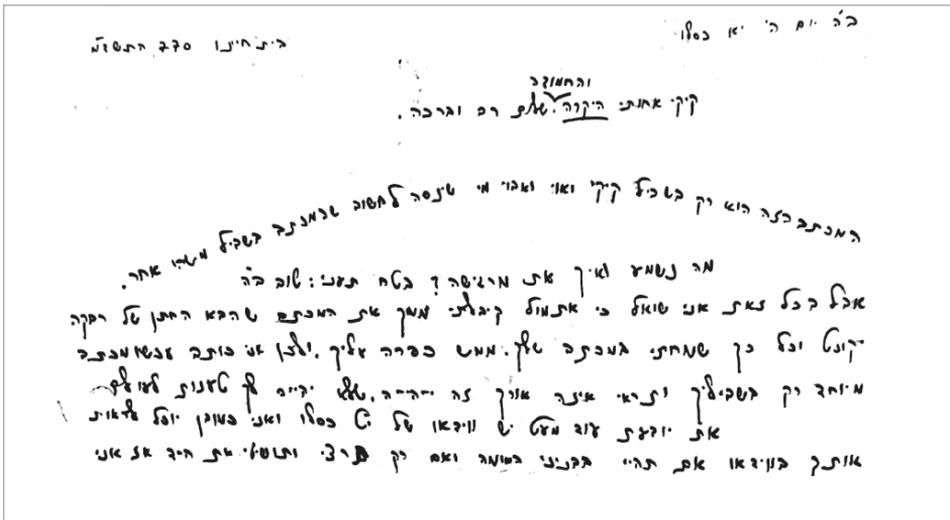
המכתב הזה הוא רק בשביל קיקי, ואוי ואבוי מי שינסה לחשוב שהמכתב בשביל מישהו אחר.

מה נשמע, ואיך את מרגישה? בטח תעני: טוב. ב"ה.

אבל בכל זאת אני שואל כי אתמול קיבלתי ממך את המכתב שהביא החתן של רבקה יקונט. וכל כך שמחתי במכתב שלך. ממש כפרה עליך. ולכן אני כותב עכשיו מכתב מיוחד רק בשבילך, ותראי איזה אורך זה יהיה. שלא יהיו לך טענות לעולם.

את יודעת, עוד מעט יש ווידיאו של י"ט כסלו, ואני כמובן יוכל לראות אותך בווידיאו אם תהיי בבנייני האומה, ואם רק תרצי ותושיטי את היד, אז אני אתן לך בווידיאו. את יודעת שאפשר להעביר דברים דרך הלווין, אז אני אתן לך כמה חולצות של צ.ה. (כי חולצות שמעבירים בווידיאו זה לא עולה כסף). כמובן כל זה בצחוק, ואני רוצה להגיד לך, קיקי היקרה שאת באמת מאוד יקרה לי ממש נורא יקר. כל כך יקרה, זה משהו, את יודעת. יש שני פירושים במילה יקרה. אחד מלשון חביבה, ואחד מלשון יקרה שעולה הרבה כסף. ואני מתכוון לפירוש השני שאם אני אקנה לך את כל מה שביקשת, אז תהיי לי נורא יקרה. . עכשיו, שמעתי שאמא החליפה בגנון בצירור של 'ומשוך בגזר', במקום כלב וחתול, פרה כבש ותרנגול, בשביל שלא יהיו חיות לא טהורות, ובאמת כל הכבוד לאמא.

ועכשיו אני אספר לך סיפור שקרה פה:

הייתה גננת אחת שאמרה לילדות שהרבי אמר שלא טוב שיש בבית חיות טמאות כמו דובי וחתול, ולילדה היה דובי שהיא מאוד אהבה. אז אחרי הגן היא הלכה הביתה ושאלה את אבא שלה מה לעשות, כי הרבי אמר שאסור חיות טמאות, ואבא שלה נורא ריחם עליה, ולא ידע מה להגיד.

הסוף היה שהילדה הלכה לחדר שלה, לקחה את הדובי שלה, חיבקה אותו ונישקה אותו והתחילה לבכות... אחר כך היא אמרה לדובי: אני נורא אוהבת אותך, אבל הרבי אמר שאסור... ואז היא נתנה לו נשיקה אחרונה והלכה ושמה אותו בפח הזבל... רק תראי מה זה ילדה טובה ששומעת בקול הרבי. ותלמדי מזה דוגמה.

שמעתי שכשמינדי חזרה מהרבי אז ברחת מהכיתה לפני שהמורה אמרה, ואמא הייתה צריכה לכתוב לך פתק. סיפור נחמד... הייתי מציע למורה שלך לטבע שמלמדת על ה'שלכת' שתעשה לכיתה טיול לאמריקה כי פה רואים באמת מה זה שלכת. כל הרחובות מלאים עלים ובקושי רואים כביש או מדרכה, וכל העצים עומדים ערומים, רק גזע וענפים.

תמסרי ד"ש לכל המשפחה וסליחה שלא כתבתי לכולם כי רק את כתבת לי כזה מכתב ארוך. ושורה שתכתוב מכתב לרבי ביום הולדת - אם היא רוצה - או מהר אחר זה (הרבי לא אמר לא לכתוב!)

ושנזכה שיבוא משיח נאו, שלך באהבה, יעקב.

ב"ה, אור לט"ז כסלו בית חיינו 770 ה'תשד"מ, 3:32

אבא אמא וכל המשפחה:

שלום רב, שנה טובה וברכה.

מה נשמע? ומה שלומך, יש לי לענות על כמה וכמה מכתבים מהבית, סוף סוף. בשבוע שעבר קיבלתי את המכתבים עם הטחינה והמשחה לרגל. אחר כך קיבלתי כמה מכתבים, ולבסוף הצעיף עם עוד שני מכתבים. ועכשיו לכו תחפשו בכל העולם בחור מאושר כמוני שזכה בעזרת ה' להיות ב770 תחת כנפי השכינה, ולקבל שלושה משלוחים מהבית. אז תודה לה', ותודה לבית ולמשפחה.

וכעת נפתח את חבילת המכתבים ונראה למי תודה ולמי ברכה.

דבר ראשון, נוצץ ובוהק באדמימותו המכתב של אלקה מתשרי. כתוב שם על כל העולם כולו, ממינדי היקרה ועד הרב ליפקין הזקן כולל כל יודעיה ומכריה של אלקה מאדם ועד בהמה... חן חן. אח"כ יש מכתב מאמא (בלי לציין תאריך) מלא מחמאות על ימין ועל שמאל (בכלל, מה קרה לכם? אתם חושבים שנהיית פה מלאך, הבן! הבכור! הפאר! החמוד! למה מה אני שלכם ב... אבל למה לא? זה נחמד לקרוא מה שאתם חושבים, ותכתבו למען ה' מה שאתם רוצים, העיקר תכתבו למען ה' ויעקב עבדו...).

תיאור מהשבת הראשונה עם מינדי, ואיך שליזר צונח באמצע הגן... מיותר להגיב. קצת על קורס מורי דרך וקצת על הרב'ה מטלנא, למה לא, תכתוב, זה מעניין ומעורר זכרונות. נהדר, נפלא.

עכשיו בא מכתב ממינדי, הגיע הזמן, לא?

מה זה מכתב? ללקק ולנשק כל מילה, רק חבל שלא הגיע קודם. אני מודיע בזה לכל מי שיש לו קשר עם מינדי; משפחתי או חברתי, שיש לו מה להתגאות, כפרה עליה. מינדי. רק שה' ישלח לה חתן טוב, חסיד, תמים.

קצת מעורר רחמים המכתב, קשה להתרגל ל"לא 770", אבל זה החיים חבובה. צריך להיות רצוא ושוב. לעלות ולהתקדש, ואחר כך לרדת לעולם ולהתנהג לפי הקדושה, לפי התורה, ולפי השמחה, ולפי שמחת התורה... וזה כל האדם ותכלית בריאתו... להיות לו ית' דירה זו בתחתונים.

ועכשיו אני עובר בקריאת המכתבים מתחילת חשון לג' כסלו - במכתבה של אמא היקרה. איזה חי, איזה יופי, ממש כאילו אני בבית ל"ע (לא עתה...), ובעצם אמא הכותבת הראשית ודוברת של כולם. שיתבישו להם, אתם יודעים איך זה קשה לאמא ללכת להביא

את המשקפיים ולכתוב ולהתרגש... תכתבו גם אתם קצת... וכולם יהנו. רק קצת רצון טוב, איפה החינוך, האחוה, האידיאל, הנימוס, הכבוד, האהבה, ה... שוב, מספיק. עכשיו כבר כולם יכתבו, נכון? ותשלחו בדואר (כי אחרי י"ט כסלו מי נוסע לרבי...).

מצורף מאותו תאריך מכתב משרה. נו, מה להגיד? מעניין, מרגש, משמח. זה כלום לעומת מה שזה באמת. ממש יופי של מכתב בכורה מאחותי היקרה שרה שושנה. שתאריך ימים ותאריך מכתבים עד מאה ועשרים. שרה! חלילה לומר שהרבי לא קורה מכתבים, או לא רוצה שיכתבו אליו. חלילה וחס. הרבי רק אמר שחודש תשרי זה חודש עמוס מאוד, ואין לו זמן לענות למכתבים, אם עוד לא כתבת ויש לך מה לכתוב אז תגמרי חת"ת ותכתבי, בלי להתבייש, בשביל מה יש לנו רבי?!

וכעת נעבור לח' כסלו, מכתב מאמא, מכתבון משרה, ו... ו... תנחשו ממי? מקיקי... נכון. ועוד כזה ענק, 6 עמודים. לא התאפקתי, הוצאתי מהמגירה איגרת דואר אוויר, כתבתי רק לקיקי, ושלחתי לה. אם עוד לא קיבלה, אז בטח תקבל בקרוב אי"ה. ולתוכן המכתבים: אמא! אלפי תודות עבור הצעיף. כל כך יפה וכל כך מהר וכל כך חם, באמת תודה רבה וכל הברכות יחולו עליך ועל כל בית ישראל.

שמחתי מאוד לקרוא שאבא קיבל מכתב מהרבי. סוף סוף! ובבקשה ממישהו להעתיק לי בדיוק את כל הנוסח שלו, ות"ח ת"ח.

אם יש ספקות להמשיך בקורס מורה דרך - יש רבי בישראל, אפשר לכתוב, אפשר לצלצל. מה גם שהרבי היה יועץ פעיל - עד כמה שאפשר לומר - בכל העניין הזה.

מה כותבת שרה למשל, מה מטריד אותה בח' כסלו... איך הקור באמריקה, נו, איך לומר, קר. פעם יותר ופעם פחות. אבל לחשוב שבחודש כסלו (שעוד אומרים פה ותן ברכה...) יש 4 מעלות מתחת לאפס, אז מה יהיה בשבט ואדר - ירחם ה'.

כמובן, כל הסיפורים נחמדים ומעניינים, וכל המוסיף הרי זה משובח.

לקיקי, כאמור שלחתי אגרת בדואר.

ולפני שאעבור למדור חדשות בית חיינו, אומר כי הספר 'אם בישראל' מתנה היא שלוחה לשרה ליום ההולדת. פלוס שני סמלים של צ"ה שצריך לתפור (אין אלו שנדבקים על ידי גיהוץ).

ואני ממליץ על הספר - במיוחד לאמא - כל מילה זהב.

נ.ב. אם כבר יש לך את הספר, תוכלי להחליף בחנות ספרי חב"ד, ובכפר חב"ד.

ובכן, אם לא שמתם לב לשעה שכתובה בראש המכתב, הריני לכתוב בפירוש שכעת

השעה 4:08 לפנות בוקר. תשאלו מה עושה בחור בן 19 ב-4 לפנות בוקר ב770 כשלאפניו יום לימודים עמוס? כמה תשובות בדבר, ואל תחשבו חלילה שאני חושב לא לקום לחסידות. חלילה לי מעשות כדבר הזה, וכדלקמן.

שתי אסיפות חשובות התקיימו הערב בשכונת קראון הייטס:

האחת בישיבת חובבי תורה, בשעה 9:30 לתלמידי הקבוצה. האסיפה אורגנה על ידי הבחורים עצמם, והנושא היה התעוררות וקבלת החלטות בקשר ללימוד ב'סדרים' ומחוך לסדרים. כיון שכולנו חרדים ומצפים לישועת ה' כהרף עין, כי בפועל יש לנו היתר יציאה מהצבא רק עד ט' טבת, ובעז"ה יאריכו לנו את זה עד סוף השנה. כתבתנו את תקוותנו לרבי, והרבי ענה "אזכיר על הציון". כעת החליטו החברה שכדי שהברכה תחול, צריך לעשות כלי, והיינו דיוק והוספה בסדרי הלימודים. הוחלט גם לכתוב דו"ח כל יום כל הקבוצה כאחד, ולהכניס לכ"ק אדמו"ר שליט"א לטובה ולברכה.

אסיפה שנייה, יותר שמחה ויותר ארוכה, התקיימה בזאל הקטן של 770 - סעודת "שבע ברכות" לכבוד יובל ה-55 לנישואי כ"ק הרבי שליט"א והרבנית שתליט"א בי"ד כסלו תרפ"ט. אין חתן ואין כלה, אבל סעודה ושמחה יש ויש. כבר במוצאי שבת - אור לי"ד כסלו, כשנכנס הרבי לתפילת ערבית, שרו הבחורים "אשר ברא ששון ושמחה", וכן כשהרבי יצא מהתפילה. והעיקר, מתי שהרבי נסע הבייתה במוצאי שבת קודש, ושרו את השיר הזה, אז הרבי סימן בידו להגברת השירה. שמח!

היום - י"ד כסלו נוסע הרבי לאוהל, הלא דבר הוא. ככה, הרבי נוסע בערב ראש חודש ובט"ו לחודש, והנה, פתאום בי"ד. הלא דבר הוא. עכ"פ, כשהרבי נסע הבייתה - אחרי מנחה, וערבית, ושרו "אשר ברא", הרבי עשה תנועות לשמחה כמו בשמחת תורה (לא ממש, אבל מעין, ובמיוחד לכיון אהרון שפמן, שעמד על יד הכניסה ל770...), והיה שמח כמו בשמחת תורה (לא ממש, אבל מעין...).

אסיפת בחורים

אחרי הסדרים, בשעה עשר, התחילה הסעודה בזאל הקטן. אנחנו, תלמידי הקבוצה, הגענו קצת מאוחר, בגלל האסיפה הראשונה, אבל חוץ מקצת סלט, לא הפסדנו הרבה... אחר כך הרב מענטליק, ראש הישיבה התחיל לדבר (מפאת קוצר הזמן, אכתוב בקיצור), ואמר שכיון שיש עניין שבחורים ילמדו תורה בעל פה, לכן מציעים שכל בחור שילמד 100 דפי גמרא בעל פה עם רש"י ותוס', מי"ד כסלו עד י"ד ניסן, יקבל \$250 לבחור, ו\$500 לאברך.

עדיין לא יודעים איך זה יהיה בדיוק, אבל כנראה שכולם ירוויחו מזה, הן ההנהלה, והן הבחורים והן הגמרא והמפרשים....

אחר כך יואל כאהן התחיל להתוועד, והוא, כמעין המתגבר, רק מוצא נושא, ידבר עליו 3-4 שעות, כאילו כלום... היום הנושא היה שאין רבי לכלל ישראל בלבד, אלא הרבי הוא פרטי לכל אחד ואחד. חושב במיוחד על כל אחד, מקבל שאלה ועונה לכל אחד. למשל: אם הרבי עונה למישהו לשאול רב, או ידיד טוב, חלילה לומר שזה 'סילוק', שהרבי אומר אין לי זמן בשבילך, ותשאל רב או ידיד וכו', - חס ושלום! אלא כמו שלאחד הרבי אומר כן לעשות כך וכך, ככה לאחר הרבי אומר לשאול לפלוני, או ללכת לרופא אלמוני וכו', אבל זוהי תשובה של הרבי אל האדם הזה [ספציפית ופרטית].

כיוצא בדבר אתה אומר, אין כזה דבר מכתב של 'נוסח', חלילה לומר שיש 'נוסח' של חתונה למשל, וכל אחד שמתחתן אז שולחים לו את ה'נוסח', וכן לבר מצווה או לקראת השנה החדשה, אצל הרבי אין משחקים. אין 'נוסח', אלא שלכל אחד ואחד שהרבי שולח לו נוסח כזה, זאת אומרת שהרבי כותב לו את המילים האלו!!! (ומה אכפת לך שאותם המילים הרבי שלח לעוד יהודי...).

וכן בנוגע ליחידות, וכן בנוגע לכוס של ברכה, וכן הלאה והלאה. הרבי דואג לכל אחד בפרט. מעורר רחמים עבור כל אחד בפרט, עד כאן לענין תוכן ההתוועדות.

וככה המשיכו המתוועדים וניגנו המנגנים. לסיום: אני כבר ישבתי על המכתב, כטוב לב המתוועדים - לא דווקא בין - ברכו שבע ברכות בשם ומלכות, אין כלה ואין חתן... הרבי החתן, והרבנית הכלה... מקושרים...

מסיים להפעם, סוף כל סוף אני חייב לישון קצת, אחרת איך אקום לחסידות... וחנוכה שמח לכל אחד ואחת מהשמולבצים, והליפשיונרים.

באהבה רבה ומצפה לתשובה, יעקב.

ג.ב. לשרה: סליחה שדף הכריכה היה הפוך, ואולי תחליפי את זה בכפר חב"ד. זה מה שיש...

•
ב"ה מוצש"ק פ' וישב אור לכ"א כסלו, בית חיינו ה'תשד"מ.

הבייתה שלום ושבע טוב.

לאחדשה"ט.

א. שלחתי חבילה ו21 קסטות ע"י הרשקופ-גלבשטיין, בית חנה. ההגיע?

..

ד. תתפללו להארכת היתר היציאה, כי המצב חמור.

שלכם באהבה, יעקב.

•
ב"ה, יום ג' כ"ג כסלו, בית חיינו 885 ה'תשד"מ

גליון מוגדל לכבוד חנוכה

המחיר: מכתבי תשובה

הורי, אחי גיסי ואחיותיי שלום וברכה!

הלו משפחת שמולביץ, אתם שומעים אותי? הלו? לא שומעים! זה כבר כשלושה שבועות שלא שומעים מהבית שום סימן חיים. שלחתי כמה וכמה חבילות ומכתבים, קסטות, ספר וסמלים, ואין קול ואין עונה.

לאחר דרישת שלומם הטוב, ושוב, בתקווה שמה שהיה צריך להגיע, הגיע, ויאשרו לי את קבלת הדברים, אמשך לכתוב כמימים ימימה.

כאמור, וככתוב במכתב הקודם, נשלח מכתב זה על ידי ד"ר יבוב רופא עיניים בשכונת בית וגן. השוהה כאן בניו יורק (לקורס רופאי עיניים בארץ והתפוצות), עם בנו שזה מכבר התקרב לחסידות וחסידי חב"ד. כמו כן בדעתי לצרף איתו ספר אגרות קודש של אדמו"ר הרי"צ חלק ו' עבור איציק ליפש, ופרטים על כך לקמן או בנפרד.

אתמול, כ"ב כסלו, עברנו - תלמידי הקבוצה יום קשה במיוחד. זה כבר כשישה חודשים שאין אנו יודעים אם יאריכו לנו את היתר היציאה לשנה שלימה או ח"ו היל"ת, לא. אנחנו עומדים בקשר טלפוני עם הנהלת הישיבה בכפר חב"ד, שטוענים שעושים למעננו הכל. כידוע, גם הכנסנו על זה פ"ג לכ"ק אדמו"ר שליט"א, וקיבלנו "אזכיר על הציון". ובנוגע למעשה, אנו לי-ה ועינינו לי-ה. מזמן לזמן, גובר וגודל המתח מה יהיה.

יום האתמול נועד ליום יחידות לאורחים שבאו לכבוד י"ט כסלו. התעוררה שאלה בין תלמידי הקבוצה - זה כשבוע - אם להיכנס ליחידות או לא. אולי כדאי לחכות עד י' בטבת, ואם ח"ו לא יאריכו, אז נשתדל לבקש להיכנס ליחידות בנפרד, או אולי לא כדאי לסמוך על זה, ולהיכנס היום. אולי לשאול את לייבל גרונר, או אולי את ההנהלה דכאן? דשם? וויכוחים, מחלוקות, צעקות, וספקות היו מנת חלקנו דבר יום ביומו. עבר י"ט כסלו, ועברה גם השבת. תשובה ברורה אין. ואנו כמוכן, ליה, ועינינו ליה.

הגיע יום שני, ניכנס ליחידות היום או לא? מדברים על 'הכנה ליחידות', ולא יודעים אם בכלל נכנסים. יש חבר'ה שצמים אבל על הספק...

בסופו של דבר, מבלי להיות שום תשובה ברורה אודות הארכת היתר היציאה, קיבלנו הוראה חד משמעית מההנהלה דכאן, שאף אחד מה'קבוצה' לא יכנס ליחידות. האם הם מבטיחים שנשאר כאן כל השנה? לא. אלא מאי, כך עלה הרצון וכך היה. ואנו - אלא מה - אנו ליה, ועינינו ליה.

אין להאריך בדבר המצער, ובכלל, רק השבת הדגיש הרבי בהתוועדות את החידוש של אדמו"ר הזקן באגרת הקודש סימן א' ש"פותחין בברכה", ואני ככה כותב דברים עצובים - ירחם ה' - ובלי נדר מעתה ועד עולם תמיד הטוב ימצא אותי ואת עטי ודפי, ולא נדע עוד מצער.

התוועדות אור ל"ט כסלו תשד"ח

כאמור, התחיל כ"ק אדמו"ר שליט"א את ההתוועדות שבת קודש כ' כסלו פ' וישב, בברכה, ברכת ברוכים הבאים לכל האורחים שבאו לכבוד י"ט כסלו להשתטח על אהל כ"ק הרי"צ (כלשון הרבי...).

וגדול זכותם שמזכים את תושבי השכונה במצוות הכנסת אורחים. שגדולה מקבלת פני השכינה.

ובדרך אגב, בימים אלו אני מארח את מאיר מרק זוגתו חדוה (קרניאל לשעבר) מנתניה בבית הגב' טורנר היקרה, שהואילה ונעתרה לבקשתי לארח את הזוג הזה. לאחר מעשה חשבתי אולי לא היה כדאי לאבד את הזכויות אצלה, ובכלל אם יש לי הזכות לזה (ואין חבין לאדם אלא בפניו וכו'), אבל זה מה שהיה. ותקוותי שבזכות המצוה - מגנא ומצלא - תעמוד לי ולמשפחתי מעולם ועד עולם - מתשרי ועד תשרי הבעל"ט...

בהמשך ההתוועדות דיבר כ"ק אדמו"ר שליט"א בהמשך לבקשתו מ"ט כסלו, שיהודים - בלי הבדל עדה או נוסח, יאמרו לפני התפילה "הריני מקבל עלי מצוות עשה של ואהבת לרעך כמוך", והרבי הוכיח המקור לזה מספרי קבלה והלכה.

כמו כן, פרך כמה טענות שעלולים לטעון ולא אאריך בדבר שכנראה יצא לאור, ואולי אפילו מוגה על ידי כ"ק אדמו"ר שליט"א [הוגה ונדפס בלקו"ש שם עמ' 373 ואילך, וש"נ].

ככה נמשכה לה אותה התוועדות נפלאה, כשהרבי עובר מנושא לנושא, בין השאר 'מנקה עצמו' מחשד כאילו הוא ציווה שלא יתוועדו בליל שבת קודש מוצאי י"ט כסלו, וצעק למה המשפיעים לא התוועדו?

כמו כן נזף בחסידים שנמצאים 33 שנה בהתוועדויות ולא יודעים על מה דיברו, ורק מחכים לשמוע עוד קצת פוליטיקה... בקיצור, גרויסע גילויים.

שתי השיחות הראשונות בלבד, נמשכו שעתיים וחצי עד כחצי שעה לפני השקיעה, כאשר עדיין צריך לומר מאמר, באור בפרש"י, ובהערות הרלו"צ על הזהר... ואז, במהירות הבזק, קיצר הרבי את כל העניינים, קטע באמצע שני שירים (אחד הוא השלים אח"כ כשציווה אחרי מנחה והתחיל לשיר "ואתה אמרת היטב איטיב עמך"). אמר מאמר קצר, שאלות ברש"י ובהערות אמר שיענה עליהם שבת הבאה, שבת מברכין, ותוך עשרים דק' נגמרה ההתוועדות. מנחה נגמר אחרי השקיעה, וסעודת שבת נדחתה מזמן רעוא דכל רעוין, לזמן סעודתא דדוד מלכא משיחא.

(בינתיים עברתי מ885 ל770, יושב על הספסל החום של הרבי [בזאל הקטן] - - - אותיות המחשבה, וההמולה רבה. נערכת כאן סעודת שבע ברכות (מסתמא של איזה חתן וכלה...), וברמקול מתנגן לו הניגון החדש של ר"ח כסלו, ואח"כ הנרות הללו, ומפעם לפעם בא משהו וצריך הלוואה, או הוצאת פיקדון מהגמ"ח, כך שאני לא כותב בישוב הדעת, ומוכחא מילתא מצורת הכתב...).

וכעת אספר קצת מהנעשה (ל' עבר) כאן בימי האור י"ט-כ' כסלו ליובאוויטש דליובאוויטש 770. מכיון ש"ט כסלו חל ביום ועש"ק ממילא התוועד הרבי כידוע בליל שישי. עכשיו 'צריך' גם להתוועד בינינו לבין עצמינו - אנו החסידים. ואכן התוועד יואל כאהן (למעוניין: הרה"ח וכו'...) בישיבת חובבי תורה 885 בליל ח"י כסלו, מ9:30 עד 5:10 לפנות בוקר.

ממש שחלק מחכמתו ליראיו. שנתן לשכוי בינה, ועוד אלף פסוקים לא יספיקו להלל את ר' יואל שדברי חסידות והשכלה קלחו מפיו 7-8 שעות כמעט ברציפות. ממש לא יאומן כי יסופר. איזה חוש ציור! בדיבור, כמובן, איזה שטיפת מוח, איזה הוכחות וכו' וכו',

ר' יואל מתוועד 770

ואכמ"ל, והמפורסמות אינם צריכים ראי'.

פתאום באמצע ההתוועדות, התקבלה הידיעה דלהלן: 'חסיד' סטאמר מתכוננים - כך נודע מאחורי הקלעים (קרי: חבדניקים שעדין לא שינו את לבושיהם הסאטמרים ומקום דירתם) - לבוא הלילה - ליל ח"י כסלו, ולהדביק מודעות - גם בשכונת קראון הייטס - כתבי פלסטר [השמצות ודיבה] על - עפרא לפומא - כ"ק אדמו"ר שליט"א ועל הפצת החסידות.

גרוע מזה, הם מתכוננים לבוא בעצם ההתוועדות של כ"ק אדמו"ר שליט"א בליל י"ט כסלו, ולחולל מהומות ואולי גרוע מזה.

חברת ה'שמירה', נעמדו דרוכים בליל ח"י, וכל הלילה סיירו מכוניות בשכונה במצב הכן, אבל - ועצת ה' היא תקום, לבסוף לא הדביקו כאן שום מודעה כזו. לי, בתור מסדר הספסלים להתוועדות - הודיע לייבל גרונר שצריך לעשות רווח גדול ממול הרבי, בין שני השולחנות האמצעיים (כידוע), כדי שאם יבואו הארורים, ויצטרכו לברוח, שיהיה לאן...

כמו כן, עמדו בכניסות והסתכלו על הבאים אחד אחד כדי ש... לבסוף - כמו תמיד - וכמו שראיתם בווידיאו - לא נפל דבר והכל על מקומו עבר בשלום.

וכעת קצת חדשות משפחתיות: שלשום, יום א' בערב, ואני עושה את עבודת הגמ"ח אחרי תפילת ערבית. שומע פתאום (מה אם לא): שלום עליכם! בקיצור, לייזר נח שומר עם שני ילדיו החמודים באו לביקור בתוך 770. איזה 'בירור'! תשאלו את חנה אם זה כל כך פשוט... עכ"פ הוא מסר לי מכתב מאליעזר שומר (מצו"ב בל"ג מכתב למסור לו). זה כבר מונח אצלו אולי חודש, ואני בעוונותי הרבים לא ביקרתי אצלם ולא צלצלתי אליהם כל הזמן הזה. מסכנה יהודית (אשתו), פעם אחרונה דיברתי איתה לפני שליזר (שמולביץ) נסע מפה, והיא ביקשה מספר טלפון שלי, אבל אין לי שום טלפון (אמריקה?...?). וכל

פעם, במיוחד בימי ראשון, אני רוצה לבקר או לצלצל אליהם ולא מסתייעא מילתא - כאמור - זה עידן ועידנים.

אז עכשיו לייזר נח בא לפה... בינתיים, הוא מוסר שדודה אסי מגיעה השבוע אליהם, ושאני אבוא למסיבה משפחתית. ביום ראשון כמובן הבעל"ט. כמו"כ נמסר, שבעוד חודש עושה בן דודינו תולי שוימר, בר מצווה את בנו (ונקרא שמו בישראל - סימן שאלה... ככה זה, לא מבקרים, לא מכירים, לא יודעים כלום... והוא רחום יכפר עון, ואין אליהו בא אלא לקרב רחוקים וכו'), ואי"ה אשמח בשמחתו.

ובנוגע לחדשות חברותיות: מהגב' טורנר נמסר שקיימות שתי תמונות מהבר מצווה של צבי שלה - מהופעת הבכורה שלי בדרשה אידישאית (כזכור לקוראים היקרים המנויים על המכתבים לי...), ואני מוזמן לבוא ולראות את התמונות.

כמובן שאם הוד רוממותה תואיל לתת לי איזה תמונה, אשלח אותה למשפחתינו היקרה. כך שאם קבלתם (כאן) תמונה שאני דורש באידיש בפני קהל, אז תדעו שזה מהבר מצוה של צבי ותגידו תודה לגב' טורנר האצילה...

נמצאים כאן הרב והרבנית רלב"ג מקריית היובל ירושלים, הם טוענים שמכירים ההורים שלי, לפחות הרבנית את אמא, דבריהם קצת מגומגמים, ואעפ"כ לא יכלתי להכחיש אותם לגמרי. על כל פנים, (הם מוסרים ד"ש, לא בפירוש, ו-) אני משתדל לעזור לו ככל האפשר. למשל, ראיתי שהשבת הוא יושב כל ההתוועדות עם טלית, והוא יושב מאחורי הרבי, וזה יוצא בדיוק ממולי, אז הצעתי לו להשתמש בתא שלי ב770 להניח שם את הטלית אחרי התפילה, והוא כנראה קיבל את ההצעה.

נב. את התא קיבלתי מיוסף יצחק זלצמן! הבעל של חיענא (ליפש לשעבר)! אחותו של איציק ליפש! ובעלה של חנה! אחות שלי, והבת של אבא ואמא! ברור? ד"ש חם!

פתיא פאטא חתונות נתיקלה היציה דלהלן: אסי. סטאר מיכונגיס -
 כך נוסד שאורי הקלעים (קרי: חתונות שדון ל שט את לכוניגס הסטארטיס ומקום זיית)
 - לכה היליה ילע יח בסל וזרזיק מוזות גי בטונות קימן היילס-בתבי כלסת
 זע-עסיה לבוא-בך אמנו שלטע וזע הצתי תמיזות. זיוז מצב, גס חתונגיס לבס
 בזתי התינות סל בך אמנו שלטע כלל ס בסל ולחילא מהמות ואול-לגזיוזין.
 חבית השמירה נאמו זיוכיס בלע יח וזע הלע סיהו חתונות בטכנה חצב
 הכן אכל-ווערת יח טקו-עלסיל על הדסקו כטן טס מוזעה כטו. ל-בטור
 מסר הסכסכים פתינות, הויע לייס זיוז שציק לעטות יווח זעזע מטוע
 חרי-בין טע השחטת האמצעים (כיוז) כד טק יכוא הארוי וי-צרכו
 על רוח, טיה' זמן. כמובן אמנו בכנסות ורסתכלו על הבאיש אהז אהז בני ...
 זקמיל-כטו מטיד- וטיו טראיטם פוידאו- על נכז עקר וזע על מקומו-עקר פשנאר.

וכיון ששוב דילגתי מחברה למשפחה, אז נעזוב לרגע את הסדר בצד (כמנהג חסידים), ונכתוב מה שנקרא 'בתפזורת', ואני מתכוון להעלות את הרמה מעניין לעניין, כך שעכשיו עוד מותר לקיקי להקשיב, אבל החשש רציני שבעוד כעמוד או שניים היא 'תאבד את הצפון'.

ובכן לענייננו, ואלך לפי סדר הפסוק "ונתן לי לחם לאכול ובגד ללבוש, ושבתי בשלום אל בית אבי, והיה הוי' לי לאלוקים והאבן הזאת וגו'", עד גמירא.

ובכן: "לחם לאכול": מצב האוכל כאן (לבחור מהישיבה) חלילה לי מלהתלונן דכתיב "כמתאוניים רק בעיני ה'", אבל לשבח אי אפשר, ולא שרעבים פה ח"ו, אלא שנפגשו השמן והרזה באהבת ישראל...

אומר השמן לרזה: כשרואים אותך אפשר לחשוב שיש רעב בארץ. עונה לו הרזה: כשרואים אותך, אפשר לחשוב שבגללך בא הרעב... אז ככה גם אצלינו (וסליחה שאני מאלץ אתכם לקרוא שטויות (ובפרט אם זה ביום השבת), אבל מה אעשה, ונחה עלי הרוח ונזכרתי במעשה הזה, ולא יכלתי לעצור בעד עטי, והסיפור נכתב).

לא שרעבים אלא שמשמינים. וכל כך למה? באים לארוחת בוקר, והתפריט: לחם, סלט, ביצים, מיונז, מיונז, מיונז, מרגרינה, וכאילו כמו פיצפוצי אורז, אבל בגדול (אין כזה בארץ ואולי לייזר יתן קצת ביאור או איציק ליפש) וסוכר. ואני, עבדכם, סלט מאז עמדי על דעתי ועד היום הזה לא אכלתי הרבה סלט... בביצים ומרגרינה ג"כ לא התלהבה נפשי... מה נשאר? 5 פרוסות עם מיונז וצלחת (עד 3) של הריסקיסיפים הזה עם סוכר, והתוצאות מובנות... נא להוסיף עוד 500 גרם עוגה/ות לפני סדר חסידות, לבזוק עוד כוס קפה בשחר, וכוס קפה בין הערביים, ולהכניס לאפס מעשה למשך שלושה חודשים, והחבית מוכנה...

למה אפס מעשה? בשלמא בכפר חב"ד, כמעט כל יום הייתי צריך לרוץ כמה פעמים, אם לשכונים, אם לבית שז"ר, לצלצל למישהו או לפרוק משאית ספרים של קה"ת. משא"כ, כאן, ליובאוויטש שבליובאוויטש, אמריקה דאמריקה אין לאן לרוץ, ואין משאית ספרים, אין למי לטלפן... ויצא העגל הזה... כמובן, אל לו לאף אחד או אחת להיכנס לדאגות וחששות, בסך הכל רציתי לבשר שקצת השמנתי ותגל נפשכם...

אמנם שלא כהפסוק "אגיל ואשמח ניין א קלאק" (וכאן, לכאורה אני מדלג ל - " בית אבי", אבל אל דאגה, אני שומר קשר עין עם הפסוק, וכדלקמן).

אני שומר ב"ה על שמירת הסדרים. בפרט על סדר חסידות (קרי: קפה ועוגות) בשעה 7:30 לפנות בוקר. וכמו מאחז"ל (סוף כתובות) ג' שבועות השביע הקב"ה לישראל שלא יעלו בחומה וכו', ושתי שבועות שהשביע אבינו את לייזר ואותי כד הוינן טליין, שלא לעשן ושלא קום מאוחר.

הנה, עד הלום, כן יגיענו ה' אלוקינו למועדים ורגלים אחרי, ושבתי בשלום אל בית אבי (ועי' רש"י שם, כי נוגע לעניינו). עכ"פ, בנוגע להמשך הפסוק, אספר קצת בנוגע ל"ובגד ללבוש": כידוע, לא ברכוש רב יצאתי מישראל, בחפזון ובמנוסה ולא הספיקה המזוודה לתפוס כראוי, וכבר הייתי בדרך לשדה תעופה. איתי זוג תפילין (רש"י) הישנות שחשבתי למכור, ולקנות עם הכסף שאקבל בעבורן כמה בגדים. את התפילין לבינתיים לא מכרתי, קשה להתעסק עם זה בשכונה כמו קראון הייטס, שתפילין שלא כמנהג חב"ד הם כאבן שאין לה הופכין, ותפילין שאין להם מניחים. ובינתיים הפרשתי \$200 מכספי הגמ"ח שבידי וקניתי כובע, חליפה, כמה חולצות, גרביים ולבנים.

היום בע"ה אקבל כ\$200 מלייבל גרונר עבור כל משך הזמן [על עבודתו בסידור הספסלים להתוועדות, כמוזכר], ואסלק את החוב, ואולי עוד אמכור את התפילין - בעצת ידידים מבינים - בשכונת בארא פארק, ופריתי ורביתי בארץ... צעיפים, יש לי שניים, כידוע, ומעיל יש לי עוד את מה שקנו ב200 לירות לפני 5-4 שנים (תודות לאמא שדחפה את זה למזוודה השדופת דפנים, ובדקה...) וכך ב"ה התקיים בי גם "ובגד ללבוש".

"ושבתי בשלום אל בית אבי", וכאן המקום להזכיר ולעורר עוד הפעם שכל מי שיש לו קשר עם אלוקים או עם שר הביטחון וכדו', שיעשה את כל מה שבידו שיהיה "ושבתי בשלום אל בית אבי" לא לפני שמח"ת תשמ"ה.

אתמול בא אחד מחברינו (מנחם כהן שמו) ומספר שמחר בערב - היינו היום - יש אסיפה במנהטן בהשתתפות ראש ממשלת ישראל ושר הביטחון שנמצאים כעת בארה"ב. אותו חבר, יש לו איזה דודה שעובדת בסוכנות והיא מסרה שתכנית האסיפה היא שהנכבדים הנ"ל מוכנים לדבר עם הישראלים היורדים, לשמוע הצעות, בקשות, דעת קהל וכו'. כמו"כ, מסרה אותה דודה, שיש באפשרותה לארגן כמה כרטיסי כניסה... הרעיון הוא שיגשו 2-3 בחורים, ופשוט יבקשו משר הביטחון שיאריך לנו את היתר היציאה... רק שתראו כמה המצב קשה... ומסיימים בטוב, ומצפים לישועה.

"והיה הוי' לי לאלוקים": במילים אחרות - רוחניות. ובפשטות, תורה ומצוות. ובכל יום יהיו בעיניך כחדשים, עד חדשים ממש (בלי כ"ף הדמיון) אל מה ירמזון מילותי? מצב משונה מאוד ישנו בתהליך חייו של תמים. 'קבוצה' שמו, מאז בואי לכפר חב"ד [מישיבת 'אתרי'], מאז התבונני בבחורים, מצב הלימוד וההנהגה וכו' וכו', גלוי היה ומוכח בעליל שישנו איזה חתך חד - שני קבוצות בחורים. שני עולמות. "לפני קבוצה", ו"אחרי קבוצה". ולכאורה הרי זה כמו שבישיבות אחרות יש שיעור א' ב' ג' ואח"כ מה שנקרא "קיבוץ" א, ב, וכו'. אבל זהו רק לכאורה, כי ההבדל בין לפני קבוצה ואחרי קבוצה זה שני עולמות.

שני מצבים שונים. יש בזה מה שאין בזה, נהרות של דיו דיבור ומחשבה נשפכו על

הרב יעקב שמולביץ בבחרותו

הנושא הזה, משפיעים דגולים ניסו לשנות את זה, ובחורים רבים ניסו למנוע את זה, אבל ככל הנראה, זה בחיק הבורא, שכביכול הגביל את עצמו ואמר נשמות אלו הם נשמות "לפני קבוצה", ונשמות אלו "אחרי קבוצה". אלו יתפללו אך במנין, ישמרו את הסדרים ועוד כמה עניינים, ואלו לעו"ז, ירבו בלימוד שיחות קודש, יתפללו אחרי המנין, אולי בהתבוננות, ועוד כמה דברים.

קצרה היריעה מלהסביר את החילוק בין שני מהותים נבדלים בעצם, ואולי הפרטים המוזכרים אך יסבכו ויטעו את הקוראים, אבל ברור הדבר שהם שני עולמות. בזמנו, נכנסתי לעובי הקורה והתחלתי לאסוף תירוצים מה זה ועל מה זה. אחד אמר שמכיון שבקבוצה אין ההנהלה דואגת למצב הבחורים, לא למצב הלימודים, ולא למצב הגשמיות ושאר העניינים. אז ככה מתרגלים הבחורים לחיות עם עצמם להיות בעלי בתים על עצמם, וככה, כשנכנסים לעולם של "אחרי קבוצה" אז הם מייצגים במלוא העוז וההדר את עולמם החדש. מאחד אחר שמעתי שהניתוק מהבית וכל הידידים גורם את מהפך ה"התבגרות" הזה. משלישי שמעתי עוד איזה תירוץ, וכן הלאה. וכן הלאה. אמנם כל הסיפורים האלו רק התמיהו אותי יותר: לא נראה שדברים פעוטים אלו יעבירו ככה מידי שנה עשרות בחורים שקיבלו חינוך חסידי יציב - יעבירו אותם כזה מרחק עצום מן העולם ועד העולם... ניסיתי שוב ושוב לחשוב בעניין ולמסקנה ברורה לא הגעתי.

כמדומה שבשבועות אלו, כשאני מסכם שלושה חודשים תחת כנפי השכינה, דומה, שיש לי חלק פיענוח התעלומה, דומה שלנגד עיני מתחולל כעת המהפך הגורלי בחייהם של 40-50 בחורים מידידי ואוהבי ואני הק' בתוכם (ומכיון שגם בי המדובר, הנני להבהיר שחלילה לחשוב שמדובר על מהפך לגרועותא, רחמנא ליצלן מהאי דעתא שלהיות אצל הרבי זמן ארוך יטמון בחובו דבר רע. לא יתכן. כמובן שהבחירה נשארה בידו של כל אחד ואחד, ובידו לנצל כל מצב אם לטוב או למוטב. אבל העניין כשלעצמו, עצם 'ענין' קבוצה, דבר נפלא ונשגב שמו לבדו וגו').

"והנה, להבין ענין המהפך... " יש להקדים תחילה שכל עם ומדינות המלך יודעים, שצדיקים דומים לבוראם, והרבי קורא הדורות מראש, יודע מחשבות, וצופה נסתרות, והמפורסמות אינם צריכים ראייה. כל בחור שמגיע מאיפה שמגיע, נכנס ל770 לתפילת מנחה או ערבית, עומד הוא בחדר אחד עם מלכותא דארעא כעין מלכותא דרקיעא. ומציג את עצמו בפני מי שיודע אותו מיום הוולדו. יודע את מעשיו דיבורו ומחשבותיו. הבחור

אמנם לא זוכר מה שהיה אתמול או שלשום, אבל מה שהיה היום, הוא זוכר. הוא יודע היטב שהיה יכול להתנהג הרבה יותר טוב, ללמוד יותר בהתמדה ועיון, להתפלל ביותר מחשבה כוונה וכו', ופשוט. אז כל בחור לעצמו, לחברים, לסבתא שלו, יש לו מיליון תירוצים. כולל "יצרו אנסו" - ע"פ תורה...

וככה הוא חי בחלומות 18-20 שנה או שבעים שנה.

אך בעומדו לפני הרבי, שם לא שווים כל התירוצים. שם הוא יודע - נרגש אצלו, מצד ההסתכלות של הרבי, איך שאיני מבקש אלא לפי כוחן. שהיית יכול לעשות מה שהיית צריך, למה לא עשית?! וכשאמת אמיתית זו חוזרת על עצמה מידי יום ביומו, ומידי שבת בשבתו פעמיים או שלשה פעמים ביום חייב אתה להגיע למסקנא ברורה וחד משמעית שבעצם, אתה בכלל לא מה שצריך להיות, גם לא מה שיכול להיות, ואם כן אז מה אתה כן? למה זה אנוכי?

והיה! אם תתפוס את עצמך לידיים, תשתדל כן לקיים את מה שמוטל עליך, ואז אם תיטיב שאת, תוכל לסבול את האמת שזוהרת מכ"ק אדמו"ר שליט"א. אבל אם לא, אז זה בעיה רצינית. שלושה חודשים סחבת, מה הלאה? עוד יום, עוד שבוע, כמה אפשר? עד שעלולים להחליט סופית, טוב, אז אני באמת לא בחור חסידי, לא מקיים את רצון הרבי, לא זה ולא זה (בעצם כלום...) ככה אני וזהו...

ואני אל אלוקים אקרא ויושעני, והיה הוי' לי לאלוקים שאעמוד באור והאמת - כ"ק אדמו"ר שליט"א - בצילו נחסה כל הימים, ואך טוב וחסד יסובבנו כל החיים.

מקוצר הזמן, נעזוב את "האבן הזאת אשר שמת מצבה" להזדמנות אחרת, ובעצם שכחתי, אם הכוונה לבית חיינו או לאבן אחרת, ואתם: טראכט גוט, וועט זיין גוט.

בחלוקת מאמרי כ"ק אדמו"ר שליט"א בין הת' ואנ"ש עד י' שבט, עלה בגורלי מאמר ד"ה ויהיו חיי שרה תשי"ב, והוא בן 6-7 עמ', והעיקר שיהיה מזה נח"ר לכ"ק אדמו"ר שליט"א.

ולכם, אבא אמא איציק לייזר וכל האחיות, אאחל מקרב לב, חנוכה שמח. אל תשימו לב לניתוחים הפסיכולוגים שלי... אתם לא חייבים להבין כל מילה שלי.... בעיקר שכתוב ששה עמודים... תכניסו לקלסר... ותהיו לי בריאים אחד אחד... כפרה על כולם... וה' יעזור שנתראה בחיים ושלוש בעיתו ובזמנו לטובה ולברכה.

שלכם באהבה, יעקב.

ג.ב. לאיציק ליפש אג"ק ח"ה שלחתי ע"י תמר ליפש שנסעה ביום ג' או ד'.

ב"ה יום ה' כ"ה כסלו נר ראשון, בית חיינו (885) ה'תשד"מ.

ושוב הביתה שלום וברכה וחג אורים שמח!

כפי שאתם רואים, מגיע אליכם מכתב זה בדרך הדואר (אקספרס) מהיר. להיות שאותו [ד"ר] יבוב נסע בלא עת ובלי הודעה מוקדמת. ואני נכסוף נכספת... ולכן משתדל לשלוח את זה כמה שיותר מהר.

ומחדשות בית חיינו, הדלקת נרות חנוכה בליובאוויטש דליובאוויטש במעמד כ"ק אדמו"ר שליט"א מעמד נשגב הוא עד מאוד. שלא מעלמא דין כלל וכלל. ומעשה שהוה כך הוה. תפילת מנחה בשעה הרגילה 3:15 אבל בזאל הגדול, בצד דרום (בערך מתחת השעון) ניצבת לה חנוכיית זהב. קומת איש קומתה, והיא ניצבת על כיסא על יד הכותל. יריכה כפתוריה ופרחיה זהב טהור. שמונה קנים ישרים אלכסונים יוצאים משני צידיה

[כאן בא ציור המנורה], והשמש עולה על כולנה משוך לצד צפון. הקנים, גביעים כפתורים ופרחים כמו קני מנורת המקדש ע"פ ציור הרמב"ם (שנים רבות השתמשו ב770 במנורה בעלת קנים עגולים עד שכ"ק

אדמו"ר שליט"א דיבר בעניין מנורת המקדש שהייתה עם קנים ישרים. ובחנוכה תשמ"ב החליפו למנורה החדשה). רגל המנורה משטח זהב ניצב על שלושה רגלי זהב. הוד והדר לה למנורה.

אחר התפילה וחזרת הש"ץ וח"ק, עולה א' מזקני החסידים, ששונקין שמו, לבוש סירטוק של משי וקסקט רוסי בראשו. עולה על כיסא, מדליק את השמש בשמאלו והסידור בימינו, ובחיל וברעדה, בקול רעש גדול מברך את שלושת הברכות - כשכ"ק אדמו"ר שליט"א, פניו אל המנורה וגבו אל הכותל, שעון על סטנדר התפילה (כמו בכינוסי הילדים) - מדליק את הנר (או הנרות) ואומר "הנרות הללו" ואז לעיני ועם כ"ק אדמו"ר שליט"א, מתנשא ולאט לאט מתחיל להישמע ניגון ההקדמה ל"הנרות הללו". לאט לאט,

יותר חזק ויותר חזק, ואחר כך עם המילים. ואחר כך הניגון נהיה יותר יותר שמח, נמרץ עד לשיא ב"על ניסך" . ועל ישועתך" שעל זה חוזרים כמה פעמים יותר חזק, יותר שמח יותר יותר...

כ"ק אדמו"ר שליט"א מעביר עיניו על קהל החסידים, מקצה הזאל אל קצהו, לבסוף מחזק את השירה בהינף יד, אכן מה נהדר היה מראה הדלקת הנרות בבית חיינו 770 חנוכה תשד"מ.

ומן הכלל אל הפרט: הלכנו אל החדרים ל"הדלקת הנר", כולל זלילת עוגיות, ואז יציאה בריקוד סוחף - לאן אם לא - למבצעים. יצאנו ארבעה חוץ מהנהג. היעד: שלוש חנויות פיצה ברובע קווינס. למעשה: שתי חנויות ראשונות מצאנו רק מוכר ועוזר לו... הדלקנו נר ושמש בחלון החנות. בשלישית - היה סגור... היעד הבא והאחרון ש - ת"ל - היה שווה את כל המאמץ, היה מרכז קהילתי בו עמדנו לעשות ערב חב"ד לכ40-30 ישראלים. פתאום התברר שארגון הערב ובעברית - מוטל עלי. הוה אומר: דברי פתיחה, דברי מנחה, ארגון הדלקת הנרות, דברי חנוכה ודברי סיכום - עלי היו כולנה... ואני מעודי לא הייתי בערב חב"ד, לא בארץ ולא שלא בארץ. לא מושג ולא טעם מושג מה זה ערב ומה זה חב"ד... אבל, ברוך הנותן לשכוי בינה, ולחסידי שכל ומזל, קצת חשבנו קצת התייעצנו, וגם פך השמן. "אלוקים עם היהודים". זה היה משהו... בומבה של ערב חב"ד. דברי פתיחה וכל הדברים. זה היה יוצא מן הכלל, המחמאות והתודות קלחו בשטף. אחר כך (לפני המחמאות), העברנו את הדיבורים לאופן של שאלות ותשובות, וב"ה, כנ"ל, אלוקים עם היהודים.

בשלב מאוחר יותר, הגיע ר' שרגא זלמנוב, שהוא יו"ר הוועדה לדוברי עברית, נטל את רשות הדיבור, ובזה בעצם, סיימתי את תפקידי. חזנו ל770, ומצאנו את עצמינו בתוך התוועדות עם ר' דוד רסקין, מנהל הישיבה המהולל...

ישבנו שם כחצי שעה, אבל לבסוף, הרעב והעייפות הכריעה אותנו, ולא תאמינו, הלכנו לישון...

ועוד איזה פירורי סיפורים: א. מול 770 עומד טנק נוסף, עליו כתוב - כנהוג: "טנק זה מצטרף לניידות חב"ד באה"ק, והוא יוליכנו

ר' דוד רסקין בהתוועדות עם ר' מענדל פוטרפס

בטנקים לארצנו", ועוד סיסמאות...

ב. היום, א' דחנוכה, כשבא כ"ק אדמו"ר שליט"א לעלות לתורה, נשבר ספסל מרוב הלחץ. (ספסלים חדשים הביאו לנו, לא שערום אבותיכם, והם דף עץ מאורך ורגלי מתכת...), ואלף בחורים ניסו

להציל את המצב. אחד מנסה לתקן על המקום, השני רוצה להרים את הספסל, והשלישי דווקא דוחף אותו אחורה... וככה, דקה שלימה, חיכה כ"ק אדמו"ר שליט"א עד שיוכל לעבור לבימת הקריאה.

ג. משה ניסן וולאובסקי אחראי על הכפר חב"ד שמגיע לנ.י. איציק בלוי בארץ אחראי על המשלוח. א.ב. תמיד מכניס כמה עיתונים ל'חברה' בחובבי תורה. מ.ג.ח. כועס כי קונים פחות עיתונים. מה עשה? פתח את כל המעטפות של החברה, הוציא את העיתונים ומסר המעטפות. וכן בשבוע שעבר. שמע א.ב. והפעם - השבוע הגיעה חבילת עיתונים לחברה בלבד. והארגז למ.ג.ו. עדיין לא (שמות החברה: זילברשטרום. נפרסטק בלוי סגל). ותן לחכם ויחכם עוד...

ד. כפי עיניכם הרואות, ועיני אחי לייזר, נתנה הגב' טורנר התמונה מהבר מצווה. יש עוד תמונה (וחוץ מזה, יש לי עוד הרבה תמונות) ובעז"ה תראו את כולם כשאשוב לישראל.

חוץ מזה הזקנה נתנה לי שפורפרת משחת געליים חום, וקופת צדקה מקרטון מצוייר. ונא ממינדי להודיעני למי זה ולמי - אם - לשלוח. וכנ"ל להודיע לנו. בקשר למכתב שהגיע (ואם מינדי לא תודיע, אז ששרה תודיע, ות"ח). וכעת אני רץ לדואר אפילו שהסדר כבר התחיל, אבל אני לא יכול לחכות...

באהבה רבה, וחנוכה שמח, יעקב.

ג.ב. נכון שהתמונה נהדרת? ... איך אני? ...

ב"ה

[לא נכתב תאריך]

קעת כבר יום שלישי, וקיבלתי את מכתבך (אמא ושרה), וכותבים שיש לכם טייפ, ואעפ"כ יהי לכן רב. אני משתדל לשלוח כל שבוע את הלקוטי שיחות החדש - בדוך

כלל בצירוף מכתב, ואני מקווה שהוא מגיע בעיתו ובזמנו. את עיקר התקווה שאני תולה במשלוח השיחות זה במינדי. ואנא להודיעני אם יש אחרית לתקוותי, ואם יש תקווה לאחריתך של מינדי... בכלל, אין לכם מושג איזה חסידה מינדי... רק הייתם יודעים איזה הכנה ליחידות היא עשתה... ובפנימיות! ואין כאן מקומו להאריך.

בטח שכחתי לכתוב כמה דברים, ולבנתיים ת"ל טוב, ונא לכתוב אם הגיע בדואר המכתב הארוך לחנוכה. וחוץ מזה, מותר גם למינדי ואלקה לכתוב פעם כמה מילים, כפרה עליכן.

שלכם באהבה, יעקב.

נ.ב. את המעטפה המצורפת נא להעביר בהקדם.

חודש טבת

ב"ה. יום א' י"ב טבת, בסית חיינו תשד"מ.

א. א. אל. מ. א. ש. רק. שלום וברכה

לאחדשה"ט.

קטונתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשה ה' עם הקבוצה, זה היום (ט' טבת) אשר עשה ה' עמנו הוא יום שנכפל בו אלף פעמים 'כי טוב'. כי הפליא והגדיל ה' לעשות בארץ ובחוץ לארץ, והפלא והגדל שמו הגדול והקדוש אשר נתגדל ונתקדש בעיני כל הקבוצה וכל העמים וכל השרים (שפירא, ארנס, דוד לוי וניסים) אשר בכל מדינות המלך אשר גם בעיניהם יפלא הדבר - הפלא ופלא. וענו ואמרו על זאת כי אם מאת ה' הייתה זאת והיא נפלאות בעינינו (מיוסד על מכתב אדה"ז בצאתו מפטרבורג).

שר הבטחון דאז משה ארנס

עדיין לא רשמי, עדיין לא חתום, אבל קיים. שה' יעזור, ויירד למטה מעשרה טפחים. ההודעה מעוזר שר הבטחון, ונישאר פה למשך כל השנה.

רק כעת אני מתחיל להרגיש שבעצם קצת מתגעגעים... כל

הזמן הייתי נלחם נגד הזמן, והייתי אומר הלוואי שלא יגמרו השלושה חודשים והלוואי שנישאר עוד עשרה חודשים וכו'. כעת, שהודיעו לנו ונישאר, כפי שציפנו, כעת אני רואה שפשוט מתגעגעים לאמא לאבא וכל הרמוזים באותיות בראש המכתב.

ובכל זאת: אומר אני ושר... אשרינו שאנו ב770 מה טוב חלקינו שאנו בקבוצה... ומה נעים גורלינו שהקבוצה לשנה, ומה יפה ירושתינו שאחרי כל זה עוד יש לנו לאן להתגעגע...

ביום שישי - עשרה בטבת, הייתה שיחה אחרי תפילת מנחה, והרבי דיבר במעלת הצום-עת רצון, שמהפך רע לטוב, וזדונות לזכויות. לפי זה הרבי תירץ כמה קושיות ברש"י שלכאורה לא מובנות (כדלקמן בלי נדר). בסוף השיחה הרבי חילק דולרים, וגם אני - הפעם הלכתי לקבל (וראיתי שהרבי בוכה...?)

מכתב זה הנני מקווה בעז"ה לשלוח עם הרב והרבנית רלב"ג, שלבסוף נוסעים היום (ולא ביום ג' העבר). כמו כן, מצו"ב - באם הם יסכימו לקחת - מצפן כדורי שמדביקים על גבי חלון האוטו, ואני מקווה מאוד שאבא ישמח בזה (כשמחך יצירך בג"ע מקדם), וישתעשע בו כריעים האהובים מאז ומקדם אשר נודעה חיבתו למצפנים. . .

בזמן האחרון חל שיפור בקביעות של השיעורים בחסידות, כאשר אחד הבחורים (לא נישחשתם מי?... נכון?...?) התנדב בכל יום ראשון שלישי וחמישי לצלצל להר' יואל כהן ולשאול האם הוא בא לשיעור, וככה הוא לא שוכח אף פעם לבוא, ותענוג ממש לשמוע כל מילה ממנו (שלא לדבר על ההתוועדויות שלו).

שיעורי הנגלה - באידיש ובעברית - ממשיכים כסדרן. . .

שלא לדלג ח"ו על מכתב אחד בלי לדבר על מזג האוויר, הנני לציין שהקור גובר, ומי שהולך בידיים חשופות מהפנימייה עד לחובבי תורה, עלול להרגיש בקיפאון בלא שום ספק... אבל בסה"כ זה לא כ"כ נורא כמו שסיפרו.

במוצ"ש ה' קידוש לבנה, וכעת, הסדר-נוחות חדש לרבי: שמו סטענדר ע"י 770 ממש - ע"י חלון חדרו של הרבי, וע"י הסטענדר שמו מנורת שולחן כזו, והרבי בא ואמר קידוש לבנה.

הרב רלב"ג סיפר לי שהוא הביא מהארץ - מקריית היובל - עשרות מכתבים לרבי, והרבי נתן תשובות ל-15 אנשים, וחוץ מזה, הרבי כתב מכתב כללי לתושבי קריית היובל.

וגם, הרב רלב"ג ישב עם הרב חדוקוב כשעה ורבע, ודיברו על כל מיני דברים, שבינתיים הוא לא מפרסם.

עד כאן מדור סיפורים, ואסיים בשיחה של עשרה בטבת [יום שישי, ערב שבת קודש], על פרש"י.

הרב רלב"ג

רש"י עה"פ "ולבנימין אמר", כותב: "זאב יטרף, שהם חטפנים, כמ"ש חטפו איש את אשתו בפילגש בגבעה". ואע"פ שיש בזה עוד פירושים למעליותא (המזבח), בוחר רש"י דווקא בדבר שלישי - חטפנים, ועוד בעניין שלילי. ולא מסתפק בזה, אלא אומר בפירוש שזה בפילגש בגבעה.

הרבי מה"מ במעמד קידוש לבנה

אח"כ, [ממשיך רש"י:] "בבקר יאכל עד, זה שאול, שבכל אשר יפנה ירשיע". וגם כאן בוחר רש"י להביא דוגמא דווקא עם עניין שלישי - ירשיע. ואח"כ "ולערב יחלק שלל", אומר רש"י שזה קאי על השלל של המן. ושוב מזכיר רש"י עניין שלישי (שהיה יכול להביא את אותו עניין מבלי להזכיר את המן הרשע).

וכן בסיום השיעור היומי, יש להבין מדוע נקט הכתוב "להחיות עם רב", שהרי ידוע שעשיו אמר יש לי רב ויעקב אמר יש לי כל, וכאן משתמשים בלשון רב שהיא גאוה ואי הסתפקות [- כעשיו?].

והעניין הוא, שהמעלה הכי גדולה זה להפוך רע לטוב, וזוהי להחיות עם רב - להעלות לקדושה גם מי ששייך לעניין שלילי כ"רב". וזהו 'שלל המן' - שגם את זה הפכו לטוב, ונהיה רכוש מרדכי ואסתר.

וזהו "הרשיע" - היינו ינצח גם את כל הדברים השליליים. וזהו חטפנים - שיתקנו את החטא והעניין השלילי שאירע בפילגש בגבעה.

ומקוצר הזמן אקצר, ובשו"ט.

באהבה ומצפה לתשובה, יעקב.

•

ב"ה, ליל שישי אור לכ"ד טבת, בית חיינו 770 ה'תשד"מ

אבא האוהב, אמא האוהבה

מינדי היקרה ואלקה החביבה

שרה הנחמדה וקיקי החמודה

שלום וברכה!

מאשר אני קבלת מכתביכם ואיחולי הברכות, וכיון שאי אפשר לענות לכאור"א בפרט, באתי במכתב זה, וכאילו נכתב הוא במיוחד לכאור"א.

ת"ח (תשואות חן) על הברכות. ובלשון רבותינו ז"ל כבר מילתייהו אמורה אשר כל המברך מתברך בברכתו של הקב"ה, שתוספתו מרובה על העיקר. ובנקודה העיקרית בנוגע לכאור"א מכס - שיצליחו בלימוד תורתנו הק' תורת חיים, ובקיום מצוותיה ובהנהגה טובה בכלל, באופן דמוסיף והולך ואור, וימלא ה' משאלות לבבם לטובה בכל העניינים אודותם כותבים.

(ממכתב כ"ק אדמו"ר שליט"א למברכים אותו לכבוד י"א ניסן תשל"ט).

קורא אני שוב ושוב במכתבים החמודים שכתבתם לי, והגיעו בכ"ב טבת אה"צ, ועשו לי טוב על הלב, לכבוד יום ההולדת שממשמש ובא [כ"ג טבת]. בעצם ההכנות התחילו שבועיים קודם; כשהתחלתי ללמוד בע"פ מאמר חסידות, ואמרתי אותו בליל ש"ק פ' שמות (בפני הקבוצה, כנהוג) ד"ה הבאים ישרש יעקב, אולי בתור כפרה עלי, שבבר מצווה אמרתי הפטרה "דברי ירמיהו" שלא כמנהג חב"ד.

אח"כ במוצש"ק קראתי המכתב מאבא (ושלחתי תשובה עם בול ישראלי לרח' בן יהודה 5), ואח"כ כל המכתבים מהבית... בקיצור, "כבר היה לי יום הולדת". חוץ מזה, שאמרו לי שיש כמה עניינים מיוחדים ביום הולדת של גיל 20, למשל שאז נהיים חייבים בידי שמים (ולכן יש נוהגים לסיים לקראת זה את מסכת כריתות). או את מאמר חז"ל "בן עשרים בה ימות", שכמו שמתנהגים ביום הולדת של גיל 20, ככה יהיה כל החיים. ובפרט שנמצאים אצל כ"ק אדמו"ר שליט"א. יעזור השי"ת ויתקיימו בי - בתוככי כלל ישראל - כל הברכות שכתבתם לי, ובכם - ברכתו של הקב"ה, כנ"ל.

וכעת אראה לעבור וגם לענות על מכתביכן אחת לאחת. אמא שואלת (בקשר לתמונה) איך ייתכן שהשעה 10:15 ואני עם תפילין, ולמה הרבי לא עם תפילין. נו ברצינות, בשביל זה יש לכם שעון של 770 שתחשבו שמתפללים פה ברבע לשש? ככה הוא הסדר. בתשע וחצי מתחיל המנין של השיבה, וביום ב' וה' נכנס הרבי בערך ב10:10 לקרה"ת בלי תפילין, וכעת הכל מתורץ.

חוץ מזה, שואלת אמא, אם מותר לקנות בגדים בכסף שקיבלו עבור תפילין. והמענה שזה היה תנאי בזמן שהוצאתי \$450 עבור תפילין מהודרות, שאח"כ אמכור את התפילין הקודמות, ואזי זה נחשב בפשטות שאת הכסף של התפילין הישנות שילמתי עבור התפילין החדשות והמהודרות. ואם לזה התכוון אבא "שהיו לי חישובים", הרי ש"ברוך שכינותי".

כ"א טבת תשד"מ

ממש מצער שהקור אצלכם יורד ל4 מעלות... שיהיה לכם מינוס 20, אז תדעו מה זה קור...

ואספר לכם קצת על הקור האמריקני. אני לא מבין הרבה במעלות, ובפרט שיש פה מושגים של צלזיוס ושל פריינט, אז התבלבלתי לגמרי. כמו כן יש פה גם מעלות מיוחדות לפי הרוחות, לכן רק אספר לכם כמה דוגמאות מכוחו של הקור - כמו שכתוב "לפני קרתו - מי יעמוד", אני הולך ברחוב ומלקק לתומי את השפתיים. לא עוברות שניות רבות, והליקוק הפך לקרח, ומעתה אם אכופף את השפתיים - הוא פשוט יסדק וישבר.

עוד דוגמה: בזאל הקטן של 770 יש חימום שמעלה אדים. מעל החימום יש חלונות. הקור בחוץ הוא כל כך חזק, עד שהאדים שמגיעים לחלון פשוט קופאים עליו ויוצרים שכבת קרח בתוך הזאל המחומם - המעידה על הקור השורר בחוץ...

ועוד דוגמה, שזו גם בעיה: אתה הולך ברחוב, הכובע שמוט עד העינים, הצעיף עוטף עד האוזנים, והקור צורב 'רק' במצח ובעינים. והנה לפתע נשמת קצת הצעיף מעל קצה האוזן, ואתה מרגיש את האוזן מתחילה לצרוב מכפור... וכעת הבעיה: אם תוציא את היד מכיס המעיל כדי לסדר את הצעיף על האוזן, תצרוב לך היד... אם לא תוציא - צורבת האוזן... בעיה חמורה... אבל בסך הכל זה לא נורא. "נואוו פרובלם" אומרים אצלינו... קופאים קצת, וזהו...

הבחור שרצה להפציץ את בניין הקפיטול הוא אכן ממשפחה של חב"ד, ולפני כחודש היה לו משפט רפואי, וקבעו שהוא "לא מאה", והעיפו אותו לישראל. כעת, כך מספרים, הוא אצל קרובים בב"ד ע"כ בנוגע למכ' של אמא.

מינדי מבשרת מיום הולדתה בט' טבת, ואני שולח לך את התמונה של 770 והרבי

בניילון (ואם ציפית ליותר, אז סליחה... אולי בהזדמנות). חן חן עבור הברכות, ויקויים גם בכך, ביתר שאת וביתר עוז. אני שולח 2 שיחות של הרבי כדי שיוכלו ללמוד בחברותא, ואם רחל בילג בשוויץ, אז בטח תמצאי בירושלים עוד יהודי שיודע אידיש, אם זה אבא או אמא, או כל חברה אחרת. יש מבין?

שאלתי את דרויאן בנוגע לקעמפ בקליפורניה, והוא אמר לי שהם משלמים רק עבור כרטיס מניו יורק לקליפורניה וחזור (4004), אבל אם לכן יש פרטים יותר מעודדים - גם ברוחניות - אז קדימה! ואני בלי נדר, אם יהיו לי פרטים חדשים, אכתוב בלי היסוס.

ולאחותי אלקה, שאני קשור אליה בענייני כספים... שכתבה לי לא פחות מ 21 ברכות, כולל שלא ירמו אותי, ושזכה לעצבן את הכושים (נו, תגידו אתם, לא כפרה עליה?...), ומבקשת שאענה לה על המכ' מי"ט כסלו. בל"ג אעבור בהזדמנות בין המכתבים, ואם אמצא מכתב מי"ט כסלו שדורש תשובה, אכתוב כנ"ל. בלא היסוס.

ולמכתבה של שרה, שמשום מה קצרה קצת הפעם (מה יש? אסור קצת חופש? שהאחרים יכתבו פעם!) על אף שבדרך כלל היא הכתבנית בה"א הידיעה, ומנשים באוהל תבורך... חן חן עבור הדו"ח מנתניה, והמחמאות, אבל למה את חושבת שלעשות מבצעים בחינם זה מעשה פרייר? איפה החינוך? כפרה עליך!

צר לי להודיע, אבל כמו שאמרתי בטלפון - תאמיני לי שהספר אם בישראל שווה יותר מ\$10 שקיבלה אלקה, ובטח יותר מהתמונה שקיבלה מינדי. ועכ"פ, אם את חושבת שאני נבהל מהאיוס שבגללי לא תזכי לבוא לתשרי, אז את צודקת, חלילה לי מעשות כדבר הזה, אבל בכל זאת את ה 10 תתני - אם עוד לא נתת - לאלקה, שאני קשור אליה בענייני כספים...

ואם יבוא הזמן הנכון, ויהיה חסר לך כסף לבוא לרבי, אז אני אתן לך בל"ג \$50. אבל זה בינינו (ועל אף שאני לא יודע מאיפה זה יהיה לי, אבל הרבי אומר שלדבר טוב מותר להתחייב בל"ג, וה' נותן ברכה לפי זה, ואת יכולה לחשוב כאילו יש לך עוד בחשבון).

וחוץ מזה, מה אתם כולכם חושבים שבאתי לאמריקה אז נהייתי מליונר? כל אחת מודיעה לי איזה יום הולדת, ואני צריך לשלוח מפה עשרות עשרות. פה לא צומח כסף על העצים! אז בבקשה קצת נימוס! שוב, זה בצחוק, כפרה עליכן, העיקר שתלמדו טוב, ותעשו נחת רוח לאבא ואמא לרבי וה'.

ואיזה מכתב אני קורא עכשיו? את המכתב של קיקי... גם לך, רבקה, תודה על הברכות, ומכיון שהיום הולדת שלך עוד רחוק, לכן אני שולח לך בעז"ה 2 מדבקות של צ"ה לכבוד כ"ד טבת, שזה בדיוק חצי יום הולדת (כשאת נולדת אני הייתי בדיוק בן 9 וחצי), ותעשי בהן כטוב בעיניך, הדרן עלך המכתב של רבקה, וסליקא לן כל המכתבים שלכבוד היום הולדת.

חודש שובט

שיחות עכשיו
בקצב הסילון

"שיחות
עכשיו"

הפעל חודש של חרוגם שיחות הרבי - במהירות
והבנה ובטחנה ה טובה. כנכש את ה שוח" של
הצמאים לרברי אלוקים חיים והביקוש הרב
מקיף את ישראל, צופת, מדוק, ברית המועצות
ואף את ה. ישראלים שבניירוק, שאינם דוכרי
אידעו

תל: 052-5111111 | פקס: 052-5111112 | דואר: 5111111

אור ליום ג' ו' שבט בית חיינו (749) ה'תשד"מ

אהובי צמודי לבבי איציק וחנה שלום וברכה!

לאחדשה"ט כמשפט, כאן כולם בחיים ושלום, לא משנה שאני יושב עם חום וכבר מהבוקר לא ראיתי את הזאל של חובבי תורה, אבל גם לישון נמאס לפעמים, והנה - קרש הצלה, אחות וגיס לי בצפת עיה"ק והנני מפיג את שיעמום המחלה בכתיבה עייפה, איטית וחלושה, אבל חמה... רק שלא תחשבו שאתם עושים לי טובה שאתם מוכנים לקבל ולקרוא את מכתבי, אדרבה, לפי חשבון, אתם חייבים כעת לכתוב קודם.

עדיין לא קיבלתי מכם אפילו אישור אם קיבלתם את אגרות קודש ח"ו ע"י בצלאל קופצ'ק.

[סימן חזרה על אותו נוסח על עוד מס' דברים שלא קיבל:] הטייפ ע"י ג' בנות שלומדות בצפת. המכ' עם חומר על ב' הפסוקים. המכ' עם הנחה ש"פ מקץ ע"י אורי ליפש, התמונות מ? ע"י תומר וירט. וכן הנחה ש"פ וארא מתומר ווירט.

אם בכלל קיימים אי שם זה כשלושה חודשים!!!

זהו כאמור החשבון, אלא שכיון שאין מדרכי להתחשבן עם בני משפחה באימים וכו' ובפרט שלאור מצבי הבריאותי כעת אני בקושי מחזיק חשבון מתי צריך לקום למנחה או מעריב, לכן אעזוב לפחות את כל החשבונות ואהי' בתקוה שבקרוב (נאו בלע"ז) אזכה לראות מכם איזה אות חיים ושלום.

וכעת אספר לכם מעט מהנעשה בבית חיינו. את הסיפורים הקדושים אודות כ"ק אד"ש בטח אתם קוראים בצרור מבזקים שיו"ל ע"י הקבוצה, והנני שולח הן לצפת והן לירושלים והן לכפ"ח, וכן מצו"ב מה שיצא לאחרונה, וכעת אספר ממה שלא כתוב באותם דפים:

ביום ה' האחרון עשתה לה השמועה כנפיים כאש בשדה קוצים, לאמור ש"הנחות בלה"ק" נסגר בפקודת חדקוב... ומעשה שהי' כך הי': מאז נוסדה הנחות בלה"ק, הם היו לצנינים בעיניהם של ועד להפצת שיחות (אידיש), ואלו האחרונים הלכו להר' דוורקין, ותבעו את לה"ק על השגת גבול שעושים עבודות הדפסה, וכך אידיש מפסידים. אז לפני כשנתיים, פסק הרב שעל לה"ק לעזוב את הבניין. בינתיים (לה"ק כמובן לא יצאו), אידיש הפיצו שקרים משקרים שונים, וסיפרו לרב כל מיני סיפורים על לה"ק עד שהרב

- ביום ה' האחרון - כתב פתקא לחודוקוב שיש לו פסק לסגור את לה"ק. לה"ק ניסו ללכת לרב, אבל הוא אפילו לא הסכים לשמוע אותם. בינתיים אין יודעים מה ילד יום, מסתמא לה"ק ימשיכו באיזו צורה, הם הכניסו פתק ביום ו' שהם סוגרים את לה"ק בהוראת המזכירות, אבל תשובה טרם יצאה להם. הר' איצק'ה שפרינגר ראה

את המנעול על דלת לה"ק ושמע את הסיפור - פרץ בבכי. מספרים שלה"ק הנפיקו מדבקות לאמור "היום לה"ק - מחר כולם". בינתיים אנשי לה"ק עצובים מאוד, ועל אף שרוב הקהל מעודדים אותם, ורצו לעשות עצומה למען לה"ק, אבל לבינתיים לא ברור, כנ"ל, מה יהיה.

מהנעשה ונשמע בבית חיינו:

בש"פ וארא שאל כ"ק אד"ש בהתוועדות שאלה בפרש"י על הכתוב "רק ביאור תשארנה", ולא תירץ. במשך כל השבוע היה 770 קאך זיך' בענין הצפרדעים, ולכבוד שבת הי' בהערות וביאורים כ-15 תשובות.

בש"פ בא אמר כ"ק אד"ש שכל התירוצים לא לפי פשוטו של מקרא. כן שאל כ"ק אד"ש שאלה בפרש"י על הכתוב "לא יחרץ כלב לשונו", וכעת כל 770 קאך זיך בעניין הכלבים... שמעתי בעצמי כבר ארבעה תירוצים, אבל אף אחד לא פשוט, ומי יודע אם יסכימו לפרסם שוב תשובות, ומה יאמר כ"ק אד"ש.

...

[ר'] שמואל פרומר הגיע לכאן שבוע שעבר, ובפעם הראשונה שהרבי ראה אותו - אחרי מעריב - עשה לו כזה שלום בהרכנת הראש.

שכחתי לכתוב שבמוצש"ק בעת החזרה של יואל כאהן, נעלם לפתע רשימת המאמר שרשם א' מהנחות באידיש, והוא חשד באנשי לה"ק. נהיה בלאגן גדול, אבל את המאמר לא מצאו...

וכעת סיפור (לבוגרי קבוצה בלבד...): בזמן האחרון החלו כמה בחורים במגעים רשמיים למען שיפור מצב האוכל - בפרט בשבת - ולמען סילוקו של.. [מנהל המטבח]. ניגשו ל[רב] מענטליק, והתלוננו על המצב והטענה העיקרית שיכול להיות טוב, ורק.. לא

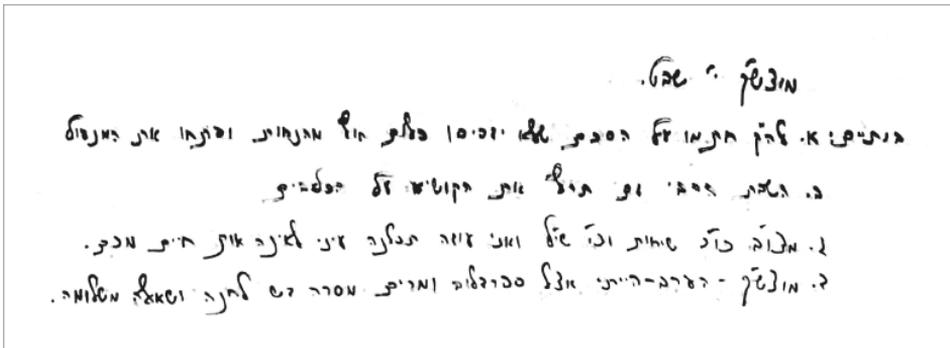
איכפת לו.

בקיצור, יום אחד הגיעו לחדר אוכל הרב מענטליק ורסקין וחקרו את.. על דא ועל הא, והסיקו מסקנות ונתנו פקודות. התוצאות: בשבת היה עוף (ציקן בלע"ז) חם. בליל שבת בא [הרב] מענטליק והתעניין האם הכל בסדר, ודיבר עם כמה וכמה בחורים. לע"ע אסיים, סוף סוף יש לי תירוץ טוב. אני חולה. רק ברצוני לומר ולחזור ולומר שאני מצפה לאיזה מכתב מכם, תספרו מהנעשה בכרם צא"ח, בכרם ליפש, בכרם מה שאתם רוצים. והנני אוהבכם, ודורש שלומכם מלב ונפש חפצה ובאהבה, יעקב.

מוצש"ק י' שבט.

בינתיים:

- א. לה"ק חתמו על הסכם שלא ידפיסו כלום חוץ מהנחות, ופתחו את המנעול.
- ב. השבת הרבי תירץ גם את הקושיא על הכלבים.
- ג. מצו"ב כו"כ שיחות וכו' שי"ל, ואני מחכה לאיזה אות חיים מכם.
- ד. מוצש"ק - הערב - הייתי אצל סברדלוב ומרים מסרה ד"ש לחנה, ושאלה משלומה.

מצוש"ק י' שבט בית חיינו ה'תשד"מ

הבייתה באהבה שלום וברכה!

לאחר דרישת שלומכם, זה כשבועיים שלא כתבתי ושלושה שלא קיבלתי, ואספר כעת קצת מהנעשה כאן. השבת - י' שבט - הייתה פה תוכנית עמוסה וכולנו כעת עייפים

כמו אחרי שמחת תורה (ואם תשאלו מה אני מושה, הרי שמחת תורה זה יומיים או עם שבת, שלושה, והיום זה רק יום אחד. אז התשובה שבאמת גם י' שבט שחל בשבת וגם יומיים שלושה של שמחת תורה זה למעלה לגמרי מכוחות של בן אדם, אלא שהרבי נותן כוחות בדיוק כמה שצריך לעבור את כל העניינים וליפול במיטה), ולכן בין בשמחת תורה ובין אחרי השבת, היום, אנחנו עייפים, סחוטים, הרוגים, אבל שמחים ומאושרים. זכינו השבת לשמוע את הרבי חזן בכל התפילות (מסתמא בשבת חשבתם עלי כמו שחשבת עליכם שאתם חושבים עלי), ואחר כך התועדות נפלאה כמו שכתבתי לא פעם, מה פירוש לעמוד ממש מול הרבי, ולשמוע כל מילה, אשרי עין ראתה אלה.

כמו"כ קיבלתי מלייזר חבילה של ממתקים, ליום הולדת - נורא חמוד. וגם בתוך הנעליים היו ממתקים. אז שתהיו לי בריאים ותשלחו גם קצת מכתבים, שנשמע מה נעשה באזור חיוג שמולביץ...

חוץ מזה, השבוע לא הייתי כל כך בקו הבריאות. כנראה שלא נשמרתי מספיק מפני הקור וגם לא הקפדתי על שעות שינה מספיקות, אז הצטננתי וקיבלתי חום. יומיים שכבתי ואח"כ קמתי, אבל עדיין לא הייתי 100 אחוז, ונורא חסר לי מישהו שיפנק אותי במצב כזה, אבל בסופו של דבר לומדים להסתדר בהכל. רק אתם אל תהיו מודאגים, רק תתפללו והכל יהיה בסדר.

בכלל, מעניין נורא שכמעט כל פעם, אני כותב במוצש"ק. פשוט זה הזמן היחידי בשבוע שאני פנוי מכל הסדרים, ואפשר לכתוב בישוב הדעת. מה החיסרון בזה? שכותבים רק חדשות מהיום האחרון, כי אני לא יכול לזכור עד מוצש"ק את כל מה שקורה במשך השבוע כולו.

פעם, ניסיתי לקחת דף קטן, ובכל יום, בערך, לכתוב משהו מאותו יום, ולבסוף לכתוב את כל מה שציננתי בדף, אבל זה לא מצא חן בעיניי, כי למשל פעם הלכתי בכביש וראיתי גויה טיפשה מטאטאה עלי שלכת מעל יד הכניסה שלה... כאילו היא לא יודעת שעוד רגע תהיה רוח, והכל יתמלא שוב... כתבתי את זה בדף הקטן, כי באותו הזמן זה עשה עלי מאוד רושם כמה טיפשה הגוייה וכו', אבל לבסוף כשבאתי לכתוב את זה במכתב אז חשבת, את מי זה מעניין וכו', ולא כתבתי. ביחד עם זה, יש דברים שכן מעניינים, ואני לא כותב כי אני לא זוכר עד מוצאי שבת. למשל, לפני כחודש הייתי חזן במניין של הרבי במנחה.

כמובן שזה תפס מקום חשוב בתודעה שלי, ואעפ"כ כשהגיע מוצש"ק, שכחתי בכלל לכתוב את זה, וכן עוד כאלו סיפורים.

אז תשאלו, למה בכל זאת אני כותב רק במוצאי שבת. התשובה: פשוט, כי אין לי זמן

זה בדף הקטן כי באתי הנמן זה אלה זלי מאוז הוטפ כמה טבלים האירובו אלה לסוף כסאתי
 לכתוב את זה מאכתב את חשתי, את מי נה מזנין וכו' לא כתבתי. מאוז ית זה יאדניף טבן
 מזנינף ואני לא כותב כי אני לא נוכר עד מוצאי אדתי. לעולם לפני בחוש הייתי חזן מענין
 לא הובי במנחה. בטען מה תכס מקור חסוד התוזה עלי. ואצרכי בטענה מוצנין אבותי קבלי
 לכתוב את זה יכן אז כאלו סיבויי. אז תשאל, למה דכל זאת אני כותב יך כעוצא-טתי?
 התמנה! בשלם כי אין נמן אחר ולקוד אצור בימי לא כתבתי כעוצא טתי ולסוף לא כתבתי
 ולא נמן נמן הכתיבה-נמן לאנשו-לאו פזניתי ה' - מוצאי אדתי.

אחר, ושבע שעבר באמת לא כתבתי במוצאי שבת, ולבסוף לא כתבתי בכלל. ולכן זמן
 הכתיבה, נכון לעכשיו, ישאר בעז"ה מוצש"ק.

ועתה רשימת בקשות:

א. לכתוב מכתבים.

ב. שבגנון של אמא יגידו הריני מקבל עלי וכו', אך צדיקים וגו', כי כפי הנשמע מהרבי
 זה ממש נוגע לפיקוח נפש של יהודים בכל יום ויום. שמחתי לשמוע שבגנון החליפו את
 החיות הלא טהורות, ומצווה גוררת מצווה.

ג. כפי שכבר כתבתי שהכסף אזל, אמנם יש לי ביד גמ"ח של אלפי דולרים, אבל זה
 יכול להוות רק פתרון זמני (ובסופו של דבר זה רק גורם לי לבזבז, כי אני מסתובב כל
 היום עם כסף, אז לא יבצר ממני כל דבר שאני רוצה לקנות), ובבקשה, שאבא ישלח איזה
 סכום, ולפחות לכתוב אם יש איזה מניעה בזה.

בזמן האחרון התחלתי ללמוד עם חברותא חדש בנגלה, ואנחנו מתקדמים יפה. רק
 תתפללו שיעזור ה' על להבא בכל העניינים.

וגם אתם, כל המשפחה היו שלום, חשבתי לכתוב יותר, אבל העייפות גוברת.

באהבה, יעקב.

•
ב"ה, מוצש"ק ח"י שבט, בית חיינו 749 ה'תשד"מ

אבא אמא וכולם שבוע טוב, שלום וברכה!

לאחר דרישת שלומכם, בתקוה לשמוע! ולשמוע בשו"ט, אראה מה יעלה בעטי היום.
 למה אני כותב את זה?

בזל טל. הי"ד באחד תניח התעודות וכו' יזאל באחן (בשלה ל: טל) וכו' ליון טל משה משה ישי
 טל לז לא משי טל חסיוני. (ולשניו בנכריו) בתעודות התחלה נשאל "בן גליל ואני כשזשי
 הגבתי: ר' יודנה לזכרי זכרתי... ולזכרתי ב' לטתי הו אדמו לטכונ בם ק-טס ארתי לטל
 ור' יודנה זכרתי. חזק מלך הנה ברצף ומג טלזונו בתוכ. גולל בית היט.
 ולזתי זתי אקני וטמי טלמ באיגב ומצטל לטל ולטוכה
 ישי

כי כל מה שאני חושב צריך לכתוב? אלא שמזה מובן שלכל לראש צריך לכתוב. השאלה היא רק מה יעלה היום בעטי. ואני כותב את זה פשוט להראות לכם שאני מרגיש כעין חובה לכתוב פעם בשבועיים-שלוש, כי אני מרגיש שלא לאורך ימים אוכל להמשיך כך - פשוט לא אוכל - כי זה נורא משונה לכתוב ל-לא כותבים תשובה... זה כמו לדבר לקיר, אז אנא...

השבוע היו מבחנים בנגלה בחובבי תורה. הרב מענטליק ראש הישיבה, בחן קבוצות קבוצות של כשישה עד עשרה בחורים. לכל לראש הוא שואל כל אחד עד איפה הגעת, ועד איפה חזרת, והוא רושם את זה, ואח"כ שואל שאלות. למעשה, הוא כבר יודע לבד מה כל אחד יודע, ולפי זה הוא שואל לזה שאלה פשוטה, ולשני מורכבת, ולשלישי מסובכת, וכן הלאה, ככה שכמעט כולם מצליחים במבחן.

בסך הכל, זה נקרא שגמרו ללמוד פרק ראשון ("השותפין") לעיונא, ופרק שני ("לא יחפור") לגירסא, וכעת לומדים פרק שלישי - "חזקת הבתים" לעיונא (ואני לא יודע מה לגירסא).

הרחובות מלאים שלגים כל הזמן. במילים אחרות, המזג אוויר פה כל הזמן מתחת לאפס, אחרת השלגים היו מפשרים, אבל חוץ מזה שנמאס להתלבש ולהתעטף, זה לא נורא, ואם שבוע שעבר כתבתי שלא הרגשתי טוב, הרי שהשבוע ב"ה הכל בסדר. קצת פינקתי את עצמי בשעות שינה ואוכל ומיום ליום אני מרגיש יותר טוב. כן יעזור ה' על להבא..

השבת הייתה התועדות. בהתחלה כולם התאכזבו כשהרבי נכנס לתפילה ולא הודיע על התועדות, אבל אח"כ כשהודיע היה ממש שמחה, כאילו נולד נכד... (וכמו שכתוב בדף 'בית חיינו' מס' 5). את תוכן ההתועדות בטח (והלואי) אתם קוראים בדף הנ"ל, וב"הנחות" אם אתם מגויים.

ורק אכתוב בזה נקודה קטנה שנוגעת למעשה בפועל, והרבי חזר על זה בהתועדות

כמה פעמים.

הרבי אמר שחודש שבט קשור עם שבט יוסף, שזה קשור עם הרבי הקודם שקראו לו יוסף (יצחק), וכל העניין של הרבי הקודם היה הפצת היהדות והפצת החסידות. ובפרט שבסוף ימיו של משה רבינו אז מר"ח שבט ("עשתי עשר חודש באחד לחודש") הוא באר את התורה באר היטב בשבעים לשון (עד ז' אדר).

יוצא, שהחודש היחידי שבכל יום ממנו משה באר את התורה זה חודש שבט, אז שוב רואים את הקשר של חודש שבט את הפצת היהדות. וזו היא ההוראה לפועל, שצריך לנצל את הימים של חודש שבט להפיץ כמה שיותר, ולעשות מבצעים כמה שיותר (דרך אגב: בכל התוועדות הרבי מונה את כל עשרת המבצעים לפי הסדר, ואח"כ מבצע ספר תורה, ואח"כ מיהו יהודי ושלימות התורה וארץ ישראל, ואח"כ אודות שני הפסוקים. כל התוועדות!).

(לאלקה:) בין השיחות שרו היום בהתוועדות את הניגון ששרים ב"עלה תחנונינו", כולם הסתכלו על אברהם פריד (שהוא שר בקסטה [קלטת] בניגון זה את השיר 'טאטע ביסטו' וכו'), והוא עמד ושר לו את הניגון ביחד עם כולם..

בעיתון כפר חב"ד קראתי על איציק ליפשי שמדפיס תניא בשופי... עוד מעט אקרא בעיתון שמנדי ואלקה ושרה וקיקי התחתנו ונולדו להם נכדים, ואני לא כותבים לי כלום... קצת לא יפה מצידי שאני כ"כ מנדנד, אבל בכל זאת, משהו! (איפה החינוך? כפרה עליכם!).

ללייזר היה השבוע יום הולדת, ואני שולח לו כמה ממתקים... יש אחד שנוסע לארץ והבן לומד במגדל העמק, אז אני שולח איתו. רציתי לשלוח לו תניא שהדפיסו בקראון הייטס שהרבי דיבר על זה כל כך הרבה, אבל זה עוד לא למכירה.

בליל שישי הייתה בחובבי תורה התוועדות עם ר' יואל כהן (השלמה ליו"ד שבט), והוא טוען שחוץ מהשיעורים שלו, לא לומדים חסידות (ויש דברים בדבריו).

ההתוועדות התחילה בשעה 12:00 בלילה, ואחרי כשעתיים הלכתי ל"וועדה לדוברי עברית" לעזור קצת, כי בשבת הם אירחו בשכונה כ-60-70 אורחים ישראלים, והיה הרבה עבודה. חוץ מזה, הכל כרגיל. ומה שמיוחד כתוב בדף "בית חיינו".

ולעת עתה אקצר ואומר שלום, באהבה, ומצפה לגאולה ולתשובה, יעקב.

ב"ה, ליל אור כ"א שבט בית חיינו 749, ה'תשד"מ

אהובי הורי ובניהם שלום אין קץ וברכה עד בלי די!

את מכתביכן ממוצש"ק וארא היום קיבלתי, ומרוב שמחתי והתרגשותי הנני עונה לכם מידי, ושה' יעזור וחפץ ה' בידי יצליח, ומכתבי ישמח את ליבכם וירגיע את רוחכם ויתן מנוחה לנפשכם, ואך טוב וחסד ימצא את כאו"א מכס כל הימים (ואל תהי ברכת הדיוט קלה בעיניכם).

מאמר המוסגר: אם יש מי שהוא ששם לב שאני כותב בעט כדורי (פרקר) ולא בעט השחור כרגיל - ובפרט כשתכניסו את המכתב לקלסר אז בטח תראו את ההבדל. והסיבה לכך: פשוט, היום - לראשונה מזה חודשיים - ירד פתאום גשם במקום שלג, וכל ציבורי השלגים מפשירים, ואני בבואי מחובבי תורה ל770, מצאתי עט פרקר (כזה פשוט, בלי קפיץ) בתוך הקרח המפשיר, ובו אני כותב.

אבל כנראה שבקרוב אחדול מזה, כי עם העט הזה אני לוחץ נורא חזק, וזה מעייף את היד, משא"כ בעט השחור, הלורד זה הרבה יותר קל ונוח, אם כי גם יותר יקר ומתבזבז מהר. עד כאן מאמר המוסגר.

אני חוזר ואומר ששמחתי מאוד לקבל את המכתב ואני כמעט בטוח שאין לכם מושג כמה זה מענג אותי כל שורה מכל או"א מכס. אתם! כולם יושבים בבית אחד, רואים אחד את השניה, וכולם את כולם. בקיצור: משפחה. אז מה כבר יכול להוסיף מכתב שלי, עוד אחד מהמשפחה. אבל אני, רחוק מכולם (גא לא לרחם...), ולא רואה אף אחד ולא שומע כלום, והנה פתאום מקבל מעטפה מהבית (שמחה מספר 1) מכתב מאמא! מכתב מקיקי! מכתב מאלקה! וגם מחנה!

זה פשוט מחזיר אותי לכמה דקות (ושעות) לתוך הבית, הנה אני קורא מכתב מאמא, וחנה, וכן הלאה. זה משהו עילאי, וגדול זכותו ואשרי חלקו של מי שמאציל קצת מזמנו ומרוחו, וכותב לי כמה מילים, כי כאמור זה מחיה נפש ועוד יותר, אלא שא"א לבטא אותיות המחשבה - - - - -

ביום ראשון יצאו כמה חבר'ה מקבוצה להענות גם אנחנו לקריאתו של הרבי להדפיס תניא. אני לא ידעתי מכל הסיפור, אבל פתאום - ביום ראשון - אספו מכל בחור מהקבוצה \$10 (סה"כ כ\$600), ושלחו בו ביום עם בחור שנסע לאה"ק על מנת להדפיס תניא בקבר רחל. ידפיסו בע"ה 100 תניא'ס, ומאחורה יהיה מודפס לזכותו של כ"ק אדמו"ר שליט"א. נדפס ע"י תלמידי קבוצה תשד"מ, ויכתבו את כל השמות עם שם האם.

המארגנים חתמו חוזה עם אותו בחור, שהכל צריך להיות מוכן תוך חודש. בעז"ה.

הדפסת התניא בקבר רחל

אתמול הייתי חזן בתפילת ערבית במנין של הרבי. לפני כחודשיים הייתי חזן במנחה, אבל גם הפעם התרגשתי מאוד - להיות שליח של הרבי ושל הציבור, ואין להאריך בדבר הפשוט. אחרי התפילה סיפרו לי שכשהרבי סיים שמונה עשרה ועשה שלושה צעדים אחורה, ואני התחלתי קדיש, הרבי פתאום סיבב את

הראש והסתכל עלי כמה שניות כמו שאף פעם זה לא קורה...

כמו שכבר כתבתי לכם, יש לי חברותא נהדר לנגלה (בנימין זילברשטרום שמו), ביקשתי מכם שתתפללו שה' יעזור שזה ימשיך טוב, וב"ה שזה ממשיך מצוין. יש לנו עכשיו סוגיות מורכבות ומסובכות וממושכות (מיגו, חזקה, וכל הפרטים), ואנחנו שקועים בזה כמו שצריך.

החברותא שלי אומר שאם אני אלמד ככה כל השנה ושנה הבאה אז אני לא ארצה עוד ללכת לשליחות (ח"ו) כי אני לא ארצה לעזוב את הלימוד. אבל בע"ה, גם נלמד טוב וגם נצא לשליחות בבוא הזמן, וכפי רצון ה' והרבי!

השבוע התגלגלה לידי הרשימה שהצבא מסר לישיבה את התלמידים שמאושרים להישאר עד סוף השנה ואני (הקטן) בתוכם. אז אין מה לדאוג, גם אם יגיעו הבייתה פתקים מהצבא, כי הכל בסדר בעז"ה, ובערך ביום ראשון שאחרי שבת נח תשמ"ה נגמר לנו היתר היציאה, ועד אז אין מה לחשוב על חזור, מלבד מעם משיח צדקנו נאו ממש.

היום, כמה שניות לפני שהרבי נכנס לתפילת ערבית, ראיתי בהשגחה פרטית איזה חב"דניק עם עניבה, כלומר שליח, יושב בזאל ובידו פתקא - נוסח תשובה מהרבי. לא הצלחתי וגם לא רציתי בלי רשות לקרוא מה כתוב, רק ראיתי. אחרי התפילה שאלתי אותו מי הוא, ומאין, והוא אמר שהוא שליח בספרד (גולדשטיין שמו). הראתי לו את "בית חיינו" מס' 5, ושאלתי אותו אם הוא מוכן לספר לי מה כתוב בפתקא שלו - בשביל לזכות את הציבור.

הוא אמר שיתן, אבל בתנאי שאשלח לו כל שבוע את הידיעות. לא ידעתי מה

לעשות, אבל בסוף הסכמתי. שאלתי אותו, אין לך חברים כאן? הוא נהיה עצוב לרגע, ואמר: יש לי חברים אבל הם לא עושים בשבילי כלום. אני בספרד לבד וזהו. אין לי טענות על אף אחד, אבל זה המצב. לבסוף רחמתי עליו, והסכמתי במאה אחוז, והוא סיפר לי את הסיפור (שתקראו במס' 6) על הפתק שלו.

בכלל, בנוגע לעלון 'בית חיינו', יש לי בזה יד. אני לא עורך, אלא שיש אחד אחראי, אליו מביאים את כל הידיעות (והתלונות וכו') והוא מביא לי, אני כותב את כל הסיפורים וכו', אח"כ אחד אחר מגיה, ואחר מתקתק וכו' (סה"כ 6 בחורים). בתחלה רצינו שזה יה' פנימי, רק לקבוצה, אבל כל 770 "מתים" על זה, והישראלים, כל אחד קונה 10 (כ"א עולה 10), וכן איגוד השלוחים קונה 30 או חמישים, וכעת מדפיסים 500 מכל שבועון. אני שמח שלא לקחתי בהתחלה את האחריות על עצמי, כי העורך הראשי יש לו הרבה טרדות, ואני רק יושב לכתוב בליל שישי את מאורעות השבוע, וקיצור ההתוועדות במוצש"ק (ואם משהו לא מוצא חן בעיניכם, שתדעו שבטח זה בגלל המגיה והמסנן, וגם אני לא תמיד מרוצה).

... בנוגע ללייזר והצבא וכו', על אף שמצוה שלא לומר דבר שלא נשמע, מ"מ אני רוצה רק להביע את דעתי שלא יקרה כלום. ואדרבה יהיה לו פטור. בסה"כ זה בא בהשגח"פ מצד הצבא, ובכל זמן יהיה אפשר לומר שהכל בסדר, ולעשות צבא ומילואים. כמה חשוב הפטור אין להאריך בדבר הפשוט, וכן מהסביבה הנ"ל, ולא באתי אלא להעיר ולהאיר.

עדיין לא התייחסתי לפרטי המכתבים שקיבלתי, ועל כך, בל"ג במכתב הבא. רק זאת אציין ש"נורא נעלבתי", שאלקה חושבת שאני מגזים בקשר לרוק שקופא על השפתיים. אף פעם לא הגזמתי וגם בזה, זה מעשים שבכל יום, ולא מצוי שקרים בדבר זה.

ולע"ע אקצר ואומר שלום. ואומר שוב תודה לכל מי שכתב, שכותב או שיכתוב מ' שלום וכל טוב ותודה רבה על הכסף ששלחו (זה הצורה הכי בטוחה והכי זולה). ויעזור ה' שנתבשר בשו"ט זה מאלו, ואלו מזה. באהבה, יעקב.

•

ב"ה ליל שישי אור [ל] כ"ג שבט (עשרים שנה ושלושים יום) בית חיינו ה'תשד"מ

אבא ואמא וכולם שלום וברכה!

לאחדשה"ט, בתקווה שקיבלתם את מכתבי משלשום, ממשיך אני היום. וכל כך למה, כי הנה מכתבי אך יצא ממני והנה מכתביכם השני הנה נכנס ואמרת לי שחוק מהולל, ולשמחה ברוך הבא, וכעת חייב אני תשובה על פעמיים ובסיכום כללי, אמא ראויה לשבח (עד כמה שמותר לציין!) שעומדת במקום הראשון בכמות הכתיבה וכמעט שלא מחמיצה

ש י ח ו ת

יט. בהתוועדות ש"ק פ' משפטים בנוגע לפרש"י "וכל העם רואים את הקולות!" (הנחה בלתי"ק סכ"ח) מביא כ"ק אדמו"ר שליט"א שרצו לתרץ - מדוע לא מביא רש"י שלא היו חגרים ולא טפשים - מכיון שבאותם פסוקים לא נאמר "כל העם".

ולכאור לא מובן איך ה"א אפשר לתרץ כך שהרי גם בפסוק "נעשה ונשמע" שאותו כן מביא רש"י לא נא' כל העם? כתוב: "ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע".

ואי אפשר לתרץ שפסוק זה בא בהמשך למש"כ קודם "ויען כל העם קול אחד ויאמרו כל הדברים אשר דבר ה' נעשה" (וממילא כאילו שגם ב"נעשה ונשמע" כתוב כל העם).

כי רש"י על הפסוק אומר שזה מדובר אודות מצוות פרישה והגבלה וז' מצוות שנצטוו בני נח וכבוד א"א ופרה אדומה ודינין שנתנו להם במרה ועל זה ענו כל העם נעשה.

ואילו בפסוק נעשה ונשמע מסביר רש"י שזה על ספר הברית - מבראשית ועד מתן תורה - סיפור לגמרי אחר.

ועוד: מהכתוב שמע שזה ה"א ביום אחר שכנתיים כתוב וישכם משה וגו'.

יעקב אר"ל שמולביץ
- תת"ל 885 -

הערה מקובץ גליון רכא
(ש"פ תרומה תשד"ח)

לעוה"ז ל-70-80 שנה בכדי לעשות פעם אחת טובה ליהודי בגשמיות או ברוחניות, בטח שאפשר לומר את זה בנוגע למילואים של חודש. ומצוה גוררת מצוה.

התפלאתי: האכן היתה ההתוועדות ב' שבט בצפת פחות מוצלחת מהתוועדות ש"ק קודם ר"ה בביתנו בירושלים?

את קבלת הכסף אישרתי במכ' הקודם ושוב, תודה רבה על כל פרט ופרט שבזה.

פוליטיקה בעיתון "בית חיינו": העורך הראשי מתלונן שכל הציבור מכירים יותר את זה שמוכר את העלונים, העורך (אני) נעלב שהמסגנן עושה יותר מדי שינויים וכו' וכו', אבל בס"ה [בסך הכל] עולם כמנהגו נוהג וכולם בחיים ושלום וכולם נהנים מהעלון, כיזוע ומפורסם.

השבוע עברתי בחדרים בפנימיה ואספתי כסף מהקופות ואי"ה אשלח את זה לאיציק ליפש... בינתיים יש לי \$ 27 ובע"ה עוד היד נטויה.

לאבא, שמבקש שאכתוב דבר תורה, באמת סליחה אבל הפעם אני עייף (אולי במוצש"ק) וז. א. שבוע שעבר כתבתי הערה על קובץ חידושים שיצא לאור בכפ"ח ובע"ה בגליון הבא שלכם זה יתפרסם.

ולבינתיים, כל טוב, נא להתגעגע, זה בריא, זה הדדי, וזה טבעי.

באהבה, יעקב.

ב"ה אור [ל]כ"ז שבט 749

אבא ואמא וכל השאר אהבה ושלום!

ביום שישי נסעתי למבצעים ופגשתי יהודי שלא הכרתי והוא היכרני. הוא ר' ישעי'

ליברמן והוא שמח
לשמוע על המבצעים
עם הישראלים וכו',
והסכים לקחת מכתב
הביתה..

שבוע שעבר הי' מזג
אוויר חמים ורוב השלג

הפשיר, אבל היום יורד שוב. והיום כשהרבי הלך לאוטו - אחרי מעריב - עמד בחוץ אברך
בלי מעיל (תחת השלג) והרבי סימן לו ביד כלפי מעלה, כאומר תראה את המזג אויר,
ואח"כ אליו בסימן שאלה ותופס בדש המעיל... בקיצור הרבי שאל למה אין לו מעיל...

בקיצור כל טוב ובשו"ט, יעקב.

חודש אדר א'

שיעורים
בספר
בתיאור

ניידות חב"ד להפצת יהדות - אזור הירוק
MOBILE MITZVAH CENTERS — ISRAEL

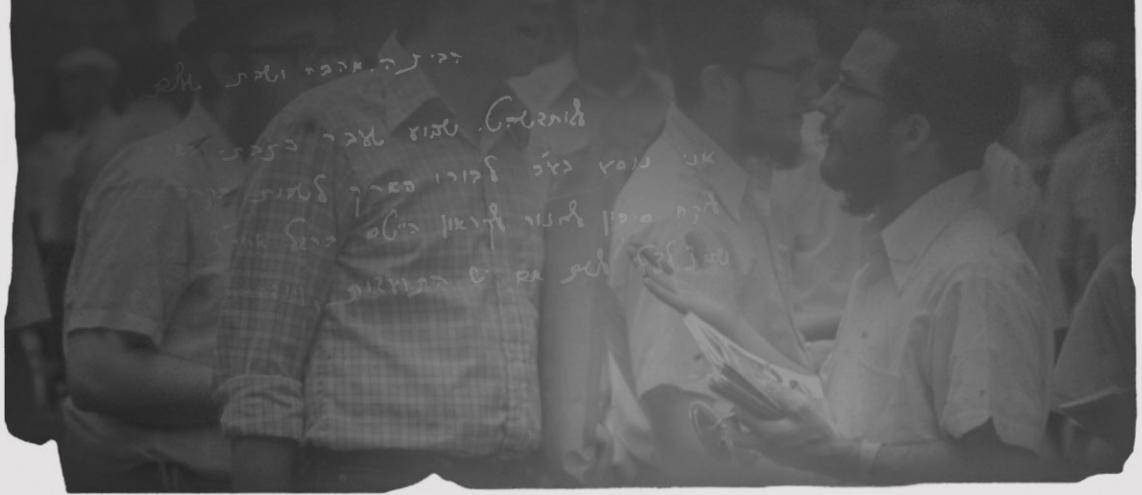
U.S. Office: 810 Eastern Parkway, Brooklyn, N.Y. 11213, Tel: (212) 756-1898

כל יום וזמנך פי ויקהל

דיני תורה איבדו ונתנו אלם

לחומות. טבחו אגרי כעבדו

אנ נוסח גרס לכונו פסוק לעונת
הקם סיפון לימוד קוראן בילם כהנא
שעלף לשם ארץ במוחזקת

ב"ה מוצש"ק פ' תרומה בית חיינו ה'תשד"מ

אבא אמא וכולם אהובים כולם ברורים שלום ושבוע טוב!

לאחדשה"ט, הנה שוב עברה שבת, ושוב מאחורינו אוסף חדש של חוויות נשגבות של כו"כ דברים לדוש בהם ולחיות אותם. בשבת ה' התוועדות וזו כבר שבת שישיית ברציפות שיש התוועדות כל שבת ואשרינו שזכינו לכך.

הנה, שוב עבר שבוע מלא וגדוש ושוב, אשרינו שאנו זוכים לכך. השבוע חשבתי איך מהר עברו חמישה חודשים!! שאני כאן. אני מסתכל מתי היה ראש השנה - ממש אתמול. אני מנסה להשוות את זה עם עוד חצי שנה קודם - לנסות להסתכל מתי ה' פסח או שבועות האחרון - כאילו 1000 שנים עברו מאז. ככה זה. הזמן פה רץ נורא ואיום. אפילו בשביל להתגעגע לבית לא נותנים פה זמן.

עוד זמן קט ואנחנו כבר על המטוס בחזרה...

שבוע שעבר ביום שלישי נסעתי לבורו בארק בשביל למסור חבילת מכתבים (ועוד) בשביל הבית, אבל החכם שלי, הקדימו לו את הטיסה, וככה נשארתי עם כל החבילה. כעת אצרף בע"ה עוד כמה דברים ומקוה שהכל יגיע בזמנו בשלום.

וכעת אכתוב בקצרה בסגנון של עיתון 'ערב שבת':

מי שברך לכל מי שכתב או שיכתוב לי בע"ה מכתב.

מי שברך ללייזר שהגדיל לעשות ושלח לי חבילת סבון ממתקים מפת הארץ הקודש, ועוד.

מי שברך לאיציק וחנה שיחיו עם בנם או ביתם שיוולדו להם בע"ה למזל"ט בעבור שדודו או דודה כותב לו או לה מי שברך.

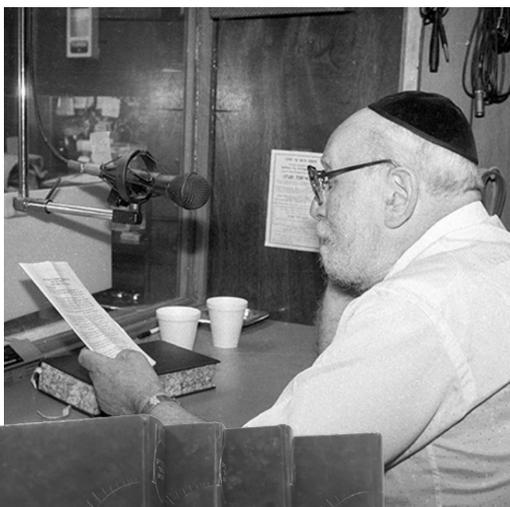
מי שברך אם יעשו בבית תמונה מהמשפחה וישלחו לי.

מי שברך למי שעושה מבצעים ועושה נחת לרבי שליט"א.

הנני ממשיך וכותב הרהורים: פעם חשבתי שמוצאי שבת זה זמן פנוי בשבילי (זמן אחר בטח שאין), אבל בזמן האחרון גם הזמן הזה תפוס מעל ומעבר למשוער, ושוב אני מחפש

זמנים פנויים. במוצש"ק, מיד עם צאת השבת, אני מתיישב לכתוב קיצור מההתוועדות בשביל עלון בית חיינו. זה לוקח בערך שעה. אח"כ לכתוב כמה מכתבים, וזה לוקח עוד שעתיים. וככה, אני נופל על המיטה (לא לפני ק"ש) עייף מהשבת וממוצש"ק. ב"ה שלא משעמם.

ועכשיו אני עומד לכתוב משהו מסעיר (במיוחד בשביל מינדי), אבל אין מה להתרגש, כדלקמן. השבת קמתי להגרלה לתהילים שיקרא הרבי, ואף זכיתי. אך דא עקא שזה היה בשביל חתן שנוסע השבוע, ורוצה לתת לכלה תהילים שקרא בו הרבי.

הרב יוס'ל ווינבערג בעת מסירת שיעור התניא ברדיו

שיעורים
בספר
התניא
הלק א

וכעת אכתוב קטע מהתוועדות ש"ק היות ויש בזה ג"כ מוסר השכל חשוב מאוד. ובהקדים: זה כמה שנים שכאן באמריקה, בכל מוצאי שבת יש ברדיו שיעור תניא באידיש. מוסר השיעור הוא הרב יוס'ל ווינבערג, בטוב טעם ממש. אפילו הבחורים בישיבה לפעמים מקשיבים לזה. היום דיבר הרבי שכתוב 'מהרסייך ומחריבייך ממך יצאו', וגם נגד דבר טוב כזה יש יהודים שמתנגדים. הלכו יהודים וכתבו בעיתון שאסור ללמד תניא ברדיו, כי רדיו זה דבר שנברא ע"י הסט"א, ובשביל לפרסם בו דברי שטות וכו'. הרבי אמר שמי

שכתב את זה, יש לו חסרון באמונה, וגם מראה

שהוא עם הארץ, ולא יודע משנה ומדרש. האמונה קובעת שרק ה' יכול לברוא דבר. ואפילו נמלה קטנה - מכשף לא יכול לברוא. כי כישוף זה רק לשנות דבר, אבל לא לברוא משהו חדש. והם טוענים שהסט"א ברא את הרדיו... אלא מה? הם יגידו שה' ברא את זה בשביל דברים רעים - זה גם לא נכון. כי כתוב במדרש שלא היה העולם ראוי להשתמש בזה, והסיבה היחידה שנברא הזהב הוא כדי שיבנו איתו את המשכן וביהמ"ק.

וככה זה בנוגע לכל הדברים הטובים והכוחות שבעולם, שכאמור הם נבראו בשביל התורה והמצוות. וכי בגלל שיש כאלו המשתמשים בזה לדברים רעים, אזי אסור לנו להשתמש בזה לטוב? ובלשון המשנה: "איבד עולמו מפני השוטים?"

הרבי גם דיבר נגד האדם שכתב כך בעיתון, אבל מה שנוגע לנו זה המוסר השכל

שצריך לנצל כל דבר להשתמש בו לענייני מצוות, ובלשון התניא: "לעשות לו ית' דירה בתחתונים".

השעה מתאחרת, והעניינים נעצמות, והעט נופל, ואני אומר שלום וכל טוב.
באהבה רבה, יעקב.

•

ב"ה יום ועש"ק פ' תצוה ז' אד"ר בית חיינו התשד"מ

אהובי בני משפחתי שלום וברכה!

לאחדש"ט.

----- רגשות מעורבים -----

זה כשעתיים שסיימתי את שיחת הטלפון אתכם. ליתר דיוק, ששיחת הטלפון, פתאום נותקה בלי שום הודעה מוקדמת. כמה נחמד ה' לדבר עם מי שדיברתי, וכמה חבל שלא דיברתי עם מי שלא דיברתי. ובעיקר, שאת הדבר הכי חשוב - שבשבילו בעצם התקשרתי - פשוט לא הספקתי להגיד.

תארו נא לעצמכם, אח ואחות מהבית בישראל, לאמריקה נוסעים. האח לשנה והאחות לחודש. כמה קשר וחיבה נקשרו בין האח והאחות בחודש המושבע בכל הטוב והקדושה שבעולם? (עוד יבוא העת לספר מצידקתה וחינניותה של מינדי כפי שהכרתי אותה כאן במקום אשר ציוה ה' את הברכה). ולבסוף, השאירה האחות לאח, ספר תהילים יפה ומהודר, עור משובח, קטיפתו וכל דפיו מעשה חושב... ביקשה האחות מהאח שיזכור אותה ברחמים, ולפני הרבי יניח את ספר התהילים.

שמר האח הבטחתו לאחות, והמון פעמים קם בשבע בבוקר להגרות. שבועות חלפו ביעף, והחודשים נקפו, אבל המזל לא שיחק לו לאח. גם לא הגורל. כמה ציפיות, כמה תפילות, ו... כביכול, מאין יבוא עזרי. ולפתע פתאום נצחו מצוקים את אראלים, ונתגלגלו רחמי ה' על האחות והאח, וביום חמישי - ו' אד"ר, עלה בגורל ספר התהילים אשר יניח האח לפני כ"ק אדמו"ר שליט"א לכבוד ולתפארת, לזכותה והנאתה של האחות בעז"ה.

כמה שמחה שמח האח אין לתאר. כמה רצה לשמח את אחותו, אין לשער. לבסוף, החליט האח, למען האחות, לצמצם מאכלו ולבטל קמצנותו ולהודיע השמחה לאחותו. בבוקר יום השישי קם האח, מצב רוחו עליז, הן היום ישמח את אחותו ששרויה זמן כה רב בריחוק וציפייה. הרהר האח: איזה יופי של שבת אעשה לאחותי היום, כמה תשמח האחות, בטח תקבל חיות חדשה, בערגה תתפלל לה, ובכל ליבה תודה על מתנתו

ברחמיו, בטח תלך האחות ברוב גיל ושמחה ותספר לכל חברותיה ואוהביה גודל השמחה והששון... ככה, רצה האח את אחותו לשמח.

ההכנות נמשכו, הלך האח, טלפון לחפש, ביקש מחבירו דובר האנגלית, שבבקשה את משפחתו בטלפון איתו יקשר, והנה, הנה נשמע קול אחות האחים (שרה) שמחה וששון. אך את ההפתעה הגדולה, לא יספר האח לאף אחת זולתי אחותו ששלה ההפתעה. וככה, עברו בסך אם האח ואבי האח, כמה התרגשות, המילים נעתקות, המחשבות נאלמות וכמעט שההפתעה פורצת לה מהפה, מבשרת טוב משמיעה ישועה, אך לא! לא יגלה האח את ההפתעה אלא לאחותו אשר אליה היא יעודה. והנה סיים האח לדבר גם אם אביו ואמו, ושוב באה אותה אחות שקדמה, אמרה מה שאמרה, והאח, כבר מחכה לשמוע את קו בעלת ההפתעה - את קולה של אחותו הראשונה. ככה, סיים את מיליו עם אותה האחות, ו... פתאם דממה עצומה, דממה, דממה, עוד שני ציפצופים קטנים, והשיחה נותקה.

הוריד האח לשולחן את השפורפרת, לקח מעילו ויצא מהדלת, לרחוב יצא. וממנו - מהאח - גם ליבו יצא. אל אחותו יצא ליבו... כמה חבל, אמר האח, למה לא דיברתי עם מינדי? מה קרה? אולי היא ואלקה לא בבית? לא! בטח שהם בבית. אז מה קרה? אוי כמה חבל, אולי בטעות ניתקו את הטלפון, אולי קרתה תקלה, אולי... אולי! אולי אחותי נורא מצטערת שלא דיברנו בטלפון, וככה במקום שתהי' לה שבת כל כך שמחה, נהפך ליגון שושנה. אולי... אולי! ואולי רק היה נדמה לי שניתק הטלפון, ואולי באם הייתי ממתין, הייתי כן מדבר איתה... אולי...

ככה, בצערו, הלך האח, רגליו פה וליבו שם, חייבים להמשיך, להתפלל, לאכול, ללמוד, ללכת למבצעים... צריך להמשיך לחיות, אבל הרגשות... הרגשות... רגשות מעורבים...

מצד אחד, כמה טוב עם מי שדיברתי, ומצד שני כמה חבל עם מי שלא דיברתי... עוד המון המון רציתי לדבר (ואחרי הניתוק לפחות לכתוב), אלא שכך היא דרכו של עולם, עירוב הרגשות גורר אחריו ערבוב המחשבות, וגם הזמן דוחק והשבת קרבה, ולכן לבינתיים אסיים, ואי"ה אשוב אל הדף והעט - ועל ידם - אל אוהבי הורי ואחי/ותי היקרים. ולעת עתה, היו שלום, שבת שלום, וכל אשר לכם ולכולנו שלום.

יעקב.

•

ב"ה מוצש"ק אור לט' אדר, בית חיינו ה'תשד"מ

שוב אליכם אוהבי אבא אמא לייזר וכל האחיות. שבוע טוב ורוב שלום!

לאחדשה"ט, בהמשך למכתבי מיום ועש"ק האחרון המצו"ב - הנני לבשר שזה מכבר יצאתי מהדילמה שכתבתי עליה שם. השבת הטובה, השכיחה ממני את הכל, נוסף על זה קיבלתי ז"ע שלושה מכתבים מעודדים (כדלקמן). ושוב, ליבי עימי לכתוב לכם כיז ה' הטובה בע"ה עלי.

המכתב הראשון שקיבלתי הערב והוא גם ראשון במעלה - מכתב מאבא שיחי" מכ"ח שבט. אין בפי מילים להודות, ואין במוחי משפטים לבאר כמה זה משמח מעודד ומחיה, הן עצם המכתב, והן כל פרט ושורה שבו. המכתב השני ממשרד הפנים האמריקאי הנקרא 'אימיגריישן'. עדיין לא לקחתי את המכתב למפענח אנגלית, אבל עד כמה שאני מבין, זה כרטיס וזיזה 5 שנים. בהתחלה, כשבאנו לכאן היו בעיות עם האפידיזיוויט (תעודת לימוד) כמעט לכל הקבוצה, והיו צריכים לשלוח מכתב למשרד הנ"ל.

רוב הכותבים קיבלו כעבור כחודש תשובה שהכל בסדר. לי הם שלחו את האפידיזיוויט חזרה, וכתבו שאני צריך להוסיף כמה פרטים. תיקנתי את החסר, ושלחתי. ויהי בעצם היום הזה, קיבלתי מכתב ובו הדף הצהוב המיוחל הנקרא ויזה בלע"ז. וככה, בע"ה, כשאצטרך לחזור לאה"ק, לא יחרץ לי כלב (פקיד) לשונו, ואבוא בשלום אל בית אבי ואל ארץ (מולדתי - ברוחניות, ובגשמיות) מגורי . .

מצו"ב כו"כ תמונות קטנות, והם גם דביקות כמו בולים. שלחתי 5 מכל תמונה לפי החשבון: לייזר+מינדי+אלקה+שרה+קיקי=5. וככה כל אחד/ת, יקבל תמונה א' מכל סוג . .

וכאן המקום להביע תודתי מעומק הלב לאמא היקרה שבמשך 20 שנה כמעט, כיבסה וגיהצה, תפרה ושמרה כל בגדיי כולל כפתוריי וגרביי. רק כשנמצאים פה וצריך להתמודד לבד נגד כל הבעיות הנזכרות, אז יודעים להעריך כמה זה חשוב, וכאמור, - אלף תודות!! השבת לא הייתה התועדות.

----- הגיגים -----

בחור חוזר לכפר חב"ד משבת בירושלים או בדימונה. הוא נכנס לזאל, שואל את הראשון הנקרא לו בדרכו: הייתה בשבת התועדות? ואתה יכול לשמוע בשאלה הזו כזו שקיקה, לפחות כמו לדעת מי עלה לראשות הממשלה. מאות טלפונים - מן הסתם - ברחבי תבל מצלצלים לני. בכל מוצאי שבת ושואלים: הייתה התועדות?

ואתה מרגיש שזה מעניין אותם, כמו למשל, אם הם צריכים ברגע זה במפקדה ולנוע לאיזה מקום חירום. ככה, גם קמים אלפי איש בשכונת קראון הייטס בשבת בבוקר לנחש, תהי' התועדות או שמא לא...

- - - הציג - - -

בחור חזר לנכד-אביו משיבת כיוונו. הוא נכנס
 אליו, שואל את היסטוריון הנקרה לו בדרכו. היה בטוח התוצאות? ואתה יכול לשמוע
 באיזה הזדמנות שיקרה, לעשות כמו לעשות מי אלה לאשתי העמולה. מאיך אלפונץ
 מן הסתם- ברחבי עולם מנלנלץ לנ... בנח מנבאי טעתי וטאלט: היתה התוצאות?
 ואתה מרגיש שזה מנבא אותך כמו, למשל, אפי אכן הם זכוכים ביננו להתייבב באפוקרה
 ולנוע לאינה מקום מנבא חיות. ככה, דפי קשיף אלפי איש בטכונתי קרון הילס בטעתי
 בקרי ומנסיס לנחש. תהי' התוצאות או לא...

אם התשובה היא שלילית, אז שלילית. הבחור בכפ"ח יענה שלילי. במאות הטלפונים
 יענו שלילי, וגם אלפי החסידים ייענו בשלילה. ועולם כמנהגו נוהג. זהו.

אמנם, אם התשובה תהיה חיובית, כאן מתחילים לנוע כל הגלגלים. זקני החסידים
 יזדרזו מיד עם תחילת התפילה לתפוס את המקומות הטובים. הבחורים ה'עובדים', יקצרו
 את סדר 'עבודתם', כדי לגמור הכל עד ההתוועדות, וכולם, פנים מאירות יש להם, כולם
 מחכים להתוועדות.

אך תיגמר התפילה, והגבאי יכריז על ההתוועדות, מיד יזדרזו ה'זועד המסדר' לסדר
 הספסלים, יזדרזו החסידים לקידוש וטעימה, וכולם מחכים להתוועדות.

בשעה 1:30 יכנס כ"ק אדמו"ר שליט"א להתוועדות, כל העיניים אליו מופנות, וכל
 האוזניים לשמוע דברו כריות, והנשמות - שומעות ומרגישות. תימשך ההתוועדות כמה
 שתימשך, ממנה יעברו למנחת שבת ולמוצאי שבת. אך האם בזה, תם הסיפור? לא ולא.
 זו רק ההתחלה. זה רק הכלל שכולל את כל התוצאות שיבואו אחריו. מיד עם צאת
 השבת יזדרזו רשמי הרשימות והיומנים לכתוב לעצמם קיצור מההתוועדות, הוראות
 ומסקנות. כעבור עוד כחצי שעה, יתאספו עשרות תמימים ואנ"ש לשמוע, לחזור את
 ה'חזרה', 'לבנות' את ההתוועדות, לא להחסיר פרט, לדעת את ההתוועדות.

בהמשך הלילה ימשיכו החסידים, אגודות אגודות, לדון ולפלפל בנושא זה או אחר
 שדובר בהתוועדות. אחרים יתקתקו או ישכפלו את רשימותיהם להפצה מזערית, ובמשך
 הימים הקרובים, עוד רבים רבים ידברו, יחזרו, יפלפלו ויחיו את ההתוועדות. את ההוראות,
 את דברי הרבי, את הרבי.

לקראת יום רביעי כבר יהיו בידי החסידים 'הנחה' מודפסת בלה"ק, מתוכן ההתוועדות.
 ביום חמישי גם 'הנחה' באידיש, והפעם יוכלו לדון, יותר בעיון, ללמוד את ההתוועדות.
 בעלי ביקורת יעירו את הערותיהם/הארותיהם שיראו אור באחד הקובצים שיו"ל לכבוד

השבת הבאה. וככה, עוד ימים וחודשים רבים ילכו יהודים לאורה של התועדות 'רגילה' בבית חיינו.

עכשיו, קוראי מכתבי היקרים, תבינו מה טמון במילים 'הייתה התועדות'. תבינו מה טמון בזה שהרבי נכנס לתפילת שבת שחרית, ומסמן בראשו לר' לייבל גרונר, ואומר (ספק מודיע) "וועט זיין א פארבריינגען". תבינו למה מאירות פני החסידים, ותבינו למה כולם שואלים "הייתה התועדות?"
(ע"כ מדור הגיגים).

סליחה שרוח הספרות צלחה עלי. האמת שכל העניין הזה, דיברנו עליו אתמול - ליל שבת, שניים שלושה חברה, שתיים שלוש דקות, והחלטתי - ניט אום שבת גערט - לכתוב את זה. רק לא ידעתי למי, וחלמתי, לא תאמינו, לכתוב ולשלוח לעיתון כפר חב"ד. אז לכן, כשאני כותב את הגיגי, לכם, אני חולם על עיתונאות, ולכן זה יצא בכזה סגנון, עמכם הסליחה.

התכנית לשלוח את כל הכבודה (המכתבים, השיחות, התמונות, והתהילים...) הנו ע"י ר' דוד נחשון, שיפגוש את לייזר בע"ה ביום ג'-ד' (יא-ב אדר), אמנם ייתכן ויסע מי שהוא ישר לים או לכפ"ח, ואשלח איתו.

וכאן, ברשותכם, אסיים. בטח תסכימו איתי אם אומר שזה בהחלט מספיק להפעם. רק זאת אבקש את אבא אמא מינדי אלקה קרה וקיקי! שכשאתם שומעים על יהודים שאולצו לנסוע הרחק הרחק מביתם וממשפחתם, כמו בסיביר למשל, וקיבלו מכתב מהבית.... ובשמחה עצומה ספרו כל אות ותג, נישקו כל מילה ורקדו עם כל שורה, כשאתם שומעים סיפורים כאלו - - - תחשבו נא עלי... (על אף שב'כמה פרטים' זה לא דומה בדיוק), ותכתבו מכתבים.

נב. וגם הוא עיקר: אפשר ואפשר להדפיס תניא בבית וגן. אם רק יבואו בדברים כמה מאנ"ש (שמולביץ, ווינר, פבזנר, יקונט, ועוד) אם אבא יקח חסות כספית ולייזר - ארגונית, זה לא בעי' להוציא מכ"א מאנ"ש איזה סכום, ויגעת - ומצאת.

אם ניקח בחשבון כמה נח"ר יהי לרבי, וכמה קידוש ה' יהי בשכונה אם ידפיסו את זה ברחבת ביהכנס' חסידים, ברוב עם ומתוך התועדות, אין לך דבר גדול מזה. אנא. ומסיימים בטוב.

נב. שמחתי מאוד לשמוע שבגנון אומרים 'הריני' ו'אך צדיקים', ובטח אם אמא תמשיך ותוסיף בזה ו/או תכתוב על זה לרבי, זה יהי רק לטובה.

באהבה רבה, יעקב.

במענה למכתבים:

אל לך אמא לדאוג לחלום של אלקה לגור באילת, כי אני זוכר כשהיינו בחגיגת עשר שנים לישוב היהודי שם, אמרה אלקה שהיא רוצה לגור בחרון... את שם איטה בת חיה הדודה מר"ג, אמסור בל"נ ל'מי שברך' ביום שני, וכ"ק אד"ש יענה אמן, וה' יעזור (למש' שלזינגר - ד"ש חוזר).

לאלקה: כל מכתביך מגיעים בשלום, ובקשר לחלום שבא משיח - אמן.

•

ב"ה מוצש"ק אור לט"ז אד"ר, בית חיינו ה'תשד"מ

אמא אבא וכולם! שלום, שבוע טוב וברכה!

לאחדשה"ט. בתקווה בשו"ט. הנה השבוע קיבלתי מכם הרבה מכתבים, ולפי מידת הדין הייתי צריך לכתוב לכל א' מכתב בנפרד - תשובה לשאלות, תגובה לחלומות, וסתם, תשובה - כתיבה לשירים ושורות. אלא שלא זכיתם, ויש לכם אה, בן סורר ומורה, איננו כותב לאביו ולאימו, כותב וכותב לחברים בכל קצווי תבל, ומשאיר את המכתב הבייתה לסוף, לפני שהעינייים נעצמות, ועל כן - תסתפקו נא במה שאכתוב, ויהיה בעיניכם כאילו הייתי פורטם.

אני מאוד מקווה שכבר קיבלתם או לפחות שמעתם על המשלוח הקודם ע"י דוד נחשון אל לייזר, ובו - כמשלוח - ספר תהילים עבור מינדי ובו קרא כ"ק אד"ש כמו שכתבתי שם.

משלומי תודה לא-ל. אני כמו כולם כאן - בחיים ושלום. אף פעם לא משעמם, ובעזרת השם ממשיכים לשקוד על התורה ודלתות משכנה - בית חיינו.

מזג האוויר השתנה לטוב, אין שלג בדרכים ולא כפור באברים, השמש זורחת והכל צוהל. בחודש האחרון, התארחתי הרבה יחסית, אצל משפחות שונות לסעודת שבת. זהו מנהג מקובל פה מאוד, ועד עכשיו הייתי אפילו יוצא דופן שלא נהגתי בכך. השבת למשל, אכלתי בליל שבת אצל משפחת סברדלוב, והיה נחמד למדי.

השבת ה' שוב התוועדות. ואני מרגיש שזה ממש חסד של הרבי איתנו בכל פעם מחדש כשהוא בא לתפילה ומסמן ללייבל גרונר שתהי' התוועדות. אולי אני אוהב את זה בגלל ה-20\$ שאני מרוויח על זה, אבל כנראה שבכל זאת יש משהו מעל ומעבר לזה, וזהו עצם ההתוועדות, ובפרט שכידוע יש לי מקום נהדר ממול הרבי, ואני רואה ושומע הכל.

בין השאר - דיבר הרבי היום על הדפסת ספרי תניא (בקשר לחב"ד בברזיל שהדפיסו

ניידות חב"ד להפעלת יהדות - אזור הצפון

MOBILE MITZVAH CENTERS — ISRAEL

U.S. Office: 810 Eastern Parkway, Brooklyn, N. Y. 11213, Tel. (212) 756-1898

ב"ר זים זוטלך פֿון וויקילא בית חיינו ה'תשס"ה

דייַטשע אהבה ווארט אלס:

אומגעפֿנט. טעגלעך אגביר בערען דיניסיות יונגער וואס זענען אקציע דינען בילאד
אני נוסע גיבט אקורד באהן אטעניע פקידע טעפסיות ליידר נח טעמיר עיחיו ואני
אדניק סיפון אהנוו אקראון הייליג פירעל אהילד אע ייה אטעל אקציוניע (א באן אוי
טעלעפֿאן אטעל אע ייה אקציוניע, וויזשניע אע ייה אקציוניע אע ייה אעסיר נאעלעלע)

ב100 (מקומות), והרבי אמר שזה מעלה לקדושה לא רק עיר אחת או 2 או 10 או 99 או 100, אלא זה מעלה לקדושה את כל המדינה!

כלומר, שכל המדינה נקראת מעיין של חסידות - יפוצו מעיינותיך חוצה. אני כותב את זה ביחד עם התקוה שכבר כתבתי בקשר להדפסת התניא בבית וגן. תארו לעצמכם בית וגן נהי' מעיין של חסידות! אין לתאר את הנחת שיש לרבי מכל תניא חדש שמדפיסים, וכפי שתקראו בכל גליונות בית חיינו, וגם עכשיו בגליון 8 בע"ה.

עכשיו אני חייב לקרוא ק"ש שעהמ"ט וללכת לישון כדי שלא תשמעו אח"כ ש... מחוסר שינה, ואי"ה מחר אמשיך לכתוב - כפי הזמן שיהי' - לפני שאשלח. ולבינתיים שבוע טוב וחלומות חסידיים באהבה וגעגועים.

יעקב.

יום א' ט"ז אדר

והנה שוב יש לי זמן, קמתי מוקדם היום יחסית ליום ראשון אחרי התוועדות, כי רציתי לעשות \ למסור איזה חומר לתקתק עבור 'בית חיינו', כי כרגיל מתקתקים את הכל במוצאי שבת, אבל אתמול שכחו קטע, ורציתי להשלים את זה היום, ולבסוף הבחור שמתקתק לא מוכן להתפנות לזה, אלא בעוד שעתיים, ואני כבר התפללתי וכו', ממילא יש לי זמן.

לשרה, נא למסור את מכתבה הארוך והנהדר קיבלתי ג"כ, ושמחתי לשמוע שהיא

רוצה לבוא לתשרי בע"ה, והנני להודיע בזה פס"ד הרמב"ם שכשאדם יצטרך משהו בעת מן העיתים מצווה מה"ת שיבקש צרכיו מאת ה', ואמרז"ל יגעתי ומצאתי תאמין. כמו"כ, נא למסור לשרה תודה על הסיפור של חגיגת הסידור, וכן השתתפתי בצער העצום של אבדן החבילה.

אתמול אחרי תפילת מוסף, הכריז הגבאי ב770, כיון שזה ל' יום לפני פורים, לכן הוא מזכיר שיתכוננו כמו שצריך למבצע פורים'. שיהי' בסדר מסודר ובהצלחה. אי לכך ובהתאם לזאת, גם אני אשתדל לשלוח לבית לכבוד פורים. קצת ששון ושמחה, ואולי לכבוד פסח. ושוב אסיים ואומר שלום, ותקבלו החיים והשלום מאדון השלום, כעתירת בנכם אחיכין

באהבה ומצפה למכתביכן

יעקב.

נב. מצו"ב גליון 2 של 'ביתנו' שקיבלתי מכפ"ח בתור הד ל'בית חיינו' שאנחנו עושים כאן. נא לשמור את זה ללייזר.

•

יום ועש"ק פ' ויקהל בית חיינו התשד"מ

הביתה אהבה ושבת שלום!

לאחדשה"ט. שבוע שעבר כתבתי באריכות יותר, והפעם אקצר. בעוד כשעה אני נוסע בע"ה לבורו פארק לשבות בקרב משפחת לייזר נח שויימר שי', ואני לוקח סיכון לחזור לקראון הייטס ברגל אחה"צ אם יהי' חשש להתוועדות (יש כאן גוי שמצלצל לשם אם יש התוועדות, ויודעים אם יש התוועדות לפי מספר הצלצולים).

השבוע הודיעו כאן ברדיו היהודי שילד נפצע, וצריך המון מנות דם, והלכתי לתרום. בהתחלה חשבתי שזה יקח רבע שעה כמו בארץ, ולבסוף לקח חצי יום... אמריקה.

אתמול, ליל שישי, ארגנתי לחבר'ה סרט על הטנקים של נחשון בצפון הארץ, ואח"כ כולם תרמו בתוך כובע והצטבר סכום למ' \$50, זהו גם המקור לדפים חמודים אלו [הכתובים על בלאנק 'ניידות'].

אח"כ נערכה בחדר שלי חגיגת פרידה לחבר מקבוצה שנוסע לארץ להתחתן... חגגו והתוועדו (ועשו ספונג'ה עם סדין...) עד 4 לפנות בוקר . .

באהבה ומצפה לתשובה ושבת שלום, יעקב.

ב"ה ליל שישי אור [ל] כ"ח אד"ר, בית חיינו ה' תשד"מ

בתשובה נא להזכיר;

ווי וואנט משיח נאו!!!

אבא אמא וכולם כולם! שלום ואהבה רבה!

לאחדשה"ט, בתקוה לשמוע בשו"ט מנפש ועד בשר. היום הגיע לבית חיינו הת' וידידינו היקר בצלאל יקונט, והביא איתו הרבה שמחה, וכבר ברגעים הראשונים שלו כאן "הוא עשה היסטוריה", אבל כל נקדים את המאוחר.

קודם כל הוא נפגש עם כל החברים והחבר'ה... נשיקות וכו', אח"כ הוא הביא את המכתבים (ועל כך לקמן), ועמד בכניסה ל770 וחיכה לרבי שהיה צריך לחזור מהאוהל. ברך שהחיינו, ומייד אח"כ תפילת מנחה.

(אני לא כל יום נמצא בתפילות בתוך הזאל [בחובב"ת], אבל היום, אולי לרגל השמחה מקבלת המכתבים, הייתי בדיוק מאחורי הרבי!)

בקיצור, אחרי חזרת הש"ץ ותחנון, פתאום שמעו כולם את הקול רם ועבה של בצלאל שי' אומר קדיש יתום. וכולם, כמו גם אני בעצמי, נזכרנו שזו הפעם הראשונה שאנחנו שומעים אותו אומר קדיש מאז השבעה, ובכל הזמן היינו ככה רחוקים, והוא היה לבד.. ופתאום הרגשתי כמו מחנק בגרון ובעיניים...

(אח"כ סיפר חבר ממש אותם מילים, ובטח לא היינו היחידים). בקדיש יתום השני, בערך באמצע הקדיש, הסתובב פתאום הרבי 180 מעלות לכיון בצלאל, והסתכל עליו ככה כמה שניות!!! ואז הבנתי שהרבי שותף למחשבות שלי ולרגשות שלנו (כידוע, אני לא אוהב להביע רגשות פרטיים, אבל אני בטוח שזה לא היה פרטי אלא כללי).

וחזרה לעניינינו: נדמה לי שעוד לא נהנית אף פעם מהמכתבים כך כמו היום. היום זה משהו מיוחד. אני לא יודע למה, אבל זהו זה. וכמובן תודה רבה לכל מי שכתב כבר ולכל מי שיכתוב הלאה (ונורא חבל שקיקי לא כתבה, ובטח היא תכתוב בפעם הבאה בבקשה, בלי הפגנות!) וכל המוסיף מוסיפין לו (גם מהשמיים וגם אני, בלי נדר. והנה תראו שהיום אכתוב בע"ה לכ"א בנפרד).

השבוע היה די שגרתי יחסית לחיים המיוחדים של 770, ולכן אספר קצת חדשות לא כל כך חדשות.

א. בשבועות האחרונים, כל שבוע ביום חמישי, בחור אחד אומר פלפול ('חבורה'

בלע"ז) ומתכוננים להוציא בע"ה קובץ חידושי תורה של תלמידי ישיבת חובבי תורה. חוץ מזה מדברים על הערות (בלקוטי שיחות וכדו') שי"ל ב770.

ב. כעת בחובבי תורה האופנה זה לעשות רישיון נהיגה (לייצעס בלע"ז), החשבון הוכיח שמה שעושים בארץ ב\$400 עושים כאן בכ\$50. עד עכשיו אף אחד לא התעסק בזה, אבל בזמן האחרון כמעט כל הקבוצה עשו כבר מבחן תאוריה (פערמיט בלע"ז), וצריך גם לראות איזה סרט על נהיגה ולחכות חודשיים בתור לטסט.

ג. ב770 יש פנים חדשות. המדובר זה באורחים שמגיעים לכבוד פורים. כל חג (י"ט כסלו, יו"ד שבט וכו') יש לו את האורחים 'שלו', וגם פורים יש לו את האורחים 'שלו'. הנה הגיע בצלאל (לא כ"כ אורח), והגיעו עוד שני בחורים מהכפר, ואחד מהם נכנס בחדר שלנו, וכן מצפים לעוד אורחים בשבועות הבאים בע"ה.

ד. ומפורים לפסח. כאן, לכבוד פסח (ניסן), הישיבה נותנת לכל בחור כסף לקנות בגדים. אמנם לא את כל הכסף, אבל נותנים כך וכך לכובע, וכו"כ לחליפה וכו'.

ה. ומכסף לכסף: כידוע, הישיבה כאן נותנת 'תמיכה' \$15 כל חודש, וזה מספיק ל"מקוה וסוכריה". אז בשבוע שעבר נגשו כמה בחורים להרב דוד רסקין וביקשו שיעלו את התמיכה ל\$50 לחודש, אבל כנראה שלא ייצא מזה לפועל ולא כלום.

ו. ומכלום ל"היפך הכלום" - דבר תורה, ובזה אסיים. כידוע יש שלושה אברים עיקריים בגוף האדם (ובלשון התניא 'תלת שליטין אינון') מח לב כבד. המח זה שכל. הלב זה המידות, והכבד שמייצר את הדם זה מרמז על המעשים. וכעת: מי שמתנהג כמו שצריך, היינו שהסדר אצלו זה קודם מח - מחשבה, ולפי המחשבה באים המידות ואח"כ המעשה אזי הוא מלך (ר"ת מח לב כבד), אבל מי שקודם הוא סתם מתפעל (לב) ואח"כ חושב (מח) ועושה (כבד), אינו אלא למך (ולא עוד אלא כלם חסר בלא וואו...)

ושה' יעזור שנהיה מלך (ונזכה לקנות שדות בארץ ישראל...), ותקבלו החוה"ש מאדוה"ש והנני אוהבכם/ מלו"ג תכה"י [=מלב ונפש תמיד כל הימים], יעקב.

ג.ב. 1. פשוט 'בא ל'י' לכתוב במכונה, ועם הקוראים הסליחה גם על השגיאות והחיבורים המצויים אצל כתבנים חסרי ניסיון כמוני.

2. בהשפעת עיתון כפ"ח האחרון השתרבבו אי אלו ססמאות קקיוניות...

[בכת"י] אור בדר"ח אד"ש:

3. מודעה חשובה: אין שום דבר סודי במכתבים, ומצידי כולם יכולים לראות את כל המכתבים, ושיהנו, אבל אני לא מכריח להראות ופשוט.

4. היום שלחתי לצפת תניא שנדפס בקראון הייטס, וכן טלפון חדש עבור הזוג הצעיר

6. אני דורש בתוקף שיכתבו מכתבים...

ב"ה יום שישי כ"ח אדר בית חיינו - 770 - ה'תשד"ז

אחותי היקרה רבקה נחמה (קיקי)

ברכה ושלום ושבת שלום!

מה שלומך? למה את לא כותבת לי עוד מכתבים. אני זוכר שהיית שולחת לי גם ציורים וכו', ועכשיו כלום. ואני מקווה שעכשיו תכתבי לי מכתב ארוך עם הכי הרבה מילים והכי קצת שגיאות.

היום נסעתי למבצעים לשכונת מנהטן. זו שכונה של חנויות ומשרדים, ואני מניח שם ליהודים תפילין. בחנות אחת אני מניח כל שבוע לשישה יהודים, אבל עכשיו כבר אין לי מה לעשות שם, כי הם מביאים לבד תפילין לחנות, ומניחים בעצמם כל יום. לפעמים ביום שישי הם לא מניחים, כדי שדווקא אני - החסיד - אני (בטח את מבינה. אני הולך למבצעים רק ביום שישי).

כשחזרנו מהמבצעים נסענו ברכבת מעל גשר, ופתאום הרכבת עצרה באמצע הגשר, והודיעו ברמקול שמתחת הגשר יש שריפה. הסתכלנו מהחלון וראינו ממש שלהבות ענקיות פורצות מהחלונות, וכל הבניין הענק ששם - נשרף.

אני מקווה שלא היו שם יהודים ח"ו, ואם נהי' ח"ו איזה נזק ליהודים אז שה' יעזור להם שיהיו עכשיו עשירים. כמו שהרבי הצ"צ אמר "שמעתי שאחרי שריפה מתעשרים".

יש גם סיפורים עצובים. יהודי אחד, בעל בית חרושת לקופסאות קרטון שאנחנו מניחים לו תפילין כל יום שישי, קרתה לו תאונה גדולה, ומי יודע אם יוכל להמשיך ללכת על הרגליים. הוא דווקא נורא חברה'מן ואוהב מצוות, ואנחנו מכניסים פתק לרבי שיברך אותו, וה' יעזור שהוא יהי' בריא בתוך שאר חולי ישראל.

בטח תקראו את הסיפור שכתבתי (במכתבי לכולכם - במכונת כתיבה) על בצלאל יקונט, ותספרי את זה לפני [אחות של בצלאל כנראה] שיש להם זכות שהרבי שליט"א הסתכל במיוחד על בצלאל מתי שהוא אמר קדיש על אמא שלו ז"ל.

וכמו שכתבתי בהתחלה, אני מקווה לקבל מכתב ממך ובשו"ט.

באהבה רבה, אחיך יעקב.

ב"ה יום ועש"ק כ"ח אד"ר בית חיינו ה'תשד"מ

אמא אהובה ויקרה שבת שלום רב!

לאחדשה"ט. מה אומר, אמא, ומה אדבר. אמהות רבות כתבו מכתבים, ואת עליית על כולנה. תודה רבה עבור כל הדברות הטובות שאת כותבת ושולחת רק חבל שאת דואגת שחסר פה משהו. ב"ה אני קם כל בוקר וחושב כמה טוב לקום ולדעת שאני נמצא בקירוב הניצוץ אל המאור, ומה ערך יש לשמים אפורים או ל20 מינוסים ועוד כאלה דברים, ואני בטוח שלעולם אתגעגע לימים - ימי האור - אלו. באיזה מצב טוב שבוע"ה יהי' לי, תמיד אזכור ואשאב כח מהחיים כאן על יד הרבי שליט"א.

בסיום מכתבך (הקודם, מי"א אד"ר) כתבת, הנה אני נמצא 4 וחצי חודשים 'שם', ושאתוב בתיאור מוגדל איך אני מרגיש מכל הבחינות, ואם יש לי הנחיות ללייזר (אם לא יבוא משיח ח"ו עד אז), מה קל לי? מה קשה? רוחנית! גשמית! וכו'. ולסיום, את סומכת עלי שאכתוב תיאור בכנות (והרי זה סיום מכתבך - מעין ההתחלה שאת חוששת מהשמיים האפורים כאן...).

ובכן, אני לא יודע איזה תיאור מוגדל אני עוד יכול לכתוב, כי כל הזמן אני כותב ('הגיגים') מהנעשה ונשמע פה בכל המישורים, אבל בכל זאת, פטור בלא כלום אי אפשר ולכן אכתוב - בקיצור עכ"פ - ראשי פרקים - תשובות לשאלותייך, אמא.

במידה מסוימת, ללא ספק, מונח בהנחה פשוטה אצל כל בחור ישיבה שהשנים

בישיבה, מלבד המטרה כשלעצמה לשבת וללמוד "יומם ולילה", הרי זה הכנה לכל החיים. ולפי ההתנהגות של בחור בישיבה וניצול הזמן וכו', זה ישפיע עליו לכל החיים בכל התחומים (יר"ש, זריזות או עצלנות, חברות או בדידות וכו').

ה'קבוצה', בעניין זה, אפשר לומר, היא המעבר בין שנות ההכנה לבין הבאת ההכנות אל התוצאות והפועל. למעשה, יש בה - בשנת הקבוצה - משני הדברים גם יחד. אבל בכל זאת, נמצאים בתוך המעבר. אין בית ואין מורה ומדריך (יחסית), וכל אחד בעל בית לעצמו, ומסכם וקובע לעצמו את ההשקפה והשאיפות שלו מעצמו לכל החיים.

(לכן, גם נהי' כאן כל בחור יותר ויותר הוא עצמו. כאן יש אמת, וכל אחד מתנהג לפי איך שהוא באמת חושב, ויש חבר'ה שבכפר חשבו עליהם כך, וכעת אחרת). זו תשובה לשאלה איך זה - הקבוצה - פועל עלי.

מה קשה ומה קל? קשה לכתוב מכתבים וקל לקבל. קשה ללמוד וקל לישון. וכן לאכול וכו', ופשוט. ושאר הדברים תקראי במכתבים שכתבתי ואכתוב בע"ה.

תודה על השם החדש: ע"ז - (עיתונאי זעיר) (ומזל"ט למש' פבזנר ממני). אשמע בקולך ואמשיך לכתוב בתמימות ולא כמו עיתונאי, אבל בלי אחריות . .

ומקוצר הזמן, אקצר ואומר שבת שלום. באהבה, יעקב.

חודש אדר ב'

א

ב"ה יום א', אור לא' אד"ש בית חיינו ה'תשד"מ

אחותי היקרה שלי, אלקה שתחי' שלום וברכה!

לאחדשה"ט, אהה אחותי היקרה, שוד ושבר, כמעט סוגר אני את המעטפה הבייתה, והנה, מה רואות עיניי? לאלקה עוד לא כתבתי. דווקא לאלקה'לה, כפרה עליך. . והמעשה הוא העיקר, ובאופן ד"אחישנה", ומלכתחילה אריבער. .

וכעת גרשו אותי מהחדר כי רוצים לישון שם (12 וחצי בלילה), ואני יושב על מיטה בחדר סמוך, וסליחה על הכתב...

סיפור: לפני כמה שבתות התארחתי אצל אברך אחד, ובדרך אגב הלכנו ל'קידוש' של חתן אחד בבית ממול הבניין של טורנר. ראיתי שם תמונה של הרבי, תמונה אדירה! תמונת קיר ממש בגודל הטבעי של הרבי, עומד מחזיק סידור, מביט וצופה... ורקע של עננים...

ישבנו שם כ-10 דק', ובמשך כל הזמן ישבתי והסתכלתי על התמונה, ולא יכלתי לגרוע עין. יש לי חשק ללכת לבית הזה ולבקש להסתכל קצת על זה שוב או להצטלם על יד זה. התמונה שווה בטח כמה אלפי דולרים מכובדים.

ברגע זה הפריעו לי שוב. עובר בחור במסדרון וקורא לי. לוקח אותי לחדר שלו ומוציא שקית עם שלושה סוודרים ואומר לי למדוד... אני שואל עם זה למכירה, אבל הוא אומר שסתם זה קטן עליו, ואולי לי זה טוב... אמריקה...

לבסוף זה קטן עלי, ואמרת לי שאני אמצא לו משהו אחר...

בהתוועדות של שבת (פקודי), בסוף ההתוועדות הרבי חיפש חזן שישיר יהי רצון, כי החזנים הרגילים לא היו, ואף אחד לא רצה, עד שהמזכיר לייבל גרונר עשה סימן לאברך אחד - בויגמרטן - שהוא חזן ממש אדיר, ולייבל אמר לו: דו ביסט דאך א חזן (אתה הרי חזן), ואז הוא שר. ומתי שהוא אמר את המילים "יהי רצון", ככה בחזנות, אז הרבי נייענע בראשו הק' כמו 'כן' חזק חזק, לאמר שזה מוצלח, ושימשיך...

בכלל, בין השיחות הרבי עשה כאילו תנועות להגביר השירה ממש כמו תשרי וסוכות... פרטים אצל מינדי.

וכיון שכבר עברתי לצד שני של הדף, אז כבר מותר לי לסיים, ואת אלקה, תמשיכו לכתוב ככל העולה על רוחך, כי זה מעניין. משמח ומחיה נפשות. מאחיק באהבה, יעקב.

•
ב"ה יום א' אור [ל]א' אד"ש בית חיינו ה'תשד"מ

אחותי היקרה מנדה שתחי' ברכה ושלום!

לאחדשה"ט. שמחתי בשמחתך עם התהילים, ושה' יעזור שיהי' בלבך לבקש בו דברים טובים, ויתמלאו כל משאלות לבך לטובה. היום נכנס חתן לג"ע התחתון לקבל מהרבי סידור לפני שנוסע לארץ הקודש, ושם חתונתו.

והרבי אמר לו שיקש - בתפילה בסידור את כל הדברים הטובים, ושהכל יהיה לטובה. וכן פירוש הלשון משאלות לבך לטובה: כי לפעמים אדם מבקש מהקב"ה דברים שהוא חושב שזה טוב, אבל לפעמים זה ח"ו בבחינת עושר השמור לבעליו לרעתו, לכן מקפידים לאחל שיהיו המשאלות עצמם לטובה, ושה' ימלא כל משאלות לבך לטובה. אמן.

בקשר לספר תהילים של נ.ג. שאת שואלת, בע"ה אכן אני משתתף בהגרלות, ובקרב בע"ה אגרי'ל ואשלח לה.

צר לי שגרמתי לך להזדעזע בכך שהצטלמתי (רחמנא ליצלן...) עם לשון בחוץ וכדו'... ומשל למה הדבר דומה: כשתופסים גנב עם כיפה, מייד מודיעים את זה ברדיו ובעיתונות בתופים ובמחולות. מה זה אומר? - זה אומר שדבר זה נדיר ויוצא מן הכלל. ופשוט.

והנמשל: מה רצית, שיצלמו אותי לומד? מתפלל? כמובן ופשוט שכשפעם אחת החבר'ה משתגעים מוציאים לשון וגם נעליים... אזי דווקא מצטלמים. וכולי תקווה שנרגעת מעוצם הזעזוע, ולא באתי אלא להעיר.

עוד זאת אציין, שיש בטענתך מן הדמיון לאביך. גם הוא היה מתלונן כשכתבתי מכתבים למשל - סיפורים על מבצעים נפלאים או התוועדויות, אז הוא היה שואל אם גם לומדים קצת וכו'... והתירוץ כנ"ל, שדבר תמידי לא עושים מזה עסק.

נתארכו הדברים יותר ממה שחשבת, ואם עכשיו לפחות תדעי להשיב לכסיל כאיוולתו אשרי!

כמו"כ את המכ' עבור הרב זלצמן בקליפורניה קיבלתי, ובטח את יודעת שהוא קרוב משפחה שלנו, כי בנו יוסף יצחק שי' התחתן עם חינא ליפש. עכ"פ שאלתי את קרשנר ועוד לפני שענה לי, בא זלצמן - הבן - מטורונטו קנדה 770, והוא נתן לי הכתובת של

הרב יוסף יצחק זלצמן בהתוועדות (אמצע השורה השנייה)

אביו ואי"ה מחר אשלח המכתב אל נכון.

מרא דכולא עלמא! מדוע, מינדי, אין את עונה על מה שאני שואל כל כך הרבה פעמים, ודוקא זה שמעניין אותי אם את לומדת השיחות (באידיש) שאני שולח, כי אם אין את להן, מי להן וד"ל. וחוץ מזה אבקשך נא ונא לכתוב לי מי קורא את בית חיינו. מי את לקראת שבת, והאם עוד שומרים את מכתביי בקלסר.

באהבה, יעקב.

ב"ה, יום א' אור [ל] בדבר"ח אד"ש, בית חיינו ה'תשד"מ

אבא שי' שלום וברכה!

לאחדשה"ט, דרך העולם, כשכותב אדם לאדם מכתב, כותב אותו בהתאם ולפי המכתב שקיבל - הדרישת שלום האחרונה שקיבל מהאדם אליו הוא כותב את מכתבו. ולכן קצת קשה לי לכתוב מכתב מיוחד... אלא כיון שאני כותב לכולם, ובין כה וכה עדיין אני חייב תשובה לכו"כ דברים ממכתב שכתבת די מזמן לכן (בעצם פשוט) אני כותב כעת.

ואתחיל בדבר תורה יפה ששמעתי לפני שנים בשם כ"ק אדמו"ר שליט"א והוא כתוב בא' הכרכים של לקו"ש במדור הוספות. בסוף פ' פקודי - ברוב החומשים - אין סימן למניין הפסוקים כמו שנהוג ברוב הפרשות. ומסביר זאת הרבי שליט"א, במכתב שאכן היה סימן על 92 הפסוקים, אלא שהסימן היה "בל"י כ"ל סימן", והבחור הזעצר חשב שזה בלי כל סימן - היינו שאין סימן, ולכן אמר בשביל מה צריך לכתוב את זה, והשמיט הכל... (כמדומה שהמכ' הי' מיועד לסבא שמוטקין, כי בן דוד של איציק, ערנטרוי שמו, אמר

שהמכתב מיועד לסבא שלו, וכנראה שהכוונה לסבא שמוטקין).

קיבלתי לאחרונה את הצ'ק ע"ס \$100 וב"ה אין שום בעי' לפרוט אותו, ואדרבה אני הכתובת לכל איש קשה יום שקיבל צ'ק, יבוא אלי לפרטו. ובלשון רש"י (ומדרש) תבן אתם מכניסים לעפריים... אך מה מאוד תמהתי כשקראתי שזה עבור החודשים טבת שבט, ובדקתי בבית גז"י - במכתבים הקודמים ומצאתי שהצ'ק הקודם ע"ס \$120 היה עבור טבת... ושבט... (\$20 ליום הולדת).

ועתה זאת עשו (את האלוקים אני ירא...), או שה120 יעשו להם הסבה לחשון כסלו, או שה100 יעשו להם הסבה לאד"ר ואד"ש, וכאשר אבדתי אבדתי, ורווח והצלה יעמוד וגו', ועל כל פנים ובכל מקרה תודה על כל פרוטה, וכידוע על הפסוק כל הנשמה תהלל י-ה, שעל כל נשימה ונשימה וכו'.

יש איזה חידוש גדול שהרבי אמר השבת בהתוועדות. הרבי שאל (פרש"י - פשוטו של מקרא) מדוע משה לא מסר דו"ח מהתרומות שהיו 'והותר', והרבי ענה שבאמת לא היה מיותר, אלא בדיוק. ומבוסס על פרש"י עה"פ "ויכלא העם מהביא", דפרש"י: ויכלא - לשון מניעה, כלומר שהיה יותר מידי, אבל עצרו אותם ולא הניחו אותם לתת יותר ממה שצריך. וכמו שתראו בה'הנחה'.

וכאן הבן שואל, האם עדיין מנויים בבית על ה'הנחות', והאם קוראים אותם וכו'.

בנוגע להדפסת תניא יש כעת הגבלות. ז.א. חדקוב לא מאשר להדפיס בכל מקום. קודם הוא שואל אם יש מקווה בעיר וכו', אבל בהתוועדות - אתמול - אמר הרבי שבכל מקום שעדיין לא הדפיסו - "חטוף ואכול חטוף ושת"י", ושיסימו את 'מבצע תניא' בימים הספורים שנשארו עד ביאת משיח. זה הלשון, ומי חכם ויבין שמועה ויתווח בין השיחה לדין השמועה שחדקוב לא מאשר וכו' ואכ"מ. וגם כאן הבן שואל מה המצב בבית וגן, והלוואי שתשמעו בקול מה שהרבי אמר בפירוש, ותעשו 'חאפ ארייך' להדפיס תניא בבית וגן ובאופן דמלכתחילה אירבער.

וגם אני כאן משתדל להישאר ברמה נאותה, ובע"ה נעשה ונצליח.

באהבה, יעקב.

ב"ה יום חמישי תענית אסתר (מוקדם) י"א אד"ש בית חיינו התשד"מ

אחותי היקרה והנחמדה רבקה נחמה ברכה ושלום רב!

לאחדשה"ט (לאחר דרישת שלומך הטוב), קיבלתי היום את מכתבך, ומרוב שמחה אני

מזדרז לענות לך מיד תשובה, אפי' שממש אין לי כח וגם קצת כואב הראש, כי מהבוקר לא אכלתי כלום כמו שאת רואה בתאריך שזה צום היום.

היום אחרי מנחה הרבי אמר שיחה בערך שלושת רבעי שעה בעניין תענית אסתר ופורים, ואח"כ הרבי אמר שצריך להיזהר מאיסור לשון הרע וכדו' במיוחד בפורים - ששותים יין וכו' אז צריך להיזהר מה עושים ומה מדברים ואם ח"ו מי שהוא כן אמר לשון הרע, אז צריך לבקש סליחה ומחילה

כמובן שמה שכתבתי לך שתסתכלי בראי בעיניים עצומות, כמובן שזה רק בדיחה ואת לא צריכה לשאול איך תראי וכו'?

הכי נהינתי מהמכתב שלך בסוף, שכתבת: מאת קיקי החמודה, כי בדרך כלל אנשים לא כותבים

מחמאות לעצמם, ולכן זה הי' לי מאוד מצחיק - מתנה מצחיקה לכבוד פורים.

כאן מתכוננים כבר לפורים, אבל האמת שאין פה כמעט כלום לכבוד פורים, רק התוועדות של הרבי ששווה יותר מהכל, אבל אין לי פה משלוחי מנות, כי אני כמעט לא מכיר אף אחד פה (ורק לע' 5-7 משפ'), וגם אני חושב להביא משלוחי מנות לרופא שטיפל בי באצבע שלי בליל שבת, כי הוא הי' ממש נחמד אלי, ואח"כ עוד לא רצה לקחת כסף כי הטיפול הי' בשבת.

ובגלל שנגמר הדף וגם עוד מעט צריך ללכת לתפילת ערבית ואח"כ - סוף סוף - לשבור את הצום, לכן אסיים כאן, ואאחל לך פורים שמח ומבדח (אפי' שהמכ' יגיע אחרי פורים), ובהצלחה בלימודים ובנקיון לפסח, וב-ה-כ-ל.

אחיק אוהבך מלב ונפש, יעקב.

•

ב"ה ליל שישי אור לה' אד"ש בית חיינו ה'תשד"מ

הבייתה אהוביי היקרים/ות שלום וברכה!

לאחדשה"ט, את מכתביכם קיבלתי, וכן היום מכתב מאבא ומאמא שהגיע עם בול

הרב רסקין ע"ה

אמריקאי ונהינתי מאוד, ות"ח (תשואות חן, תודה חמה) עבור אלו שכתבו או אלו שרצו לכתוב וכל מי שיכתוב בעתיד.

וכעת אספר מהנעשה כאן ציוה ה' את הברכה חיים עד העולם:

שבוע שעבר היה כאן ב770 סיפור עם תניא במרוקו (ואם כבר כתבתי, עמכם הסליחה): שליח הרבי במרוקו, הרב רסקין, רצה להדפיס את התניא בעיר מקנס, הוא בא לבית הדפוס, אבל המדפיס אמר לו שהוא לא מוכן להדפיס כזה מין ספר בלי אישור הממשלה, השליח הסתובב אבוד עצות, עד שלפתע נפגש עם צלם המלך, וכסס"פר לו אודות הבעי', אמר הצלם שיראה מה אפשר לעשות. כעבור כמה ימים, הגיע לבית הרב אישור רשמי מאת שר חשוב שהספריה הלאומית של המלך תזמין מטעמה להדפיס את התניא במקנס, וליהודים היתה אורה - זו תורה - ושמחה וגו'.

כשהגיע הסיפור למזכירות, התפעל הרב חודוקוב באופן יוצא מן הכלל. מה שמעניין זה שבהתועדות שקדמה לזה דיבר כ"ק אד"ש בשיחה על רש"י אודות שושבין שקרע הכתובה, ואמר המלך... ואכתוב בכתב יד...

זה מזכיר לי סיפור דומה ונפלא (בדידי הוה עובדא): בר"ח חשוון תשמ"ג הייתה התועדות צאתכם לשלום לאורחים של תשרי ב770, והרבי דיבר שיחה ארוכה כשעה, אודות ניגוב הרגלים והאצבעות אחר המקווה, וזה ה' באריכות מיוחדת ובולטת. כשחזרנו לארץ ביקרתי בבית של זודים של ישראל גליס, והדודה סיפרה שבחודש תשרי היו לבעלה הדוד, בעיות ופצעים ברגלים. הוא לא יכל לעמוד בזה וזה ה' קשה מיום ליום.

הוא עמד לפני נסיעה לארה"ב (הם חב"דניקים), אבל המצב ה' קשה. בקושי הוא עבר

את הנסיעה ומיד הגיעו ל770 ונכנס באמצע התוועדות בר"ח חשוון. פתאום הוא שומע שיחה שלימה על רגליים... מתחת הרגליים, ובין האצבעות וכו' וכו', הוא הרגיש שהשיחה ממש מכוונת אליו... לבסוף נגמרה ההתוועדות ופתאום נגמרו לו כל הכאבים, והוא הלך כרגיל.

ככה, אנחנו לא יכולים לדעת כמה ניסים ונפלאות הרבי 'מנגב' תוך כדי שיחה רגילה (עי' בעיתון כפ"ח לא מזמן במדור כותבים למערכת מכתב של מנחם וולף שכותב שפעמים דיבר כ"ק אד"ש אודות סדרים בפטרבורג, ופעם אחת מת ברזנייב, ובפעם השני' מת אנדרופוב).

ולעניין אחר. כידוע לכם, בכל שבת שיש התוועדות, אני מתיישב מיד עם צאת השבת ורושם קיצור מההתוועדות בשביל עלון 'בית חיינו', שזה דבר שאף אחד לא מוכן לקחת על עצמו את העול באחריות הזה (ועל אף שאני לא רגיל לספר תשבחות, וכידוע הפסוק "יהללוך זר, ולא פיך", כנראה שב"קבוצה" משתנים דברים. שבוע שעבר רגשות, וכעת תשבחות).

השבוע אמר לי חבר שהוא העורך הראשי של 'בית חיינו', איזה דבר נחמד בנוגע לזה, ואני רוצה לכתוב את זה כי יש בזה מוסר השכל.

משל למלך נורא ונשגב, שקרה איזה קלקול בכתר שלו, והוא קרא לצורף מומחה שיתקן את זה, אלא שבכל פעם שהצורף ניגש למלאכה, הוא התחיל לחשוב שזה כתר המלך, והחל לרעוד ולא הצליח לתקן מאומה. עד שלבסוף קרא לעוזר - שוליה שלו, ואמר לו שיתקן פה כך וכך והוא עשה את זה בקלות ובזריזות כי לא ידע מעלת הדבר.

(והנמשל, בנוגע לענייננו: שהחבר'ה פוחדים לגשת אל הקודש ולכתוב - להדפיס את קיצור ההתוועדות, ורק אני - השוליה עושה את זה באדישות ובקלות).

ועוד עניין: בחודש תשרי ביחד עם התהילים של מינדי השאירה אצלי גם נ.ג. תהילים שאשים לפני הרבי. היום בשעתומ"צ עליתי וזכיתי בגורל והרבי קרא בתהילים שלה בפרקים פב פג פד ובע"ה בקרוב הוא יגיע הביתה ע"מ להעבירו לנ.ג.

מובן ופשוט שאין שום סיבה שבעולם שלא להעביר הספר לתעודתו.

ואני רוצה לספר גם בקשר לזה איזה סיפור אולי משל, אבל בתנאי שאמא תקבל את זה כבדיחה בלבד ולא יותר ח"ו.

הייתה פעם אשה עם יראת שמים מיוחדת ומפורסמת. הייתה מדקדקת על קלה כבחמורה והייתה לשם ולתפארת בכל האזור. הגיעו ימה ושכבה על ערש דווי, והגיעו הרגעים האחרונים, והנה פתאום מבקשת הצדקת שיביאו לה צלב לנשק ר"ל. כולם

התפלאו, והיא ענתה - ככה מתוך חשש של יר"ש - מי יודע אולי גם בזה יש משהו... וזה משל לאלו שתולים וחמורות וחששות ור"ל לאן אפשר להגיע ודרכי ה' ישרים, צדיקים ילכו בם. .

כמו"כ שלחתי לתומר ספר תניא קראון הייטס עבור לייזר, ונא לקבלו בכבוד. כמו"כ ביררתי את הכתובת של זלצמן בקליפורני' ושלחתי המכתב. ופה אסיים ואומר שלום וביתכם שלום וכל אשר לכם שלום.

באהבה ושבת שלום, יעקב.

נ.ב. שרה (או מינדי) נא להעביר את התהילים לנחמה גבירץ (ולא ישונה, כי אתן ידעתן את נפש המחכה ומייחלת לזה).

ב"ה, יום א' כ"א אד"ש בית חיינו ה'תשד"מ

כל התוועדות - מתן תורה

אבא אמא וכולם, שלום וברכה!

אודה ה' בכל לבב בסוד ישרים ועדה, גדולים מעשי ה' דרושים לכל חפציהם!

בטח שמעתם סיפורים פעם על רופאים מפורסמים שהתפרצו מחדר ניתוח וצעקו: נס! קרה כאן נס! זה קורה כשיש מצב אבוד ולפתע הכל בסדר. הכל מצויין. זה קורה פשוט אם קורה נס. וזה מה שאני רציתי לצעוק כשהסתיימה ההתוועדות של פ' צו וכן בסוף התוועדות פורים. נס.

אך בל אקדים את המאוחר. כאשר באתי לכאן, בית חיינו בתחילת השנה, זכיתי בחסד ה' עלי לקבל מקום בהתוועדות ממול הרבי. כמה מקראות דרשתי על זה... "פנים בפנים וגו'", "וכל העם רואים את הקולות וגו'" ועוד ועוד. כמה מכתבים כתבתי לאותו בחור שיואיל להוריש לי את המקום הזה, וכמה תפילות ובקשות לפני המקום עד שלבסוף אכן קיבלתי. וחצי שנה עמדתי ונהנתי מזיו השכינה.

אמנם, לכאורה, לא לעולם חוסן, והנה חזר הבחור הזה ל770 ומטבע הדברים הוא, שאני פשוט הולך לחפש לי מקום אחר בהתוועדויות, ואומר להנ"ל תודה על עד עכשיו, וחסל. אבל ליבי לא נתן לי לעשות זאת. איך אוכל וראיתי באבדן מקומי... איך אהיה כבן שגלה מעל שולחן אביו המלך? לא ידעתי מה לומר לאותו בחור. כמובן לא ה' שייך שהוא לא יעמוד, אבל גם אני נורא רוצה... אז בליבי חלמתי אולי יקרה איזה נס ונוכל לעמוד שנינו. אך מיד הבנתי שזה רק חלום, כי איך אפשר במקום כל כך צר וצפוף

להידחף שנינוגם יחד.

והנה לפתע - ומכאן מתחיל תקפו של נס - הציע אותו בחור - גוחפי שמו זכור לטוב - שנעמדו שנינו...

אמרתי למה לא... אמנם כל שרי המלך עם ועם מדינות המלך יודעים אשר מי שיכנס במקום כזה אשר לא כדת אחת דתו לעוף משם כמו טיל.

ובכן, אני נשאתי את עיניי כלפי מעלה בתפילה והתחלתי לכוון ייחודים שה' יתן בליבו של זה ובליבו של זה שלא ירשיעו ליבם, שירחמו עלי, שאוכל להישאר במקום ההוא. קיבלתי על עצמי החלטות טובות - אם ירחם ה' עלי. וככה, מיום ליום המתח גובר והתפילות נעשות יותר תכופות עד... עד תפילת שבת פ' צו. ממש התחננתי על חיי (ואתם אחים, אל תנסו להבין או לא להבין, רק תאמינו באמונה שלימה שההבדל בין לעמוד שם או ח"ו לא, זה ממש כמו ההבדל בין חיים לחיי החיים...) לפני בורא עולם ומנהיגו.

גם השתדלות בדרך הטבע עשינו. וקבענו שאותו גוחפי יעלה לספסל רק באותה שנה ממש שהרבי יתחיל את ההתוועדות...

בקיצור, נעמדתי שני' לפני שהרבי נכנס, והשני בא שניה אחרי, ו... הרבי מתחיל לדבר, ואני שומע רק אותו, רק באור פני מלך חיים, שום דבר אחר לא, אפילו דחיפה לא, אפילו מילה לא. רציתי לצעוק נס, אבל המשכתי להקשיב לרבי...

עברה שיחה ראשונה וחלפה לה גם השניה. המאמר הסתיים, ועוד שתי שיחות, ואין פוצה פה ומצפצף. נו, תגידו אתם, לא נס? בלב כבד ומלא חששות התכוננתי להתוועדות פורים, אולי... אולי... נעמדנו בשעת האפס, והנה... אפילו מילה לא. לא מילה ולא חצי מילה. נס. קרה פה נס! הלא כן?!

גם אתמול, בהתוועדות ש"ק פ' שמיני, שם עמדתי אמנם כמ"ש בכל יום יהיו בעיניך כחדשים. אמר לי א' הבחורים שם על הספסל: אחד משניכם שירד בבקשה! ותתחלחל

התוועדות פורים

נפשי, אבל המשכתי לעמוד... והנה, הנס קיים. כפתור ופרח. נשארתי עד סוף ההתוועדות, והרי 'חזקה' של נס. נס בתוך נס. למעלה מן הטבע מלובש בטבע...

שיש לזה מטרה, אפילו שלא מבינים מה.

כמו למשל שנות הילדות של כל אחד, וכן זמני אכילה שינה וכו', אבל האמת שלכל דבר יש תכלית אם יתבוננו בזה, יבינו שהכל זה בשביל "אני נבראתי לשמש את קוני", וצריך רק למצוא ולקיים.

אתמול - לקראת הסיום של כנס הנשים הנ"ל, שוב קישר את זה הרבי לפרשת השבוע, פ' פרה. מובא המשל שפרה אדומה זה כפרה לחטא העגל, כמו ילד קטן שעשה לכלוך, אז אומרים לאמא שלו שתבוא לנקות. ככה כשהי' חטא עם העגל, אז ה' אומר שיביאו פרה בשביל לכפר, אז הרבי הסביר שמהמשל הזה גם רואים איך שכל אמא אחראית למעשים של הילדים, וצריכה לדאוג לחינוך שלהם - וכן כל בת להתכונן לזה - שהחינוך יהי' בכזה אופן שבכלל לא יהיה מציאות של חטא, כמו עגל למשל. ואם ח"ו בדקות, כן יש משהו אז הם צריכות האמהות - והבנות להתכונן לזה - לדעת איך לתקן את זה. בקיצור, צריך להיות ילדות טובות...

הייתי עוד ממשיך ומספר על מזג אוויר שהפסיק להיות חורפי או על שלג שמטפטף פה מפעם לפעם, אבל מכיון שאין שום דבר שיש בו משום חידוש, לכן אסיים כאן. אני מקווה שקבלתם את מה ששלחתי ע"י פרידמן השכנים של פלינקר. ה' שם משלוח מנות, שיחות, ומכתב לקיקי. וכן אני מצפה למכתבים מכם. שלכם באהבה, יעקב.

•

ב"ה, ליל שישי אור לכ"ו אד"ש, בית חיינו ה'תשד"מ

אבא אמא ליזר, איציק וכל האחיות (חנה פלוס) שלום וברכה עד בלי די, וחודש ניסן ופסח כשר ושמת.

לאחדשה"ט, בנתינת תודה רבה על השפע העצום של שמחה שנתתם לי ע"י המכתבים היפים מכולכם וגם מחנה ואיציק וכן הצ'ק מאבא ועל כולם אני מודה מכל הלב לכולם.

היום, בלי נדר הנני כותב באריכות, יחסית וזאת לאות תודה עבור מכתביכם/ משמחי הלב, וכן כי כך נראה לי שזה ההזדמנות האחרונה לכתוב לכם לפני פסח בשימת לב מכיון שמיום ליום הימים כאן נעשים יותר עמוסים, אפיית מצות, נקיון החדר, וכו' כידוע לכל בן בית בישראל. עד כאן הטעמים לכתבת המכתב באריכות, וכעת אתחיל, בעזרת ה' החונן לאדם דעת את המכתב בעצמו. וכפי המנהג להתחיל בדבר תורה, אכתוב איזה קטע מהשיחה של הרבי שליט"א בהתוועדות האחרונה דפ' שמיני.

הרבי הזכיר איזה קטע מלקוטי תורה דפרשה זו (הרבי אמר שההוראה מפרשת פרה אדומה צריכה להיות ל"מנער ועד זקן", ואפילו שיש זקנים שחושבים שלגביהם לא היה חורבן בית המקדש - כמו שכתוב בנוגע לרשב"י ולכן ההוראה לא שייכת אליהם, אז שידעו שבלקו"ת השבועי כתוב שגם רשב"י עצמו סבל מחורבן ביהמ"ק והגלות, ואפי' ישב במערה 13 שנה, ולא יכל לקיים בפועל את המצוות).

ובקשר לזה הרבי אמר מאמר המוסגר שלפני כמה שבועות דובר אודות הוצאת הלקו"ת והי' מובן שלפחות מאז יתחילו ללמוד בלקו"ת.

ומה הי' לפועל? עשו לי טובה, ועשו התוועדות לכבוד זה, אבל לא לומדים... והרבי הוסיף ואמר שהעיקר זה שלפחות מכאן ולהבא שכ"א ישתדל ללמוד בכל שבוע לפחות את ההתחלה של פרשת השבוע בלקוטי תורה.

כעת אני כבר מתכוון להתוועדות של שבת הקרובה בע"ה, שבת מברכים, ואני מקווה שלא יהיו בעיות במקום שאני עומד, כמסופר. ובפרט שכעת יש לי כבר 'חזקה' שעמדתי במקום הזה כבר שלושה פעמים, והי' ירחם.

וזאת למודעי לכל יודעי ומכרי, הורי ואחיותי, שהפצע שהיה לי ביד ימין מקוץ שנכנס, נגמר הפצע ונגמרו הבעיות, אין פלסטר ואין תפירות, אין כאבים וחבל על הדאגות. בסך הכל שילמתי לרופא ולתרופות \$62 והרב רסקין אמר שהוא ישלם את זה קצת קצת. הוא כנראה חושב שימאס לי לבקש אבל יש לו טעות. עד הגרוש האחרון הוא ישלם...

בינתיים עשיתי בגמ"ח כרטיס חדש על שם "שמולביץ ניתוח - טייפ" ושם לקחתי לעצמי הלוואה של \$62 (וכן \$100 לטייפ כפי שיספר לכם לייזר), ומה שהרב רסקין יתן לי אחזיר לשם בע"ה בחזרה.

ברגע זה אני נזכר על עוד סיבה רצינית ביותר לכתוב באריכות, וזאת לכבוד איציק וחנה שנמצאים בבית עכשיו כל הזמן, וכמובן שכל מ' מיועד גם אליהם. . ואל איציק שטוחה שאלתי האם אכן כן הוא כפשטון של דברים שהוא בי-ם כל הזמן, ועל מי נטשת מעט הצאן בצפת? ומן הסתם אתה נמצא בירושלים לפרקים ועושה את מלאכתך בצפת. ומה שכתבו שאתה בירושלים כל הזמן זה רק באופן שבמקום מחשבתו של אדם שם הוא נמצא...

כנזכר לעיל, עסוקים בימים אלו תלמידי הישיבה באפיית מצות. אתמול והיום התחלקו כל הבחורים 770 ומחובבי תורה למשמרות. אני לקחתי משמרת בוקר של יום רביעי מ7:45 עד 12:30, כי משמרת אחה"צ 5:30-12:45 מפסידים מנחה. ובבוקר של יום ה' מפסידים קריה"ת עם הרבי, ובאור ליום ד' מפסידים את החתונה של הבן של זושא וילימובסקי (ראה לקמן), ולכן לקחתי את המשמרת הנ"ל.

לבסוף קיבלתי עבודה קשה - לשפסף מערוכים בנייר זכוכית, ושחררו אותי אחרי שעתיים וחצי במקום 5 שעות. הנזק היה שהייתי מלא נסורת מכף רגל ועד ראש כולל זקן לבן, ושערות שיבה (חוץ ממקום הכיפה..), אבל ע"י מברשת טובה וכמה טלטולים חזר הצבע הטבעי למקורו בגוף ולבוש.

כמו"כ ההכנות לפסח כאן הן בעיצומן. בפסח מתנהל המטבח ע"י הבחורים ולא ע"י עובדים של כל השנה. יש שני ממונים שרושמים מי זכאי לאכול בישיבה בפסח.

ד.א. יש מטבח מיוחד לפסח, והם קונים את כל המצרכים, ועושים את כל ההכנות. הכל יפרט לכם איציק ליפשי, וגם אכתוב בל"ג אחרי פסח.

אם עוד אספיק לקנות ספר לקוטי תורה מההוצאה החדשה, כבר מכרו מזה כמה עשרות ואזל, ואולי יהיה להשיג עוד. וזה, אם אשלח, זה מיועד עבור ר' יעקב כ"ץ (רח' ברויאר 3. כניסה א', דלת ראשונה מצד שמאל. איך אני?), והוא ישלם סך 13 וחצי \$ שתתנו לאלקה ותוריד \$10 מהחוב שלי, והשאר מתנה לה. ואם הוא לא ירצה את זה מאיזו סיבה, אז שהספר ישאר שלי ותשמרו את זה בבית עד כי יבוא שילה ולו - ללקו"ת - יקחת עמיים. להעיר שקה"ת מקורו בזה הפסוק (שילה = שמולביץ יעקב לביתו הגיע...).

כל זה אם אכן אשיג את הספר ודרויאן יסכים לקחת אותו, ואם לא סליחה על הבלבול, ותסתפקו בחידושים הנפלאים בפסוק הנ"ל. והעיקר שיתקיים הפסוק כפשוטו בביאת משיח צדקנו אם שילא שמו או מנחם שמו, וכולם אמת וכ"ק אדמו"ר שליט"א יוליכנו לארצינו בנערינו ובזקנינו ובבנינו ובבנותינו בעגלא דידן נאו.

כמובן שאנחנו גם קצת מעודכנים מהחדשות בארץ, והעולה על כולנה, הבחירות הבאות לקראתנו לשלום, עלינו ועל כל ישראל בכ"ג תמוז, שמזכיר מיד את יום ההולדת ה 11 של קיקי, ולהעיר שזו היא הכנסת ה 111... ויה"ר א. לקיקי שמ" 11 למתנות, תגיע ל 12 למצוות וכו' לתורה לחופה ולמעש"ט. ב. לכנסת, שמ" 11 כנסות, ועוד לפני כן יתקנו כל החוקים מיהו יהודי וכו'. במשלוח המכתבים שהיום הגעני, כתבה אחת האחיות (ותבוא עליה ברכה) שהשנה איציק יה' בבית המשגיח לפסח לפי מנהגי חב"ד במקום, כאילו שבשנים קודמות עשיתי את זה אני (כך כותבת הנ"ל), וכיון שבאו הדברים באזניי (ליתר דיוק בעיני), והרי כל דבר בהשגחה פרטית וצריך ללמוד הוראה בעבודת ה', אז לכן לגיסי איציק שטוחה בקשתי ומי יתן וחפץ ה' בידך יצליח שהחל משנה זו, אכן יתנהגו בבית לפי מנהג חב"ד גם בעניין השקיות על המצות מחשש שרויה בטיפה שנופלת על המצה.

ואל שבט השמולביצים תטוף בקשתי שמעו אלי וישמע אליכם אלוקים. כל השנים שאני הייתי בבית, היתה לי השיטה שלא להשפיע בבית שום מנהג חב"ד. מעולם לא אמרתי למישהו/י נהוג כך כמנהג או כנוסח, בדין או בלימוד. נתתי לעניינים להתגלגל

לבד כי ידעתי שכל ויכוח - עם אבא למשל - יהיה הכישלון מנת חלקי, כי בעניין הזה חל רק הפירוש הפנימי של יפה כח הבן מכח האב, היינו שזה בא מכח האב, ואם רבי לא שנה חייא מניין (כאן, כפשוטו), ולכן לא נגעתי בגבול הוויכוח במשך כל השנים שהתקרבונו לחב"ד.

ככה, בהפתעה, נודע לי בסודי סודות שאבא לומד חסידות עם הרב קניג וכן ביום אחד בהיר שמתי לב שאבא מגדל זקן שלם וכו' וכו'. מי שכן היה מרחיב את הדיבור בהפצת המעיינות בבית זו הייתה חנה (וזכותה תעמוד לה ולצאצאיה, והזמן גרמא). דווקא הפשטות והתמימות שלה (תשאלו איזה תמימות...) פעלה מה שלא פעלתי אני ע"י שכל וכו'. ואני נזכר בשבת אחת שאבא סנט בי שבברכות ההפטרה כתוב "רחם על ציון כי היא בית חיינו" ולא כתוב רחם על 770 כי היא בית חיינו... ובחרתי לא לענות. רק לאחר כמה שבועות, שוב בסעודת שבת, סיפרתי כבדרך אגב את הסיפור על החסיד של הבעש"ט שהשתוקק לעלות לארץ ישראל עד שלבסוף הבעש"ט לקח אותו למקוה ואז הוא ראה חזיון איך ש[הוא] בא לא"י ולירושלים ורואה הכל שממה עד קודש הקודשים, והארון ריק, ולבסוף שמע בת קול: ירושלים זה חורבות. הלוחות במזיבוז! והנוגע לעניינינו מובן ופשוט.

על כל פנים, בנוגע לעניינינו, פשוט אצלי שכל השיטה הזו לא נוגעת כעת כלל כי תודה רבה לא-ל-ביתנו בנוי לתלפיות על יסודי התורה והחסידות ולא צריך אלא להודיע מה הדין והמנהג ובטח יקיימו אותו בשמחה. ועיין (איציק) במכתב כ"ק אדמו"ר הרי"צ נ"ע בפתיחה לקונטרס עץ החיים שכתוב שיבוא זמן והתלמידים יבואו בטענה למלמדים למה לא הוריתם לנו דרך ה'. למה הסתרתם האמת וכו' (ואין הספר תחת ידי ועיי"ש), כי נוגע לעניינינו. והמעשה הוא העיקר, שבע"ה יקפידו - כפי שיראה איציק - על כיסוי המצות שעל השולחן, ויקויים בכולנו דברי האריז"ל שמי שגזר ממה שהו חמץ בפסח מובטח לו שלא יחטא כל השנה. אמן.

וכעת, אראה מה דורש תשובה במכתביכם, ואעבור לפי סדר התאריכים:

- ג. (אב"א. הנחור"ת. והות"ר. ק. מנחים. ניו גערס"י. סימ"ן. כפליי"ם. התועדו"ת. תני"א.
- סימ"ן. שר"ה. חתולפו"ן. רמ"ז. גפרורי"ם. סימ"ן. אמא. משלוח מנו"ת. קו"ץ. ברכוני"ם.
- חנ"ה. הצלח"ה ילדים סימ"ן. איציק. ת"ח. סימ"ן).

[אב"א. הנחור"ת. והות"ר. ק. מנחים. ניו גערס"י. סימ"ן. כפליי"ם. התועדו"ת. תני"א. סימ"ן.
 שר"ה. חתולפו"ן. רמ"ז. גפרורי"ם. סימ"ן. אמא. משלוח מנו"ת. קו"ץ. ברכוני"ם. חנ"ה. הצלח"ה
 ילדים סימ"ן. איציק. ת"ח. סימ"ן.]

באמת חבל שאין בבית מינוי על 'הנחות'. הרבי מדבר, נותן הוראות חדשות, עניינים חדשים, אם אנחנו לא נדע ונקיים את זה אז למי הרבי מדבר? הרבי אומר שאם הוא מדבר ולא מקיימים את זה אז זה דברים בטלים. ואנן מה נענה אבתריה.

ד.א. הקטע שכתבתי בתחילת המכתב (אודות הלקו"ת) לא הובא בהנחה בלה"ק (רק באידיש), ולכן כתבתי אבל אני מקווה שמכאן ולהבא - עכ"פ - יהיו מנויים וילמדו את ההנחות כמו שצריך.

בנוגע לשני הפירושים על "והותר", כמובן שהפירוש של הרבי הוא כפשוטו של מקרא, שכן הוא מבוסס על פרש"י, והיינו שלבסוף לא נתנו יותר ממה שצריך. והפירוש השני הוא על דרך הדרש על דרך המוסר וכו', ושבעים פנים לתורה.

כל הכבוד לאבא על שמוסר שיעור בגמרא בק. מנחם בטח ובטח יקויים בזה מקרא שכתוב "והיה ראשיתך מצער ואחריתך ישגה מאד", בכמות ובאיכות גם יחד. כמו כן מצווה גדולה לעודד את . . בכל הזדמנות כי זה חסר לו הן בחייו הפרטיים והן הכלליים בית חב"ד.

כותב אתה, אבא, שכדאי לבקר את הבן דוד בניו ג'רזי ואכן פסח היה מתאים לזה אלא שלא כתבת לי שום כתובת, והרי זה דבר שאפשר לתקן ובל"ג אם תכתוב לי, אסע לשם וכו'.

לאלקה מגיע תודה בכפליים כי שלחה גם מכתב אחד (ביחד עם מכתב לבצלאל יקונט והיה שמחה וששון) לחוד, מלבד המכתב ששלחה עם כולם. ההתוועדות של פורים הייתה אכן יוצאת מן הכלל, וכפי שאתם בטח קוראים ראשי פרקים בעלוני בית חיינו, ועוד.

את התניא של ק. טבעון המהודר ראיתי גם אני. בהתחלה לייזר שלח לי אחד, ואחר כך מנשה אלטוהיז שלח לי עוד אחד ביחד עם פנקס קבלות שאאסוף לו כסף. שנורר לא רציתי להיות, ולכן רק אספתי בין הבחורים ועשיתי הגרלה על תניא ששלח מנשה. כמו כן תרם אחד סך \$200 ונתנו לו תניא לבד (זה עוד תניא שמנשה שלח לאחיו שנמצא כאן בקבוצה).

לחנה אין לי אלא להוסיף שאני שמח בשמחת הצלחתה בהוראה בצפת, ואני גם מקווה שבנוסף להצלחה הירודה שם, את גם לא שוכחת על גודל האחריות שבחינוך ילדי ישראל ובפרט בקטנותן, ופשוט. ואשת חבר כחבר. אכן כאן בניכר חסר החינוך של ילדים חמודים כמו האלפים במבצע מצה בכינוסים וכו' שיש לי בארץ, וכל דבר בזמנו טוב, גם לאיציק (חבר, כאשת חבר...) אין לי להוסיף אלא ת"ח על הבשו"ט [בשורות טובות] מהפעילות בצפת, וכמנהג ישראל - מעלין בקודש. בטח ימשיך לבשר טוב בכל העניינים. .

ולסיום אני רוצה לכתוב איזה רעיון יפה ששמעתי השבוע, ועל אף שיש בזה טעם של "מוסר", בכל זאת יש בזה הרבה מוסר השכל:

אדם חולה שהוא הולך לאורך שפת הים והוא רואה לו את כל הדרך זוג של שני עקבות, הוא חוזה שהעקבות הם כל מהלך החיים שלו ועל ידו הולך כביכול הקב"ה, וככה עוברות לנגד עיניו כל קורות חייו בזה אחר זה. ופתאום הוא שם לב שדווקא בתקופות הכי קשות בחייו יש רק זוג אחד של עקבות. אז הוא בא בטענה אל הקב"ה, ואומר: אתה הבטחת שתלווה אותי כל החיים, והנה, דווקא בתקופות הקשות, השארת אותי לבד. עונה לו הקב"ה: ההיפך הוא הנכון. הזוג עקבות היחיד שראית זה העקבות שלי. באותן תקופות, לקחתי אותך על הידיים...

ולקראת חג הפסח הממשמש ובא האחל לכולם שתעברו את הכל בקלות ואך טוב וחסד ימצא אתכם כל הימים ופסח כשר ושמה, ובכל הברכות כפשוטם וכפירושים הפנימי, והכנה לקבלת התורה בשמחה ובפנימיות.

באהבה רבה כפשוט, יעקב.

חודש
ניסן

מוצש"ק פ' אחרי אור לי"ג ניסן, בית חיינו [תש"ד]

הבייתה שלום וברכה!

לאחדשה"ט, שיפמן הודיע לי בעצם יום השבת שהוא נוסע במוצש"ק ולכן אין זמן לכתוב ולצרף שום חומר. רק מצורף בזה מספר תמונות שלי בתוך אלבום שקניתי ב 99 סענט. כמו כן מצורף מעטפה עם כסף שליזר יעביר לק. טבעון, והנני להדגיש בזה שהכסף יהיה למטרות כפי שורה מנשה אלטהויז אם בקייטנות ואם דבר אחר, כי הוא שלח לי את פנקס הקבלות. רציתי לכתוב לו מכתב אבל לא הזדמן.

היום הייתה התוועדות והרבי אמר ביטויים נפלאים ומבהילים שחייבים לקיים את השליחות של הרבי (הקודם) דהיינו המבצעים, ואי אפשר לומר שעסוקים אפילו בעניינים חשובים, אלא צריך קודם לקיים את השליחות.

בי"א ניסן בטח שמעתם את השידור. זכיתי לראות איך הרבי בעצמו הלך לקבל תניא מא' מאברכי הכולל, ואני קיבלתי מאותו אדם מאותו ארגון.

מצו"ב גפרורים עבור הדלקת נרות שבת קודש.

בברכת פסח כשר ושמח ובאהבה, יעקב.

•

התוועדות ניסן תשד"מ

ב"ה ערב פסח בית חיינו התשד"מ

הבייתה אהבה ושלוש ופסח כשר ושמח!

זה עתה דיברתי עמכם בטלפון ("אתם ראיתם כי מן 770 דיברתי עמכם...") והשיחה לא הייתה מוצלחת, כי כל משפט שאמרתי שמעתי את עצמי ולכן חשבתי שאני שומע את ליזר, כי אמרתי הלו ושמעתי כזה הלו גברי בחזרה... בקיצור סליחה שלא התקשרתי אתמול פשוט זה לא כל כך קל להשיג טלפון, בפרט בשעות מסוימות, וסליחה ממי שלא היה בבית כשטלפנתי.

אין הזמן גרמא להאריך בכתובים ולכן - במחילת כבודכם וחיבתכם - אני שולח לכם צילום של מכתב שכתבתי אתמול לתומר, ומהמכתב הזה תלמדו קצת מהנעשה בבית חיינו והאזור.

כל התמונות ששלחתי באלבום האדום הם על מנת להחזיר! ואני מקווה שתשלחו את זה בחג שבועות בחזרה. . ולבינתיים שלום ולהתראות, באהבה יעקב.

נ.ב. אבא ואמא מה דעתכם לעשות איזה ביקור ב770 בתקופת י"ב תמוז למשל או ט"ו וכו' באב...

•

ליל י"ד ניסן - ליל בדיקת חמץ וערב חג המצות זמן חרותנו, בית חיינו תשד"מ

קרא את בית חיינו לפני המכתב כי זה יותר חשוב

אהובי ויקירי תומר שיחי' שלום וברכה!

לאחדשה"ט באהבה רבה, ולאחר הפסק הכי גדול בהתכתבות, כולי תקווה לשמוע ממך בשורות טובות שאתה מחלים ונרגע בנפשך מיום ליום מימי בין הזמנים היקרים... את הימים לפני פסח - דווקא כאן - הייתי מגדיר כימי 'בין המצרים' דווקא, ולא ימי 'בין הזמנים', אם לא מצרים עצמם.

אנו פשוט לא יודעים מנוחה. סדרי בראשית משתנים ממש. בבית כמעט הייתי פטור מכל עבודות הנקיון לפסח, וכי לחינם יש לי 5 אחיות שתחי'?

ועוד, שכל בני המשפחה - ואני בתוכם - יודעים שימי ניסן הם 'ימי טיולינו'; תופסים תרמיל ושתי מימיות, ויוצאים לצפון או לדרום - לפי בחירה - ולפעמים למדבר יהודה. ודווקא כאן נתהפך עלי הגלגל וריחיים של פסח מוטלים על צווארי: ניקיון החדר, קצת עבודה להשתכר איזו פרוטה, וכן עזרנו כמה פעמים בבית של הזקנה (גב' טורנר). גם גליון 15 של 'בית חיינו' לא יצא בקלות כלל. שעות רבות של שינה בזבזתי עליו, וברוך ה' שיצא בהצלחה והיה זה שכרי.

אמנם כעת כל החדר מצוחצח ובדוק כהלכה (בעזרת ה'), הטייפ מזמר ניגון חסידי, וכל איברי זועקים: באה מנוחה! שאר חברי החדר הלכו להם, ונותרתי אני עם עצמי ועם מצב רוח לכתוב מכתב.

ברגעים שטרם בדיקת חמץ התחולל בחדר וויכוח נסער האם יש לכבות את האור לפני הבדיקה או לא, ולמען העניין אנסה לכתוב לך את מהלך הויכוח היכי הווה.

בני [קרניאל]: נו, אפשר ללכת לכבות את האור, אני רוצה להתחיל את הבדיקה.

אני: מה? לכבות את האור, מי שמע על דבר כזה?

איציק [בלוי]: בטח! גם אבא שלי בודק בנר, עם אור מכובה.

קרא את בית חיינו לפני המכתב כי זה יותר חשוב

בה' ע"ס י"ז ניסן - ע"ס בדיקת חמץ ועוד חז' המכות מאן חזונו? בית חיינו התישט

אהובי ויקירי תומר טיחי' אלפי' וברכה!

לאחזושה! באהבה רבה, ולאחר הפסק הכי גדול בהתכתבותי, כולי תקווה לשמוע ממך בשורות טובות שאתה מחלים ונרגע בנפשך מיום ליום מימי בין הזמנים היקרים... את הימים לפני פסח - דווקא כאן - הייתי מגדיר כימי 'בין המצרים' דווקא, ולא ימי 'בין הזמנים', אם לא מצרים עצמם. מנוחה. סורי בראשית משתנים ממש. בבית כמעט הייתי פטור מכל עבודות הנקיון לפסח, וכי לחינם יש לי 5 אחיות שתחי'?

בני: אכלת אותה! מה, באמת אבא שלך לא מכבה את האור?
 אני: לא. בשביל מה לכבות? דווקא באור אפשר לבדוק יותר טוב ורואים את הכל.
 בני: כן? אז למה לא בודקים ביום, רק בלילה?
 אני: כי ביום "שרגא בטיהרא מאי אהני".
 בני: זהו! אז גם כשהאור דולק הנר לא מועיל.
 אני: וכשהאור מכובה, אז רואים רק חצי מטר. בטח אבא שלך בודק בלטה בלטה.
 בני: בטח, ואיך אבא שלך? עושה סיבוב על המקום עם הנר וזהו...
 אני: (קצת נבוך) לא... אבל הנר טוב לפינות ולסדקים והאור לכל הבית...
 גליס: אומר את האמת. גם אצלנו בודקים באור דלוק.
 מנדי [בלוי]: אצלנו באור מכובה.
 בני: אתה רואה! אפילו יוסל בלוי בודק באור מכובה...
 איציק: אולי דווקא לכן צריך לבדוק באור דלוק...
 אני: (מעודד קצת) אני לא מבין בשביל מה לכבות את האור...
 בני: אתה גם לא מבין שצריך לעטוף את השולחנות (המשך לויכוח קודם). בני - מבסוט - יוצא עם הנר לחפש אש וחוזר אחרי דקה ואומר: דיסקין וגלבשטיין הצדיקים בודקים באור דלוק!
 בני: יאלה מנדי, אל תכבה, אני בודק ככה.
 מנדי: השתגעת, אני מכבה.
 בני: לא.
 מנדי מכבה את האור ובני - מבסוט מהעסק - מברך ומתחיל לבדוק. באמצע, נמאס לו, מדליק את האור וגומר את הבדיקה.
 ע"כ הויכוח. אז מי ניצח?
 נ.ב. את מענדי מיננו להחביא את הפתיתים, ואל תשאל איפה הוא לא קבר אותם. הוא דרש שכולם יצאו מהחדר ולא יציצו לראות איפה הוא מחביא. אני טענתי שבכלל לא צריך להחביא, גליס מילמל שכן צריך ובסוף הוא ובני יצאו ואני לא (בהגדה מצאנו שכתוב להניח 10 פתיתים... לאחר חיפוש ומתח רב נמצאו כל ' הפתיתים, קשרנו את הכל כמנהג, וכעת השקית תלויה בכבוד מלכים ומשתלשלת מהתקרה...)

איציק ומנדי הלכו לקלף תפוחי אדמה בישיבה. כידוע שכל בחור צריך לעבוד במטבח 6 שעות בהכנות לפסח כדי להיות זכאי לאכול בפסח בישיבה. בני הלך לחתוך בצל (מסכן...), וישראל... אולי ללמוד, מי יודע.

אני בינתיים לא עשיתי כלום במטבח, וכנראה שאת השעות שלי אעשה כתורן לחלק אוכל בפסח. כידוע שבפסח יש תורנים שמביאים אוכל לשולחנות ואסור לאחרים לקום וכו'... ובינתיים, כאמור, יושב אני, מאזין לניגונים, וגומע עמודים - כותב מכתבים.

חדשות מבית חיינו ממש אין מה לכתוב כי הכל כתוב ב'בית חיינו', פעם היו דברים שלא כתבו, כי (...) שאני מכנה אותו 'רפורמי' - התנגד להכניס, וסוף סוף העפנו אותו מהמערכת לאחר הצטברות האשמות נגדו, שאין כאן המקום לפרט.

וכעת, כל העסק - פחות או יותר - בידי, ואני בדעתי נוטה לכתוב מה שיותר, לי נראה שכל פרט עשוי לעניין את אנ"ש והמקושרים - בפרט אלו המרוחקים מבית חיינו בגשמיות, וקרובים ברוחניות.

ולכן, במקום חדשות אכתוב לך מס' תיקוני טעות על גליון 15 שמרוב הלחץ בזמן וכת, לא נבדקו כל צרכם ונפלו שיבושים.

א. (עמוד 1) יש טוענים שהרבי הפריש חלה רק משני ארגזים - הראשון והאחרון - ולא מכולם כפי שכתוב. ב. (עמ' 2) למה לא כתבו את הנוסח המדויק (שהוא לא היה סודי) - התשובה לגרוסמן, ובפרט ששם - בנוסח - משתמע אחרת - שהרבי אמר שהוא לא יסתדר שם בגו"ר בסביבה החדשה. ולא שהוא יתגעגע, כפי שכתוב כאן. ג. (עמוד 3). למה כתוב "מסר אחד פתק" הרי כולם יודעים מי זה. זהו העשיר שיש לו יאכטה והרב דיבר אליו ב"א ניסן אשתקד... [דוד צייס]. ה. (שם) הרבי אמר "איצטער קען איך..." [=כעת אני יכול] ולא "איצטער גיי איך" [כעת אני הולך]. ה. (עמ' 5) הרבי לא אמר לילדה מה שכתוב כאן, אלא ברכה לגמרי אחרת והילדה בעצמה מכחישה את זה... עד כאן. מספיק?...

ג. בזה הרגע נכנס לחדר הת' יהושע גוחפי. כמוכן שבדקנו אותו מכף רגל ועד ראש לראות אם אין לו חמץ ח"ו, ולאחר חיפוש מדוקדק מצאתי בפה שלו קיסם... הוא נעצר כאן בחדר שלו עד לסיום החקירות, ובינתיים הוא מוסר לך ד"ש חם ומספר לי זיכרונות מהעבר איתך ...

וכעת - לאחר בקשת מחילה - אני חייב לכתוב לך איזה עניין נפלא וגם מבהיל ביחודו וחומרתי, מה שדיבר כ"ק אדמו"ר שליט"א בהתוועדות בשבת האחרונה. הרבי סיפר על חסיד אחד של הצמח צדק, שהיה מקבל כל שנה מצות יין ומרור ושאר צורכי הסדר מהצ"צ.

פעם אחת, כשהגיע אליו שליח הצ"צ, היה אותו חסיד שקוע בעניין עמוק בחסידות וכשהשליח אומר לו שזה מהצ"צ, לקח מיד החסיד את כל האוכל, אכל אותו והמשיך להתבונן בעניין שלו.

אח"כ, הוא פתאום שם לב שזה ערב פסח ואין לו שום מצה ויין, אז הוא מיהר אל הצ"צ ושאל מדוע השנה לא שלחו לו את צרכי הסדר. אזי הצ"צ החל לברר ולדרוש, עד שבא השליח ואמר שבמו ידיו הביא לו את כל המצרכים.

או אז נזכר החסיד והודה שאכן קיבל, וזה היה 'געשמאק', וגם עזר לו בהבנה והשגה באותו עניין בו היה עסוק (לא אאריך כעת באיזה הקשר הרבי הביא את העניין הזה, וכן לא בכל הביאור ע"פ נגלה איך יתכן שחסיד יאכל מצה ויין בערב פסח. עכ"פ).

ההוראה שהרבי אמר שצריך ללמוד מהסיפור הזה, שכאשר החסיד רק שמע שיש לו 'משלוח' מהרבי, עזב מיד את העניין בו היה שקוע באותה עת, ואכל במהירות את האוכל שבמשלוח מהרבי. ומזה צריך ללמוד דוגמא, שכשחסיד שומע/יודע שיש לו 'שליחות' מהרבי (הקודם), דהיינו אחד מהמבצעים או הפצת היהדות בכלל, אז הוא לא יכול לומר שהוא עסוק כעת באיזה עניין - שיהי', הכי חשוב לו וכו', כיון שכשישנה שליחות מהרבי - אז צריך לעזוב את הכל ולקיים - לכל לראש - את השליחות.

חבל שאני לא זוכר כרגע את הביטויים שאמר הרבי, אבל מהדברים היה ברור שבעצם השליחות של הרבי זה יותר חשוב מכל המצוות, וזה צריך להיות אבן הבוחן באיזה מצב אני נמצא. אם אני מקיים את השליחות של הרבי או ח"ו לא. עד כאן בנוגע להשיחה.

בלי עין רעה, צלחה עלי רוח הכתיבה, והתארכו הדברים יותר ממה שחשבתי, אסיים בברכת פסח כשר ושמח, על אף שמכתב זה יגיע אליך בטח בסוף החג אם לא אחריו.

כמו"כ, אני מצרף לך את גיליון 15 וגם 14 כי אני לא בטוח ששלחתי, וכן איזה תמונה מנחל חמוד (עם ברוז) שנמצא במונסי (שעה נסיעה מכאן), והייתי שם לפני שתי שבועות ביחד עם חבר שלומד שם בישיבה (לא של חב"ד וזה קצת 'מבצעים') שלא תחשוב שיש לי פה זמן אפשריות לטיולים, אבל פתאום ראיתי כזה נחל חוצה את הכביש, אז ירדנו להצטלם.

ושוב, איחולי הלבבים ל"בין הזמנים" מוצלח והתרעננות ריפוי בעיסוק... לקראת זמן קיץ מוצלח בע"ה ובמנוחת הדעת ואחרי הקיץ... להתראות.

שלך באהבה, יעקב.

העתקים: משפ' שמולביץ, ירושלים.

אסרו חג הפסח, יום ד' כ"ג ניסן בית חיינו תשד"מ

אבא אמא (וכל אשר בשם זה יכונה...) וכל השאר, שלום ושנה טובה (אגזונטער זומער).

לאחדשה"ט, מורי ורבותי! כל התוועדות מתן תורה וקריעת ים סוף. ואם פעם אמרת, אחרת, אני חוזר בי מכל וכל. מתן תורה וקריעת ים סוף, לא פחות! אתמול, אחרון של פסח התקיימה התוועדות 66 וחצי עד 12 וחצי, ואחר כך עוד שעתיים וחצי מעמד 'כוס של ברכה'.

מורי ורבותי! מתן תורה וקריעת ים סוף, ואני, חסדי ה' כי לא תמנו, ועדיין אני עומד במקום ממול הרבי ושומע ממש כל מילה, וקורא על עצמי את הפסוק אשרי עין ראתה אלה, אמנם דווקא אתמול נטפלו אלינו שני אברכים גברתנים, וזממו להעיף מהספסל כמה בחורים אבל לא יחרש ולא ישקוט א-ל (תהילים פ"ג), והוא נאלץ להסתפק בהבטחה שבלי נדר בשבת הקרובה הוא ילחם "עד חורמה" ו"עד זוב דם" כלשונו, ואני עודני בתפילתי: עינינו ואנו לי-ה, ועינינו לי-ה.

אך מה לי מרבה ומאריך בקטנות, כי במה נחשב דוחק הבשר ופחד הגוף, לעומת שלוות הנפש ותענוג הנשמה באותם שעות נפלאות של ההתוועדות כשדברי אלוקים חיים מדבר מתוך האש ויחי יעקב... לא אאריך בתוכן או נושאי ההתוועדות, כי רבים המה, ועל כן יהיו נא בעיניכם כאילו הייתי פורטם (ומי יתן כל עם השמולביצים חסידים, ותלמדו את ההתוועדות ב'הנחה' או עכ"פ ב'בית חיינו' שבעז"ה יצא לאור בקרוב).

ואני על של פועל באתי, ואספר שהרבי ביקש בהתוועדות (כהוראה מיום השמיני של פסח, מלשון שומן ואכ"מ) שכל א' יקבל על עצמו להתבונן באיזה עניין שבשומן שבתורה - היינו בחסידות לפחות פעם אחת בשבוע. והכוונה היא לא ללמוד על מנת לחזור ברבים או בפני יחיד, אלא רק למען ההתבוננות בעצמה.

ואם כבר מילך דיביו זסקינן, הריי טמאא בך אונז'ר אלילא סטדה
 טיבא צללות/לסקור את התלכה בטעמי אל סטת, צד הדי... חבל אנו
 על יזקא את פל התנ"ך כי אר היית אינא אינך בסוק לתאר מי נהדר
 ה' מראה הרב. טילא, עמנו קמזיל גטפ, בבתח סק, ידע בכיסוי, כולו
 אמר הו ורתגטאות ומיל פלם יסודריו טמו מפקד זילון... מנסו לעדו
 מוחא כפיו... תאכטא פתנך אינך בסוק מתיאס.

אני קיבלתי על עצמי בלי נדר לחזור בכל מוצאי שבת באיזה עניין שעוד מעט אשוב מה, ואני מקווה שגם כל אחד ואחת מכם תקבלו על עצמכם החלטה כזו, כי פשוט שהדבר הזה שייך לכל אחד ואחת כפי יכולת השגתו בפרד"ס התורה.

חוץ מזה, הרבי הציע שילמדו את ספר הרמב"ם (הי"ד החזקה) כמו שלומדים דף היומי, באופן שיסיימו את זה לערב פסח שנה הבאה, שהוא יום הולדת הרמב"ם.

עד כאן בנוגע להתוועדות. ואחרי שהקדמנו את המאוחר, נבוא לספר איך עבר כאן חג הפסח. ועל אף שהאמת היא שאין מילים, כמו שאין מילים לתאר שום יום במחיצת כ"ק אדמו"ר שליט"א, אבל בכל זאת... את שני לילי הסדר ערכנו ברוב פאר והדר בחדר האוכל של הישיבה שהוכשר וקורצף לכבוד זה, וצפוף בהמון שולחנות.

בכלל, פסח פה זה מאורגן בסדר מופתי. יש מטבח מיוחד לפסח. יש ממונים מהבחורים שקונים לפני פסח את כל המצרכים. וד. א. הם לא קונים שום דבר שמיוצר או מורכב באיזה מקום, אלא רק דברים טבעיים כגון ירקות וכו'.

עכ"פ, בשבוע וחצי לפני פסח, נודדים הבחורים ואוכלים בזאל אחר, ובינתיים הממונים 'מזמינים' את הבחורים לעבוד במטבח, כי כן ייסד המלך (הממונה) לפני כל יודעי דת ודין, שכל בחור חייב לעבוד לפני פסח 6-7 שעות. מי בקרצוף ומי בקילוף תפוחי אדמה או לחתוך בצל.

ונחזור לליל הסדר. מורי ורבותי! זה היה ממש נפלא! התיישבו הבחורים קבוצות קבוצות לפי מעמד, גיל, וחברה, וערכו את הסדר "ממש כמו גדולים", אמרנו פירושים, שרנו ניגונים, וליל הסדר היה 'חיה' אצלינו. אני חושב שלא אגזים אם אשווה את מידת התענוג והסיפוק שהיה לי בליל הסדר, למידה שהי' לי בסעודת החתונה של חנה שתחי', . . כי זה היה ממש נהדר ואין מילים.

ב'סדר' הראשון הזדרזנו לאכול את האפיקומן קודם חצות - כמובן - וגם הייתי תורן לחלק אוכל ולנקות אחרי הסדר, ולכן סיימנו מוקדם ב12:30 בערך. אבל בלילה השני לא צריך להזדרז, המשכנו לשבת ולספר ביציאת מצרים עד 2:30 בלי גוזמא. מורי ורבותי זה היה 'משהו'.

דעת לנבון נקל שאחרי התעלות רוחנית שכזו, א"א לקום בבוקר לפני 10 (גם לא אחרי, כי מתפללים עם הרבי), ומיד אחרי התפילה והאוכל, הולכים לישון... כי התוועדות בפסח אין, ועייפות יש ויש. גם חול המועד פה מיועד מתחילתו לשינה עצומה, חוץ משעות ספורות של תפילה וסעודה.

כנ"ל בנוגע לשבת חוה"מ שאין התוועדות... שמעתי בחור אחד שהתבטא בשבת אחר

הצהריים בשעה 3 בערך, הוא היה בזאל, ככה אחרי התפילה והאוכל, ופתאום הוא אמר או! זה כבר 4 שעות שאני ער, צריך מהר לישון...

כמובן שקצת הגזמתי בזה, אבל באופן כללי, חוץ מביצים, תפוחי אדמה ולישון - לא היה הרבה מה לעשות... ועם כל זה, אני לא חוזר בי שימי הפסח בבית חיינו, אין כמוהם! שלא לדבר על יו"ט האחרונים שיש תהלוכה - כמובן בגשם - ויש התוועדות כנ"ל, אז מה צריך להרבות בדברים...

בימים שלפני פסח, הייתי עסוק מאוד, כי העמיסו עלי את חלוקת הבגדים, וגם בפסח עצמו אין מנוחה (חוץ מהשינה), כי חוהמ"פ זה די חלש, בקושי יום וחצי, ורק כעת יש קצת זמן ברוח, וגם עכשיו מעמיסים עלינו דף גמ' ליום במס' סוטה.

ומי יודע מה יהיה עם כל ספר הרמב"ם, אבל אני לא מתלונן על זה כעול, ומי יתן והיה לבבי זה כל הימים וכו'.

את החברותא עם ב. ז. בנגלה כנראה שאצטרך להפסיק. ועל אף שזה דווקא גרם לעליה והצלחה בלימוד, אבל יש סיבות אחרות (ואכ"מ, ועצת ה' היא תקום לטובה ולברכה). בחסידות ישאר כנראה כמוקדם כי זה ממש מוצלח. בבוקר עם איציק בלוי ובערב עם יוסי סגל, ואתם תחזיקו לי אצבעות קרי: תתפללו שהכל יהיה בסדר.

ג.ב. אתמול אחרי ההתוועדות הלכתי לתפוס מקום שאוכל לראות את הרבי בשעת חלוקת כוס של ברכה, וחסדי ה' כי לא תמו, ואף עצמו וגברו, והיה לי מקום מצויין על ספסל שעל שולחן העומד ממול הרבי, וראיתי הכל ממש "מלך ביופיו תחזינה עיניך". כמה נהדר המראה הזה. כיצד הרבי מתייחס אל כל אחד ואחד בייחוד ובאהבה זה לא לתאר.

אני בעצמי לא הלכתי לקחת כוס של ברכה, כי כבר לקחתי במוצאי שבת בראשית (ומינדי תתן לכם את החשבון למה משתדלים ללכת מה שפחות, כי דיברנו על זה כשהיא

כוס של ברכה התוועדות אחרון של פסח תשד"מ

הרב שמולביץ בכוס של ברכה מוצאי שבת בראשית

הייתה כאן בתשרי).

ואם כבר במלך ביזפיו עסקינו, הרי שמראה כ"ק אדמו"ר שליט"א בשעה שיצא ללוות/לסקור את התהלכה בשביעי של פסח, זה היה... חבל שאני לא יודע את כל התנ"ך, כי אז הייתי מוצא איזה פסוק לתאר מה נהדר היה מראה הרבי שליט"א עומד במעיל גשם בפתח 770, ידיים בכיסים כולו אומר הוד והתנשאות, ומביט בכל העוברים כמו מפקד עליון, מפעם לפעם מוחא כפיים... תחפשו בתנ"ך איזה פסוק מתאים.

בעוד כשבועיים יש בר-מצווה לבן של ליזר נח שוימר. ויהודית אמרה לי בטלפון שאם אני לא יהיה שם בשבת, היא תהי' עלי ברוגז באמת ואני לא יודע אם תהיה התוועדות באותה שבת ואני אנה אני בא וה' ירחם . .

בערב פסח שלחתי מכתב עם בול אמריקאי ותקוותי שהגיע בשלום. מכתב זה אני שולח עם הת' מנדי בלוי שהתאכסן/התארח בחדרי זה חודש וחצי והוא יעביר את החבילה אל אורי ליפש בכפ"ח, ואני מקווה שהמשלוח יגיע אליכם בהקדם, ונא מכם לאשר את קבלתו.

ומה במשלוח: ספר לקוטי שיחות חלק כ"ג עבור איציק ליפש "משלוח מנות לפסח". ואם תמצי לומר, הרי זה מתנה לכבוד הולדת הבת שטרנא שרה, ואצרף ברכה שיזכו לגדלה/לחנכה לתורה לחופה ולמעש"ט, לשליחות ולמבצעים.

ולהעיר שבהשגחה פרטית נכנס בספר הנ"ל קובץ גדול של מכתבי כ"ק אדמו"ר שליט"א בענייני חינוך... (הרבצת תורה).

לספר מצורף סך \$20. 10\$ זה מתנת הזקינה - הרעבצין טורנר שעל אף כל הוויכוחים, היא נתנה צ'ק בסכום הנ"ל, ונפרט בגמ"ח. 10 הנותרים הלא הם ממה שהתקבל בקופת צא"ח בחדרי והם מיועדים לצא"ח צפת ויה"ר ("המשכת רצון חדש מכתר רחמים חדשים

פשוטים" ממברק אד"ש לחג הפסח), שיהי' ה\$10 מתברך במעיו של צא"ח ופשוט.

ובזה הנני להבהיר שאני בכלל לא מעוניין וגם לא מסכים לעשות פה 'שנור' ממוסד לשום מטרה! אמנם מנשה שלח לי פנקס קבלות וקביצתי על יד מהבחורים סכום ידוע, אבל אני בכלל לא מתכוון לעשות את זה שוב. ועאכו"כ לא להסתובב בין נדבנים ובע"ב ועמך הסליחה, אבל זהו זה. אם אתה רוצה שאעביר תניא'ס לש.ז. ערנטריי למה לא (וואי נט), אבל לא שנור וכנ"ל.

מצו"ב ד' תמונות מהרבי, עבור שרה. ג' מזמן ישן מאוד, והרביעית (הצבעונית) זה מיום א' ו' ניסן ש.ז. כמבואר בע' הראשון של בית חיינו מס' 15.

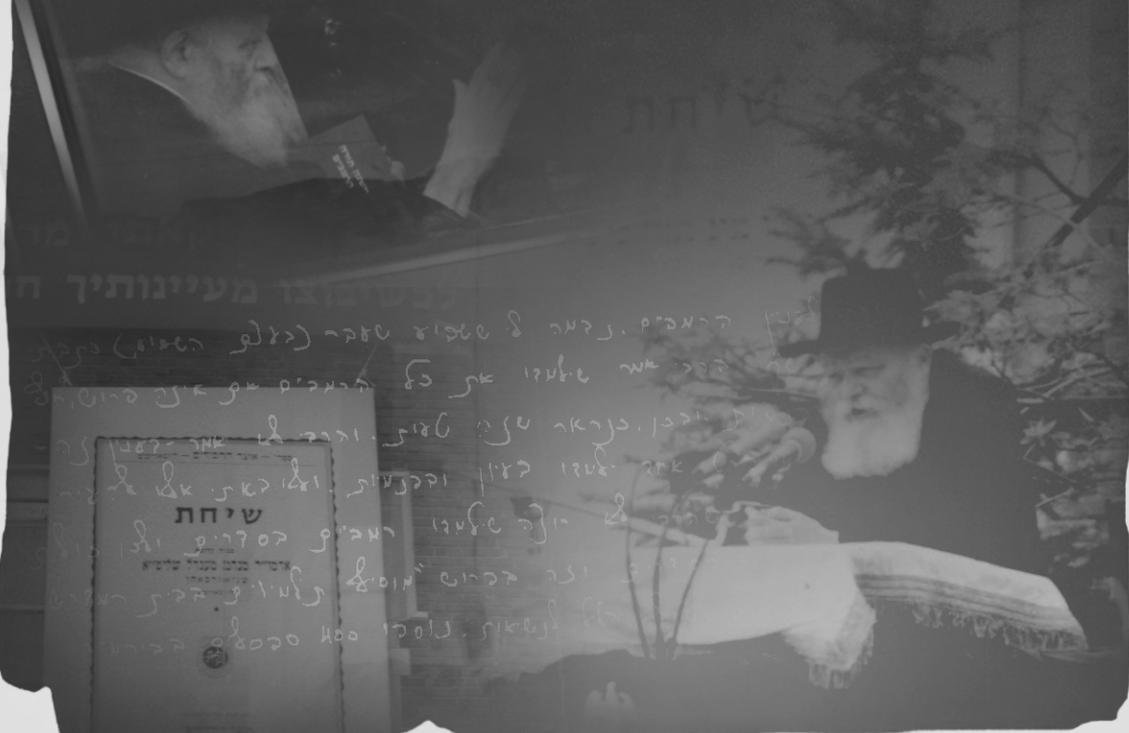
עבור אלקה (לאו דווקא) מצו"ב קסטה של מרדכי בן דוד שלא מזמן יצאה לשוק ובתקווה שתהנו.

כמו"כ ממצו"ב ספר 'אורה' שיו"ל ע"י נשי ובנות חב"ד כאן והשגתיו בחינם כי יש לו דפקט ותעשו בו כטוב בעיניכם.

ואסיים מכתבי בברכה ובאהבה ובתקווה שתכתבו גם אתם כיד ה' הטובה עליכם. יעקב.

חודש אייר

יום ד' אדר"ח אייר, בית חיינו ה'תשד"מ

אבא אמא הבנים והנכדים שלום וברכה

לאחדשה"ט, לא איש דברים אנכי, היות כי רבות אנחותי וליבי דווי, יען וביען גרשוני השבת מהסתפח אל הספסל שממול הרבי, לאמר לך חפש מקום אחר... לא הועילו כל תחנוני ומכותי אשר שמת'י בס, ואין להאריך בדבר המצער, כי כאשר ששתי על המקום לטוב, כן אצטער עכשיו למוטב, ואנו אין לנו להישען אלא על אבינו שבשמים, והשגחתו הפרטית כי כל דעביד רחמנא לטב עביד.

ולדברים משמחים יותר: קול התורה נשמע בארצנו, כי מאז דיבר הרבי אודות הלימוד ברמב"ם, לא פסיק פומינו מגירסא, וממש כמו שאמר הרבי, לומדים בזה באהבת ישראל עד אחדות ישראל, זקנים וצעירים - בפשטות, וגם בידיעות.

עשירים ועניים - בדעת וגם כפשוטו. ואני אין לי אלא הישיבה שכל הזמן כל ספרי הרמב"ם תפוסים. ומלבד זאת שכמעט כל הבחורים קנו רמב"ם, ומוכרי הספרים עשו הון רב. ואני הלכתי לזקנה (טורנר) ולקחתי ממנה רמב"ם חלק א', ביחד עם בני קרניאל וככה אין לי דאגות וכו'.

ואם בזקנה עסקינן, הרי שמאז ערב פסח שהלכנו לעזור לה בנקיון - בני ואני - אנחנו הולכים אליה שוב, ועוזרים לה בתיקון כיסאות או חיבור ווילונות, לשמחתה אין קץ, וגם אנחנו נהנים להשיב לה כגמולה, וגם להרגיש שיש לנו גם כאן מעין בית . .

ומסיימים בטוב, כזכור, מינו אותי ואת בני ק. על חלוקת ביגוד וכו' לבחורים לכבוד פסח. בין השאר קיבל כל בחור פתק בשווי \$30 עבור קניית כובע בחנות הכובעים בווייליאמסבורג. ובכן, אתמול נסענו לשם כדי לקחת מהמוכר את הפתקים ולשלם לו. לפני שיצאנו, אמרתי למוכר, אם אני כבר כבר כאן, אז אולי תנקה לי את הכובע בבקשה. הוא אמר בסדר, ומיד הוריד מהמדף קופסת כובעים. אמרתי: אני לא רוצה לקנות כובע, והוא אמר: שה! שה!, בדק איזה כובע יש לי, והוציא אותה פירמה (בורסלינו), ואותו מספר, ושם לי על הראש, וכן לבני ק.

בקיצור, שם ניילון וקופסא, ואמר שנבוא שנה הבאה שוב... אז הרווחתי \$75, ועדיין אני לא יודע אם אשתמש בכובע או אמכור, ועכ"פ כל הבא - ברוך הבא.

ולסיום, אני רוצה להבהיר שהתכוונתי בכל הרצינות ש"אני מזמין" את אבא ואמא (עם קיקי) שיבואו לבקר כאן בחודש תמוז או אב, כי אז אין הדוחק כמו בתשרי, ואפשר לראות את הרבי (ואותי) כמה שרוצים, וגם לטייל קצת, כי אין כ"כ התוועדויות וכו'.

ותקבלו החיים והשלום מאדון השלום, שלכם באהבה

יעקב.

נ.ב. היום קיבלתי מכתב מלייזר ומשרה מתאריך ט' ניסן, שמשום מה נתעכב בדרך, ות"ח ת"ח.

•

יום א' ד' אייר, בית חיינו ה'תשד"מ

הביתה באהבה שלום וברכה!

לאחדשה"ט, את המכתבים הנהדרים, בעש"ק קיבלתי ושמחתי בהם שמחה מרובה, ומי ייתן וכל עם שמולביץ כותבים, ותהי משכורתם שלימה מעם ה' וכו'.

השבת התקיימה התוועדות שלא ציפו לה, והרבי אמר שזה לא על דרך הרגיל, וכעת מפטפטים פה שיש סיכויים שמעכשיו תהיה התוועדות כל שבת, בגלל הלימוד ברמב"ם. אמן ואמן.

כל השבוע דאגתי האם יהיה לי מקום להתוועדות - כפי שכתבתי לכם שזרקו אותי מהספסל ההוא, ואפילו כתבתי פתק לרבי - לפני שהוא נסע לאוהל, שיהיה לי מקום וכו', ואל תחשבו שעל כל שטות אני כותב לרבי, אבל זה היה ממש נוגע בחיים שלי, וכל התוועדות הצטיירה בדמיוני כמו סיוט אם לא יהיה לי מקום.

בסופו של דבר, עמדתי על הרצפה ממש מול הרבי, ואגלה לכם סוד: ראיתי ושמעתי יותר טוב מאשר על הספסל! רק תתפללו בבקשה שאוכל להמשיך לעמוד שם כל התוועדות.

כמעט כל ההתוועדות הרבי דיבר על הרמב"ם. הסברים ודיוקים, דרך הלימוד וכו' וכו' וממש מרגישים שזה כעת דבר עיקרי - לימוד הרמב"ם. בין השאר, הרבי הציע ללמוד את הרמב"ם עם איזה פירוש, כדי שידעו את המקור להלכות, וכן שבכל יום יקחו איזה הלכה או פרט מהלכה מהג' פרקים, וילמדו את זה על פי פנימיות העניינים.

אני מקווה שבבית כולם לומדים רמב"ם. לפחות משרה ואילך, כי הרבי אמר שזה שייך גם לנשים, ועכשיו זה ממש בדיוק כמו חת"ת. אבל בעצם, מה אני מתערב? תעשו איך שהמנהל יאמר בזה, וזהו.

ובאותו עניין: היה כאן השבוע בלאגן גדול, כי יצאה תשובה מהרבי שלימוד משנה תורה

הרבי מה"מ מחזיק בספר הרמב"ם

אינה שייכת לסדר לימוד דישיבה, כמובן, והבחורים חשבו שזאת אומרת שאסור ללמוד רמב"ם בסדרים, אזי אמרו "כולנו מתים", כי איפה יש זמן מחוץ לסדרים ללמוד שלושה פרקים?

אבל בסוף התברר שהתשובה הזאת הייתה על שאלה האם לייסד סדר מיוחד לרמב"ם, אבל זה לא אומר שאסור ללמוד בסדרים, ותהי הרוחה [וראה לקמן].

כמו"כ יצאו לאור קטעים מהשיחות שהרבי דיבר בקשר ללימוד הרמב"ם, וכעת הרבי הגיה את כל השיחות האלו והדפיסו אותם בנפרד. בקיצור, כל היום מדברים פה על רמב"ם ועל רמב"ם.

גם בקובצים של התמימים ישנן המון הערות ודיוקים ברמב"ם, ובהתוועדות בשבת, הרבי אמר "שתבוא עליהם ברכה" - כל אלו שכתבו הערות ודיוקים. וחוף מזה צופים שתוך זמן קצר, כל חב"דניק "יזרוק רמב"מים", ז.א. שעל כל עניין יצטוו קטעים מהרמב"ם כמו שאומרים פסוקים ומדרשים וכו'.

תקותי ובקשתי שאכן תעבירו את אחד מהתניא'ס עבור אפרים זאב גולדברג - תות"ל כפ"ח...

ואסיים בברכה להצלחה בלימוד הרמב"ם, ובכלל.

באהבה רבה, יעקב.

נ.ב. תמשיכו לכתוב תיאורים ותמונות משטרנא שרה שתח'י, ואני מחכה לתגובה על הרעיון שאבא ואמא יבואו לכאן לחודש תמוז וכיו"ב.

נזכרתי בסוף:

א. דודה אסי סיפרה לי שהיא הולכת כל יום לבית הרפואה, לעודד חולים וגם הנכדה שלה - רבקה'לה בת לייזר נח עושה כן.

ב. מגיע לקיקי ולשרה מכתב מיוחד, אבל פשוט אין זמן. ובקצב הזה, אני חושש שאלקה תאבד את תואר הכבוד של מקום ראשון בכתיבת מכתבים.

ג. מצו"ב עט עבור שרה. ד. א. זה עולה 12 סענט, ממש גרושים. ואפשר לשלוח כמה שרוצים. בינתיים תשתמשי בזה, ואם אשיג כחול או אדום, אשלח בל"נ.

ליל שישי אור לט' אייר, בית חיינו ה'תשד"מ

הביתה שלום וברכה!

והשבוע! נשברו המשקפיים... אך אל נא אחי (והורי) תדאגו. והרי הדברים קל וחומר: ומה אני שבעל 'השמחה' אני, רוחי עליזה עלי, וכל החדר צהלה ושמחה (כדלקמן); אתם - עאכו"כ. ובדרך צחות יש לומר, מכיון שבשעת כתיבת שורות אלו, אני מצמיד את ראשי (וה... [חכם] עיניו בראשו) אל הדף כדי לראות מה כתוב. והרי "בתר רישא - גופא אזיל", א"כ הרי כולי קרוב אל המכתב.

ואם בכלל, בחיבור ספרים, אמרו אנא נפשי כתבית יהבית, עאכו"כ שכשאני קרוב אל הדף וכו'. ואסיים את ה'פשטל' הזה במשפט של אדה"ז "וכל הקרוב קרוב אל משכן ה' קודם לברכה!"

מאורעות בית חיינו השבוע מעטים היו, ואינם מספיקים להוציא אפילו גיליון מצומצם של 'בית חיינו'. ורק אם תהי' בשבת התוועדות, אולי נכריח את עצמנו להוציא גליון. אך פטור בלא כלום אי אפשר, לכן אספר לכם על תשובה מעניינת שהרבי כתב:

כתבו לרבי על אשה אחת שנפטרה בבית רפואה רמב"ם, אז הרבי ענה "האם יש מי שיאמר אחריה קדיש ומשניות, והאם לומדים רמב"ם בבית רפואה 'רמב"ם". הנוסח לא בטוח, אבל זה העניין.

את החדר שלנו, הייתי מגדיר בשעות אלו לזירת אימונים בגלישה על 'משטח סקטי' ולתיקון צעצועים או תצוגת כלי רכב. כי היום נסעו החברה להביא אלפי צעצועים עבור ל"ג בעומר. יש חברה של סחר בצעצועים משומשים, והם תורמים לכבוד התהלוכה המון סחורה. בקיצור, נסעו החבריא והעמיסו משאית וחצי מלאות בצעצועים, והביאום לשכונה.

וכיון ששנים מהמובילים הם חברי חדר 101 המהולל, זכה החדר ובסיום המבצע הביאו לכאן כל מיני צעצועים טובים ומקולקלים, החל בטלפון חשמלי מחדר לחדר או מכונת תפירה מזערית, וכלה ברובוט צעצוע והמון מכוניות קטנות וגדולות.

ובכן, בשלב ראשון נבדק כל מוצר ונקבע גורלו. רוב הדגמים הודבקו על הקיר בתפוזרת ובתפארת, השאר מוינו, מי לתיקון ומי למשלוח, ובקיצור: הבלאגן כאן חוגג.

חוץ מזה, הקיץ נותן בנו אותותיו, מרוב החלונות מציצים ראשי המזגנים אשר השיגו

ו, חזרה לענין הרמב"ם. נדמה לי שספוד שאבר (כללו השמות) כתבתי
 לפני שהתעוררתי ש"ק הרבי אמר שילמדו את כל הרמב"ם אם אינן פרושים, אולי
 מוטב אחר קצין וקנעניות יוכנו, כנראה טעם טעות. ודיבר לי אחר-דעתן גם -
 אולי שהלכה אחת או כיה אחת יאמרו קצין וקנעניות. ואולי דאית אלא לזכיר,
 בכלל, התקבלה הגירסא שהרבי לא יורה שילמדו רמב"ם בסדרים ולכן כוללם
 לענין את הרמב"ם אחר-כך יניח וזה כדכונס 'מוסיף תלמוד' ו'בית המדרש'.
 זו ניק מה טכניק ספודם שאם לא לנשאות, נוספו 400 ספסלים בביהמ"ד.

החברה מי בזול ומי בחינם. אחד הבחורים התחיל למכור בפנימיה גלידות ושתייה קרה
 מתוך מקורר (בערך כמו זה שבבית שלנו), שקנה מאיזה כושי ב\$25!

הבחורים החסידיים טוענים שזה לא מוסרי שמוכרים גלידה בישיבה, אבל ביחד עם
 זה, הם עומדים בתור לקניית הגביעים הצבעוניים... איש מהם לא נעדר...

ו, חזרה לענין הרמב"ם. נדמה לי ששבוע שעבר (בעצם השבוע), כתבתי לכם
 שבהתוועדות ש"ק הרבי אמר שילמדו את כל הרמב"ם עם איזה פירוש, חוץ מעניין אחד
 בעיון ובפנימיות. ובכן, כנראה שזו טעות, והרבי לא אמר - בענין זה - אלא שהלכה אחת
 או פרט אחד ילמדו בעיון ובפנימיות. ולא באתי אלא להעיר.

בכלל, התקבלה הגירסא שהרבי לא רוצה שילמדו רמב"ם בסדרים, ולכן כולם לומדים
 את הרמב"ם אחרי הסדרים, וזה בפירוש "מוסיף תלמידים בבית המדרש", על דרך מה
 שכתוב שביום שעלה הלל לנשיאות, נוספו 400 ספסלים בביהמ"ד.

הלימודים בחובבי תורה. חוזרים, לאט לאט, למסלול הרגיל. יש שיעורים ויש סדרים.
 אם כי גם בזה, נותן הקיץ את אותותיו, ואין הבחורים מרגישים כ"כ מחויבות כלפי משהו,
 ובאים לזאל "בהתנדבות" עוד יותר מאשר בחורף. בכלל, אין השד נורא כ"כ כמו שתיארו
 קודם שב'קבוצה' לא לומדים וכו'. אני, דווקא חושב שאני לומד השנה יותר מבשנים
 הקודמות, ובטח שאני לומד יותר בחשק ממקודם.

חוץ מזה, עולם כמנהגו נוהג, ואאחל לכם ל"ג בעומר נעים ושמה, וכן בנוגע לבחירות,
 ותקבלו החיים והשלום מאדון השלום, וה' יברך את עמו בשלום, ואתם שלום וביתכם
 שלום וכל אשר לכם שלום.

באהבה רבה

יעקב

מעמד הפאראד תשד"מ

יום חמישי כ"ב אייר בית חיינו ה'תשד"מ

לאחדשה"ט, שוב אתם מקבלים מכתב שלא בבחינת נהמא דכיסופא, כי השבוע קיבלתי את מכתבכם, ובפרט, רוב תודות לאבא עבור הכסף אשר שלחני להחיותני כהיום הזה.

ל"ג בעומר כאן היה אגדה. ממש נהדר. הרבי, במלוא הודו והדרו, וכל הכבודה שעברה בתהלוכה - ממש פאר והדר וכפי שמתואר בבית חיינו גליון מיוחד לל"ג בעומר שאצרף בע"ה.

גם אני נטלתי חלק במלאכה, ומלבד הסיוע בבניית הפלטפורמה של הקבוצה, הייתי גם הממונה אחר הצהריים על הגלגל הענק שהיה ב'עיר השעשועים' ברחוב אמפייר, והיה תפקידי לשמור על התור ולהכניס ילדים וכו' לפי הסדר.

כמובן שהיו לי פשלות בשפע, כי לא ידעתי טוב אנגלית, אבל בסך הכל היה נחמד. לבסוף גם 'לקחתי סיבוב' על הגלגל ענק, וגם זה היה חידוש בשבילי (נו, אם לא עכשיו - אימת...!). וגם אחר כך עברתי במתקן מפחיד פי אלף, שממש מתהפכים ומתגלגלים עם הראש למטה, בגובה 6-8 מטר, ובאותם שניות ממש הצטערתי שעליתי על זה, אבל בסך הכל זה היה נחמד. אחר כך הייתי גם זכאי לסעוד בחינם בקיוסק במקום, בקיצור, לא יצאתי נפסד...

ואם ברווחים מל"ג בעומר עסקינן, הרי שהחדר שלי צפוף ממאות שקיות עוגיות וסוכריות שנשארו ממה שחלקו לילדים, והשמחה רבה. הוא שאמר החכם ש"ל"ג בעומר הוא יום סגולה"...

ולסיום פרשת ל"ג בעומר, קרה לי הבוקר משהו מצחיק (כפי שישפטו דוברי אנגלית), כשחזרתי בבוקר מסדר חסידות, עצרה אותי אישה כושית (50), והצביעה על כל השלטים והפסוקים שעל [חזית] 770, ושאלה אותי "וואט הולי דיי איז טודי" [=איזה חג ישנו היום]? אמרתי לה "איים סורי, בט איי דונט ספיק אינגליש" [=מצטער, אך איני יודע

אנגלית]. היא ביקשה שוב ושוב, עד שאמרת: איז נט טודיי, איז ביפור טרי דייס [= "זה לא היום, זה היה לפני שלושה ימים"].

אך היא ממש התחננה שאסביר לה איזה חג זה, ולא הועילו כל גיגומי, עד שאמרת לה בזה הלשון: אוקיי. ביפור טו טאהזנד יירס, איז היר א ביג ראביי. אנד צה ראביי הב טוונני פור טאהזנט צילדרין... אנד אין וון טיים איז אברי בדי קיל! אנד אין וון דיי איז סטאפ טו קיל. אנד דיס דיי איז הולי דיי [= לפני אלפיים שנה היה רב גדול (רבי עקיבא). ולרב הזה היו עשרים וארבעה אלף תלמידים... ובזמן מסוים נהרגו כולם! ואז, ביום אחד, ההריגה נעצרה. והיום הזה הוא יום קדוש].

הכושית שאלה עוד משהו האם זה קשור לושתי [מסיפור המגילה], והלכה לה... סיפרתי אח"כ את פרטי המעשה לחברה, והיה ששון ושמחה. אבל זה המצב. והלוואי שכשאחזור לארץ לא ישתכח תלמודי מה שאני כן יודע באנגלית.

היום שילם לי ראש הישיבה \$120 חוץ מ\$42 ששילם לי ממזמן על המשקפיים. ובסה"כ הוא כיסה את כל ההוצאות של שני זוגות משקפיים, וכן את מה ששילמתי לרופא על הבדיקה.

התחרות בין שרה לאלקה על תואר מקום ראשון בכתיבה, במלא עוזה, ובעזרת ה' במשלוח הבא מכן, יכריע צוות השופטים על המנצחת, ותזכה בל"נ בפרס - כזה שנכתב בו שורות אלו...

ברכת הצלחה נתונה לכל מי שישתתף בהגרלה על כרטיס לרבי, מבין רושמות אותיות לס"ת של צ"ה.

עדיין אני מחכה אם יש תמונות מהמשפחה בכלל, ומשטרנא שרה בפרט, ובתור 'פיתוי', הנני שולח כעת תמונות על מנת להחזיר, כי זה מכונ"כ פילמים, וא"א להשיג עותק.

מזג האוויר פה ממש זוועה. קמים בבוקר ורואים בהיר, שמים תכולים וכו', ותוך כמה שעות ולפעמים תוך שעה קלה, נהיה מעונן ויורד מבול של מים, חמים...

חוץ מזה, אשרינו להיות כאן, ורק חבל שהזמן רץ כל כך מהר.

שבוע שעבר מצאנו מיזוג אויר, ולאחר כמה חיטוטים במערכת, הוא פועל מצוין, ומקומו כבוד בחלון חדרנו, ומקרר את החדר בשעת הצורך. מלבד זאת: כל הסיפורים המזעזעים מסמרי שער, שסיפרו על 'קבוצה' - בהבל יסודם. הן בנוגע לגשמיות שספרו שבחורים קופאים פה מקור - לא דובים, אף לא זבובים.

וכן בנוגע לרוחניות, תודה לא-ל יושבים על התורה והעבודה זו תפילה, כן יזכנו ה' על

להבא. וכי איך ייתכן אחרת - במחיצת הרבי שליט"א.

אולי תאמרו, נוסעים על מכוניות, גם זה הבל. לרוב החבר'ה יש רשיון נהיגה (כמו גם לי), ובדיוק כך רובם לא יודעים צורת הגא, ולא עלתה על ליבם אפילו מחשבת פסול אחת לנהוג באוטו - כל השנה. (וכאמור התורה על הרוב תדבר, ובשופטני ורשיעי לא עסקינן) . . ולע"ע אקצר ואומר שלום. חבל שלא בא בחשבון לבקר כאן בתמוז-אב (ומי יודע אולי וכו') והכל לטובה.

שלכם באהבה

יעקב

נ.ב. ד"ש לכן משמואל גרייזמן. הוא שלח מכתב למערכת בית חיינו, וביקש מספר גליונות שחסר לו (כמו"כ קיבלנו מכתב מבית הספרים הלאומי האוניברסיטאי - אבל לא ענינו להם, כי אנחנו 'פנימי' - קבוצה תשד"מ..).

•

יום ד' כ"ז אייר, בית חיינו ה'תשד"מ

הביתה שלום רב.

לאחדשה"ט. היום באמצע תפילת שחרית הגיעה ל770 הגב' רבקה ליפש, ולא יכלתי לדבר איתה מאומה. היא רק אמרה לי שנוסעת היום, ולפי קוצר הזמן, אכתוב כאן מספר מילים.

היום קיבלתי את הרישיון נהיגה הקבוע - בלי לגעת בהגה בכלל. זה היה צריך להגיע בדואר (לבית של סברדלוב), אבל זה לא הגיע. נסעתי למשרד, שילמתי \$32 (כל אחד משלם 36, אני לא יודע מה קרה) וקיבלתי את הרישיון במקום. כעת רק אני צריך שתגמר שנת תשד"מ - שחתמתי שלא אנהג באוטו - וללמוד נהיגה...

כל הבחורים האמריקאים וגם הילדים, נוסעים לקעמפים. פה זה מעין חוק שכל אזרח חייב לנדוד מביתו למשך חודשיים. עם אומלל. מקליפורניה מגיעים מאות ילדים לקעמפ בנ.י. מכאן נוסעים בהמוניהם הילדים לקנדה, וכן הלאה.

יש בחורים שנוסעים ל'מרכז שליחות', ז.א. שליחות של המרכז לענייני חינוך. נוסעים לכל אמריקה, אירופה, וגם לאסיה במזרח הרחוק. שם מאתרים יהודים לפי ספרי טלפונים וכו', ומקרבים ליהדות.

שבוע הבא הקבוצה תעבור ללמוד ב770, ובינתיים נשארים ב'חובבי תורה'.

בתחילת השבוע שלחתי מכתב עם יצחק העכט ואשתו שנסעו לירושלים - בית וגן. בטח קיבלתם.

כעת אני מקווה גם לשלוח חבילה עגלגלה עם הגב' ליפּש עבּור לייזר. יש בה פנס שמצאתי בכביש, וכן יומן פרטי מהתחלת הנשיאות של הרבי. את החבילה תשאירו ללייזר שיפתח בעצמו כי אליו זה מיועד. כמו"כ מצו"ב התעודת זהות שג"כ לייזר יהי המורשה לעשות בה מה שצריך. וח"ו לא יפקד קולי ביום הנבחר/ות...

ומקוצר הזמן אקצר ואומר שלום וכל טוב, בגעגוגעים ובאהבה

יעקב

נ.ב. מצפה להודעה משרה האם היא באה לתשרי, ומצפה להודעה מה נעשה בדבר הבלבול בנוגע לתשרי אצל הגב' טורנר.

את המ' המצורף נא להעביר לגנז [?] עפ"י הכתובת.

חודש סיון

מוצש"ק פ' שלח בית חיינו ה'תשד"מ

אהובי אחי ואחיותי שלום, שבוע טוב וברכה!

לאחדשה"ט כמשפט לאוהבי שמו, ובפרט לאחר זמן כה רב שלא כתבתי (רק דיברתי בטלפון בלי רחמנות), וכעת יש לי לספר לכם המון, ואני ממש לא יודע מאיפה להתחיל, ולכן אתחיל ממה שהיה היום, ואח"כ אחזור במבט לאחור.

היום, שבת, לא הייתה התוועדות, ולכן היה לי זמן בשביל להתפלל. ואם תשאלו וכי כשיש התוועדות אין זמן להתפלל חלילה? התשובה היא שיש תפילה, ויש תפילה. בכלל, הייתי אומר שמאז שהגענו ל770 ניטל טעם שבת מהתפילה, וניתן בהתוועדות (כמו שמשחרב בית המקדש ניטל טעם בשר, וניתן בעצמות).

כשיש ההתוועדות, אז מתחילים 'הודו' בשעה 10:00 עם הרבי, וגומרים ב12:00 או קצת אח"כ - עם הרבי.

יותר מזה א"א כי צריך לסדר את הספסלים להתוועדות. אמנם כשאין התוועדות אז יש זמן להתפלל "כמו בן אדם", ולהרגיש בתפילה טעם של שבת, כדלקמן.

אני זוכר... שאלתי אותה מה דעתה על 'חתן' (בעל) שירצה להתפלל (בשבת) באריכות - "עובד" ויחזור לה מבית הכנסת בשעה 2 או 3 אחר הצהריים. חנה החמודה והחסידה ענתה שאם הוא באמת יתפלל וילמד כמו חסיד, אז היא תהיה מאושרת, אבל אם הוא סתם יפטפט אז...

ברוך ה'. ה'ציור' הזה לא חסר בין חסידי חב"ד, בפרט הבחורים. שבת בבוקר, המנין כבר אווז ב'אל אדון' או מוסף, ובפינות הזאל יושבים מתי מספר, שקועים באיזה 'ליקוטי תורה' או שיחה של הרבי וכדו' ומתוך ניגון חרישי, מתכוננים לתפילה.

כמה נפלא הסיפור - תסלחו לי שהמכתב הזה שוב כזה ספרותי עיוני, כמו שהייתי כותב בתחילת השנה - שחסיד אחד שאל את הרבי (אולי הצמח צדק) מה לעשות שכשהוא מתכוון לתפילה, לומד מאמר חסידות, אז הוא מרגיש התלהבות גדולה, אהבה לה' ורגשות תשובה עילאה וכו' וכו', וכשמגיע לתפילה בעצמה, יורדת לו כל ההתלהבות.

הרבי ענה לו "מה אכפת לך שאתה מתפלל לפני התפילה?" כי תפילה זו עבודה שבלב, ואם החסידות עושה את זה, אז אפילו שאחר כך ההתלהבות וכו' פגה, עכ"פ העניין קיים.

אני לא יודע אם משהו מכסן/קרא בעיתון כפר חב"ד למשל על 'עבודת התפילה', או שמע על זה ממקור אחר, על כל פנים אני רציתי לכתוב לכם קצת על זה כמו שרציתי ש.. תדע על זה, כי זה עלול להיות - בע"ה - חשוב.

כמובן שאני לא בא לקחת לעצמי את התואר 'עובד', לא מיניה ולא מקצתיה. כל השומע יצחק לי על זה. אבל בכל זאת, היום היה לי זמן להתפלל. ככה. עם טעם. בכלל לא באריכות, כי הייתי מוזמן אצל אברך אחד. אבל בכל זאת, לקחת איזה מאמר בלקוטי תורה וללמוד אותו בעיון ובכוונה ומתוך זה להתפלל. זה היה בשבילי עונג שבת. אחרי שבמשך רוב השבתות, השנה, היה העונג שבת בהתוועדויות, כפי שאני כותב לכם כל פעם.

וכעת אחזור לספר קצת מקורות ימי חג השבועות בבית חיינו; ימי ההכנה וימי ההשלמה:

מאורע חשוב היה ביום א' פ' נשא (חשוב במיוחד לאחד כמוני שכותב מכתב למשפחה

דיןך ה' - ה'ציור' הזה לא חסר בין חסידי חב"ד, בפרט הבחורים. שבת בבוקר, המנין כבר אווז ב'אל אדון' או מוסף, ובפינות הזאל יושבים מתי מספר, שקועים באיזה 'ליקוטי תורה' או שיחה של הרבי וכדו' ומתוך ניגון חרישי, מתכוננים לתפילה.

אמירת שיחה בעת כינוס נשים

ש80% שייכת לנשי ובנות חב"ד). אז התקיימה שיחה של הרבי לנשים, בתור הכנה לחג השבועות.

בין השאר אמר הרבי חידוש מיוחד, שעוד ימים רבים אחר כך הסתובבו הבחורים ודיברו אודות זה. הרבי אמר שכל איש ואשה

שמתחתנים, והרי זה כידוע - שני חצאי נשמה אחת שמתאחדים, ואשר על כן מובן שגם קודם החתונה יש ביניהם שייכות רוחנית.

כלומר, שלבחורה יש חלק במצוות של הבחור שיהיה בעלה, כמו תפילין וכדו' - מצוות שאשה לא מקיימת. זה חידוש שאף פעם הרבי לא אמר, וכעת זה עורר תוצאות שונות. באופן כללי, טען לי חתן אחד, שכעת הוא מרגיש מחויבות נוספת למעשיו, שכן עוד מישהי נושאת בתוצאות...

עד כאן בנוגע לעניינו, ואני מצרף את השיחה הזאת מתוך תקווה שתלמדו בה כל חד לפום שיעורא דיליה.

בחג השבועות, בתהלוכה, הלכתי כל הדרך עם הרב מוישק'ה נפרסטק, שהוא המשגיח בכפר חב"ד, והייתי קורא עליו ש"רוב תורתי ממנו". כמוכן שזה בלשון השאלה, אבל בכל זאת אנחנו קרובים מאוד, והוא הדריך אותי בשנות לימודי בכפר, על כל צעד ושעל. גם כעת דיברנו על דברים העומדים ברומו של עולם, וגם פטפטנו על דא ועל הא.

ר' משה נפרסטק

אחר התהלוכה אכלתי סעודת יום טוב אצל הרב יואל כהן, וזה בזכותו של איציק בלוי, ושמעתי שם הרבה דברי חכמה בינה וחסידות.

ההתוועדות של י"ב סיון הייתה משהו יוצא מן הכלל ממש. הרבי היה בשמחה עצומה. הקהל אמרו שכבר הרבה שנים לא זוכרים כזו התוועדות שמחה, אפילו בתשרי.

כעת יש לי עסק במבצעים עם איזה בחור ישראלי שלא עלינו חי עם גויה, וההיא רוצה להתגייר, אבל שניהם לא שומרים תורה ומצוות. הפנתי את הבעיה לשליח שרגא זלמנוב, יו"ר הוועדה לדוברי עברית כאן, אבל כנראה שהוא לא יטפל בזה לבד.

התוועדות סיון תשד"מ

באותה התוועדות, יותר נכון, לפני ההתוועדות - ליל י"ב סיון - הודיעו לי לפתע שאיזה קרוב משפחה מחפש אותי. היה זה זפי שרצה לפרוט אצלי צ'ק בסך לא פחות מ\$12,000! לבסוף הוא הסתדר בלעדיו, ואני בלעדיו. ככה לא הספקתי לדבר איתו אפילו מילה אחת, כי מיד אחרי שנפגשנו, הרבי נכנס להתוועדות, ולכן המשכנו לדבר בטלפון למחרת. מסרתי איתו ד"ש לכם.

החום פה באמריקה ממש הורג. רק בחסדי ה' יש לנו מזגן בחדר שמצאנו ברחוב. והוא לא רע בכלל, ויש בחורים שבאים לישון אצלינו על הרצפה בחדר, כי בחדר שלהם חם להם. לפעמים יורד גשם כאילו אמצע החורף. אמריקה...

חודשים
תמוז - אב

ב"ה יום ג' י' תמוז, בית חיינו ה'תשד"מ

הביתה שלום וברכה!

ויהי בעצם היום הזה קיבלתי מכתב מהבית. ליתר דיוק, מקיקי, שרה ואלקה, וליעקב היתה אורה ושמחה וששון ויקר. ונוסף לכל, תמונה חמודה, שלג ומשפחה ותעלוז נפשי. ולאחדשה"ט בתודה ובברכה. . . . זמנים חדשים באו להם לישראל. 770 שקטה, ההמונים נסעו כולם לקייט או לקייטנה להרים או לקרובי משפחה. התועדות ש"ק האחרונה - פ' בלק הייתה ממש קטנה, בערך 400 אנשים. גם קצרה בזמן היא הייתה, כשלוש שעות בלבד, אבל כמובן מלאת תוכן ומעניינת מאוד. מצו"ב בית חיינו מס' 24 שם כתוב מתוכן ההתועדות, ושאר מאורעות מהשבועיים האחרונים.

לנו, הקבוצה, זה דווקא נחמד מאוד, אווירת הקיץ הזה. אנחנו יושבים בתוך 770 משך כל היום כולו, בתפילות נמצאים רק אנחנו, קרובים קרובים אל הרבי. לא צפוף ולא מסתירים, ורק אנו לי-ה ועינינו לי-ה. כעת מגיעות השמועות ש"כל הארץ" מגיעה לתשרי 770, משפחות משפחות קנו כבר כרטיסים, ועוד ישמע ב770 קול המון וקול צפופה קול בלאגן וקול המולה קול מצהלות חסידים בחגם, ותמימים ממשתה התועדותם.

כמובן שאני מחכה ומתגעגע להתראות עם מי ממשפחתנו שיבוא/שתבוא לכאן, אבל

י"ג תמוז תשד"מ

ביחד עם זה אנחנו מעדיפים את השקט והשלוה של הימים האלו - עכשיו.

תענוג עצום לקרוא במכתביכן על ההצלחות - ובעיקר ההשתדלויות - בכל המבצעים והפצת המצוות, ואני רווה רוב נחת מכן - אם אפשר לקרוא לזה כך. שה' יעזור שתמשיכו בזה עוד ועוד, ותזכו להגיע לבית חיינו עם ההכנה המתאימה, ותהיו 'כלים' לכל ההשפעות והברכות וההוראות שמקבלים כאן בחודש תשרי - ירח האיתנים.

בטח מדברים איתכן בביה"ס על 'הכנה' לנסיעה לרבי, ואף על פי כן אני לא יכול שלא לספר על מה שנעשה בישיבה בכפר חב"ד בימים שלפני נסיעה לרבי, בעיקר בחודש אלול. במקום מה שקורה בכל הישיבות, שאיש לאחיו יעזורו וכל רגע אחד אומר לשני 'אלול!' - בכפר חב"ד אומרים 'הכנה'. אם אחד לא לומד כמו שצריך או מתפלל לא כדבעי, השני אומר לו: "זה הכנה, ככה נוסעים לרבי?".

וכלל גדול אמר אחד המשפיעים: מי שנוסע לרבי כמו חסיד, חוזר חסיד פי שניים. אבל מי שנוסע כמו בהמה, לא עלינו, חוזר פי שניים בהמה...

כי אצל הרבי מקבלים כוחות עצומים, עידוד ומרץ רב וכל אחד יש לו בחירה להפנות את זה למה שהוא רוצה, ולכן חשוב כל כך לעשות הכנה נפשית ולהכניס בראש: מה אני רוצה לקבל מהרבי - כוחות ליותר תורה, תפילה יראת שמים מבצעים וכו' וכו', ולא ח"ו דברים אחרים.

לבינתיים אסיים, אבל כנראה שאכתוב עוד, לפני שאשלח את המכתב, וכעת שוב, תודה על המכתבים והתמונה, ובקרוב אשלח בע"ה עטים לכל מאן דבעי, וכאן המקום לציין שבמשלוח הזה [שלכן] זכתה שרה שושנה במקום הראשון בכמות הכתיבה, וזכתה אלקה אסתר במקום הראשון באיכות ורמת הכתיבה ו... זכתה רבקה נחמה במקום הראשון בחומד הכתיבה, ולכולם ת-ו-ד-ה.

שלכם באהבה רבה, ומצפה לגאולה הקרובה. יעקב.

המשך: (ליל שבעה עשר בתמוז)

לאחדשה"ט, מאז הכתיבה הקודמת, עבר י"ב תמוז וחלפה השבת שלאחריו. חגגנו את ימי הגאולה והתעלינו בהתועדות ש"ק שלאחריה, ושאר הפרטים הלא הם כתובים בבית חיינו 25 המצו"ב ג"כ בע"ה.

אשר סלמון נמצא כאן כשבוע, וחוזר בע"ה מחרתיים. כל הירושלמים מאוחדים בדיעה אליו לפי הדיווחים של האחיות. כאן, בכל אופן, הוא נחמד עם הבחורים, מספר על כרטיסים מתועד עם החבר'ה בלילות הקייציים, ואף עלה היום לתורה - לפני שנפרדים.

יחידות לאורחים תמוז תשד"מ

לייזר ליכטשטיין הוא פה ג"כ (ואיתו יש לי ממש יחסים טובים. פורט לו צ'קים, ומפטפט על דא ועל הא). רק חסר טוביה בלוי, ופותחים פה בית חנה...

המזגן בחדר שלנו התקלקל, אבל בסוף הבאנו עוד אחד, וגם תיקנו את השני, וכעת יש

בחדר לא פחות משני מזגנים וממש תענוג (מוזמנים בתשרי).

הערב הייתה כאן היחידות לאורחים של י"ב תמוז. היה לי הכבוד להכין את הזאל לקראת זה (+40), וכן עמדתי אח"כ בעזרת נשים, וראיתי כל היחידות. יש אומרים שזה אסור, אבל זה היה כל כך מעניין ונפלא, וחוף מזה שכל הבחורים הטובים של הקבוצה היו שם... והוא רחום - יכפר עון. מחר יש שיחה של יום התענית, ולא באתי אלא להזכיר. אשר סלמון סיפר לי שמינדי ואלקה קנו אצלו כרטיסים. כמובן שהתביישתי שהוא צריך לחדש לי את זה, וכן הייתי חייב לשאול אותו ומה עם שרה, והוא לא ידע.

ועכ"פ כעת בבקשה מכם, אנא ונא, תכתבו מי ומי הבאים. . כפי שהבטחתי לשרה שאשלח לה בלי נדר \$50 עבור כרטיס באם זה חסר - רק שתכתוב לי אם היא חושבת לבוא לכאן.

ובזה אסיים. שלכם באהבה, יעקב.

ב"ה יום שני ר"ח מנחם אב, בית חיינו ה' תשד"מ

אחותי היקרה והחמודה רבקה נחמה שתח' ברכה ושלום!

לאחר דרישת שלומך, בתקווה לשמוע בשורות טובות. עדיין לא כתבתי לך מזל טוב לכבוד יום ההולדת ה 11 שלך בכ"ג תמוז. לכן עכשיו הנני לאחל לך - כמו שאמרתי בטלפון בערב ש"פ מסעי - שנים רבות ומלאות תוכן יהודי חסידי עם כל הפירושים שבזה. וכן אני חוזר ומציע שתאמרי כל יום את פרק י"ב בתהילים כפי המנהג של הבעל שם טוב.

כפי שכתבת במכתבך אלי (י"ח תמוז), כתבתי פתק לרבי, וביקשתי בשביל אחותי - בקשר עם יום ההולדת שלה - בריאות, הצלחה בלימוד ובכל מעשה ידיה. כמובן שבפתק זה היה קצת יותר באריכות. בסוף חתמתי את השם שלי. התשובה של הרבי הייתה:

בלת את מבינה למה צלצלת בביתה טוב, זקה לפני אמת. כי רק
 אי קבלת את התשובה של הרבי והצית להודיע לך את זה מיד כי את
 דבריי באזו, לא מחכים אלא מוזיעים גבי מהר שאפשר.

”מנהגי יום הולדת אזכיר על הציון”.

יש כאן שני חלקים; א. את צריכה לקיים מנהגי יום הולדת. אם עדיין לא קיימת, ואני מקווה שכבר הסבירו לך מה זה, וכבר קיימת את הכל בשבת (אחרי שצלצלתי בערב שבת בפעם השניה). המנהגים הם הוספה בצדקה, ללמוד את פרק י”ב בתהילים עם פירוש ולעשות חשבון נפש מהשנים שעברו, ואיך אפשר להיות יותר טוב בשנה הבאה. ב. אזכיר על הציון - הרבי אומר שהוא יתפלל בשבילך על הדברים שאת מבקשת, מה שהיה כתוב בפתק שכתבתי. גם בשביל זה את צריכה כמובן להשתדל להיות יותר טובה בשביל לקבל את הברכות של הרבי.

בטח את מבינה למה צלצלתי הביתה שוב זקה לפני שבת, כי רק אז קיבלתי את התשובה של הרבי ורציתי להודיע לך את זה מיד, כי בדברים כאלו לא מחכים אלא מודיעים הכי מהר שאפשר.

מכיון שאמרת לי בטלפון שגם את בעצמך כתבת מכתב לרבי, אז יתכן שתקבלי מכתב בדואר, וזה בלי קשר לפתק שלי והתשובה הנ”ל.

תודה רבה לך על כל הסיפורים מכל מה שנעשה בירושלים ובכל הארץ, ובטח תמשיכי בזה, ותבשרי בשורות טובות. כעת אסיים ותקראי עוד במכתב שאכתוב לכל המשפחה. אחיך אוהבך, יעקב.

ב”ה יום שני ר”ח מנחם אב, בית חיינו ה’ תשד”מ

אחותי החביבה והיקרה אלקה שתחי ברכה ושלוש!

לאחדשה ט. את מכתבך קיבלתי ותשואות חן לך על כל מילה ומילה. למותר (מיותר) לציין שהמכתב כתוב על רמה גבוהה (מקום ראשון...) ואין לי אלא לקוות שתמשיכי לכתוב ולבשר טוב תמיד כל הימים.

וכעת - כחובתי - אשיב לך טובה תחת טובה ואספר לך קצת מהנעשה בבית חיינו: מישהו סיפר לי שאיזה חבד”ניק שפתח קייטנה כאן באיזו עיר בארצות הברית והודיע את

זה לרבי, הרבי ענה לו: "הוראת רב שי' בנוגע להנהגת המדריכים והמדריכות שחי' ביניהם".
זאת אומרת שהרבי מורה לו שישאל רב איך לעשות בקשר למדריכים ולמדריכות וכו'.
דרך אגב, כמובן שהרב פסק שלא יהיה שום קשר, אפילו בענייני הקייטנה...

בנוגע לתשובה שקיקי קיבלה - "מנהגי יום הולדת אזכיר על הציון" בטח את - אלקה,
תמצאי את האותיות המתאימות לבאר לה את גודל הזכות שיש לה שקיבלה תשובה
מראש בני ישראל, וכן את האחריות שבזה על להבא, וה' יצליחך!

ביום שישי האחרון, סמוך לזמן הדלקת נרות, כשיצא הרבי כרגיל מ־770 אל בניין
הספריה הסמוך (פרטים, בתשרי...), עמדה על יד הקופה ילדה קטנה עם אביה.

הרבי שאל את הילדה באנגלית: האם כבר הדליקה נרות? והיא ענתה שלא.

הרבי שאל: "וואי" (למה)? והילדה לא
ענתה.

ואבא שלה ענה שכעת הם הולכים
להדליק.

אז הרבי ענה: טוב מאוד.

אין פה שום 'מופת', רק זה כל כך חמוד -
איך שהרבי מתייחס לכל יהודי פרטי, או לכל
ילדה קטנה, כאילו אין לו בעולם עוד שום
דבר לעשות, רק להתעניין בעניין הדלקת
נרות של ילדה בת 4.

כשתבואי, בע"ה, לתשרי - אז תראי בטח

ותשמעי הרבה סיפורים כאלו: איך שהרבי, ביחד עם זה שהוא ראש כל בני ישראל ומלך
ישראל וכו', ביחד עם זה - הוא ממש אבא של כל אחד לחוד.

בכלל, ראוי לי לבאר לך שלא תחשבי שבאים לכאן בשביל לראות 'מופתים' - זה בכלל
לא הדרך של חב"ד.

ואם את מצפה ל'מופתים' או 'לתפוס מלאכים' כאן, בטח תתאכזבי, כי תראי שהרבי
הולך על שתי רגליים ועם גוף כמו כולם.

אבל האמת - שבמשך חודש תשרי לא חסר פלאי פלאות, כמו שאדבר איתך בעזרת
השם בבוא הזמן.

ובעניין זה, אני רוצה להזכיר שוב שכדאי, ונכון, וטוב, יפה וכו' - לעשות הכנה נפשית,

ולהחליט החלטה איתנה בנפש בשביל מה באים: לרבי או לעשות טיולים, ל- 770, או לאמריקה.

ואשרי מי שבא לכאן והכנתו בידו.

בנוגע לכסף, הנה אחרי שקיבלת מכ"ץ 13 וחצי\$, אני חייב לך 16 וחצי\$ בלבד, ואעפ"כ כעת אני מודיע ש"מה שנתן נתן", וגם תקבלי מחנה \$30 והעודף יהי מתנה ולא ריבית ח"ו, וגם לחנה אכתוב לב"ג שתעביר לך את הכסף. ויה"ר שהכסף יצא רק על דברים טובים ומועילים וכו'.

ואם בענייני כסף עסקינן, אבקשך להודיע לשרה שאני לא שוכח את הבטחתי - בל"ג - לתת לה סך \$50 עבור נסיעה לרבי - כשזה יחסר! ..

ולך אחל הצלחה בכל אשר תפני, רק תפני למקומות טובים ולהתראות נאו ממש עם משיח צדקיננו בארץ הקודשה בקרוב ממש.

נ.ב. התשובה לעיל בעניין המדריכים וכו' נאסרה לפרסום באופן של דפוס, אבל מותר לספר.

אחיך אוהבך יעקב.

הוספה לאחר זמן - ד' מנ"א: קיבלתי את מכתבך מיום הבחירות - עמוס הומור ובדיחות, עלי מעלה מעלה... כמו"כ בקשתך בענין ההכנה, ובהשגח"פ, רמזתי מזה במכתב הזה. להתראות בבית חיינו ובינתיים תמשיכו לכתוב. יעקב.

•

ב"ה, יום ה' ד' מנ"א בית חיינו ה'תשד"מ

אחותי היקרה וכו' ו"ח עובצ"צ מנדה שתחי' ברכה ושלום.

לאחדשה"ט. בתקווה לשמוע ממך - כמו מכולם - בשורות טובות ישועות ונחמות, - אני לא מצליח להבין למה את כותבת לעיתים רחוקות כ"כ - אם בכלל! - כולי תקווה שאחרי מכתבי זה, כמים הפנים לפנים כן לב האדם אל האדם (ראי גם תניא פרק מ"ו דף סה, א ואילך) תתעוררי באהבה ואחווה ותכתבי לי כמימים ימימה ..

בעמדנו בימי הקיץ סמוך ליום טוב - חמישה עשר באב, נזכר אני בשידור של ט"ו באב ששמענו יחד בנתניה בשנה שעברה. הרבי אז דיבר בענין "ירידה צורך עליה", כלומר שאחרי ימי בין המצרים, "ז' תמוז, ג' השבועות, תשעת הימים, שבוע שחל בו ט' באב, ערב ת"ב, ת"ב עצמו, עד לתכלית הירידה בת"ב אחה"צ שאז שרפו את ביהמ"ק וכו', הנה מיד לאחרי זה מגיעה העליה, עד לשיא העליה בט"ו באב (ד. א. בשבת האחרונה (מסעי תשד"מ) הרבי

הסביר שכשיש ירידה צורך עליה אז בהכרח לומר שהעליה היא למקום גבוה יותר מאשר לפני הירידה, וכיון שכתוב שעם ישראל "לקתה בכפליים" ואח"כ הי' "נחמה בכפליים". ולכאורה המצב נשאר כמו קודם, כי ירדו שתי מדריגות ועלו שתי מדריגות. אלא התירוץ הוא שהנחמה בכפליים הכוונה כפליים מכל הנפילה, היינו פי 4 מכל מדריגה (-), וזהו ירידה צורך עליה, שאחרי הירידה עולים למדרגה יותר גבוהה מאשר לפני הירידה.

הרבי הסביר (בט"ו באב תשמ"ג) את זה בעבודת ה', שאצל יהודי יש תמיד ירידות ועליות, אבל צריך לדעת שכל ירידה היא צורך עליה, וה' מביא בכוונה מצב של ירידה כדי שמתוך זה תבוא אחר כך עליה.

זכור לי ששבוע לאחר מכן ניגשתי למשפיע בישיבה ושאלתי אותו איך זה יתכן שמתוך וע"י הירידה תבוא העליה. פשוט הרגשתי אז שהרבי מדבר אלי בעצמי לפי ערך אותה תקופה . .

גם כמה שבועות אחרי זה, קיבלתי מכתב מהרבי שנכתב ב"ז אב - ג"כ מימי הקייטנה - ואז הרבי פתאום כתב לי שאני צריך לשמור את שיעורי חת"ת וכו' .

בטח לא תכעסי שבמקום לכתוב מכתב, רשמתי שיחות, זכרונות ווידויים, כי אם תעיני בכתוב לעיל שוב ושוב, תיווכחי שהאמת שכאן נמצא הקשר הכי חזק אמיתי ונצחי. ולפי המכתב שתעני לי בעז"ה, אוכל לראות עד כמה הבנת את הכוונה העמוקה במכתבי זה, ובעז"ה כשנתראה בחיים ושלום בסוף השנה... אותיות המחשבה...

אני מציע שבתור הכנה לנסיעה לרבי, תלמדי בע"פ איזה שלושה פרקים בתניא ותחזרי - אחרי שתדעי בע"פ - כל יום פרק אחד. ואם לא תספיקי ללמוד בע"פ שלושה פרקים, אז תסיימי את זה לקראת היחידות בסוף חודש תשרי. ובל"ג גם אני 'אשתתף' בשמחתך אם אראה בתשרי שהשתדלת בעניין הזה ולא אקפח אותך וד"ל. וחופץ מזה, נאמן הוא בעל מלאכתך שישלם לך שכר פעולתך. ותקבלי החיים והשלום מאדון השלום.

שלך באהבה ומצפה לישועה, יעקב.

•
ב"ה, יהפך לששון ולשמחה וליו"ט. בית חיינו ה'תשד"מ

אבא אמא וכל המשפחה!

לאחר בקשת סליחה שלא אאריך הפעם על אף שחשבתי להאריך וכבר כתבתי מכתבים פרטיים לארבעת הבנות תחיל ורציתי כאן לפרט משלומי אלא שהזמן קצר וכו'.

מצו"ב שני גליונות בית חיינו וכן דף משימות ראשון של צ"ה, שז"ע התחלנו בסטרט

שחרית ט' אב תשד"מ

סיטי - שכונה בנ.י. עם 200 משפחות ישראליות. חוץ מזה אני עובד קצת בימים אלו אצל המפעל של לייבל סברדלוב ועושה לעצמי בין הזמנים כי רשמי ומעשי הלימודים ממשיכים כרגיל.

תשעה באב עם הרבי היה משהו

מיוחד. לא בשביל לתאר חוויה, אבל בכל זאת משהו: הרבי כמובן ישב בזאל כל משך אמירת הקינות וכן עלה למפטיר בשחרית ובמנחה. כעת מתכוננים לט"ו באב וכ' אב... אלול ותשרי. המשך יבוא תרתי משמע.

שלכם באהבה, יעקב.

•
ב"ה, יום א', כ"א מנחם אב, בית חיינו, התשד"מ

הבייתה, שלום רב וברכה!

לאחדשה"ט. השבת הייתה כה מיוחדת: יום היארצייט של אביו של הרבי, והרבי היה חזן בכל התפילות. בחסדי השם היה לי מקום נהדר, יוצא מן הכלל. שמעתי את כל התפילות. זה היה ממש... אגדה.

אחר כך הייתה התוועדות. ההכנות להתוועדות, סידור הספסלים - היה נורא קשה, כי היו המון אורחים, מעין דתשרי. ושוב, בחסדי השם, היה לי מקום טוב, ממול הרבי, ושמעתי הכל.

הרבי עשה עסק שלם מכך שהשנה זו שנת הארבעים להסתלקות אביו. כל השיחות היו בקשר ל-40 שנה, הרשי"י, הזוהר, הפרקי אבות, והרמב"ם הכל בקשר ל 40 שנה.

בסוף ההתוועדות, הרבי אמר שמי שזכה לשמש את אביו בחייו שיבוא לקבל משקה. חוץ מזה - היו בהתוועדות ילדים מהקעמפ, והרבי אמר שהם ישירו שירים שהם רגילים אליהם. אז הם שרו שירים של הקייטנה (באנגלית), והרבי המריץ את השירה, ואמר "לחיים" לכל הילדים.

ואם בילדי הקעמפ עסקינן, אספר לכם משהו מאוד מעניין שקרה כאן השבוע. ובהקדים: יש מנהג בקעמפים כאן [אמריקה], מימים ימימה, שלושה ימים לפני סוף המחנה, המדריכים עושים איזו מתיחה, כאילו ילד נאבד וכדומה. כשהמתיחה מגיעה לשיא, אז מודיעים שברגע הזה מתחלקים הילדים לשתי מחנות, יש תחרות ענקית וכו' וכו'.

השנה, המדריכים עשו כאילו "חוטפים" את האוטובוס. הם התחפשו לערבים, לבשו גרביים על הראש, וחיכו באיזה כביש לאוטובוס עם הילדים. כשהאוטובוס הגיע הם עלו והודיעו לכל הילדים שהאוטובוס "חטוף", שלפו אקדחים וכו' וכו', עד שבסוף הודיעו שמתחילה התחרות. אבל הם נשארו עם הבגדים והמסכות.

בינתיים, אישה שעמדה בחוץ ראתה את כל הסיפור, והזעיקה את המשטרה. תוך דקות - האוטובוס היה מוקף נידות משטרה וכו' וכו'. המדריכים ראו שהעסק מסתבך אז אמרו לילדים שירדו מהאוטובוס.

הילדים סיפרו לשוטרים שזה היה "משחק", אבל השוטרים לא האמינו, ואמרו שכנראה שה"חוטפים" ראו שאין להם סיכוי - אז אמרו לילדים לומר שזה משחק, ורק בסוף השוטרים השתכנעו שזה אכן היה משחק.

אחר כך, מפקד המשטרה אמר ל'מרכז' [לעניני חינוך] שהיה להם נס - כי המשטרה העמידה צלפים על האוטובוס. תוך דקה - הם היו אמורים לחסל את כל "הגרביים השחורות", כלומר (ה'חוטפים' [=המדריכים]), ומזל שבשנייה האחרונה הם הורידו את הילדים. עד כאן.

באילוף ונאצב את כל הסיפור ובלעדיק את המשטרה. תוך דקות, האוטובוס ס' מוקף נידות משטרה וכו' וכו'. המדריכים ראו שהעסק מסתבך אז אמרו לילדים שיירדו מהאוטובוס. הילדים סיפרו לשוטרים שזה משחק אבל השוטרים לא האמינו ואמרו שנאבד לשוטרים ראו שאין להם סיכוי אז אמרו לילדים לומר שזה משחק. יך ביים השוטרים הטענו שיש טעם ב' משחק ואלה מפקד המשטרה, אמר לערכם מה: לייס נס ב' המשטרה המעיבה בלביים מסיבה לאוטובוס ותוך דקה הם היו אמורים לחסל את כל ה'גרביים השחורות' (באילוף) ומזל שברגע האחרון הם הורידו את הילדים. עד כאן.

ברצוני לציין שבזמן האחרון מתקבלים מכתבים מהבית בשפע גדול, וישר כחם ואשרי חלקם וגדול זכותם של כל המשתתפים בזה.

מצד אחד אני מאוד מתגעגע לבית ולארץ ולחיים בבית ולחיים בארץ, ומצד שני אני 'מת' להישאר פה עוד ועוד, ונשאר רק עוד חודשיים. החלום שלי זה לחזור לארץ לכמה חודשים ו... לחזור לרבי. אבל לפי התנאים נראה ש'כמה חודשים' יתארכו קצת, והלוואי שאני אהיה כאן שוב לתשרי תשמ"ו. אמן.

המועדון צ.ה. בסטרט סיטי מתקדם ומצליח. כבר באים 35 ילדים וילדות וכולם נהנים. השבוע עשינו להם סרט על פעולות הטנקים של חב"ד בלבנון והי' נחמד. יש קצת בעיות של כסף, אבל לא אלמן ישראל וסוף סוף מסתדרים, תודה לא-ל.

הלימודים (קצת) חלשים בימים אלו, ימי חודש אב. אפילו שרשמית אין לקבוצה שום חופש, אבל לפועל הזאל לא דחוס מרוב מתמידים וד"ל. כנראה שלקראת אלול יתווספו ספספלים לבית המדרש. שלא לדבר על תשרי שיתרבו מטוסים ל770.

ד.א. בימים הקרובים נוסע מבית וגן ל770 ר' יצחק העכט ותוכלו בבקשה לשלוח איתו מכתבים ביד רחבה. חוץ מזה לייזר אמור לשלוח איתו עבורי כ\$1000, ונא לראות אם הכל על מקומו בא בשלום בעניין, בעניין הזה.

בנוגע למכתבים שקיבלתי במוצש"ק (הגיעו בעש"ק) שמחתי במיוחד למצוא מכתב מאבא שיחי'. כל מכתב כזה נותן לי עידוד וחיות מרובה ואשרי חלקו וכו' כנ"ל וממנו יראו וכן יעשו. ומידי דברי בו, זה ארבעה פעמים שאני שומע בקרה"ת השבוע (מנחה, ב' ה' וש"ק)... כי ה"א מביאך אל ארץ טובה וגו' ואני נזכר שהיית קורא את זה בטברי' ומכון על כל המעיינות שבאזור וכן... ארץ הרים ובקעות ... אשר לא תחסר כל בה וגו' והוסיף

געגוע על געגועי. ע"כ.

להתראות בחיים ושלום, שלכם באהבה.

יעקב.

נ.ב. ה' תתאה זה את ה' אחרונה של שם יוד הא ואו הא ורומזת לכח האלקי שמח' את העולם.

ב"ה יום א' כ"ח מנ"א בית חיינו, התשד"מ

40 שנה להסתלקות הרה"ח הרה"ג המקובל ר' לוי יצחק שניאורסון נבג"מ

הבייתה שלום רב וברכה!

לאחדשה"ט. למען האמת, אין לי הרבה מה לחדש כאן, אלא שנוסעים היום משפחת זילברשטרום לירושלים וא"א להחמיץ כזו הזדמנות לשלוח מכתב.

השבת - מברכים חודש אלול, הייתה כמובן התועדות. אין טעם לכתוב שוב ושוב כמה ה' נפלא, מעניין, מחייה וכו', אבל האמת שזה מה שהיה. בין השאר היו כאן קבוצה קטנה של אורחים מצרפת. הרבי הקדיש עבורם את כל השיחה השניה. דיבר במעלת הכנסת אורחים ושמלבד אכילה שתיה ולינה, צריך לכבד אותם גם בדברי תורה. הרבי אמר שעל אף שהם באו מעבר לים בשביל לראות מקומות חדשים, להרוויח כסף או כבוד, אבל האמת היא ש"כל מה שברא הקב"ה לא בראו אלא לכבודו" ולכן המטרה הפנימית של הנסיעה שלהם זה בשביל כבודו של הקב"ה, ולכן מתאים שהם ישירו שיר שלכאורה הוא של אומות העולם (הכוונה להמנון של צרפת), אבל המטרה האמיתית שבו זה שכל הדברים שבעולם - האדרת והאמונה, הבינה והברכה - לחי עולמים...

יצא לדבר כאן עם ישראל גליצנשטיין, שליח הרבי באילת, ולא פסיק פומיה מלשבח את מינדי וכו' וכו' שעבדה כ"כ יפה בקייטנה שלו באילת. חץ מזה הוא מציע לי בכל הרצינות לבוא לעבוד בקביעות בבית חב"ד באילת... אבל כל הזמן הוא מדגיש שמינדי שווה ממני פי אלף...

השבוע (שעבר) בא ספר לספר את הרבי, באו איתו בנו וגם נכדו. כעבור דקה יצאו הצאצאים עם שטר של דולר לכ"א - כנראה לצדקה. אח"כ הוא סיפר את הרבי. גם אני הסתפרתי השבוע (שפיץ חב"ד...).

ובמוצש"ק, החבר'ה ברכו עלי בורא מאורי האש כי הם טוענים שהקרחת זורחת כמו הירח. אבל באופן כללי זה לא כ"כ נורא.

בשבת, ה' כאן יוסף יצחק זלצמן ובנו מענדל. ומי שזה מעניין, יערב לו. מתברר שהם מדברים בבית עברית. כך שבע"ה כשיפגשו מענדל הנ"ל ושטערנה שרה, יהיה להם שפה משותפת.

המבצעים בסטרט סיטי ב"ה מתקדמים ומוצלחים יותר יותר. תופסים קשר עם הילדים, וכולם מרוצים ונהנים. שבוע שעבר עשינו להם סרט של טנק המבצעים בלבנון, והשבוע שיחקנו משחקי חברה. כל זה כמובן חוץ לשיחה עניינית, לימוד שירים ופסוקים, גם בעיות לא חסר כי הרב שם הוא 'מתנגד' ועושה צרות, אבל בסופו של כל וויכוח יד החסידים על העליונה. יעזור ה' על להבא.

מצו"ב 2 דפי משימות האחרונים שחילקנו לילדים. כמו"כ אצרף בל"נ שני צילומי מכתבים באנגלית, הראשון שאני כתבתי לבנק, והשני - תשובת הבנק לגמ"ח. מכאן תלמדו קצת על ההווי בגמ"ח שלנו.

אם יצא בית חיינו 29 עד סגירת המכתב, אצרפנו. וא"ל - לא. את מספר 28 שלחתי באמצע השבוע עם ר' פיצע אופן - אח של דוד החתן של יקונט, והוא גיליון מוגדל ומעניין וסוקר את ימי ההילולא - כ"ף מנחם אב. ובזה אסיים ואומר שלום.

שלכם באהבה, יעקב.

חודשים אלול - תשרי

מראי מקומות
לספר משנה תורה
הוא
היד החזקה
לרבנו משה ב"ר מיימון ז"ל
- רמב"ם -

באהבי ומהימאי
אלפי יצחק

ב"ה יום ד' אלול בית חיינו ה'תשד"מ

אהוביי גיסי ואחיותי שיחיו שלום וברכה!

וביתם שטרנא שרה שתחי' עמו"ש.

סדר חסידות, בוקר, שקט, ולאחדשה"ט, אבאר שמכיון שבאתי ל'סדר' שכחתי את משקפי הקריאה בחדר, אמרתי זה הזמן המתאים לכתוב לכם כמשפט לאהובי שמו - כמשפט הראשון.

שוב אנחנו לומדים בחובבי תורה. עבר חורף כלה קיץ וכל הת' האמריקאים חזרו מהקעמפים השונים ושוב 770 צפוף מרוב מתמידים ושקדנים. וחובבי התורה חזרו להיות שוב "מים תחתונים", ולומדים - אמנם בד' אמות של כ"ק נשיא דורנו - אבל כפי שהם כלולות מ-10 (שנת הארבעים) - באלבני עוו.

בסיעתא דשמיא יש לי אוסף קטן של תניא'ס מכו"כ מקומות ברחבי תבל, אני לא משקיע בזה כסף אבל פה ושם מקבלים מתנה וכו' ומזה נוצר אוסף. אני מקווה שאיציק אכן שומר לי את 12 התניא'ס שהדפיס באזור הצפון, ותהי משכורתו שלמה וגו', וחוצ' מזה על כל תניא שתשיגו עבורי - תבוא עליכם ברכה!

במכתבים מהבית אני קורא ש(אבא ו) אמא התרשמו מהביקורים אצלכם שזה ממש בית של "שלוחים". איציק נותן את כל הכוחות וגם חנה לא טומנת ידיה בצלחת. אני, מתמלא אושר מדברים כאלו ואשרי עיני שכך רואות. יתן ה' וגם אני בעצמי אזכה לכך.

כידוע יש בשליחות - והקשר של השליח עם המשלח - ג' דרגות: א. שפעולת השליח משתייכת למשלח.

ב. שכח המעשה של השליח משתייך למשלח.

ג. שלוחו של אדם כמותו ממש והשליח בעצמו עומד במקום המשלח. בא כ"ק אדמו"ר שליט"א (במכ' לכינוס השלוחים באה"ק תשד"מ) וחידש דרגה רביעית. שבעצם צריך גם להיות מציאות של השליח בפני עצמו. לכאורה, אפשר להבין שכוונתו שפשוט השליח צריך להיות "מציאות לעצמו" - מבאר הרבי שהכוונה היא למציאות הרבה יותר - נעלית מציאות המשלח (הרבי הסביר את זה בזמן האחרון בהתוועדויות) שזה קשור עם כח

הרב יעקב שמולביץ ע"ה

הגבול וכח הבלי גבול בבת אחת. שאומרים לשליח מצד אחד אתה 'המצאת' וצריך להשתמש בכוחות וכשרונות שלך ומצד שני תדע שכל המציאות שלך זה באמת המציאות של המשלה.

כמה אני מתפעל מהעניין הזה, אין לתאר. אני פשוט מקנא בשלוחים שכל המציאות שלהם זה המציאות של הרבי. ואתם, אשריכם שזכיתם לכך ובטח אתם משתמשים ב'מציאות של הרבי שבכם' באופן הכי מוצלח כפי שהתרשמו אמא ואבא... ויתן ה' כנ"ל.

אך מה לי מרבה בפלפולים ועמקויות כאשר מובן ופשוט שאתם רוצים לשמוע מהנעשה בבית חיינו, ואת כל המושכלות, כבר יודעים לפני, אך באמת אני חיכיתי מכם למכתב - תשובה אחרי ששלחתי את הטייפ וכו' ומכיון שלא שלחתם (אולי תשלחו כשהגב' תחזור), - קראתי בעצמי, במקום שאין אנשים, איז הערינג איז ער אויכעט א פיש, וכתבתי ואכתוב עוד, בע"ה.

כאן, מתכוננים לארח בתשרי הבעל"ט את רבבות האורחים בע"ה. בחדר - 4 חבר'ה - מסתמא כל אחד יקבל רשות - מהנהלת החדר - לארח עוד בחור אחד וכבר מתנהלים דיונים סוערים סביב אישיות האורחים העתידיים.

(החבר'ה, אנ"ש המגיעים מזמן לזמן ל770 מביעים את תמיהתם שאיציק ליפש וזוגתו השמולביץ'ית עדיין לא בקרו בבית חיינו מאז חתונתם הקדושה.

בסגנון אחר: אני מבין שזה לא תלוי ברצון בלבד ויש קשיים והתחייבויות וכו' אבל אם רבי לא שנה, חייא מניין? ע"כ מאמר המוסגר, שכותבים כשאין מה לכתוב...).

כמה אני מתפלא מהענין הנ"ל. אין לי שאלות
 על הרסי. ואתפ. אטייפ טעביתפ לך ובלא אתפ
 'מל'משיפ' למציאות של היבי טעביתפ באופן הכי מוצלח
 כפי שהתרשמו אמא ואבא... ויתן ה' כנ"ל.

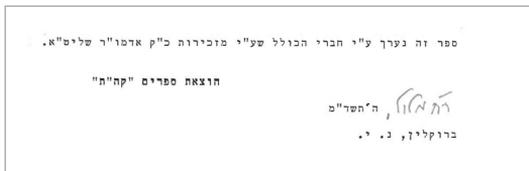

בנוגע לספר מראי מקומות על הרמב"ם, כמעט כל הבחורים 770 עבדו על זה, מי מעט ומי יותר. כפי שכתוב בבית חיינו שיתפרסם בע"ה בקרוב. וכעת העבודה היא יותר עבודת נמלים ומשלמים \$4 לשעה לחברה הבודדים שמתעסקים בזה.

בשבת האחרונה. כפי שאני כותב הבייתה באריכות - בצלאל יקונט עשה קידוש, בחדר שלו והתוועדות לכבוד היא-ר צייט של אמא שלו. כל הקבוצה באו והתוועדו מ12:30 בערך עד 7:00 בערך - זמן מנחה עם הרבי שליט"א.

קיבלתי את התניא שנדפס בבית וגן וכמוכן שמאוד נהנתי וכעת הוא התניא שנמצא בנרתיק התפילין שלי, ובו אלמד - בע"ה - כל יום.

התניא'ס של קהיר ואלכסנדריה של מצרים, הגיעו לני. נמצאים במחסנים של קה"ת (ס"ה 3000 תניא) ויש הוראה מהרבי לא לפרסם אותם בשום אופן. אני לא יודע למה.

ולסיום, סיפורון נחמד. יואל כאהן ה' פעם באיזו שכונה (אולי בורו פארק) וחיכה לאוטובוס. זה לקח זמן רב ואחד הממתנים התבטא שהאוטובוס הזה יגיע מתי שהמשיח יגיע. יואל אמר לו, שהמשיח יבוא זה וודאי, אבל אם האוטובוס יבוא זה בכלל לא בטוח. ההוא ענה, אה! דוביסט א ליובאוויטשער... [= אתה חסיד ליובאוויטש].

שער התניא דפוס קהיר

ויה"ר שבקרוב ממש נתראה באה"ק עם מלך המשיח והשמחה ובטוב לבב.

כתיבה וחתימה טובה וכל אשר לכם שלום.
באהבה רבה, יעקב.

וגבן, מורי ורבותי, מעשה שהי' כך הי'. בליל ט"ז פגוע בית נא (להעיר
 מהפסוק כי תצא אש וט"ז) בשעה לאור שסיים הרבי את התפילה, נישא לפנים
 לטונית אש סויכות מחלונות חזית הבניין ועולות השמימה (למקורן תחת גלגל הירח
 כמבואר בתנ"ך פ"ט) מיד הזעיקו את מכבי האש (ישראל) תמים אהב ר"ם לקרא לבושי
 כדי לקרש ממנו טיפוסים בקרבן את האזעקה... [תוך דקות הצטו לעבדן באמטה
 נייגית כיבוש, היסו ולא אמלו על כל מחמגיניו. נכדו אין כל החלונות, השפירין
 מיש בבל החדיש והגרענהפ החדיש ביקשו חוייף גל' טזס חטקן בקירות
 קבא יונתי. אמנ נכון טפס ביזאית הטריפה אגל יתרי ממה טגציקה הטריפה.

ב"ה יום א' י"ט אלול בית חיינו ה'תשד"מ

הביתה! (מי שנשאר) שלום וברכה!

לאחדשה"ט, אינה לידו ושמתי לך ר"ת אלול. והנה מזדמן לי לכתוב - בע"ה - באריכות
 ולספר לכם, יקריי, על הנעשה בבית חיינו בימים האחרונים. ולכל לראש עדיין לא סיפרתי
 בכתב אודות השריפה הגדולה שפקדה אותנו בליל ש"ק האחרון פ' כי תצא.

אך פותחים בברכה ובבשורה טובה שמיום ליום מגיעים ל770 עשרות אורחים, רובם
 מאה"ק, וממש מתרחב הלב לפגוש במקום קדוש זה את הידידים והאהובים משכבר
 הימים. ורק נפשי יוצאת לפגוש בקרוב בע"ה את מינדי ואלקה (שבטח לא 'זכו' לקרוא
 את המכ' הזה) ולא לקיי אשא עיני בתפילה שגם בתפילה שגם לייזר יבוא עימהם. ובבא
 הזמן נתפגש כולנו בירושלים עיה"ק בשמחה ובטוב לבב.

ובכן, מורי ורבותי, מעשה שהי' כך הי'. בליל ש"ק פרשת כי תצא (להעיר מהפסוק כי
 תצא אש וגו') כשעה לאחר שסיים הרבי את התפילה, נראו לפתע לשונות אש פורצות
 מחלונות חזית הבניין ועולות השמימה (למקורן תחת גלגל הירח כמבואר בתנ"ך פ"ט),
 מיד הזעיקו את מכבי האש (ישראל) תמים אחד רץ לקרוא לכושי כדי לבקש ממנו
 שיפעיל בבניין את האזעקה...

תוך דקות הגיעו לבניין כחמישה נייזות כיבוי, הרסו ולא חמלו על כל מחמדינו. ניפצו
 את כל החלונות, השפירצו מים בכל החדרים, ובגרזניהם החדים ביקעו חורים בלי שום
 חשבון בקירות, ובארונות.

אמנם נכון שהם כיבו את השריפה, אבל יותר ממה שהזיקה השריפה, הזיקו הכבאים.
 פי 10 אם לא יותר. לדוגמא: האש שרפה, למעשה, שני חדרים (פלוס שרותים) וכן שני
 פרודורים (זה היה נס שהאש עברה את כל אורך הפרודורים ושרפה אותם כליל, ואילו
 לחדרים לא נכנסה), ורק מכבי האש פרצו בחמתם את כל החדרים, ואז נכנס עשן והסריח

את כל המיטות וכל הבגדים ומה לא וכך נגרם בס"ה נזק של \$150,000. מאוחר יותר, לקחה ההנהלה רשימה של כל הנזקים ויש כאלו תמימים שמקווים שההנהלה תשלם איזו פרוטה...

תוך שעה או שעתיים הגיעו למקום השריפה עשרות, אם לא מאות אנ"ש מכל רחבי השכונה. לא בשביל לבקר ולהתרשם אלא פשוט בשביל להזמין את כל הבחורים שפשוט נותרו ללא קורת גג.

אני למשל, עם עוד חמישה בחורים ישנו בבית משפ' ספרדלוב. וככה התפזרו כל הבחורים (כ80 במספר) עשרה פה וחמישה שם בבתי אנ"ש הנדיבים. שעות רבות לאחר מכן עוד הוסיפו להגיע אברכים לבניין ובכל פינה נשמעה שוב ושוב השאלה "האסט וואו צו שלאפן" (יש לך איפה לישון), זה היה ממש מחזה מרהיב של אהבת ישראל כמובן וגם פשוט. ד.א. חמישה בחורים נשארו לשמור על הבנין במשך כל הלילה כדי שהכושים לא יכנסו ח"ו לקחת חפצים. ואכן ראו כמה כושים שרצו להיכנס אבל השמירה מנעה זאת מהם.

במשך יום השבת (לא היתה התוועדות), הגיעו מאות - אם לא אלפים - מאנ"ש והתמימים וילדי צבאות ה' מכל השכונה כדי לבקר את הבנין השרוף, על הגג הוצבה שמירה רצופה למשך כל יום השבת והמבקרים עלו וירדו במזריגות השרופות ותיירו את החדרים השרופים (אם היו לוקחים קוואדער (רבע דולר) מכל מבקר, כנראה שהיו מכסים חלק ניכר המנזק...).

גם במוצש"ק - והפעם גם אני בתמונה - התנדבו הבחורים לשמור על הבניין.

חילקו משמרות ולקחו פנסים ושמרו בכניסה ובפינות הגג, לא נמסר על תקריות יוצאות דופן. כל כוחותינו חזרו לישון בשלום.

וככה, מורי ורבותי, נפגשים ב770 תלמידי הקבוצה שרק אתמול ישנו דלת מול דלת או אפילו בחדר אחד וכעת כולם מפוזרים ומפורדים בכל בתי הכרך וכל אחד מספר את ה'חוויות' שלו, איך ישן, כמה הלך בדרך, מתי? איך התייחסו אליו וכו' וכו'. יצוין שבשתי הלילות האלו לא היתה שום אפשרות לאף אחד לישון בבנין מאחר והסירחון הי' אדיר

הרב משה ירוסלבסקי ע"ה - מנהל אש"ל

ולא היה חשמל ומים. בעשרות מכוניות העבירו התמימים מזרונים, בגדים, ושאר חפצים כל אחד למקומו המיועד.

בימים הבאים הגיעו צוותות תיקון חשמל וניקיון והצליחו להציל משממון את שתי הקומות התחתונות. אבל בשתי העליונות אין שום אפשרות דירין, ולע"ע הן בחורבן ובשממון.

[כאן בא איור לבניין].

בשלב זה, דיירי שתי הקומות התחתונות חזרו בשלום לבסיסם. שתי דירות שכרו עבור השרופים, וחלק עוד אצל משפחות, דודים וכו'.

כעת מצפים כאן לכ־250 בחורים מאה"ק שמגיעים לתשרי ורק אלוקים יודע איפה הם יגורו. משה ירוסלבסקי אומר שאין לו שום מקום...

אתם יכולים למסור דרישת שלום למשפ' גוטל מיוסי סט. אנחנו מדברים הרבה על כל מיני עניינים ואנחנו חברים טובים. בין השאר, מיד למחרת שהוא הגיע לכאן, נסענו ביחד למסור שיעור לכמה ישראלים בנ"י. וממש נהנית מיוסי שהוא שפע תורה וחסידות שכל הזמן.

השבת - ח"י אלול - היתה התוועדות נהדרת ובחסדי ה' כי לא תמנו קיבלתי מקום נהדר ממול הרבי. אחד שעמד שם נסע לשליחות, ואני קיבלתי את המקום שלו. מסביבי כולם צפופים, ובמקום שלי יש רווח, תודה לא-ל.

ובזה אסיים להפעם, עוד מעט הרבי נוסע לאוהל.

כתיבה וחתימה טובה. יעקב.

ב"ה בשם השם י"א תשרי בית חיינו ה'תשמ"ה

אבא אמא שרה שושנה וקיקי שלום וברכה.

לאחדשה"ט. בתקווה לשמוע בשו"ט, בעוד ג' שבועות נתראה אי"ה פנים אל פנים, וכעת לפי קוצר הזמן אספר כאן קצת מהנעשה כאן.

הרה"ח ר' שמריהו גוראריה ע"ה

בערב יוה"כ רציתי לצלצל הביתה וגם שאבא יברך אותי כנהוג אלא שלא אסתייעא מילתא, ועד שהתקשרתי התברר אח"כ - כבר קדש אצליכם היום, והכל באשגח"פ דבר זה גרם לי להרגיש קירוב אמיתי בברכת התמימים שהרבי בירך אותנו.

בהתוועדות ואו' תשרי הרבי סימן לי לומר לחיים, בתחילה לא האמנתי למראה עיני אבל אח"כ הרבי הסתכל אלי שוב סימן תנועה של 'לחיים' וסימן של פליאה בידו כך, הרמתי כוס ומיד הרבי סימן לי בראשו לחיים אין לי שום מושג על מה זה ועל מה זה, אולי אתם בבית תיזכרו משהו מיוחד שהי' בהתוועדות ואו' תשרי (אחרי השיחה הראשונה).

בעיו"כ היה לי מקום מצוין בברכת התמימים ואכמ"ל, ביו"כ בצהריים לא הרגשתי טוב והלכתי לנוח ופספסתי תפילת מוסף בציבור. במוצאי יוה"כ הרבי בכה הרבה במארש נפוליון.

בקושי עשה תנועות, וניגב את הדמעות עם הטלית. בסוף התאווש, כביכול, עשה כו"כ תנועות של עידוד, וחזר למקומו.

ד"א [דרך אגב] בליל יוה"כ נפטר אחד מזקני אנ"ש לנגד עיניו של הרבי. היהודי הזה - ר' שמריהו גוראריה מתל אביב נוהג בכל שבת בראשית לקנות את הזכות להוציא בליל כל נדרי את הס"ת הראשון ולהגיש אותו לרבי ובכל שנה בשבת בראשית הרבי מברך אותו שתזכה לשנה הבאה. שנה שעברה הוא חיכה הרבה זמן שהרבי לא בירך אותו ורק בסוף הרבי בירך אותו בחצי ראש, ככה (אני זוכר את זה). כעת בליל יוה"כ דקה אחת לפני כל נדרי הוא נפל על הרצפה ע"י ארון הקודש וכולם צעקו 'הצלה!' תוך דקה הרבי הסתובב ואז הביט על כל הנעשה פעולות הרופאים וכו' במשך 45 דקות עד שיצאה

מוצאי יו"כ תשמ"ה

נשמתו במקום קדוש בזמן קדוש ובמעמד הכי קדוש... בליל כל נדרי...

במוצאי יוה"כ הרבי התחיל לנגן פרצת. גם אחרי קידוש לבנה הרבי התחיל לנגן הנ"ל.

עומד מאחורי הרבי מה"מ (ראשון מימין)

לייזר מינדי ואלקה כולם בחיים ושלוים שמחים וששים בבית חיינו, והמפורסמות אינם צריכים ראיה.

מצו"ב קצת חומר מעניין וקסטה ומתנה לשרה. ה' ינחם אותה בתוך שאר אבלי ציון
...7701

שלכם באהבה רבה גוט יום טוב ומועדים לשמחה

יעקב

ג.ב. עשינו מסיבה בחזרינו למיכאל, והיה מוצלח עד מאוד.

•

ב"ה ליל כ"ח תשרי, בית חיינו התשמ"ה מכתב אחרון

אהובי אבא אמא שרה וקיקי ובעצם גם מינדי ואלקה ואולי גם איציק, חנה ושרה'לה
ה' עליכם יחיו!

לאחדשה"ט על אף שבעוד ימים ספורים נתראה בע"ה בחיים ושלום אעפ"כ אצרך
מכתב עם הבנות השבות אל בית אביה בנעוריה מלחם אביה תאכל...

אכן חטאתי שלא כתבתי כראוי במשך החודש - תשרי. ואולי יש לתלות את זה
בעוונותינו - שכשהגיעו לכאן מינדי ואלקה, הרגשתי כבר בחיק המשפחה ולא הרגשתי
צורך לכתוב. והוא רחום יכפר. סלחו לי ויסלח לכם אלוקים.

בע"ה ביום ב' פ' לך מארצך אני עוזב מכאן ונוסע לאה"ק. פרטים אמסור בע"ה
מאוחר יותר.

אתמול נכנסתי ליחידות אצל כ"ק אדמו"ר שליט"א. הקבוצה שלנו הייתה הרביעית

ואחרונה - הקבוצה של הבחורים. נכנסנו בשעה 11:15 בערך, והרבי בירך והדריך במשך 10 דקות. משום מה לא היה הזמן בידי להתכונן ביום האתמול כראוי - עכ"פ בערך - ובנוסף לזה - כשעה לפני היחידות נפל קרש גדול על הרגל שלי וגרם לי כאבים עצומים ממש ואולי בגלל כל זה -

כשנכנסתי ליחידות, איך שהרבי התחיל לדבר התחילו עיני לזלוג דמעות (וכבר דימית בנפשי שזה מהיחידות)...

הלוואי שאזכה להיות כלי לברכות ולקיים בטוב את ההוראות.

הרבי הסביר ביחידות - בהקשר לרמב"ם הלכות מעילה - שבנוגע ל'שליחות' של הפצת היחידות אפשר 'למעול' אפילו בהמשך של כמה שנים, וכן לתקן ולפעול קדושה בעולם גם כשזה נמשך כמה שנים. כשלוקחים את הדברים כמו שהרבי אומר את זה ביחידות לכל אחד ביחוד... הדברים הם נפלאים (ואכ"מ לחלק מחמאות!).

ברוך ה' הצלחתי להעביר את כל התפקידים שלי לחבר'ה טובים שבע"ה ימשיכו את העניינים ביתר שאת וביתר עוז. את סידור הזאל להתוועדויות והמבצעים בסטרט-סיטי העברתי ללייזר. את הגמ"ח ו'בית חיינו' לשניים אחרים והמבצעים של יום שישי לאחד אחר.

גם קניתי כמה דברים לכ"א מהמשפחה אבל אני מקווה שתבינו שאין לי פה תקציב עצום, ותקבלו אותי בסבר פנים יפות...

עובר ביחידות לתמימים

כתב אחרון
 בית חינוך תש"ח
 אבי, אבא אטא שיה וקרין ובלזף גמ מני ואלקא
 ואלו גמ א-צ'ק, חנה וטה'אלא ה' אל-במ יחיו!
 לאזנטה' זא אל טעזנו ימים סבורים גע'ואה ד'א' בחיי' ואלגמ
 אזכ' אצ'ק מכתב זמ הכנות הטבות אל בית אביה בנעו'יה מלח'

ד.א. אם כבר הזכרתי את סטרט-סיטי, אם הייתם בשידור של הכינוס של צ.ה. בחוהמ"ס ושמתם את י"ב הפסוקים, הייתם שומעים שאת הפסוק הראשון אמרו שתי ילדות ממועדון צ.ה. בסטרט-סיטי, והן אמרו את זה בקול רם ויפה מאוד והרבי ממש נהנה. אשרי ואשרי חלקי.

חוץ מזה - אם להשוויץ, אז עד הסוף - יש כאן שיר חדש שכולם שרים בהתלהבות עצומה "השנה תהא שנת מלך המשיח" ואם לא נחשתם, אני חיברתי את המנגינה הזו (גם ביחד עם בני קרניאל) שרו את השיר הזה גם ב"הקפות" עם הרבי ובהתוועדויות, והרבי - אם אפשר לומר כך - אוהב את השיר הזה ומעודד אותו חזק.

אני גם נורא מצטער שלא יצא לצלצל בערב יו"כ, פשוט עד שצלצלנו כבר הי' בארץ יו"כ - הי' לנו טעות של שעה... נורא רציתי שאבא יברך אותי כנהוג בעיו"כ אבל מה' יצא הדבר וכהה, את ברכת הרבי לתמימים קיבלתי השנה בתור הברכה היחידה של אבא לבן ואני מקווה ומאמין שלא שייך בזה חסרון... במילים אחרות: בטח גם אבא יסכים שהלואי שהברכות של הרבי יתקיימו במילואן ואז לא יחסר כלום.

שלכם באהבה ולהתראות

יעקב

לזכות

כבוד קדושת

אדוננו מורנו ורבינו

מלך המשיח שליט"א

יהי רצון שיראה הרבה נחת משלוחיו,

תלמידיו וחסידינו, ויוליכינו

לגאולה האמיתית והשלימה

תיכף ומיד ממ"ש

לזכות

החתן הרה"ת שלמה חיים שי

והכלה המהוללה גאולה תי

שמולביץ

שיזכו להקים בית נאמן בישראל

על יסודי התורה והמצווה

כפי שהם מוארים במאור שבתורה -

זו תורת החסידות.

ויזכו לבצע בפועל את רצונו הק' של כ"ק אדמו"ר

מלך המשיח שליט"א להקים בית חב"ד חדור

בשליחות היחידה שהזמן גרמא -

קבלת פני משיח צדקנו בפועל ממש

מתוך עשירות מופלגה

והרחבה בגשמיות

לזכות
כ"ק אדמו"ר שליט"א
מלך המשיח
מהרה יגלה אכי"ר

"נישואין דכל אחד
ואחת מישראל (גם
איש פרטי) הוא ענין
הקשור עם הנישואים
דכנסת ישראל והקב"ה
בימות המשיח שלכן
מסיימים וחותמים
השבע ברכות דנישואין
בענין הגאולה "מהרה
כו' ישמע בערי יהודה
ובחוצות ירושלים וגו'"

(דבר מלכות שי"פ תצא י"ד
אלול ה'תנשי"א - מוגה)